2024/1640

2024.6.19.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2024/1640 IRÁNYELVE

(2024. május 31.)

a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzése érdekében a tagállamok által létrehozandó mechanizmusokról, az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról, és az (EU) 2015/849 irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ([1]),

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([2]),

rendes jogalkotási eljárás keretében ([3]),

mivel:

(1) Az Unió pénzügyi rendszerének pénzmosási, valamint terrorizmusfinanszírozási célú felhasználásának megelőzése tekintetében az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([4]) képezi a fő jogi eszközt. Az említett irányelv átfogó jogi keretet határoz meg, amelyet az (EU) 2018/843 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([5]) tovább erősített a felmerülő kockázatok kezelésével és a tényleges tulajdonlás átláthatóságának növelésével. Az említett jogi keret által elért eredmények ellenére a tapasztalatok azt mutatják, hogy a kockázatok megfelelő csökkentése és azon kísérletek hatékony felderítése érdekében, amelyek az uniós pénzügyi rendszerrel bűnelkövetési célból való visszaélésre irányulnak, továbbá a belső piac integritásának fokozása érdekében az (EU) 2015/849 irányelv további javítására van szükség.

(2) Az (EU) 2015/849 irányelv hatálybalépése óta több terület kapcsán is megállapítást nyert, hogy módosításokra lenne szükség annak biztosításához, hogy az uniós pénzügyi rendszer rendelkezzen a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzéséhez szükséges rezilienciával és kapacitással.

(3) Az (EU) 2015/849 irányelv végrehajtása során azonosításra került, hogy az illetékes hatóságok Unió-szerte jelentősen eltérő gyakorlatokat és megközelítéseket alkalmaznak, valamint az, hogy hiányoznak a határon átnyúló együttműködésre vonatkozó, kellően hatékony intézkedések. Ezért helyénvaló egyértelműbb követelményeket meghatározni, amelyek várhatóan Unió-szerte hozzájárulnak a zökkenőmentes együttműködéshez, ugyanakkor lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy figyelembe vegyék nemzeti rendszereik sajátosságait.

([1]) HL C 210., 2022.5.25., 15. o.
([2]) HL C 152., 2022.4.6., 89. o.
([3]) Az Európai Parlament 2024. április 24-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2024. május 30-i határozata.
([4]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).
([5]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/843 irányelve (2018. május 30.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló (EU) 2015/849 irányelv, valamint a 2009/138/EK és a 2013/36/EU irányelv módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 43. o.).

(4) Ezen irányelv egy átfogó csomag része, amely a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó uniós keret megerősítésére irányul. Ez az irányelv, valamint az (EU) 2023/1113 ([6]), az (EU) 2024/1624 ([7]) és az (EU) 2024/1620 ([8]) európai parlamenti és tanácsi rendelet együttesen alkotja majd a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatban a kötelezett szolgáltatók által teljesítendő követelményeket szabályozó jogi keretet, amely megalapozza a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem uniós intézményi keretét, többek között a Pénzmosás és Terrorizmusfinanszírozás Elleni Hatóság (a továbbiakban: az AMLA) létrehozását.

(5) Pénzmosásra és a terrorizmus finanszírozására gyakran nemzetközi összefüggésekben kerül sor. Az uniós szinten elfogadott intézkedések, amelyek nem veszik figyelembe a nemzetközi koordinációt és együttműködést, nagyon korlátozott hatással járnának. Ezért az Unió által e téren elfogadott intézkedéseknek összeegyeztethetőnek kell lenniük a nemzetközi szinten tett egyéb lépésekkel, és legalább ugyanolyan szigorúnak kell lenniük. Az uniós fellépésnek továbbra is különös figyelmet kell fordítania a Pénzügyi Akció Munkacsoport (a továbbiakban: FATF) által megfogalmazott ajánlásokra, valamint a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemben részt vevő más nemzetközi testületek által alkalmazott eszközökre. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem hatékonyságának megerősítése céljából a vonatkozó uniós jogi aktusokat adott esetben össze kell hangolni a pénzmosás, valamint a terrorizmus finanszírozása és a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni küzdelemről szóló, a FATF által 2012 februárjában elfogadott nemzetközi standardokkal (a továbbiakban: a felülvizsgált FATF-ajánlások), valamint azok későbbi módosításaival.

(6) Az egyes gazdasági ágazatokat nemzeti szinten érintő konkrét pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási fenyegetések, kockázatok és sebezhetőségek csökkentik a tagállamok képességét arra, hogy hozzájáruljanak az uniós pénzügyi rendszer integritásához és működőképességéhez. Ezért helyénvaló lehetővé tenni a tagállamok számára, hogy az ilyen ágazatok és kockázatok azonosításakor úgy döntsenek, hogy az (EU) 2024/1624 rendelet hatálya alá tartozó ágazatokon kívül további ágazatokra is alkalmazzák a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelményeket. Annak érdekében, hogy mind a belső piac, mind pedig a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem uniós rendszere megőrizze hatékonyságát, lehetővé kell tenni a Bizottság számára, hogy az AMLA támogatásával értékelje, hogy indokolt-e a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények további ágazatokra történő tagállamok általi tervezett alkalmazása. Azokban az esetekben, amikor az Unió érdekét konkrét ágazatok tekintetében uniós szintű fellépéssel lehetne elérni, a Bizottságnak tájékoztatnia kell a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények konkrét ágazatokra történő alkalmazását tervező tagállamot arról, hogy uniós szintű fellépést tervez, és ilyenkor a tagállamnak tartózkodnia kell a tervezett nemzeti szintű intézkedések meghozatalától, kivéve, ha azok az intézkedések valamely sürgető kockázat kezelésére szolgálnak.

(7) A kötelezett szolgáltatók bizonyos kategóriái a szolgáltatásaik nyújtására vonatkozó engedélyezési vagy szabályozási követelmények hatálya alá tartoznak, míg a gazdasági szereplők más kategóriái esetében a szakma gyakorlása nem szabályozott. A szakma vagy a tevékenység gyakorlására vonatkozó kerettől függetlenül valamennyi kötelezett szolgáltató az Unió pénzügyi rendszerének kapuőreként jár el, e feladat ellátása érdekében pedig fejlesztenie kell a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos konkrét készségeket. A tagállamoknak fontolóra kell venniük képzés nyújtását az említett szolgáltatók szakmáiba belépni kívánó személyek számára annak érdekében, hogy azok el tudják látni a feladataikat. A tagállamok fontolóra vehetik például a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos kurzusoknak az említett szakmákhoz kapcsolódó felsőoktatási kínálatba való beépítését, illetve az említett szakmákba újonnan belépők képzése érdekében a szakmai szövetségekkel való együttműködést.

(8) Amennyiben a kötelezett szolgáltatókra nem vonatkoznak konkrét engedélyezési vagy nyilvántartásba vételi követelmények, a tagállamoknak rendelkezniük kell olyan rendszerekkel, amelyek lehetővé teszik a felügyeletek számára azt, hogy biztosan tudják, a felügyeletük alá tartozók számát annak érdekében, hogy biztosítsák a ilyen kötelezett szolgáltatók megfelelő felügyeletét. Ez nem jelenti azt, hogy a tagállamoknak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos külön nyilvántartásba vételi követelményeket kell előírniuk, amennyiben ez nem szükséges a kötelezett szolgáltatók azonosításához, ez a helyzet áll fenn például akkor, amikor a héaregisztráció lehetővé teszi a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények hatálya alá tartozó tevékenységeket végző gazdasági szereplők azonosítását.

([6]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1113 rendelete (2023. május 31.) a pénzátutalásokat és egyes kriptoeszköz-átruházásokat kísérő adatokról és az (EU) 2015/849 irányelv módosításáról (HL L 150., 2023.6.9., 1. o.).

([7]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1624 rendelete (2024. május 31.) a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről (HL L, 2024/1624, 2024.6.19., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj).

([8]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1620 rendelete (2024. május 31.) a Pénzmosás és Terrorizmusfinanszírozás Elleni Hatóság létrehozásáról, valamint az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L, 2024/1620, 2024.6.19., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).

(9) A felügyeleteknek biztosítaniuk kell, hogy a pénzváltó irodák, a készpénzes csekkbeváltóhelyek, a bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végzők és a szerencsejáték-szervezők, valamint a pénzügyi vegyes tevékenységű holdingtársaságok tekintetében az e szervezetek üzleti tevékenységét ténylegesen irányító személyek, valamint az ilyen szervezetek tényleges tulajdonosai jó hírnévvel rendelkezzenek, valamint becsületesen és feddhetetlenül járjanak el, és rendelkezzenek a feladataik ellátásához szükséges ismeretekkel és szakértelemmel. Az arra vonatkozó minimális feltételeket, hogy az adott személyek teljesítik-e az említett követelményeket, annak figyelembevételével kell meghatározni, hogy ezáltal megakadályozható legyen, hogy e szervezetekkel a vezetőik, illetve tényleges tulajdonosaik bűnelkövetési célból visszaéljenek. Annak elősegítése érdekében, hogy a felügyeletek közös megközelítést alkalmazzanak annak ellenőrzésére, hogy a kötelezett szolgáltatók vezetése és azok tényleges tulajdonosai megfelelnek-e ezeknek a követelményeknek, az AMLA-nak iránymutatásokat kell kiadnia a jó hírnév, a becsületesség és a feddhetetlenség értékelésére szolgáló kritériumokról, valamint az ismeretek és a szakértelem értékelésére szolgáló kritériumokról.

(10) A kötelezett szolgáltatóknál vezetői feladatot ellátó vagy azok fölött más módon ellenőrzést gyakorló személyek alkalmasságának az értékelése céljából a büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletekre vonatkozó információk cseréjét a 2009/315/IB tanácsi kerethatározatnak ([9]) és a 2009/316/IB tanácsi határozatnak ([10]) megfelelően kell végrehajtani. Ezenkívül a felügyeletek számára lehetővé kell tenni, hogy minden olyan információhoz hozzáférjenek, amely szükséges a felső vezetés ismereteinek és szakértelmének, valamint jó hírnevük, becsületességük és feddhetetlenségük ellenőrzéséhez, ideértve a megbízható és független forrásokon keresztül rendelkezésre álló információkat is.

(11) A befektetői letelepedési programok olyan kockázatokat és sebezhetőségeket jelentenek különösen a pénzmosással, az uniós korlátozó intézkedések kijátszásával, a korrupcióval és az adókijátszással kapcsolatban, amelyek végső soron bizonyos kockázatokkal járhatnak az Unió biztonságára nézve. Például egyes ilyen programok működésbeli hiányosságai – ideértve a kockázatkezelési eljárások hiányát, illetve az ilyen eljárások gyenge végrehajtását – lehetőséget teremthetnek a korrupcióra, míg a kérelmezők pénzeszközeinek forrására és vagyonának forrására vonatkozó, gyenge vagy következetlenül végrehajtott ellenőrzések magasabb kockázatokhoz vezethetnek arra vonatkozóan, hogy a kérelmezők e programokat bűnelkövetési célból kihasználják, azzal a céllal, hogy tisztára mossák a jogellenes módon szerzett pénzeszközöket. Annak elkerülése érdekében, hogy az említett programok működéséből eredő kockázatok hatással legyenek az Unió pénzügyi rendszerére, azon tagállamoknak, amelyek nemzeti joga bármely jellegű befektetésért cserébe lehetővé teszi tartózkodási jog biztosítását, következésképpen a pénzmosással, annak alapbűncselekményeivel, valamint a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos kapcsolódó kockázatok csökkentésére irányuló intézkedéseket kell hozniuk. Az ilyen intézkedéseknek magukban kell foglalniuk egy megfelelő kockázatkezelési eljárást, beleértve végrehajtásának hatékony nyomon követését is, a kérelmezők profiljának ellenőrzését, beleértve a pénzeszközeik forrására és vagyonuk forrására vonatkozó információk beszerzését is, valamint a kérelmezőkre vonatkozó információknak az illetékes hatóságok birtokában lévő információkkal való ellenőrzését.

(12) A Bizottság megfelelő helyzetben van ahhoz, hogy megvizsgálja azokat a konkrét, határokon átnyúló fenyegetéseket, amelyek hatással lehetnek a belső piacra, és amelyeket az egyes tagállamok nem tudnak azonosítani, illetve amelyekkel szemben nem tudnak hatékonyan küzdeni. A Bizottságot ezért meg kell bízni azzal a feladattal, hogy koordinálja a határokon átnyúló tevékenységekkel összefüggő kockázatok értékelését. A kockázatértékelési eljárás hatékonysága szempontjából alapvető fontosságú az olyan megfelelő szakértők bevonása, mint például a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó szakértői csoport, valamint a pénzügyi információs egységek és – adott esetben – más uniós szintű szervek, így például az AMLA képviselői. Az említett eljárás tekintetében továbbá fontos információforrást jelentenek a nemzeti szintű kockázatértékelések és tapasztalatok. A határokon átnyúló fent említett kockázatoknak a Bizottság általi értékelése nem járhat együtt személyes adatok kezelésével. Az adatokat minden esetben teljes mértékben anonimizálni kell. Az uniós és a nemzeti adatvédelmi felügyeleti hatóságokat kizárólag abban az esetben kell bevonni, ha a pénzmosással és a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos kockázatok értékelése magánszemélyek magánéletének, illetve adataiknak a védelmét érinti. Az uniós és a nemzeti szintű kockázatértékelés közötti szinergiák maximalizálása érdekében a Bizottságnak és a tagállamoknak következetes módszerek alkalmazására kell törekedniük.

(13) Az uniós szintű kockázatértékelés megállapításai segíthetik az illetékes hatóságokat és a kötelezett szolgáltatókat a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázat, valamint a célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtásával és kijátszásával összefüggő kockázatok azonosításában, értelmezésében, kezelésében és csökkentésében. Ezért fontos, hogy a kockázatértékelés megállapításait nyilvánosságra hozzák.

(14) Továbbra is a tagállamok vannak a legjobb helyzetben ahhoz, hogy azonosítsák, értékeljék és értelmezzék az őket közvetlenül érintő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat, és döntsenek azok csökkentésének módjáról. Ezért minden tagállamnak meg kell tennie a megfelelő lépéseket ahhoz, hogy megfelelően azonosítsa, értékelje és értelmezze az őt érintő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat, valamint a célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtásának és kijátszásának kockázatát, továbbá hogy koherens nemzeti stratégiát

([9]) A Tanács 2009/316/IB határozata (2009. április 6.) a 2009/315/IB kerethatározat 11. cikke alkalmazásában az Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszer (ECRIS) létrehozásáról (HL L 93., 2009.4.7., 33. o.).

([10]) A Tanács 2009/315/IB kerethatározata (2009. február 26.) a bűnügyi nyilvántartásból származó információk tagállamok közötti cseréjének megszervezéséről és azok tartalmáról (HL L 93., 2009.4.7., 23. o.).

határozzon meg az említett kockázatok csökkentését célzó intézkedések bevezetésére. A nemzeti szintű kockázatértékelésnek be kell mutatnia a tagállam pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó rendszerének intézményi struktúráját és eljárásait, valamint a rendelkezésre álló emberi és pénzügyi erőforrásokat, amennyiben ezek az információk rendelkezésre állnak. A kockázatok folyamatos megértése érdekében a tagállamoknak rendszeresen aktualizálniuk kell nemzeti kockázatértékelésüket, és lehetővé kell tenni azt is, hogy azt kiegészítsék az egyes konkrét ágazatokhoz, termékekhez vagy szolgáltatásokhoz kapcsolódó kockázatokra vonatkozó, célzott naprakésszé tételekkel és értékelésekkel is.

(15) A jogi személyek és a jogi konstrukciók eszközként szolgálhatnak a bűnözők számára ahhoz, hogy elrejtőzzenek a törvényesség látszata mögé, ezért visszaélhetnek velük a jogellenes tevékenységből származó jövedelmek tisztára mosására akár belföldön, akár határokon átnyúlóan. Az említett kockázatok csökkentése érdekében fontos, hogy a tagállamok megértsék a területükön található jogi személyekhez és jogi konstrukciókhoz kapcsolódó kockázatokat, függetlenül attól, hogy a jogi személyek ott telepedtek-e le, vagy mert a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók vagyonkezelői vagy – hasonló jogi konstrukciók esetén – a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személyek ott telepedtek le vagy ott rendelkeznek tartózkodási hellyel, vagy onnan igazgatják a jogi konstrukciót. Jogi konstrukciók esetében – tekintettel a vagyonrendelőnek a konstrukcióra irányadó jog megválasztására vonatkozó jogára – fontos az is, hogy a tagállamok tisztában legyenek a saját joguk alapján létrehozható jogi konstrukciókhoz kapcsolódó kockázatokkal, függetlenül attól, hogy a jogszabályaik kifejezetten szabályozzák-e őket, vagy létrejöttük a felek szerződési szabadságából ered, és azt a nemzeti bíróságok elismerik.

(16) Tekintettel a nemzetközi pénzügyi rendszer integrált jellegére és az Unió gazdaságának nyitottságára, a jogi személyekkel és jogi konstrukciókkal kapcsolatos kockázatok túlmutatnak az Unió területén fennálló kockázatokon. Ezért fontos, hogy az Unió és tagállamai megértsék a külföldi jogi személyekből és a külföldi jogi konstrukciókból eredő kockázatoknak való kitettséget. Az ilyen kockázatok értékelésének nem szükséges minden egyes olyan külföldi jogi személyre és külföldi jogi konstrukcióra kiterjednie, amely elégséges mértékben kapcsolódik az Unióhoz, akár azért, mert ingatlant szerzett, akár mert közbeszerzési eljárás eredményeként szerződéseket ítéltek oda neki, vagy olyan ügyleteket folytat kötelezett szolgáltatókkal, amelyek lehetővé teszik számára az Unió pénzügyi rendszeréhez és gazdaságához való hozzáférést. A kockázatértékelésnek ugyanakkor lehetővé kell tennie az Unió és tagállamai számára annak megismerését, hogy milyen típusú külföldi jogi személyek és külföldi jogi konstrukciók rendelkeznek ilyen hozzáféréssel az Unió pénzügyi rendszeréhez és gazdaságához, és hogy e hozzáféréshez milyen típusú kockázatok kapcsolódnak.

(17) A kockázatértékelés eredményeit időben a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére kell bocsátani, hogy azonosítani, értelmezni, kezelni és csökkenteni tudják saját kockázataikat. Az említett eredmények megoszthatók összefoglaló formában és a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tehetők, továbbá nem tartalmazhatnak minősített adatokat vagy személyes adatokat.

(18) Ezen túlmenően, az uniós szintű kockázatok magasabb fokú azonosítása, értelmezése, kezelése és csökkentése érdekében a tagállamoknak a kockázatértékeléseik eredményeit meg kell osztaniuk egymással, a Bizottsággal és az AMLA-val. Az említett adattovábbítások nem tartalmazhatnak minősített adatokat vagy személyes adatokat, kivéve, ha arra a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos feladatok ellátásához feltétlenül szükség van.

(19) A nemzeti szintű kockázatértékelés során azonosított kockázatok hatékony csökkentése érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell a következetes nemzeti szintű fellépést vagy egy, a nemzeti szintű válaszintézkedéseket koordináló hatóság kijelölésével, vagy egy e célt szolgáló mechanizmus létrehozásával. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a kijelölt hatóság vagy a létrehozott mechanizmus elegendő hatáskörrel és erőforrással rendelkezzen e feladat hatékony ellátásához és az azonosított kockázatokra való megfelelő válaszintézkedések biztosításához.

(20) Annak érdekében, hogy ellenőrizhető legyen a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet szolgáló rendszereik hatékonysága, a tagállamoknak erre vonatkozó statisztikákkal kell rendelkezniük és ezek minőségét folyamatosan fejleszteniük kell. Az uniós szinten gyűjtött statisztikai adatok minőségének és összhangjának javítása érdekében a Bizottságnak és az AMLA-nak nyomon kell követnie a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem alakulását az Unióban, és rendszeresen áttekintést kell közzétennie.

(21) A FATF standardokat dolgozott ki, amelyek alapján a joghatóságoknak azonosítaniuk és értékelniük kell a proliferációfinanszírozással kapcsolatos célzott pénzügyi szankciók esetleges végre nem hajtásának vagy kijátszásának kockázatát, és intézkedéseket kell hozniuk e kockázatok csökkentésére. A FATF által bevezetett új standardok nem helyettesítik és nem gyengítik azokat a meglévő, szigorú követelményeket, amelyek szerint az országoknak célzott pénzügyi szankciókat kell alkalmazniuk annak érdekében, hogy megfeleljenek az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának a tömegpusztító fegyverek elterjedésének és finanszírozásának megelőzéséről,

visszaszorításáról és megzavarásáról szóló, vonatkozó határozatainak. E jelenleg hatályos, uniós szinten a 2010/413/KKBP ([11]) és a (KKBP) 2016/849 ([12]) tanácsi határozattal, valamint a 267/2012/EU ([13]) és az (EU) 2017/1509 ([14]) tanácsi rendelettel végrehajtott kötelezettségek továbbra is kötelező erejűek maradnak az Unión belül valamennyi természetes és jogi személyre nézve. Figyelemmel azokra a konkrét kockázatokra, amelyeknek az Unió a célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtása vagy kijátszása tekintetében ki van téve, a kockázatértékelést helyénvaló kiterjeszteni oly módon, hogy az az uniós szinten elfogadott valamennyi célzott pénzügyi szankcióra kiterjedjen. A célzott pénzügyi szankciókhoz kapcsolódó, pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó kockázatérzékeny intézkedések nem szüntetik meg az Unión belül valamennyi természetes és jogi személyre háruló szabályalapú kötelezettséget, hogy a jegyzékbe vett személyek, illetve szervezetek pénzeszközeit és egyéb vagyoni eszközeit be kell fagyasztani, valamint hogy azokat nem szabad a rendelkezésükre bocsátani.

(22) A nemzetközi fejleményeknek – különösen a felülvizsgált FATF-ajánlásoknak – a figyelembevétele, továbbá a célzott pénzügyi szankciók végrehajtására vonatkozó, átfogó keret biztosítása érdekében ennek az irányelvnek követelményeket kell bevezetnie a célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtásával vagy kijátszásával összefüggő kockázatok az Unió és a tagállamok szintjén történő azonosítása, értelmezése, kezelése és csökkentése érdekében.

(23) A központi tényleges tulajdonosi nyilvántartások (a továbbiakban: a központi nyilvántartások) döntő fontosságúak a jogi személyekkel és a jogi konstrukciókkal való visszaélés elleni küzdelem szempontjából. A tagállamoknak ezért gondoskodniuk kell arról, hogy a jogi személyek és a jogi konstrukciók tényleges tulajdonosaira vonatkozó információkat, a meghatalmazotti megállapodásokra vonatkozó információkat, valamint a külföldi jogi személyekre és külföldi jogi konstrukciókra vonatkozó információkat egy központi nyilvántartásban tárolják. Annak biztosítása érdekében, hogy az említett központi nyilvántartások könnyen hozzáférhetők legyenek és jó minőségű adatokat tartalmazzanak, következetes szabályokat kell bevezetni az említett információknak a nyilvántartások általi gyűjtésére és tárolására vonatkozóan. A központi nyilvántartásokban tárolt információknak könnyen használható, géppel olvasható formátumban hozzáférhetőknek kell lenniük.

(24) A jogi személyekkel való visszaélések elleni küzdelmet elősegítő nagyobb átláthatóság érdekében a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkat a jogi személyem kívül található központi nyilvántartásban rögzítsék, az uniós joggal teljes összhangban. E célból a tagállamoknak egy központi, a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkat összegyűjtő adatbázist, vagy a cégnyilvántartást, illetve valamely más központi nyilvántartást kell használniuk. A tagállamok számára lehetővé kell tenni annak eldöntését, hogy bizonyos információknak a központi nyilvántartás számára történő megadása a kötelezett szolgáltatók feladata legyen-e. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy ezek az információk minden esetben elérhetőek legyenek az illetékes hatóságok számára, továbbá hogy azokat átadják a kötelezett szolgáltatóknak, amikor azok ügyfél-átvilágítási intézkedéseket alkalmaznak.

(25) A kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és a hasonló jogi konstrukciók tényleges tulajdonosaira vonatkozó információkat a vagyonkezelőknek és a hasonló konstrukciókban a vagyonkezelővel egyenértékű pozíciót betöltő személyeknek a letelepedése vagy a tartózkodási helye szerinti tagállamban kell nyilvántartásba venni, vagy pedig ott, ahol a jogi konstrukciót igazgatják. A kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és a hasonló jogi konstrukciók tényleges tulajdonosaira vonatkozó információk hatékony nyomon követése és nyilvántartásba vétele érdekében továbbá a tagállamoknak együtt kell működniük. A kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók és a hasonló jogi konstrukciók tényleges tulajdonosaira vonatkozó tagállami nyilvántartások összekapcsolása várhatóan elérhetővé teszi ezeket az információkat, és várhatóan biztosítja ugyanazon kifejezett vagyonkezelési konstrukciók és hasonló jogi konstrukciók többszörös nyilvántartásba vételének az elkerülését is az Unión belül.

(26) A tényleges tulajdonosra vonatkozó információkhoz kellő időben való hozzáférést olyan módon kell biztosítani, hogy elkerülhető legyen az érintett jogi személy vagy vagyonkezelő vagy a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személy figyelmeztetésének a kockázata.

(27) A központi nyilvántartásokban szereplő adatok pontossága alapvető fontosságú az adatokhoz hozzáférő érintett hatóságok és más személyek számára, valamint ahhoz, hogy ezen adatok alapján érvényes és jogszerű döntéseket hozzanak. A tagállamoknak ezért gondoskodniuk kell arról, hogy a központi nyilvántartásokért felelős szervek a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk benyújtását követő észszerű időn belül és azt követően rendszeresen ellenőrizzék, hogy a benyújtott információk megfelelőek, pontosak és naprakészek-e. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a központi nyilvántartásokért felelős szervek bármely olyan információt bekérhessenek, amelyre azoknak szükségük van a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk és a meghatalmazottakra vonatkozó információk ellenőrzéséhez, továbbá az olyan helyzetekben, amelyekben nincs tényleges tulajdonos, vagy amelyekben a tényleges tulajdonosokat nem lehetett meghatározni. Ilyen helyzetekben a központi nyilvántartásnak benyújtott információkhoz indokolást kell csatolni, amelynek tartalmaznia kell minden vonatkozó igazoló

([11]) A Tanács 2010/413/KKBP határozata (2010. július 26.) az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2007/140/KKBP közös álláspont hatályon kívül helyezéséről (HL L 195., 2010.7.27., 39. o.).

([12]) A Tanács (KKBP) 2016/849 határozata (2016. május 27.) a Koreai Népi Demokratikus Köztársasággal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2013/183/KKBP határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2016.5.28., 79. o.).

([13]) A Tanács 267/2012/EU rendelete (2012. március 23.) az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 961/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 88., 2012.3.24., 1. o.).

([14]) A Tanács (EU) 2017/1509 rendelete (2017. augusztus 30.) a Koreai Népi Demokratikus Köztársasággal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 329/2007/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 224., 2017.8.31., 1. o.).

dokumentumot annak érdekében, hogy a nyilvántartás meg tudjon győződni arról, hogy ez a helyzet áll-e fenn. A tagállamoknak biztosítaniuk kell azt is, hogy a központi nyilvántartásokért felelős szervek rendelkezzenek a megfelelő eszközökkel az ellenőrzések – köztük automatizált ellenőrzések – olyan módon történő elvégzéséhez, amely védi az alapvető jogokat, valamint elkerüli a diszkriminatív eredményeket.

(28) Fontos, hogy a tagállamok a központi nyilvántartásokért felelős szerveket megfelelő hatáskörrel és erőforrásokkal lássák el a tényleges tulajdonlás és a rendelkezésükre bocsátott információk valódiságának ellenőrzéséhez, valamint ahhoz, hogy minden gyanút bejelentsenek a pénzügyi információs egységüknek. E hatásköröknek ki kell terjedniük a jogi személyek és a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók vagyonkezelőjeként eljáró kötelezett szolgáltatók vagy – hasonló jogi konstrukciók esetén – a vagyonkezelővel egyenértékű pozíciót betöltő személyek üzleti helyiségeiben végzett vizsgálatokra, függetlenül attól, hogy a vizsgálatokat a központi nyilvántartásokért felelős szervek vagy a nevükben eljáró más hatóságok végzik-e. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy megfelelő biztosítékokat alkalmazzanak abban az esetben, ha az említett vagyonkezelők vagy – hasonló jogi konstrukció esetén – a vagyonkezelővel egyenértékű pozíciót betöltő személyek jogi szakemberek, vagy ha azok üzleti helyiségei vagy székhelyük egyúttal azok magánlakásai is. Az említett hatásköröknek ki kell terjedniük a külföldi jogi személyek és külföldi jogi konstrukciók Unión belüli képviselőire, amennyiben e jogi személyek és konstrukciók létesítő okirat szerinti székhelye vagy képviselői az Unióban találhatók.

(29) Amennyiben a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk ellenőrzése nyomán a központi nyilvántartásért felelős szerv arra a következtetésre jut, hogy az információkban következetlenségek vagy hibák találhatók, vagy ha az adott információk más módon nem felelnek meg a követelményeknek, lehetővé kell tenni a szerv számára, hogy mindaddig megtagadja vagy felfüggessze a központi nyilvántartásba való bejegyzés igazolását, amíg a mulasztásokat nem orvosolják.

(30) A központi nyilvántartásokért felelős szerveknek feladataikat indokolatlan befolyástól mentesen kell ellátniuk, ideértve az információk ellenőrzésével, az intézkedések vagy szankciók kiszabásával, valamint a jogos érdekkel bíró személyek hozzáférésének biztosításával kapcsolatos indokolatlan politikai vagy ágazati befolyást is. Ennek érdekében a központi nyilvántartásokért felelős szerveknek az összeférhetetlenség megelőzésére és kezelésére irányuló szabályzatokkal kell rendelkezniük.

(31) A központi nyilvántartásokért felelős szervek alkalmasak arra, hogy gyorsan és hatékonyan azonosítsák azokat a személyeket, akik végső soron jogi személyeket és jogi konstrukciókat tulajdonolnak vagy ellenőriznek, beleértve a célzott pénzügyi szankciók kapcsán jegyzékbe vett személyeket is. A tulajdonosi és ellenőrzési struktúrák időben történő felismerése hozzájárul a célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtásával és kijátszásával összefüggő kockázatoknak való kitettség jobb megismeréséhez, valamint az ilyen kockázatok csökkentését célzó kockázatcsökkentő intézkedések elfogadásához. Ezért fontos, hogy a központi nyilvántartásokért felelős szervek számára kötelező legyen a tényleges tulajdonlásra vonatkozóan birtokukban lévő információknak a célzott pénzügyi szankciókkal kapcsolatos jegyzékbe vételekkel való összevetése, mind a jegyzékbe vételkor, mind azt követően rendszeresen, annak megállapítása érdekében, hogy a jogi személy vagy jogi konstrukció tulajdonosi vagy ellenőrzési struktúrájában történt változások a célzott pénzügyi szankciók kijátszásának kockázatát eredményezik-e. A központi nyilvántartásokban annak feltüntetése, hogy jogi személyek vagy jogi konstrukciók célzott pénzügyi szankciók hatálya alá tartozó személyekkel vagy szervezetekkel állnak kapcsolatban, várhatóan elősegíti az illetékes hatóságok és az uniós korlátozó intézkedések végrehajtásáért felelős hatóságok tevékenységeit.

(32) A központi nyilvántartásokban a tényleges tulajdonlásra vonatkozóan tárolt információk, valamint a tényleges tulajdonlásra vonatkozóan a kötelezett szolgáltatók és adott esetben az illetékes hatóságok rendelkezésére álló információk közötti eltérések bejelentése hatékony mechanizmus az információk pontosságának ellenőrzésére. Az azonosított eltéréseket gyorsan be kell jelenteni és meg kell szüntetni, az adatvédelmi követelményekkel összhangban.

(33) Amennyiben a pénzügyi információs egységek és az egyéb illetékes hatóságok által észlelt eltérésekre vonatkozóan tett bejelentés veszélyeztetné egy gyanús ügylet elemzését vagy veszélyeztetne egy folyamatban lévő nyomozást, a pénzügyi információs egységeknek vagy az egyéb illetékes hatóságoknak el kell halasztaniuk az eltérésre vonatkozó bejelentés megtételét mindaddig, amíg a jelentés elhalasztásának oka meg nem szűnik. Ezen túlmenően a pénzügyi információs egységek és más illetékes hatóságok nem jelenthetnek be eltérést akkor, ha ez ellentétes lenne a nemzeti titoktartási rendelkezésekkel, vagy ha az figyelmeztetés bűncselekményét valósítaná meg.

(34) Annak érdekében, hogy a tényleges tulajdonos fogalmának alkalmazása során egyenlő feltételek érvényesüljenek, lényeges, hogy az Unióban mindenütt egységes bejelentési csatornák és eszközök álljanak a jogi személyek és a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók vagyonkezelői vagy – hasonló jogi konstrukciók esetén – a vagyonkezelővel egyenértékű pozíciót betöltő személyek rendelkezésére. E célból a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információknak a releváns központi nyilvántartásokba történő benyújtásakor egységes formátumot kell alkalmazni, továbbá biztosítani kell az átláthatóságot és a jogbiztonságot.

(35) A jogi formák különböző típusai közötti egyenlő feltételek biztosítása érdekében a vagyonkezelőknek is információkat kell szerezniük a tényleges tulajdonlásra vonatkozóan, amelyeket meg kell őrizniük, és központi nyilvántartásba vagy központi adatbázisba kell továbbítaniuk.

(36) Alapvető fontosságú, hogy a tényleges tulajdonosra vonatkozó információk a központi nyilvántartásokon és a központi nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül a tényleges tulajdonosra vonatkozó információk a jogi személy felszámolását, illetve a jogi konstrukció megszűnését követően legalább 5 évig hozzáférhetők maradjanak. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információknak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemtől eltérő célokból történő kezelésére vonatkozóan jogukban további indokokról rendelkezzenek, amennyiben ez az adatkezelés közérdekű célból történik, és egy demokratikus társadalomban szükséges és arányos intézkedésnek minősül az elérni kívánt törvényes célhoz képest.

(37) A pénzügyi információs egységeknek, az egyéb illetékes hatóságoknak és az önszabályozó testületeknek azonnali, szűrés nélküli, közvetlen és ingyenes hozzáféréssel kell rendelkezniük a tényleges tulajdonosra vonatkozó információkhoz a pénzmosás, annak alapbűncselekményei, illetve a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése, kivizsgálása és büntetőeljárás alá vonása céljából. Az ügyfél-átvilágítás végzésének idejére a kötelezett szolgáltatók részére is hozzáférést kell biztosítani a központi nyilvántartásokhoz. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a kötelezett szolgáltatók hozzáférését díjfizetéshez kötik. E díjaknak azonban szigorúan az említett nyilvántartásokban tárolt információk minőségének biztosításához és az információk rendelkezésre bocsátásához kapcsolódó költségek fedezéséhez szükséges mértékre kell korlátozódniuk, és nem áshatják alá a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való tényleges hozzáférést.

(38) A nemzeti hatóságoknak a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való közvetlen, időben történő és szűrés nélküli hozzáférése döntő fontosságú az uniós korlátozó intézkedések megfelelő végrehajtásának biztosítása, az uniós korlátozó intézkedések végre nem hajtása és kijátszása kockázatának megelőzése, valamint az említett megsértésének kivizsgálása szempontjából is. Ezek okokból kifolyólag az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 215. cikke alapján elfogadott vonatkozó tanácsi rendeletekben azonosított, az ilyen korlátozó intézkedések végrehajtásáért felelős illetékes hatóságok számára közvetlen és azonnali hozzáférést kell biztosítani az összekapcsolt központi nyilvántartásokban tárolt információkhoz.

(39) Az Unió pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keretében szerepet játszó uniós szervek, hivatalok és ügynökségek számára lehetővé kell tenni, hogy feladataik ellátása során hozzáférjenek a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz. Ez a vizsgálatainak lefolytatása során vonatkozik az Európai Ügyészségre (EPPO), de az Európai Csalás Elleni Hivatalra (OLAF) is, továbbá a nemzeti hatóságok nyomozásainak támogatása során az Europolra és az Eurojustra is. Felügyeleti hatóságként az AMLA-nak a felügyeleti tevékenységek végzése során hozzáférést kell kapnia a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz. Annak biztosítása érdekében, hogy az AMLA hatékonyan tudja támogatni a pénzügyi információs egységek tevékenységeit, a közös elemzésekkel összefüggésben is hozzáférést kell biztosítani számára a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz.

(40) A magánélet tiszteletben tartásához és a személyes adatok védelméhez való jogba való beavatkozás korlátozása érdekében a központi nyilvántartásokban tárolt, tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való nyilvános hozzáférést a jogos érdek bizonyításától kell függővé tenni. A tagállamoknak az említett jogos érdek meglétének ellenőrzésére vonatkozó, különféle megközelítései akadályozhatják a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keret harmonizált végrehajtását, valamint azt a megelőzési célt, amelynek érdekében a nyilvánosság tagjai számára engedélyezett a hozzáférés. Ezért a jogos érdek elismerésére és ellenőrzésére vonatkozó keretet uniós szinten kell kidolgozni, az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: a Charta) teljes körű tiszteletben tartása mellett. Amennyiben jogos érdek áll fenn, a nyilvánosság számára lehetővé kell tenni a hozzáférést a jogi személyek és a jogi konstrukciók tényleges tulajdonlására vonatkozó információkhoz. A nyilvánosság bizonyos kategóriái esetében vélelmezni kell a jogos érdeket. A jogos érdeken alapuló hozzáférés nem függhet a hozzáférést kérelmező személy jogi státuszától vagy formájától.

(41) A nem kormányzati szervezetek, a tudományos élet képviselői és az oknyomozó újságírók hozzájárultak az Unió célkitűzéseinek eléréséhez a pénzmosás, annak alapbűncselekményei és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem terén. Ezért őket úgy kell tekinteni, hogy jogos érdekük fűződik a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való hozzáféréshez, amely létfontosságú számukra a feladataik ellátásához és adott esetben a nyilvánosság általi ellenőrzés gyakorlásához. A központi nyilvántartásokhoz való hozzáférés lehetősége nem függhet attól, hogy milyen médián vagy platformon keresztül végzik tevékenységeiket, sem pedig a területen szerzett korábbi tapasztalatoktól. Annak érdekében, hogy az említett kategóriák hatékonyan végezhessék tevékenységeiket és elkerülhető legyen a megtorlás kockázata, lehetővé kell tenni számukra, hogy a jogi személyekre és a jogi konstrukciókra vonatkozó információkhoz anélkül férjenek hozzá, hogy bizonyítanák, kapcsolatban állnak e jogi személyekkel, illetve konstrukciókkal. Az uniós adatvédelmi szabályokban előírtak szerint a tényleges tulajdonosoknak a személyes adataik kezelésére vonatkozó információkhoz való hozzáférése nem érintheti hátrányosan mások jogait és szabadságait, ideértve a személyi biztonsághoz való jogot is. Az újságírás céljából vagy civil társadalmi szervezetek

nevében eljáró személyek által a tényleges tulajdonosok személyes adataiba való betekintésnek a tényleges tulajdonossal történő közlése azzal a kockázattal jár, hogy aláássa azon újságírók és a civil társadalmi szervezetek azon tagjainak biztonságát, akik potenciális büntetendő cselekményekkel kapcsolatos nyomozást folytatnak. Ezért a személyes adatok védelméhez való jognak az újságírókat megillető tájékozódás és véleménynyilvánítás szabadságával – az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([15]) 85. cikkének értelmében – történő összeegyeztetése, valamint – az említett rendelet 23. cikke (1) bekezdésének d) pontjával összhangban – a civil társadalmi szervezetek pénzmosás, annak alapbűncselekményei, illetve a terrorizmusfinanszírozás megelőzésében, nyomozásában és felderítésében játszott szerepének a biztosítása érdekében a központi nyilvántartásokért felelős szervek nem oszthatnak meg a tényleges tulajdonosokkal azok személyes adatainak a nyilvánosság ezen kategóriái által történő kezelésére vonatkozó információkat, hanem kizárólag azt közölhetik, hogy újságírás céljából vagy civil társadalmi szervezetek nevében eljáró személyek betekintettek az adataikba.

(42) Az üzleti ügyletek integritása kritikus fontosságú a belső piac és az Unió pénzügyi rendszere megfelelő működésének szempontjából. Ennek érdekében fontos, hogy azon személyek, akik az Unióban jogi személyekkel vagy jogi konstrukciókkal kívánnak üzleti tevékenységet folytatni, hozzáférhessenek azok tényleges tulajdonosaira vonatkozó információkhoz annak ellenőrzése céljából, hogy potenciális üzleti partnereik nem vesznek-e részt pénzmosásban, annak alapbűncselekményeiben vagy terrorizmusfinanszírozásban. Széles körű bizonyíték van arra, hogy a bűnözők vállalati struktúrák mögé rejtik kilétüket, annak a lehetővé tétele pedig, hogy akik valamely jogi személlyel vagy jogi konstrukcióval ügyletet köthetnek tudomást szerezzenek a tényleges tulajdonosok kilétéről, hozzájárul annak leküzdéséhez, hogy a jogi személyekkel vagy jogi konstrukciókkal bűnelkövetési célból visszaéljenek. Egy ügylet nem korlátozódik kereskedési tevékenységekre, illetve termékek vagy szolgáltatások nyújtására vagy megvásárlására, hanem azokat a helyzeteket is magában foglalhatja, amelyekben fennáll a valószínűsége annak, hogy egy személy az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([16]) 4. cikkének 25. pontjában meghatározottak szerinti pénzt, vagy kriptoeszközöket fektet be a jogi személybe vagy a jogi konstrukcióba, vagy hogy megszerzi a jogi személyt. Ezért a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való hozzáféréshez fűződő jogos érdek követelménye nem tekinthető úgy, mint amelyet kizárólag a gazdasági vagy kereskedelmi tevékenységet folytató személyek teljesítenek.

(43) Tekintettel a pénzmosás, annak alapbűncselekménye és a terrorizmusfinanszírozás határokon átnyúló jellegére, el kell ismerni, hogy harmadik országok hatóságainak jogos érdekük fűződik az uniós jogi személyekre és jogi konstrukciókra vonatkozó tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való hozzáféréshez, amennyiben az ilyen hozzáférésre az említett hatóságok pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos feladatai ellátásához szükség van konkrét nyomozásokkal vagy elemzésekkel összefüggésben. Hasonlóképpen, azon harmadik országbeli szervezetek számára, amelyek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények hatálya alá tartoznak, lehetővé kell tenni az uniós központi nyilvántartásokban szereplő, a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való hozzáférést, amennyiben e szervezeteknek az adott országokban a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatban meglévő követelményeknek való megfelelés keretében ügyfél-átvilágítási intézkedéseket kell hozniuk az Unióban letelepedett jogi személyekkel és jogi konstrukciókkal kapcsolatban. A központi nyilvántartásban szereplő információkhoz való bármely hozzáférésnek meg kell felelnie a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós jognak, és különösen az (EU) 2016/679 rendelet V. fejezetének. Ennek érdekében a központi nyilvántartásoknak azt is mérlegelniük kell, hogy az Unión kívül letelepedett személyek kérelmei azon feltételek hatálya alá tartozhatnak-e, amelyek mellett az említett rendelet 49. cikke szerinti eltérés alkalmazható. Az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: a Bíróság) állandó ítélkezési gyakorlata több alkalommal is megerősítette, hogy a pénzmosás, annak alapbűncselekményei és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem általános közérdekű célnak minősül és hogy közbiztonsági célok kapcsolódnak hozzá. A harmadik országbeli pénzügyi információs egységek, valamint bűnüldöző és igazságügyi hatóságok által folytatott nyomozások és elemzések integritásának megőrzése érdekében a központi nyilvántartásoknak tartózkodniuk kell attól, hogy közöljék a tényleges tulajdonosokkal a személyes adataiknak az említett hatóságok általi kezelését, amennyiben ez a közlés hátrányosan érintené az említett hatóságok nyomozásait és elemzéseit. Ugyanakkor az érintettek jogainak védelme érdekében a központi nyilvántartásoknak csak addig kell tartózkodniuk ezen információk közlésétől, ameddig az ilyen információközlés már nem veszélyeztetne nyomozást vagy elemzést. Ezt a határidőt legfeljebb 5 évben kell megállapítani, és azt kizárólag a harmadik országbeli hatóság indokolt kérelmére lehet meghosszabbítani.

(44) Egy kellőképpen rugalmas és az újonnan felmerülő körülményekhez alkalmazkodni képes hozzáférési rendszer biztosítása érdekében lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy eseti alapon hozzáférést biztosítsanak a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz bármely olyan személy számára, amely a pénzmosás, annak alapbűncselekményei és a terrorizmusfinanszírozás megelőzéséhez és az ellenük való küzdelemhez fűződő jogos érdekét igazolni tudja. A tagállamoknak információkat kell gyűjteniük a jogos érdek olyan eseteiről, amelyek túlmutatnak az ezen irányelvben azonosított kategóriákon, és azokról értesíteniük kell a Bizottságot.

([15]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

([16]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).

(45) A bűnözők bármikor visszaélhetnek a jogi személyekkel. Azonban a jogi személyek életciklusának bizonyos szakaszaihoz magasabb kockázatok kapcsolódnak, így például a társaság alapításának szakaszában, vagy ha megváltozik a társaság struktúrája, például átalakulás, egyesülés vagy szétválás esetén, lehetővé téve a bűnözők számára a jogi személy feletti ellenőrzés megszerzését. Az uniós keret az (EU) 2017/1132 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([17]) alapján biztosítja a hatóságok általi felügyeletet a jogi személyek fennállásának e szakaszai felett. Annak biztosítása érdekében, hogy e hatóságok hatékonyan végezhessék tevékenységeiket, valamint hozzájárulhassanak a jogi személyekkel bűnelkövetési céllal történő visszaélések megelőzéséhez, hozzáférést kell biztosítani számukra az összekapcsolt központi nyilvántartásokban szereplő információkhoz.

(46) Az uniós finanszírozási programok keretében a Bizottsághoz benyújtott elszámolásokban szereplő kiadások jogszerűségének és szabályszerűségének biztosítása érdekében a programhatóságoknak gyűjteniük, valamint irányítási és kontrollrendszereikben tárolniuk kell az uniós támogatás címzettjeinek tényleges tulajdonosaira vonatkozó információkat. Ezért biztosítani kell, hogy a tagállami programhatóságok hozzáférjenek az összekapcsolt központi nyilvántartásokban tárolt, a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz, annak érdekében, hogy eleget tudjanak tenni az (EU) 2021/1060 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([18]) szerinti, a szabálytalanságok – köztük a csalások – megelőzésére, észlelésére, korrigálására és bejelentésére vonatkozó kötelezettségeiknek.

(47) Az Unió pénzügyi érdekeinek védelme érdekében a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközt az (EU) 2021/241 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([19]) alapján végrehajtó tagállami hatóságok számára hozzáférést kell biztosítani az összekapcsolt központi nyilvántartásokhoz, hogy összegyűjtsék az uniós pénzeszközök címzettjére vagy a szerződő félre vonatkozó, az említett rendeletben előírt tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkat.

(48) A közbeszerzésben előforduló korrupció sérti a közérdeket, aláássa a közbizalmat, továbbá negatív hatással van a polgárok életére. Tekintettel a közbeszerzési eljárásoknak a korrupcióval, a csalással és egyéb alapbűncselekményekkel szembeni sebezhetőségére, lehetővé kell tenni a közbeszerzési eljárások terén illetékes nemzeti hatóságok számára, hogy betekintsenek a központi nyilvántartásokba, hogy megállapíthassák azon természetes személyek kilétét, akik az ajánlattevőket végső soron tulajdonolják vagy ellenőrzik, és azonosíthassák azokat az eseteket, amelyekben fennáll annak a kockázata, hogy bűnözők részt vehetnek a közbeszerzési eljárásban. A központi nyilvántartásban tárolt információkhoz való, időben történő hozzáférés döntő fontosságú annak biztosításához, hogy a közbeszerzési eljárásokat lefolytató hatóságok – többek között az említett eljárásokban előforduló korrupciós esetek felderítése révén – hatékonyan tudják ellátni feladataikat. A közbeszerzési eljárásokkal kapcsolatban a hatóságok fogalmának magában kell foglalnia az áruk és szolgáltatások, vagy koncessziók közbeszerzésére vonatkozó uniós jogi aktusok szerinti ajánlatkérő szervek fogalmát, valamint a tagállamok által a közbeszerzési eljárások jogszerűségének ellenőrzésére kijelölt bármely olyan hatóságot, amely a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem tekintetében nem minősül illetékes hatóságnak.

(49) Az olyan termékek, mint a harmadik fél szolgáltatók által kínált ügyfélszűrés, segítséget jelentenek a kötelezett szolgáltatóknak az ügyfél-átvilágítás elvégzésében. Az említett termékek átfogó képet adnak nekik az ügyfelekről, ami lehetővé teszi számukra, hogy megalapozott döntéseket hozzanak azok kockázati besorolásáról, az alkalmazandó kockázatcsökkentő intézkedésekről, valamint az ügyfelek tevékenységeivel kapcsolatos lehetséges gyanúkról. Az említett termékek továbbá hozzájárulnak az illetékes hatóságok munkájához a gyanús ügyletek elemzése, valamint a pénzmosás, annak alapbűncselekményei és a terrorizmusfinanszírozás potenciális eseteinek a kivizsgálása terén, mégpedig azáltal, hogy a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkat más olyan technikai megoldásokkal egészítik ki, amelyek lehetővé teszik az illetékes hatóságok számára, hogy – többek között az elkövetőik földrajzi helyének meghatározása révén – tágabb képet kapjanak az összetett bűnelkövetési formákról. Ezek tehát kritikus fontosságú szerepet játszanak a pénzmosási rendszereket jellemző, egyre összetettebb és gyorsabb mozgások nyomon követése tekintetében. A megfelelési infrastruktúrában betöltött, jól megalapozott funkciójuk miatt indokolt úgy tekinteni, hogy az ilyen termékeket kínáló szolgáltatóknak jogos érdekük fűződik a központi nyilvántartásokban tárolt információkhoz való hozzáféréshez, feltéve, hogy a nyilvántartásból szerzett adatokat kizárólag unióbeli kötelezett szolgáltatóknak és illetékes hatóságoknak adják át abból a célból, hogy azok el tudják látni a pénzmosás, annak alapbűncselekményei és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésével, valamint az ellenük való küzdelemmel kapcsolatos feladatokat.

(50) Annak érdekében, hogy el lehessen kerülni a jogos érdek fogalmának a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való hozzáférés céljából történő végrehajtásával kapcsolatos széttartó megközelítéseket, az ilyen jogos érdek elismerésére vonatkozó eljárásokat harmonizálni kell. Ennek magában kell foglalnia a jogos érdek

([17]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1132 irányelve (2017. június 14.) a társasági jog egyes vonatkozásairól (HL L 169., 2017.6.30., 46. o.).

([18]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1060 rendelete (2021. június 24.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alap Pluszra, a Kohéziós Alapra, az Igazságos Átmenet Alapra és az Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra-alapra vonatkozó közös rendelkezések, valamint az előbbiekre és a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alapra, a Belső Biztonsági Alapra és a határigazgatás és a vízumpolitika pénzügyi támogatására szolgáló eszközre vonatkozó pénzügyi szabályok megállapításáról (HL L 231., 2021.6.30., 159. o.).

([19]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/241 rendelete (2021. február 12.) a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz létrehozásáról (HL L 57., 2021.2.18., 17. o.).

alkalmazására és elismerésére vonatkozó közös sablonokat, amelyek Unió-szerte megkönnyítenék a központi nyilvántartások általi kölcsönös elismerést. E célból a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni, hogy harmonizált sablonokat és eljárásokat határozzon meg.

(51) Annak biztosítása érdekében, hogy a hozzáférésnek a korábban ellenőrzött jogos érdekkel rendelkezők számára történő megadására vonatkozó eljárások ne jelentsenek indokolatlan terhet, a hozzáférés megújítható olyan egyszerűsített eljárások alapján, amelyek révén a központi nyilvántartásért felelős szerv biztosítja, hogy a korábban ellenőrzési céllal megszerzett információk helyesek és relevánsak legyenek, szükség esetén pedig aktualizálásra kerüljenek.

(52) Ezen túlmenően, az arányos és kiegyensúlyozott megközelítés, valamint a magánélethez való jog és a személyes adatok védelmének biztosítása érdekében a tagállamoknak rendelkezniük kell a tényleges tulajdonosra vonatkozó, a központi nyilvántartásokban szereplő személyes adatoknak az e nyilvántartások általi közlése, valamint az ilyen információkhoz való hozzáférés alóli kivételekről olyan kivételes esetekben, amikor az információk csalás, emberrablás, zsarolás, kényszerítés, zaklatás, erőszak vagy megfélemlítés aránytalan kockázatának tennék ki a tényleges tulajdonost. A tagállamok számára lehetővé kell tenni továbbá, hogy online regisztrációt írjanak elő annak érdekében, hogy azonosítani lehessen minden olyan személyt, aki a központi nyilvántartásból információt kér, valamint hogy a nyilvántartásban szereplő információkhoz való, jogos érdekkel rendelkező személyek általi hozzáférésért díjat szedjenek be. E díjaknak azonban szigorúan a központi nyilvántartásokban tárolt információk minőségének biztosításához és az információk rendelkezésre bocsátásához kapcsolódó költségek fedezéséhez szükséges mértékre kell korlátozódniuk, és nem áshatják alá a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való tényleges hozzáférést.

(53) A kérelmezők személyazonosságának megállapítása szükséges annak biztosításához, hogy a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz kizárólag olyan személyek férhessenek hozzá, akiknek ehhez jogos érdekük fűződik. Az azonosítási eljárást azonban úgy kell lefolytatni, hogy az ne vezessen megkülönböztetéshez többek között sem a kérelmező tartózkodási helye szerinti országa, sem pedig az állampolgársága alapján. E célból a tagállamoknak elégséges azonosítási mechanizmusokat kell biztosítaniuk, amelyeknek többek között, de nem kizárólag magukban kell foglalniuk a 910/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([20]) alapján bejelentett elektronikus azonosítási rendszereket, és a releváns minősített bizalmi szolgáltatásokat annak érdekében, hogy a jogos érdekkel bíró személyek számára lehetővé tegyék a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való tényleges hozzáférést.

(54) Az (EU) 2018/843 irányelv az (EU) 2017/1132 irányelvvel létrehozott európai központi platformon keresztül megvalósította a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkat tároló tagállami központi nyilvántartások összekapcsolását. Az összekapcsolás alapvető fontosságúnak bizonyult ahhoz, hogy az illetékes hatóságok, a kötelezett szolgáltatók és a jogos érdekkel bíró személyek hatékonyan, határokon átnyúlóan hozzáférhessenek a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz. További fejlesztésre lesz szükség ahhoz, hogy sor kerülhessen a továbbfejlesztett szabályozási követelmények ezen irányelv átültetését megelőzően történő végrehajtására. Ezért az összekapcsolásra irányuló munkának folytatódnia kell a tagállamoknak a rendszer egészének működtetésében való részvétele mellett, amelyet a Bizottság és a tagállamok képviselői által a rendszer működésével és jövőbeli fejlesztéseivel kapcsolatos kérdésekről folytatott rendszeres párbeszéd révén kell biztosítani.

(55) A tagállamok központi nyilvántartásainak összekapcsolása révén az egyes tagállamok központi nyilvántartásaiban szereplő, a jogi konstrukciók tényleges tulajdonosaira vonatkozó információkhoz történő nemzeti és határokon átnyúló hozzáférést a jogos érdek meghatározása alapján, a központi nyilvántartásért felelős szerv által hozott határozat alapján kell biztosítani. Annak biztosítása érdekében, hogy a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való hozzáférés korlátozására vonatkozó határozatokat felül lehessen vizsgálni, az ilyen határozatokkal szembeni jogorvoslati mechanizmusokat kell létrehozni. A koherens és hatékony nyilvántartásba vétel és információcsere biztosítása érdekében a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a központi nyilvántartásért felelős tagállami szervük együttműködjön a többi tagállamon belüli partnereivel, többek között azon bizalmi vagyonkezelési konstrukciókkal vagy hasonló jogi konstrukciókkal kapcsolatos információk megosztását illetően, amelyekre az adott tagállam joga az irányadó, ám amelyek igazgatása egy másik tagállamban történik, vagy amelyek vagyonkezelője egy másik tagállamban telepedett le vagy rendelkezik tartózkodási hellyel.

(56) A személyes adatok ezen irányelv alkalmazásában végzett kezelésére az (EU) 2016/679 rendelet alkalmazandó. Azon természetes személyeket, akikről tényleges tulajdonosként személyes adatok szerepelnek a központi nyilvántartásokban, tájékoztatni kell az alkalmazandó adatvédelmi szabályokról. Emellett kizárólag a mindenkori tényleges tulajdonosokra vonatkozó, naprakész személyes adatok tehetők elérhetővé, és a tényleges tulajdonosokat

([20]) Az Európai Parlament és a Tanács 910/2014/EU rendelete (2014. július 23.) a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 257., 2014.8.28., 73. o.).

tájékoztatni kell az uniós adatvédelmi jogi keret szerinti jogaikról, valamint az e jogok gyakorlására alkalmazandó eljárásokról.

(57) Ha a pénzügyi információs egységek és az egyéb illetékes hatóságok késve férnek hozzá a bankszámlák- és fizetésiszámlák-, értékpapírszámlák-, kriptoeszközszámlák-, valamint széftulajdonosok személyazonosságára vonatkozó információkhoz, az hátráltatja a pénzmosással és terrorizmusfinanszírozással összefüggő pénzátutalások felderítését. E tekintetben kulcsfontosságú, hogy minden tagállamban létrehozzanak egy központosított automatizált mechanizmust – például nyilvántartást vagy adatvisszanyerési rendszert –, amely hatékony eszközként biztosítja a bankszámlák és fizetési számlák, értékpapírszámlák, kriptoeszközszámlák, valamint a széftulajdonosok, meghatalmazottaik és a tényleges tulajdonosaik személyazonosságára vonatkozó információkhoz való, időben történő hozzáférést. Az ilyen információknak tartalmazniuk kell a lezárt ügyfélszámlák tulajdonosaira, a bankszámlákra és a fizetésiszámlákra – ideértve a virtuális IBAN-okat – az értékpapírszámlákra, a kriptoeszközszámlákra, és a széfekre vonatkozó előtörténeti információkat. A hozzáférési rendelkezések alkalmazásakor helyénvaló a már meglévő mechanizmusok felhasználása, feltéve, hogy a nemzeti pénzügyi információs egységek az általuk igényelt adatokhoz azonnal és szűrés nélkül tudnak hozzáférni. A pénzmosás és annak alapbűncselekményei, valamint a terrorizmusfinanszírozás kockázatának hatékonyabb csökkentése érdekében a tagállamok más, szükségesnek és arányosnak ítélt egyéb információkat is betáplálhatnak az említett mechanizmusokba. A pénzügyi információs egységek, a közös elemzések keretében az AMLA és a felügyeleti hatóságok kapcsolódó megkeresései és információkérései vonatkozásában teljes körű titoktartást kell biztosítani.

(58) A virtuális IBAN-ok olyan, hitelintézetek és pénzügyi intézmények által kibocsátott virtuális számok, amelyek lehetővé teszik a fizetések fizikai bankszámlákra vagy fizetési számlákra történő átirányítását. Bár a virtuális IBAN-ok a vállalkozások által használhatók törvényes célokra, például a fizetések határokon átnyúló beszedésének és továbbításának egyszerűsítésére, azokhoz egyúttal a pénzmosás, annak alapbűncselekményei, illetve a terrorizmusfinanszírozás nagyobb kockázata társul, mivel felhasználhatók a számlatulajdonos személyazonosságának elfedésére, ami megnehezíti a pénzügyi információs egységek számára a pénzeszközök áramlásának nyomon követését, a számla helyének azonosítását és a szükséges intézkedések meghozatalát, ideértve a számla felfüggesztését, illetve nyomon követését is. E kockázatok csökkentése, valamint annak érdekében, hogy a pénzügyi információs egységek könnyebben nyomon tudják követni és fel tudják deríteni a tiltott áramlásokat, a központosított automatizált mechanizmusoknak tartalmazniuk kell a bankszámlához vagy fizetési számlához kapcsolódó virtuális IBAN-okra vonatkozó információkat.

(59) A magánélet tiszteletben tartása és a személyes adatok védelme érdekében a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos nyomozások lefolytatásához minimálisan szükséges adatokat bankszámlákat vagy fizetési számlákat, értékpapírszámlákat és kriptoeszközszámlákat tartalmazó központosított automatizált mechanizmusokban kell tárolni. Lehetővé kell tenni a tagállamok számára annak eldöntését, hogy mely további adatok begyűjtése hasznos és arányos. E mechanizmusokra vonatkozó rendelkezések átültetése során a tagállamoknak meg kell határozniuk az ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazása során szerzett dokumentumok és információk megőrzési idejével megegyező megőrzési időt. Lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy a megőrzési időt kivételesen, megfelelő indokolás mellett meghosszabbítsák. A meghosszabbított megőrzési idő nem haladhatja meg a további 5 évet. Ez az időszak nem érinti az eltérő adatmegőrzési követelményeket megállapító olyan nemzeti jogszabályokat, amelyek lehetővé teszik, hogy eseti döntéseket hozzanak a büntető- vagy közigazgatási eljárások lefolytatásának megkönnyítése érdekében. Az említett mechanizmusokhoz való hozzáférést a szükséges ismeret elve alapján kell biztosítani.

(60) A tagállamok központosított automatizált mechanizmusainak összekapcsolása révén a nemzeti pénzügyi információs egységek gyorsan hozzájuthatnának a más tagállamokban található bankszámlák és fizetési számlák, értékpapírszámlák, kriptoeszközszámlák, valamint széfek tulajdonosainak személyazonosságára vonatkozó, határokon átnyúló információkhoz, ami megerősítené a pénzügyi elemzések hatékony elvégzésére és a más tagállambeli partnereikkel való együttműködésre való képességüket. A bankszámlákra- és fizetésiszámlákra, értékpapírszámlákra, kriptoeszközszámlákra, valamint a széfekre vonatkozó információkhoz való, határokon átnyúló közvetlen hozzáférés lehetővé tenné a pénzügyi információs egységek számára, hogy kellően rövid határidőn belül pénzügyi elemzést készítsenek a különböző számlákon keresztül – többek között virtuális IBAN-ok használatával – mozgatott pénzeszközök nyomon követésére, amely alapján felderíthetők a potenciális pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási esetek, valamint garantálhatók a gyors bűnüldözési intézkedések. Az összekapcsolt központosított automatizált mechanizmusokhoz az AMLA számára is közvetlen hozzáférést kell biztosítani annak érdekében, hogy a közös elemzési gyakorlatok keretében operatív támogatást nyújthasson a pénzügyi információs egységeknek. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az összekapcsolt központosított automatizált mechanizmusokhoz való közvetlen hozzáférés kiterjedjen a felügyeleti hatóságokra is, lehetővé téve számukra feladataik hatékony végrehajtását.

(61) A személyes adatok védelméhez való jog és a magánélethez való jog tiszteletben tartása, valamint a nemzeti központosított automatizált mechanizmusokban tárolt információkhoz való határokon átnyúló hozzáférés hatásának korlátozása érdekében a bankszámla-nyilvántartások összekapcsolt rendszerén keresztül hozzáférhető információk köre az adattakarékosság elvével összhangban az ahhoz szükséges minimumra korlátozódna, hogy

lehetővé váljon a bankszámlákkal vagy fizetési számlákkal, az értékpapírszámlákkal, a kriptoeszközszámlákkal és a széfekkel vagy azok felett rendelkező természetes vagy jogi személyek azonosítása. A pénzügyi információs egységek és az AMLA, valamint a felügyeleti hatóságok számára azonnali és szűrés nélküli hozzáférést kell biztosítani a bankszámla-nyilvántartások összekapcsolt rendszeréhez. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a pénzügyi információs egységek személyzete a titoktartás és az adatvédelem tekintetében magas szakmai színvonalat képviseljen, továbbá feddhetetlen és kellően képzett legyen. Ezenkívül a tagállamoknak olyan technikai és szervezési intézkedéseket kell bevezetniük, amelyek szigorú technológiai normáknak megfelelően garantálják az adatok biztonságát.

(62) A bankszámlákra és fizetési számlákra, az értékpapírszámlára, a kriptoeszközszámlákra és a széfekre vonatkozó információkat tároló tagállami központosított automatizált mechanizmusoknak (központi nyilvántartásoknak vagy központi elektronikus adatvisszanyerési rendszereknek) a bankszámla-nyilvántartások összekapcsolt rendszerén keresztül történő összekapcsolása szükségessé teszi a különböző műszaki jellemzőkkel rendelkező nemzeti rendszerek összehangolását. E célból technikai intézkedéseket és előírásokat kell kidolgozni, figyelembe véve a nemzeti központosított automatizált mechanizmusok közötti különbségeket.

(63) Az ingatlan vonzó vagyontárgy a jogellenes tevékenységből származó jövedelmüket tisztára mosni szándékozó bűnözők számára, mivel lehetővé teszi a pénzeszközök valódi forrásának és a tényleges tulajdonos személyazonosságának elfedését. Az, hogy a pénzügyi információs egységek és más illetékes hatóságok megfelelően és időben azonosítsák az ingatlanokat és az ingatlantulajdonnal rendelkező természetes személyeket, valamint jogi személyeket és jogi konstrukciókat, egyaránt fontos a pénzmosási módszerek felderítéséhez, valamint a vagyoni eszközök befagyasztásához és elkobzásához, továbbá a célzott pénzügyi szankciókat végrehajtó, befagyasztást elrendelő közigazgatási intézkedésekhez. Ezért fontos, hogy a tagállamok azonnali és közvetlen hozzáférést biztosítsanak a pénzügyi információs egységek és más illetékes hatóságok számára olyan információkhoz, amelyek lehetővé teszik az ingatlannal kapcsolatos potenciális büntetőügyek megfelelő elemzését és kivizsgálását. A tényleges hozzáférés megkönnyítése érdekében ezeket az információkat egy egységes hozzáférési ponton keresztül, ingyenesen kell biztosítani, mégpedig digitális úton és lehetőség szerint géppel olvasható formátumban. Az információknak magukban kell foglalniuk az előtörténeti információkat, ideértve az ingatlan tulajdoni viszonyaira vonatkozó előtörténeti információkat és azokat az árakat, amelyeken az ingatlant a múltban megszerezték, valamint a kapcsolódó dologi terheket egy meghatározott múltbeli időszakban, annak érdekében, hogy az adott tagállam pénzügyi információs egységei és más illetékes hatóságai elemezni és azonosítani tudják az ingatlanügyletekkel – ideértve a földet is – kapcsolatos gyanús tevékenységeket, amelyek pénzmosásra vagy más típusú bűncselekményekre utalhatnak. Az említett előtörténeti információk olyan típusú információkra vonatkoznak, amelyek az ingatlanügyletek végrehajtása során már összegyűjtésre kerültek. Az érintett személyeket tehát nem terhelik új kötelezettségek, ami biztosítja az érintettek jogos elvárásainak kellő tiszteletben tartását. Tekintettel az ingatlannal kapcsolatos bűnelkövetési formák gyakran határokon átnyúló természetére, helyénvaló meghatározni azon információk minimális körét, amely információkhoz lehetővé kell tenni a hozzáférést az illetékes hatóságok számára, valamint amelyeket azok meg kell, hogy tudjanak osztani a más tagállambeli partnereikkel.

(64) A tagállamok létrehoztak vagy létre kell hozniuk működési szempontból független és autonóm pénzügyi információs egységeket az információk annak céljából történő gyűjtésére és elemzésére, hogy a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás megelőzése és az ellenük való küzdelem érdekében megállapítsa az összefüggést a gyanús ügyletek és tevékenységek, valamint az azok mögött húzódó büntetendő cselekmények között. A pénzügyi információs egységnek egyetlen országos központként kell működnie, amelynek feladata, hogy fogadja és elemezze a gyanús ügyletekkel kapcsolatos bejelentéseket, a határokon átnyúló fizikai készpénzmozgásokról szóló, a váminformációs rendszeren keresztül tett, valamint a bizonyos küszöbértékeket meghaladó ügyletekről tett bejelentéseket (a továbbiakban: küszöbértéken alapuló információközlések), továbbá a kötelezett szolgáltatók által a pénzmosással, annak alapbűncselekményeivel vagy a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatban benyújtott egyéb információkat. Biztosítani kell a pénzügyi információs egység működési függetlenségét és autonómiáját azáltal, hogy az egység rendelkezzen a feladatai önálló végrehajtásához szükséges hatáskörrel és erőforrással, ideértve annak képességét, hogy önálló döntést hozzon meghatározott információk elemzésére, bekérésére és továbbítására vonatkozóan. A pénzügyi információs egységnek minden esetben jogosultnak kell lennie arra, hogy függetlenül információkat továbbítson az érintett illetékes hatóságoknak, illetve információkat közöljön azokkal. A pénzügyi információs egységet elégséges pénzügyi, humán és technikai erőforrásokkal kell ellátni, amelyek biztosítják autonómiáját és függetlenségét, és lehetővé teszik számára a megbízatásának hatékony gyakorlását. A pénzügyi információs egységnek képesnek kell lennie arra, hogy egyedileg vagy rutinszerűen megszerezze és hasznosítsa a feladatai ellátásához szükséges erőforrásokat, mégpedig minden olyan indokolatlan politikai, kormányzati vagy ágazati befolyástól vagy beavatkozástól mentesen, amely veszélyeztetheti a működési függetlenségét. Az említett követelmények teljesítésének értékelése, valamint a hiányosságok és a bevált gyakorlatok azonosítása érdekében az AMLA-t fel kell hatalmazni arra, hogy koordinálja a pénzügyi információs egységek partneri felülvizsgálatainak megszervezését.

(65) A pénzügyi információs egységek személyzetének nagymértékben feddhetetlennek és megfelelően képzettnek kell lennie, továbbá magas szakmai színvonalat kell fenntartania. A pénzügyi információs egységeknek az összeférhetetlenségek hatékony megelőzésére és kezelésére irányuló eljárásokkal kell rendelkezniük. Munkájuk jellegéből adódóan a pénzügyi információs egységek nagy mennyiségű és érzékeny személyes adatot és pénzügyi információt fogadnak, valamint hozzáféréssel rendelkeznek ezekhez. A pénzügyi információs egységek személyzetének ezért megfelelő készségekkel kell rendelkeznie a nagy adathalmazok elemzésére szolgáló eszközök etikus használata terén. Ezen túlmenően a pénzügyi információs egységek tevékenységei kihatással lehetnek az

egyének alapvető jogaira, így például a személyes adatok védelméhez való jogra, a magánélethez való jogra és a tulajdonhoz való jogra. A pénzügyi információs egységeknek ezért alapjogi tisztviselőt kell kijelölniük, aki a pénzügyi információs egység meglévő személyzetének tagja is lehet. Az alapjogi tisztviselő feladatai közé kell tartoznia – a pénzügyi információs egység tevékenységeinek akadályozása vagy késleltetése nélkül – a következőknek: a pénzügyi információs egység alapvető jogoknak való megfelelésének a nyomon követése és előmozdítása, tanácsadás és iránymutatás nyújtása a pénzügyi információs egység számára a szabályzatai és tevékenységei alapjogi vonatkozásaival kapcsolatban, a pénzügyi információs egység tevékenységei jogszerűségének és etikus voltának ellenőrzése, valamint nem kötelező erejű vélemények kiadása. Az alapjogi tisztviselő kijelölése elősegítené annak biztosítását, hogy a pénzügyi információs egységek a feladataik ellátása során tiszteletben tartsák és védjék az érintett egyének alapvető jogait.

(66) A pénzügyi információs egységek számára lehetővé kell tenni, hogy információkat továbbítsanak a pénzmosás, annak alapbűncselekményei, valamint a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel megbízott illetékes hatóságok részére. Ezen illetékes hatóságok körébe beleértendők a nyomozati, ügyészi vagy igazságügyi feladatokat ellátó hatóságok is. Szerte a tagállamokban vannak olyan egyéb hatóságok, amelyek külön szerepkörrel bírnak a pénzmosás, annak alapbűncselekményei, valamint a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatban, a pénzügyi információs egységek számára pedig azt is lehetővé kell tenni, hogy ezek részére átadják az operatív vagy stratégiai elemzéseik eredményeit, amennyiben ezen eredményeket azok feladatai szempontjából relevánsnak ítélik. Az említett elemzések eredményei érdemi információkat szolgáltatnak a nyomoknak a nyomozati és ügyészi munka során történő felderítéséhez. Az információtovábbítás során a gyanús ügylet vagy tevékenység bejelentésének forrását nem szabad közölni. Ez azonban nem akadályozhatja a pénzügyi információs egységeket abban, hogy releváns információkat továbbítsanak, ideértve többek között az IBAN-számokra és a BIC- vagy SWIFT-kódokra vonatkozó információkat. Ezenkívül lehetővé kell tenni a pénzügyi információs egységek számára, hogy – többek között más illetékes hatóságok kérésére – a birtokukban lévő egyéb információkat is megosszanak. Autonómiájuk és függetlenségük gyakorlása során a pénzügyi információs egységeknek mérlegelniük kell, hogy az információszolgáltatás megtagadása milyen hatással járhat az együttműködésre, valamint a pénzmosással, annak alapbűncselekményeivel és a terrorizmusfinanszírozással szembeni küzdelem átfogóbb céljára. Az információszolgáltatás megtagadását olyan, kivételes körülmények fennállásának esetére kell korlátozni, amikor például az információ egy olyan másik pénzügyi információs egységtől származik, amely nem járult hozzá annak továbbításához, vagy ha a pénzügyi információs egység okkal feltételezi, hogy az információt nem arra a célra fogják felhasználni, mint amire kérték. Ilyen esetekben a pénzügyi információs egységnek meg kell indokolnia az elutasítást. Az indokok között szerepelhet például annak tisztázása, hogy az információ nincs a pénzügyi információs egység birtokában, vagy hogy nem adtak hozzájárulást a továbbításhoz.

(67) A pénzügyi információs egységek és a felügyeletek közötti hatékony együttműködés és információcsere alapvető fontosságú a pénzügyi rendszer integritása és stabilitása szempontjából. Ez átfogó és következetes megközelítést biztosít a pénzmosás, annak alapbűncselekményei és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, valamint az ellenük való küzdelem terén, fokozza a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó uniós rendszer hatékonyságát, valamint védi a gazdaságot a jogellenes pénzügyi tevékenységek jelentette fenyegetésektől. A pénzügyi információs egységek birtokában lévő olyan információk, amelyek például a gyanús ügyletekről a kötelezett szolgáltatók által tett bejelentések minőségére és mennyiségére, a pénzügyi információs egységek információkéréseire adott kötelezettség szolgáltatói válaszok minőségére és időszerűségére, valamint a pénzmosás, annak alapbűncselekményei és a terrorizmusfinanszírozás típusaira, azon tendenciákra és módszerekre vonatkoznak, amelyek segítséget jelenthetnek a felügyeletek számára azon területek azonosításában, ahol magasabbak a kockázatok vagy ahol gyenge a megfelelés, ezáltal pedig a felügyeletek képet kaphatnak arról, hogy konkrét kötelezett szolgáltatók vagy ágazatok tekintetében szükség van-e a felügyelet megerősítésére. E célból a pénzügyi információs egységeknek – spontán módon vagy kérésre – a felügyeletek rendelkezésére kell bocsátaniuk bizonyos típusú, felügyeleti célból adott esetben releváns információkat.

(68) A pénzügyi információs egységek fontos szerepet játszanak a terrorista hálózatok pénzügyi műveleteinek azonosításában – különösen a határokon átnyúló ügyleteket illetően – és a pénzügyi támogatóik felderítésében. A pénzügyi értesülések alapvető fontosságúak lehetnek a terrorista bűncselekményekhez történő segítségnyújtásnak és a terrorista szervezetek hálózatainak és rendszereinek felderítésében. A pénzügyi információs egységek továbbra is jelentős különbségeket mutatnak a feladataik, kompetenciáik és hatásköreik tekintetében. A jelenlegi különbségeknek azonban nem szabad kihatniuk a pénzügyi információs egységek tevékenységére, különösen ami az arra vonatkozó képességüket illeti, hogy megelőző elemzéseket készítsenek a hírszerzési, nyomozási és igazságszolgáltatási feladatokat ellátó valamennyi hatóság és a nemzetközi együttműködés támogatása érdekében. Elengedhetetlenné vált annak a minimális adatkörnek a meghatározása, amelyhez feladataik ellátása során a pénzügyi információs egységeknek gyorsan hozzá kell tudniuk férni, illetve amelyeket akadálytalanul ki kell tudniuk cserélni más tagállambeli partnereikkel. Minden olyan esetben, amelynél felmerül a pénzmosás vagy annak alapbűncselekményei, illetve a terrorizmusfinanszírozás gyanúja, biztosítani kell a pénzügyi információs egységek közötti közvetlen és gyors, indokolatlan késedelemtől mentes információáramlást. Alapvető fontosságú tehát – a pénzügyi információs egységek hatásköreinek és a közöttük lévő együttműködésnek a tisztázása révén – tovább fokozni a pénzügyi információs egységek tevékenységének eredményességét és hatékonyságát.

(69) A pénzügyi információs egységek hatásköre kiterjed az olyan „pénzügyi”, „adminisztratív” és „bűnüldözési” információkhoz történő közvetlen és közvetlen hozzáféréshez való jogra, amelyekre a pénzmosás és annak alapbűncselekményei, valamint a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem érdekében szükségük van. Mivel nincs meghatározva, hogy az említett általános kategóriák milyen típusú információkat foglalnak magukban, a pénzügyi információs egységek jelentősen eltérő információkészletekhez férnek hozzá, ami hatással van a pénzügyi információs egységek elemző funkcióira és azon képességükre, hogy hatékonyan együttműködjenek a más tagállambeli partnereikkel, többek között a közös elemzési gyakorlatok keretében. Ezért meg kell határozni azon „pénzügyi”, „adminisztratív” és „bűnüldözési” információk minimális készletét, amelyeket közvetlenül vagy közvetve az Unió minden pénzügyi információs egysége rendelkezésére kell bocsátani. A pénzügyi információs egységek a meghatározott küszöbértékek túllépése esetén bejelentett ügyletekkel kapcsolatos információkat (küszöbértéken alapuló bejelentések) is kapnak és tárolnak az adatbázisaikban, vagy pedig hozzáférnek ezekhez az információkhoz. Az említett bejelentések fontos információforrást jelentenek, és a pénzügyi információs egységek széles körben használják azokat a belföldi és a közös elemzések keretében. Ezért a küszöbértéken alapuló bejelentések a FIU.net rendszeren keresztül kicserélt információtípusok közé tartoznak. A közvetlen hozzáférés fontos előfeltételét jelenti a pénzügyi információs egységek operatív hatékonyságának és reagálóképességének. E célból lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy az ezen irányelvben előírtaknál szélesebb körű információkhoz biztosítsanak közvetlen hozzáférést a pénzügyi információs egységek számára. Ugyanakkor ez az irányelv nem írja elő a tagállamok számára, hogy új adatbázisokat vagy nyilvántartásokat hozzanak létre azokban az esetekben, amikor bizonyos típusú információk – például a közbeszerzésre vonatkozó információk – több különböző adattárban vagy archívumban találhatók. Amennyiben nem hoztak létre adatbázist vagy nyilvántartást, a tagállamoknak más szükséges intézkedéseket kell hozniuk annak biztosítása érdekében, hogy a pénzügyi információs egységek gyorsan hozzájussanak ezekhez az információkhoz. A pénzügyi információs egységek számára lehetővé kell tenni továbbá, hogy bármely kötelezett szolgáltatótól gyorsan megszerezhessék a feladataik ellátásához szükséges információkat. Biztosítani kell továbbá, hogy a pénzügyi információs egységek egy másik pénzügyi információs egység kérése alapján is hozzájuthassanak az ilyen jellegű információkhoz és megoszthassák azokat a megkereső pénzügyi információs egységgel.

(70) A hozzáférés akkor tekinthető közvetlennek és azonnalinak, ha az információt olyan adatbázisban, nyilvántartásban vagy elektronikus adatvisszanyerési rendszerben tárolják, amely lehetővé teszi a pénzügyi információs egység számára, hogy azokat egy automatizált mechanizmuson keresztül – közvetítő közreműködése nélkül – közvetlenül megszerezze. Amennyiben az információk egy másik szervezet vagy hatóság birtokában vannak, a közvetlen hozzáférés azt jelenti, hogy az említett hatóságok vagy szervezetek gyorsan továbbítják az információkat a pénzügyi információs egységnek, anélkül, hogy beavatkoznának a kért adatok vagy az átadandó információk tartalmába. Az információk nem vethetők alá semmilyen szűrésnek. Bizonyos helyzetekben azonban előfordulhat, hogy az információkhoz kapcsolódó titoktartási követelmények nem teszik lehetővé az információk szűrés nélküli átadását. Ez a helyzet például akkor, ha az adóügyi információkat csak egy harmadik ország adóhatóságának beleegyezésével lehet a pénzügyi információs egységek rendelkezésére bocsátani, vagy ha a bűnüldözési információkhoz való közvetlen hozzáférés veszélyeztethet egy folyamatban lévő nyomozást, valamint az (EU) 2016/681 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([21]) alapján gyűjtött utas-nyilvántartási adatállománnyal kapcsolatban. Ezekben az esetekben a tagállamoknak minden erőfeszítést meg kell tenniük annak biztosítására, hogy a pénzügyi információs egységek ténylegesen hozzáférjenek az információkhoz, többek között annak lehetővé tételével, hogy a pénzügyi információs egységek az elemzési tevékenységeik megkönnyítése érdekében a más nemzeti szintű hatóságokra vonatkozókhoz hasonló feltételek mellett férhessenek hozzá az információkhoz.

(71) A pénzügyi információs egységek túlnyomó többsége felhatalmazást kapott arra, hogy sürgős intézkedés keretében felfüggessze vagy megtagadja az ügylet jóváhagyását annak érdekében, hogy elemzéseket végezzen és megerősítse a gyanút, valamint az elemzési tevékenységek eredményeit továbbítsa az illetékes hatóságoknak. A tagállamok között azonban vannak bizonyos eltérések a felfüggesztési hatáskörök időtartamával kapcsolatban, ami nemcsak a pénzügyi információs egységek közötti együttműködésből adódóan határokon átnyúló jellegű tevékenységek elhalasztására, hanem az egyének alapvető jogaira is hatással van. Továbbá annak érdekében, hogy a pénzügyi információs egységek képesek legyenek azonnal visszatartani a bűncselekményből származó pénzeszközöket vagy vagyoni eszközöket, és megakadályozni azok eltűnését – többek között lefoglalás céljából –, a pénzügyi információs egységeket fel kell hatalmazni arra, hogy felfüggesszék a bankszámla vagy fizetési számla, kriptoeszköz-számla vagy üzleti kapcsolat használatát a számlán vagy üzleti kapcsolaton keresztül bonyolított ügyletek elemzése, a gyanú megerősítése és az elemzés eredményeinek az érintett illetékes hatóságokhoz való továbbítása céljából. Tekintettel arra, hogy az ilyen felfüggesztés hatással lehet a tulajdonhoz való jogra, a pénzügyi információs egységek számára lehetővé kell tenni, hogy korlátozott időtartamra felfüggesszék az ügyleteket, számlákat vagy üzleti kapcsolatokat a pénzeszközök megőrzése, a szükséges elemzések elvégzése, és az elemzések eredményeinek az illetékes hatóságokhoz megfelelő intézkedések esetleges elfogadása céljából való eljuttatása érdekében. Tekintettel arra, hogy egy számla vagy üzleti kapcsolat felfüggesztése jelentősebb hatást gyakorol az érintett személy alapvető jogaira, ezeket korlátozottabb időtartamra célszerű felfüggeszteni, amelyet 5 munkanapban kell megállapítani. A tagállamok hosszabb felfüggesztési időszakot is meghatározhatnak, amennyiben a nemzeti jog szerint a pénzügyi információs egységek hatáskörrel rendelkeznek a vagyonvisszaszerzés területén, és feladatuk a bűncselekményből származó vagyoni

([21]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/681 irányelve (2016. április 27.) az utas-nyilvántartási adatállománynak (PNR) a terrorista bűncselekmények és súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása érdekében történő felhasználásáról (HL L 119., 2016.5.4., 132. o.).

eszközök felkutatása, lefoglalása, befagyasztása vagy elkobzása. Ilyen esetekben garantálni kell az érintett személyek alapvető jogainak védelmét, és a pénzügyi információs egységeknek feladataikat a megfelelő nemzeti biztosítékokkal összhangban kell ellátniuk. Amint a felfüggesztésre már nincs szükség, a pénzügyi információs egységeknek meg kell szüntetniük az ügylet, számla vagy üzleti kapcsolat felfüggesztését. Hosszabb felfüggesztési időszak meghatározása esetén azon érintett személyek számára, akiknek az ügyleteit, számláit vagy üzleti kapcsolatait felfüggesztették, lehetőséget kell biztosítani arra, hogy bíróság előtt megtámadják a felfüggesztő végzést.

(72) Bizonyos körülmények között a pénzügyi információs egységek számára lehetővé kell tenni, hogy saját nevükben, vagy egy másik pénzügyi információs egység nevében felkérjenek egy kötelezett szolgáltatót arra, hogy meghatározott ideig kövessen nyomon valamely olyan személyekhez kapcsolódó bankszámlán vagy fizetési számlán vagy kriptoeszköz-számlán vagy más típusú üzleti kapcsolaton keresztül végrehajtott ügyleteket vagy tevékenységeket, akik jelentős kockázatot jelentenek a pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy a terrorizmusfinanszírozás tekintetében. Egy számla vagy üzleti kapcsolat szorosabb nyomon követése további betekintést nyújthat a pénzügyi információs egység számára a számlatulajdonos által végzett ügylettípusokba, ez pedig olyan szokatlan vagy gyanús ügyletek vagy tevékenységek időben történő felderítéséhez vezethet, amelyek a pénzügyi információs egység részéről további intézkedéseket tehetnek szükségessé, ideértve a számla vagy az üzleti kapcsolat felfüggesztését, az összegyűjtött felderítési információk elemzését és azoknak a nyomozói és ügyészi hatóságok felé történő továbbítását. A pénzügyi információs egységeknek képeseknek kell lenniük arra is, hogy figyelmeztessék a kötelezett szolgáltatókat az ügyfél-átvilágítás elvégzése szempontjából releváns információkra. Az ilyen figyelmeztetések segíthetnek a kötelezett szolgáltatóknak abban, hogy támogassák az ügyfél-átvilágítási eljárásaikat és biztosítsák azok összhangját a kockázatokkal, és ennek megfelelően naprakésszé tegyék a kockázatértékelési és kockázatkezelési rendszereiket, és olyan további információkat szolgáltassanak számukra, amelyek bizonyos magasabb kockázatot jelentő ügyfelek vagy ügyletek esetében fokozott átvilágítást tehetnek szükségessé.

(73) A nagyobb átláthatóság és elszámoltathatóság, valamint a tevékenységeikkel kapcsolatos tudatosság növelése érdekében a pénzügyi információs egységeknek éves tevékenységi jelentést kell közzétenniük. E jelentésekben statisztikai adatokat kell közölni legalább a bejelentett gyanús ügyletekről és az ilyen bejelentéseket követő intézkedésekről, az illetékes nemzeti hatóságokkal történő megosztások számáról és az ilyen megosztásokat követő intézkedésekről, a más pénzügyi információs egységekhez benyújtott és hozzájuk beérkezett információkérések számáról, valamint az azonosított tendenciákról és tipológiákról. E jelentéseket az érzékeny és minősített információkat tartalmazó részek kivételével nyilvánosságra kell hozni.

(74) A pénzügyi információs egységnek legalább évente egyszer visszajelzést kell adnia a kötelezett szolgáltatók részére a gyanús ügyletekre vonatkozó bejelentések minőségéről, azok időszerűségéről, a gyanú leírásáról és a benyújtott további dokumentumokról. Ilyen visszajelzés adható az egyes kötelezett szolgáltatóknak vagy kötelezett szolgáltatók csoportjainak, és a visszajelzésnek arra kell irányulnia, hogy tovább javítsa a kötelezett szolgáltatók képességét a gyanús ügyletek és tevékenységek felderítésére és azonosítására, a gyanús ügyletekkel kapcsolatos bejelentések minőségének javítására, az általános bejelentési mechanizmusok javítására, valamint hogy a kötelezett szolgáltatók számára fontos betekintést nyújtson a pénzmosással, annak alapbűncselekményeivel és a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos tendenciákba, tipológiákba és kockázatokba. A visszajelzés típusának és gyakoriságának meghatározásakor a pénzügyi információs egységeknek a lehetséges mértékben figyelembe kell venniük azokat a területeket, ahol szükség lehet a jelentéstételi tevékenységek javítására. A pénzügyi információs egységek közötti következetes megközelítés és a kötelezett szolgáltatóknak adott megfelelő visszajelzés támogatása érdekében az AMLA-nak ajánlásokat kell kiadnia a pénzügyi információs egységek számára a bevált gyakorlatokról és a visszajelzés nyújtására vonatkozó megközelítésekről. Amennyiben ez nem veszélyezteti az elemzési vagy nyomozati munkát, a pénzügyi információs egységek mérlegelhetik, hogy visszajelzést adjanak a gyanús ügyletekkel kapcsolatos bejelentések felhasználásáról vagy eredményéről, legyen szó akár egyedi, akár összesített módon benyújtott bejelentésekről. A pénzügyi információs egységeknek évente legalább egyszer visszajelzést kell adniuk a vámhatóságok számára a határokon átnyúló fizikai készpénzmozgásokra vonatkozó bejelentések hatékonyságáról és az azok nyomán hozott intézkedésekről.

(75) A pénzügyi információs egység célja az információk összegyűjtése és elemzése a gyanús ügyletek és tevékenységek, valamint a mögöttes büntetendő cselekmény közötti kapcsolatoknak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése és leküzdése érdekében történő megállapítása céljából, valamint ezen elemzései megállapításainak és – amennyiben felmerül a pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy a terrorizmusfinanszírozás gyanúja – további információknak az illetékes hatóságok számára történő továbbítása. A pénzügyi információs egység nem tartózkodhat egy másik pénzügyi információs egység – spontán vagy megkeresés alapján történő – tájékoztatásától, és nem tagadhatja meg azt olyan okokból, mint valamely alapbűncselekmény azonosításának hiánya, a nemzeti büntetőjog sajátosságai, valamint az alapbűncselekmények eltérő meghatározásai vagy a bizonyos alapbűncselekményekre való hivatkozás hiánya. A pénzügyi információs egységek jelentései szerint bizonyos, az uniós jog által nem harmonizált alapbűncselekmények – mint például az adóbűncselekmények – eltérő tagállami meghatározásai megnehezítik az információcserét. Nem szabad, hogy ezek az eltérések korlátozzák a kölcsönös információcserét, a más illetékes hatóságoknak történő információtovábbítást és az adott információk felhasználását. Az adattovábbításra vonatkozó adatvédelmi szabályokkal, az FATF ajánlásaival és a pénzügyi információs egységek közötti információcserére vonatkozó Egmont-elvekkel összhangban a pénzügyi információs egységeknek gyorsan, konstruktívan és hatékonyan kell biztosítaniuk a harmadik országok pénzügyi információs egységeivel történő nemzetközi együttműködés legszélesebb körét a pénzmosás, annak alapbűncselekményei és a terrorizmusfinanszírozás tekintetében. E célból a pénzügyi információs egységeket ösztönözni kell arra, hogy kétoldalú megállapodásokat és egyetértési megállapodásokat kössenek harmadik országbeli partnerekkel, figyelembe véve az alapvető jogokra vonatkozó kötelezettségeket és a jogállamiság védelmének szükségességét.

(76) A pénzügyi információs egységek előírhatnak bizonyos korlátozásokat az általuk valamely másik pénzügyi információs egység rendelkezésére bocsátott információk további felhasználása tekintetében. Az információkat fogadó pénzügyi információs egység csak arra a célra használhatja fel az információkat, amelyre azt kérték vagy amely tekintetében azokat a rendelkezésére bocsátották. Az információtovábbítás hatékonysága érdekében a pénzügyi információs egységeknek a lehetséges alapbűncselekmény típusától függetlenül – valamint attól függetlenül, hogy az alapbűncselekményt az információcsere időpontjában már azonosították-e vagy sem – előzetes hozzájárulásukat kell adniuk egy másik pénzügyi információs egység számára ahhoz, hogy az információkat továbbítson más illetékes hatóságoknak. Az információk ilyen újabb továbbításához való előzetes hozzájárulást haladéktalanul meg kell adni, és nem lehet azt megtagadni, kivéve abban az esetben, ha az kívül esik a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos rendelkezések alkalmazási körén, vagy nem felelne meg a nemzeti jog alapelveinek. A pénzügyi információs egységeknek magyarázatot kell adniuk a hozzájárulás megtagadására.

(77) A pénzügyi információs egységeknek biztonságos eszközöket – többek között védett kommunikációs csatornákat – kell használniuk az egymással való együttműködés és információcsere céljára. Ennek kapcsán létre kell hozni a tagállamok pénzügyi információs egységei közötti információcsere rendszerét (a továbbiakban: a FIU.net). A rendszert az AMLA-nak kell kezelnie és üzemeltetnie, valamint gondoskodnia kell a legmagasabb szintű biztonságról és a kicserélt információk teljes körű titkosításáról. A pénzügyi információs egységeknek a FIU.net rendszert az egymás közötti együttműködésre és információcserére kell használniuk, ezenkívül adott esetben – az AMLA döntésétől függően – az felhasználható harmadik országok pénzügyi információs egységeivel, valamint más hatóságokkal és uniós szervekkel, hivatalokkal és ügynökségekkel való információcserére is. A pénzügyi információs egységeknek teljes mértékben ki kell használniuk a FIU.net funkcióit. Ezeknek a funkcióknak lehetővé kell tenniük, hogy a pénzügyi információs egységek – a személyes adatok teljes védelmének biztosítása mellett – álnevesített módon összevessék adataikat más pénzügyi információs egységek adataival annak érdekében, hogy felkutassák a pénzügyi információs egységek elemzéseinek más tagállamokban található alanyait és azonosítsák jövedelmüket és pénzeszközeiket. A pénzügyi információk és a bűnügyi értesülések közötti kapcsolatok azonosítása érdekében a pénzügyi információs egységek számára lehetővé kell tenni, hogy a FIU.net funkcióit arra is felhasználhassák, hogy adataikat álnevesített módon, az alkalmazandó adatvédelmi szabályok teljes körű tiszteletben tartása mellett összevessék az uniós szervek, hivatalok és ügynökségek birtokában lévő információkkal, amennyiben az ilyen összevetés az utóbbiak vonatkozó jogi megbízatásába tartozik.

(78) Fontos, hogy a pénzügyi információs egységek hatékonyan együttműködjenek és információt cseréljenek egymással. E tekintetben az AMLA-nak meg kell adnia a szükséges segítséget, nem csak a határokon átnyúló gyanús ügyletekre vonatkozó bejelentések közös elemzésének koordinálásával, hanem azáltal is, hogy kidolgoz végrehajtási és szabályozástechnikai standardtervezeteket a pénzügyi információs egységek közötti információcsere formátumára, a gyanús ügyletek bejelentésére szolgáló sablonra és a relevanciával és a kiválasztással kapcsolatos, annak megállapításakor figyelembe veendő kritériumokra vonatkozóan, hogy valamely gyanús ügyletekre vonatkozó bejelentés érint-e másik tagállamot, valamint iránymutatásokat az operatív és stratégiai elemzés jellegéről, jellemzőiről és célkitűzéseiről, továbbá azokról az eljárásokról, amelyeket egy másik tagállamot érintő, gyanús ügyletekre vonatkozó bejelentés benyújtásakor, illetve fogadásakor kell bevezetni, és a bejelentés nyomán meghozandó intézkedésekről. Az AMLA-nak partneri felülvizsgálati eljárást is létre kell hoznia annak érdekében, hogy javuljon a pénzügyi információs egységek tevékenységeinek következetessége és hatékonysága, valamint könnyebbé váljon a bevált gyakorlatoknak a pénzügyi információs egységek közötti cseréje.

(79) A pénzügyi információs egységek feladata a gyanús ügyletekkel vagy tevékenységekkel kapcsolatos, a tagállamuk területén letelepedett kötelezett szolgáltatóktól származó bejelentések fogadása. A pénzügyi információs egységeknek bejelentett bizonyos gyanús ügyletek vagy tevékenységek azonban vonatkozhatnak a kötelezett szolgáltatók által más olyan tagállamokban végzett tevékenységekre, amelyekben azok telephely nélkül működnek. Ezekben az esetekben fontos, hogy a pénzügyi információs egységek továbbítsák az említett bejelentéseket az abban a tagállamban működő partnerükhöz, amelyben az érintett ügyletre vagy tevékenységre sor került, mégpedig anélkül, hogy feltételeket szabnának e bejelentések felhasználásához. A FIU.net rendszer lehetővé teszi az ilyen határokon átnyúló bejelentések továbbítását. E funkció javítása érdekében folyamatban van a rendszer annak érdekében történő korszerűsítése, hogy lehetővé tegye e bejelentések gyors továbbítását, valamint támogassa a pénzügyi információs egységek közötti jelentős információcserét, és ezáltal ezen irányelv hatékony végrehajtását.

(80) A gyors, hatékony és következetes együttműködés biztosítása érdekében szükség van a pénzügyi információs egységek közötti információcserére vonatkozó határidők megállapítására. Határidők megállapításával kell biztosítani az információk észszerű időn belüli hatékony megosztását, vagy az eljárási korlátok betartását. Azokban a kivételes, indokolt és sürgős esetekben, amikor a megkeresett pénzügyi információs egység közvetlenül hozzáférhet azokhoz az adatbázisokhoz, ahol a kért információt tárolják, rövidebb határidőket kell megállapítani. Amennyiben a megkeresett pénzügyi információs egység a határidőn belül nem tudja megadni az információt, erről tájékoztatnia kell a megkereső pénzügyi információs egységet.

(81) A jogellenes tevékenységből származó pénzeszközök mozgása átlépi a határokat, így több tagállamot is érinthet. A határokon átnyúló, több joghatóságot érintő ügyek egyre gyakoribbak és egyre jelentősebbek, többek között a kötelezett szolgáltatók határokon átnyúló tevékenységei miatt. A több tagállamot érintő ügyek hatékony kezelése érdekében a pénzügyi információs egységeknek képeseknek kell lenniük arra, hogy túllépjenek a gyanús ügyletek és tevékenységek felderítését és elemzését célzó egyszerű információcserén, és magát az elemzési tevékenységet közösen

végezzék. A pénzügyi információs egységek több olyan fontos kérdésről számoltak be, amely korlátozza vagy feltételekhez köti a közös elemzés elvégzésére való képességüket. A gyanús ügyletek és tevékenységek közös elemzése lehetővé fogja tenni a pénzügyi információs egységek számára, hogy kihasználják a lehetséges szinergiákat, felhasználják a különböző forrásokból származó információkat, teljes képet kapjanak a rendellenes tevékenységekről, és tartalmasabbá tegyék az elemzést. Lehetővé kell tenni a pénzügyi információs egységek számára, hogy közösen elemezzék a gyanús ügyleteket és tevékenységeket, valamint azt, hogy az AMLA segítségével konkrét célra, meghatározott időtartamra közös elemzőcsoportokat állítsanak fel, és azokban részt vegyenek. Az AMLA számára biztosítani kell a FIU.net rendszer használatát, hogy információkat küldhessen, kaphasson és vethessen össze, valamint a határokon átnyúló ügyek közös elemzésével összefüggésben operatív támogatást tudjon nyújtani a pénzügyi információs egységeknek.

(82) A harmadik felek, köztük az uniós szervek, hivatalok és ügynökségek részvétele alapvető fontosságú lehet a pénzügyi információs egységek elemzéseinek sikeres kimenetele szempontjából, beleértve a közös elemzéseket is. Ezért a pénzügyi információs egységek harmadik feleket is felkérhetnek a közös elemzésben való részvételre, amennyiben az ilyen részvétel e harmadik felek megbízatásába tartozik. A harmadik feleknek az elemzési folyamatban való részvétele segíthet azonosítani a pénzügyi értesülések és a bűnügyi információk és értesülések közötti kapcsolatokat, gazdagíthatja az elemzést, és megállapíthatja, hogy vannak-e arra utaló jelek, hogy bűncselekményt követtek el.

(83) Az uniós pénzügyi rendszer és a belső piac integritásának védelméhez alapvető fontosságú valamennyi kötelezett szolgáltató eredményes felügyelete. E célból a tagállamoknak hatékony és pártatlan felügyeletet kell megvalósítaniuk a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem terén, és meg kell határozniuk a felügyeletek közötti hatékony, időszerű és tartós együttműködés feltételeit.

(84) A tagállamoknak biztosítaniuk kell valamennyi kötelezett szolgáltató hatékony, pártatlan és kockázatalapú felügyeletét, lehetőleg közigazgatási szervek által egy különálló és független nemzeti felügyeleti szerv útján. Lehetővé kell tenni a nemzeti felügyeletek számára, hogy valamennyi kötelezett szolgáltató eredményes felügyelete érdekében átfogó feladatkört lássanak el.

(85) Az Unió időnként laza megközelítést tapasztalt a kötelezett szolgáltatók pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos kötelezettségeinek felügyeletével kapcsolatban. Ezért szükséges, hogy a nemzeti felügyeletek az ezen irányelvvel és az (EU) 2024/1620 rendelettel létrehozott integrált felügyeleti mechanizmus részeként világos képet kapjanak a jogaikról és a kötelezettségeikről.

(86) Annak érdekében, hogy hatékonyabban és rendszeresebben lehessen értékelni és nyomon követni azokat a kockázatokat, amelyeknek a kötelezett szolgáltatók ki vannak téve, továbbá azokat a belső szabályzatokat, eljárásokat és kontrollmechanizmusokat, amelyeket a kockázatok kezelése és csökkentése, illetve a célzott pénzügyi szankciók végrehajtása érdekében bevezettek, egyértelművé kell tenni, hogy a nemzeti felügyeletek jogosultak és kötelesek elvégezni minden szükséges helyszínen kívüli, helyszíni és tematikus ellenőrzést, valamint minden egyéb, általuk szükségesnek ítélt vizsgálatot és értékelést. Képesnek kell továbbá lenniük arra is, hogy indokolatlan késedelem nélkül reagáljanak az alkalmazandó követelményeknek való meg nem felelés minden gyanújára, és megfelelő felügyeleti intézkedéseket hozzanak az állítólagos meg nem felelések kezelésére. Ez nemcsak abban nyújt segítséget a felügyeletek számára, hogy olyan esetben döntsenek, amikor az adott ágazat sajátos kockázatai egyértelműek és érthetők, hanem biztosítja számukra az ahhoz szükséges eszközöket is, hogy releváns információkat továbbítsanak a kötelezett szolgáltatóknak, amelyek alapján azok jobban értelmezhetik a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat.

(87) A tájékoztatási tevékenységek – ideértve az információknak a felügyeletek által a felügyeletük alatt álló kötelezett szolgáltatók részére történő továbbítását is – alapvető fontosságúak annak biztosításához, hogy a magánszektor szereplői elégséges ismeretekkel rendelkezzenek az őket érintő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok jellegéről és szintjéről. Ez magában foglalja célzott pénzügyi szankciók és az ENSZ pénzügyi szankciók alapján történt jegyzékbe vételekről szóló tájékoztatást, amelynek a jegyzékbe vétel után azonnal meg kell történnie, hogy az ágazat teljesíteni tudja kötelezettségeit. Mivel a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények kötelezett szolgáltatók általi végrehajtása személyes adatok kezelésével jár, fontos, hogy a felügyeletek ismerjék az adatvédelmi hatóságok által nemzeti vagy – az Európai Adatvédelmi Testületen keresztül – uniós szinten kiadott iránymutatásokat és egyéb kiadványokat, és hogy adott esetben ezek az információk is részét képezzék a felügyeletük alá tartozó jogalanyok részére továbbított információknak.

(88) A felügyeleteknek kockázatalapú megközelítést kell alkalmazniuk munkájuk során, amelynek lehetővé kell tennie számukra, hogy erőforrásaikat a legnagyobb kockázatra összpontosítsák, biztosítva ugyanakkor, hogy egyetlen ágazat vagy szervezet se legyen kitéve bűnözők pénzmosási vagy terrorizmusfinanszírozási kísérleteinek. E célból a felügyeleteknek éves alapon kell tervezniük a tevékenységeiket. Ennek során nemcsak a felügyeletük alá tartozó ágazatok kockázatalapú lefedettségét kell biztosítaniuk, hanem azt is, hogy képesek legyenek gyorsan reagálni a valamely kötelezett szolgáltatón belüli jogsértésre utaló objektív és jelentős jelzések esetén, ideértve különösen információk napvilágra kerülését vagy azoknak a visszaélést bejelentő személyek általi benyújtását követően. A felügyeleteknek biztosítaniuk kell továbbá az általuk végzett felügyeleti tevékenységek – például az általuk szervezett felügyeleti kollégiumok, amelyekben részt vettek, a meghozott helyszíni és helyszínen kívüli felügyeleti intézkedések, a kiszabott pénzbírságok vagy az alkalmazott közigazgatási intézkedések – tekintetében az

átláthatóságot. Az AMLA-nak vezető szerepet kell játszania a kockázatok közös értelmezésének előmozdításában, ezért meg kell bízni a kötelezett szolgáltatók eredendő és fennmaradó kockázati profiljának értékelésére és osztályozására szolgáló referenciamutatók és módszertan kidolgozásával, valamint annak megállapításával, hogy a kockázati profil felülvizsgálata milyen gyakorisággal szükséges.

(89) A pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok hatékony és eredményes felügyeletének egyik sarokköve az, hogy a felügyeletek olyan tényeket fednek fel a pénzügyi információs egységek előtt, amelyek pénzmosással vagy terrorizmusfinanszírozással hozhatók összefüggésbe, és ez lehetővé teszi a felügyeletek számára a kötelezett szolgáltatók bejelentési eljárása tekintetében feltárt hiányosságok orvoslását. E célból a felügyeletek számára lehetővé kell tenni, hogy bejelentsék a pénzügyi információs egységnek azokat az eseteket, amikor felmerül a gyanú, hogy a kötelezett szolgáltató elmulasztott bejelentést tenni, vagy hogy kiegészítsék a kötelezett szolgáltató által benyújtott bejelentéseket olyan további információkkal, amelyekre a felügyeleti tevékenységük során tesznek szert. A felügyeletek számára lehetővé kell továbbá tenni, hogy bejelentsék, ha a kötelezett szolgáltatók alkalmazottai vagy az azokkal egyenértékű pozícióban lévő személyek esetében felmerül a pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy a terrorizmusfinanszírozás gyanúja. Ezért a tagállamoknak olyan rendszert kell létrehozniuk, amely biztosítja a pénzügyi információs egységek megfelelő és haladéktalan tájékoztatását. Nem szabad úgy értelmezni, hogy a gyanú bejelentése a pénzügyi információs egységnek helyettesíti a hatóságok azon kötelezettségét, mely értelmében be kell jelenteniük az érintett illetékes hatóságoknak minden olyan büntetendő cselekményt, amelyet a feladataik ellátása során fedeznek fel vagy amelyről annak során szereznek tudomást. Felügyeleti feladatok keretében nem gyűjthetők ügyvédi titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó információk és nem lehet azokba betekinteni, kivéve abban az esetben, ha az (EU) 2024/1624 rendeletben meghatározott mentességek alkalmazandók. Amennyiben a felügyeletek ilyen információkkal találkoznak vagy ilyen információk kerülnek a birtokukba, azokat nem vehetik figyelembe a felügyeleti tevékenységeik során, és nem jelenthetik azokat be a pénzügyi információs egységnek.

(90) A nemzeti felügyeletek közötti együttműködés alapvető fontosságú az uniós szintű közös felügyeleti megközelítéshez. Az eredményesség érdekében az együttműködést a lehető legnagyobb mértékben ki kell aknázni, függetlenül a felügyeletek jellegétől vagy jogállásától. A hagyományos együttműködésen – például a vizsgálatoknak a megkereső felügyeleti hatóság nevében történő lefolytatására vonatkozó képességen – kívül helyénvaló előírni a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeleti kollégiumok létrehozását a pénzügyi ágazatban azon kötelezett szolgáltatók tekintetében, amelyek telephelyek révén több tagállamban működnek, illetve amelyek egy határokon átnyúló tevékenységű csoport részét képezik. A harmadik országbeli pénzügyi felügyeleteket meg lehet hívni az említett kollégiumokba bizonyos olyan feltételek mellett, mint például az uniós pénzügyi felügyeletekre vonatkozókkal egyenértékű titoktartási követelmények, valamint a személyes adatok kezelésére és továbbítására vonatkozó uniós jogszabályoknak való megfelelés. A pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeleti kollégiumok tevékenységeinek arányosaknak kell lenniük azon kockázatok szintjével, amelyeknek a hitelintézet vagy a pénzügyi intézmény ki van téve, valamint a határokon átnyúló tevékenység mértékével.

(91) Az (EU) 2015/849 irányelv általános követelményként írta elő a székhely szerinti és a fogadó tagállam felügyeletei közötti együttműködést. E követelmény későbbi megerősítésére annak érdekében került sor, hogy elkerülhető legyen a felügyeletek közötti információcsere és együttműködés megtiltása vagy indokolatlan korlátozása. Egyértelmű jogi keret hiányában azonban a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeleti kollégiumok létrehozása nem kötelező erejű iránymutatásokon alapult. Ezért egyértelmű szabályokat kell megállapítani a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni kollégiumok szervezetére vonatkozóan, és összehangolt, jogilag megalapozott megközelítést kell biztosítani annak felismerésével, hogy a felügyeletek között uniós szintű strukturált együttműködésre van szükség. Koordináló és felvigyázói szerepével összhangban az AMLA-t meg kell bízni azzal, hogy szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozzon ki, amelyekben meghatározza a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeleti kollégiumok megfelelő működéséhez szükséges általános feltételeket.

(92) A nem pénzügyi ágazatban működő kötelezett szolgáltatók határokon átnyúló tevékenységeket is végezhetnek, vagy részét képezhetik határokon átnyúló tevékenységeket folytató csoportoknak. Ezért helyénvaló megállapítani olyan szabályokat, amelyek meghatározzák a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeleti kollégiumok működését a pénzügyi és nem pénzügyi tevékenységeket egyaránt végző csoportok esetében, és lehetővé teszik a felügyeleti kollégiumok létrehozását a nem pénzügyi ágazatban, figyelembe véve azt, hogy a jogi szolgáltatásokat nyújtó csoportok vagy határokon átnyúlóan tevékenykedő szervezetek tekintetében további biztosítékokat kell alkalmazni. A hatékony, határokon átnyúló felügyeletnek a nem pénzügyi ágazatban történő biztosítása érdekében az AMLA-nak támogatnia kell az ilyen kollégiumok működését, és az ezen irányelv által biztosított keret megvalósítása során rendszeresen véleményt kell nyilvánítania e kollégiumok működéséről.

(93) Amennyiben egy kötelezett szolgáltató másik tagállamban – többek között ügynökök hálózatán keresztül – telephelyet működtet, a székhely szerinti tagállam felügyeletének a feladata kell, hogy legyen annak felügyelete, hogy a kötelezett szolgáltató alkalmazza-e a csoport minden tagjára kiterjedő, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályzatokat és eljárásokat. Ennek keretében helyszíni látogatásokra is sor kerülhet a másik tagállamban található telephelyeken. A székhely szerinti tagállam felügyeletének szorosan együtt kell

működnie a fogadó tagállam felügyeletével, és tájékoztatnia kell azt minden olyan kérdésről, amely érintheti annak az értékelését, hogy a telephely megfelel-e a fogadó tagállamban a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem tekintetében meghatározott szabályoknak.

(94) Amennyiben egy kötelezett szolgáltató másik tagállamban – többek között ügynökök hálózatán keresztül – telephelyet működtet, továbbra is a fogadó tagállam felügyeletének kell felelnie annak biztosításáért, hogy a telephely megfeleljen a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos szabályoknak, többek között adott esetben helyszíni vizsgálatok és helyszínen kívüli nyomon követés révén, valamint az említett követelmények megsértése esetén megfelelő és arányos intézkedések meghozatalával. Ugyanennek kell vonatkoznia a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján működő kötelezett szolgáltatók egyéb típusú infrastruktúrájára is, amennyiben ez az infrastruktúra elegendő ahhoz, hogy szükség legyen a fogadó tagállam felügyelete általi felügyeletre. A fogadó tagállam felügyeletének szorosan együtt kell működnie a székhely szerinti tagállam felügyeletével, és tájékoztatnia kell azt minden olyan kérdésről, amely érintheti annak az értékelését, hogy a kötelezett szolgáltató hogyan alkalmazza a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályzatokat és eljárásokat, hogy a székhely szerinti tagállam felügyelete intézkedéseket tudjon hozni az azonosított jogsértések kezelésére. Azonban a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos szabályok azonnali orvoslást igénylő súlyos, ismétlődő vagy szisztematikus megsértésének észlelése esetén a fogadó tagállam felügyelete számára lehetővé kell tenni, hogy olyan megfelelő és arányos átmeneti korrekciós intézkedéseket alkalmazzon, amelyeket hasonló körülmények között a hatáskörük alá tartozó kötelezett szolgáltatókra kell alkalmazniuk a szabályok ilyen súlyos, ismétlődő vagy szisztematikus megsértésének kezelése érdekében, adott esetben a székhely szerinti tagállam felügyeletének a segítségével vagy azzal együttműködésben.

(95) Az uniós szinten nem harmonizált területeken a tagállamok nemzeti intézkedéseket fogadhatnak el, még abban az esetben is, ha az említett intézkedések a belső piac szabadságainak korlátozását jelentik. Ez a helyzet például a szerencsejáték-szervezés szabályozása érdekében hozott intézkedések esetében, különösen akkor, ha e tevékenységeket online végzik, anélkül, hogy a tagállamban bármilyen infrastruktúrával rendelkeznének. Ahhoz azonban, hogy ezek az intézkedések összeegyeztethetők legyenek az uniós jogszabályokkal, közérdekű célt kell szolgálniuk, megkülönböztetésmentesnek és e cél elérésére alkalmasnak kell lenniük, és nem léphetik túl az annak eléréséhez feltétlenül szükséges mértéket. Amennyiben a tagállamok a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó uniós keret alapján szabályozott szolgáltatások nyújtását egyedi engedélyezési követelményekhez, például engedély megszerzéséhez kötik, e szolgáltatások felügyeletéért is felelősséggel kell tartozniuk. Az említett szolgáltatások felügyeletére vonatkozó követelmény nem érinti azokat a következtetéseket, amelyeket a Bíróság a nemzeti intézkedések uniós joggal való összeegyeztethetőségére vonatkozóan vonhat le.

(96) Tekintettel az elektronikuspénz-kibocsátókat, a pénzforgalmi szolgáltatókat és a kriptoeszköz-szolgáltatókat érintő, a pénzmosás elleni küzdelem terén tapasztalt sebezhetőségekre, a tagállamok számára lehetővé kell tenni annak előírását, hogy a területükön fiókteleptől eltérő formában vagy más típusú infrastruktúra révén letelepedett és egy másik tagállamban található központi irodával rendelkező szolgáltatók jelöljenek ki egy központi kapcsolattartó pontot. A kijelölő intézmény nevében eljáró központi kapcsolattartó pontnak biztosítania kell, hogy a telephelyek megfeleljenek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos szabályoknak.

(97) Az erőfeszítések jobb összehangolásának biztosítása és az integrált felügyeleti mechanizmus szükségleteihez való hatékony hozzájárulás érdekében tisztázni kell a felügyelet más tagállamokban telephelyeken vagy a fogadó tagállam felügyeletét megalapozó infrastruktúrán keresztül működő kötelezett szolgáltatókkal kapcsolatos kötelezettségeit, és konkrét, arányos együttműködési mechanizmusokat kell előírni.

(98) A határokon átnyúló tevékenységű csoportoknak átfogó csoportszintű szabályzatokkal és eljárásokkal kell rendelkezniük. Annak érdekében, hogy a határokon átnyúló műveleteket megfelelő felügyelet kísérje, részletes felügyeleti szabályokat kell megállapítani, amelyek lehetővé teszik, hogy a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam felügyeletei – jellegüktől és jogállásuktól függetlenül – a lehető legnagyobb mértékben együttműködjenek egymással, valamint az AMLA-val a kockázatok értékelése és a csoporthoz tartozó különböző szervezeteket érintő fejlemények nyomon követése, a felügyeleti intézkedések koordinálása és a viták rendezése érdekében. Koordinációs szerepére tekintettel az AMLA-t meg kell bízni azzal a feladattal, hogy szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozzon ki, amelyekben meghatározza a csoportok székhely szerinti és fogadó országbeli felügyeleteinek részletes feladatait, valamint az e felügyeletek közötti együttműködés szabályait. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó csoportszintű szabályzat eredményes végrehajtásának felügyeletét az összevont felügyelet tekintetében a vonatkozó uniós ágazati jogi aktusokban meghatározott elvekkel és módszerekkel összhangban kell gyakorolni.

(99) Az egyre integráltabb globális pénzügyi rendszerek összefüggésében elengedhetetlen a felügyeletek közötti információcsere és együttműködés. Egyrészről az uniós felügyeleteknek, köztük az AMLA-nak tájékoztatniuk kell egymást azokról az esetekről, amikor egy harmadik ország joga nem teszi lehetővé az (EU) 2024/1624 rendeletben előírt szabályzatok és eljárások végrehajtását. Másrészt lehetővé kell tenni annak engedélyezését a tagállamok számára, hogy a felügyeletek a személyes adatok továbbítására alkalmazandó szabályokkal összhangban

együttműködési megállapodásokat kössenek harmadik országbeli partnereikkel az együttműködésről és a bizalmas információk cseréjéről. Felvigyázói szerepére tekintettel az AMLA-nak szükség szerint segítséget kell nyújtania a harmadik országbeli partnerre vonatkozó szakmai titoktartási követelmények egyenértékűségének értékeléséhez.

(100) Az (EU) 2015/849 irányelv lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy egyes kötelezett szolgáltatók felügyeletével önszabályozó testületeket bízzanak meg. Az önszabályozó testületek által végzett felügyelet minősége és intenzitása azonban nem volt kielégítő, és a nyilvánosság általi ellenőrzés teljes vagy szinte teljes hiányában zajlott. Amennyiben egy tagállam úgy dönt, hogy önszabályozó testületet bíz meg felügyelettel, egy hatóságot is ki kell jelölnie az önszabályozó testület tevékenységeinek felügyeletére annak érdekében, hogy e tevékenységek végrehajtása összhangban legyen ezen irányelvvel. Ennek a hatóságnak közigazgatási szervnek kell lennie, és feladatait jogtalan befolyásolástól mentesen kell ellátnia. Az önszabályozó testületeket felügyelő hatóság által ellátandó feladatok nem jelentik azt, hogy a hatóságnak felügyeleti feladatokat kellene ellátnia a kötelezett szolgáltatókkal szemben, sem pedig azt, hogy az önszabályozó testület által kezelt egyedi esetekben határozatot kellene hoznia. Ez azonban nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy további feladatokat bízzanak az adott hatóságra, amennyiben azt ezen irányelv célkitűzéseinek eléréséhez szükségesnek ítélik. Ennek során a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a további feladatok összhangban legyenek az alapvető jogokkal, és különösen azt, hogy ezek a feladatok ne akadályozzák a védelemhez való jog gyakorlását, továbbá ne sértsék az ügyvéd és az ügyfél közötti kommunikáció bizalmas jellegét.

(101) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem fontosságának arra kell ösztönöznie a tagállamokat, hogy hatékony, arányos és visszatartó erejű pénzbírságokat és közigazgatási intézkedéseket állapítsanak meg a nemzeti jogban az (EU) 2024/1624 rendeletnek való megfelelés elmulasztása esetére. A tagállamoknak fel kell hatalmazniuk a nemzeti felügyeleteket arra, hogy jogsértés esetén a helyzet orvoslása érdekében ilyen közigazgatási intézkedéseket alkalmazzanak a kötelezett szolgáltatókra vonatkozóan, és amennyiben a jogsértés indokolja, pénzbírságot szabjanak ki. A tagállamokban működő szervezeti rendszerektől függően ezek az intézkedések és bírságok a felügyeletek és más hatóságok közötti együttműködésben, a felügyeletektől a hatáskört más hatóságokra átruházva, vagy az igazságügyi hatóságok felügyeletek általi megkeresésével is alkalmazhatók. A pénzbírságok és a közigazgatási intézkedések körének kellően szélesnek kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye a tagállamok és a felügyeletek számára, hogy figyelembe vegyék a kötelezett szolgáltatók – és különösen a hitelintézetek és a pénzügyi intézmények, valamint az egyéb kötelezett szolgáltatók – közötti különbségeket a méretüket, a jellemzőiket és a tevékenységük jellegét illetően.

(102) A tagállamok jelenleg sokféle pénzbírságot és közigazgatási intézkedést alkalmaznak a legfontosabb megelőző rendelkezések megsértése esetén, ugyanakkor nem követnek egységes megközelítést a pénzmosás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények megsértésének kivizsgálása és szankcionálása terén. Ezenkívül a felügyeletek között sincs egyetértés arról, hogy mi minősül „súlyos” jogsértésnek, és ennélfogva nem tudják könnyen megállapítani, hogy mikor kell pénzbírságot kiszabni. Ez a sokféleség hátrányos a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem terén tett erőfeszítések szempontjából, az uniós reagálás pedig széttagolt. Ezért közös kritériumokat kell meghatározni annak megállapítására, hogy jogsértés esetén mi a legmegfelelőbb felügyeleti válaszintézkedés, továbbá elő kell írni egy sor olyan közigazgatási intézkedést, amelyeket a felügyeletek a jogsértések orvoslása érdekében alkalmazhatnak pénzbírságokkal kombinálva, vagy önmagukban, ha a jogsértések nem elég súlyosak ahhoz, hogy pénzbírsággal sújtsák őket. Annak ösztönzése érdekében, hogy a kötelezett szolgáltatók betartsák az (EU) 2024/1624 rendelet rendelkezéseit, meg kell erősíteni a pénzbírságok visszatartó erejét. Ennek megfelelően meg kell emelni az (EU) 2024/1624 rendelet súlyos megsértése esetén kiszabható maximális büntetés alsó összeghatárát. Ezen irányelv átültetése során a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a pénzbírságok kiszabása és a közigazgatási intézkedések alkalmazása, valamint kiszabott büntetőjogi szankciók nemzeti joggal összhangban történő kiszabása ne sértse a kétszeres eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalmának elvét.

(103) Jogi személynek minősülő kötelezett szolgáltatók esetében a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények megsértésére a tevékenységeik irányítására jogosult természetes személyek intézkedéseit követően vagy azok felelőssége mellett – többek között ügynökökön, forgalmazókon vagy a kötelezett szolgáltató nevében eljáró más személyeken keresztül – kerül sor. Az ilyen jogsértésekre válaszul hozott felügyeleti intézkedések hatékonyságának biztosítása érdekében a kötelezett szolgáltatót felelősségre kell vonni az említett természetes személyek által hozott intézkedésekért is, függetlenül attól, hogy azokat szándékosan vagy gondatlanságból hajtották-e végre. A jogi személyek büntetőeljárásokban való felelősségének sérelme nélkül, minden arra irányuló szándék, hogy a kötelezett szolgáltatónak előnye származzon a jogsértésből, a kötelezett szolgáltatónak a pénzmosás, annak alapbűncselekményei és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésére irányuló belső szabályzatainak, eljárásainak és kontrollmechanizmusainak szélesebb körű hiányosságaira utal. Az ilyen hiányosságok aláássák a kötelezett szolgáltatónak az Unió pénzügyi rendszerének kapuőreként betöltött szerepét. Ezért minden olyan szándékot, amelynek célja előnyt szerezni a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények megsértéséből, a súlyosbító körülményként kell figyelembe venni.

(104) A tagállamok különböző rendszerekkel rendelkeznek a pénzbírságok kiszabására, a közigazgatási intézkedések alkalmazására és a kényszerítő bírságok kiszabására. Ezenkívül a felügyeletek által meghozható bizonyos közigazgatási intézkedések – mint az engedély visszavonása vagy felfüggesztése – végrehajtása más hatóságoktól függ. Az ilyen sokféle helyzet kezelése érdekében helyénvaló rugalmasságot biztosítani azon eszközök tekintetében, amelyek a felügyeletek rendelkezésére állnak a pénzbírságok kiszabása, közigazgatási intézkedések alkalmazása és kényszerítő bírságok kiszabása tekintetében. A választott eszközöktől függetlenül a tagállamok és az érintett hatóságok feladata annak biztosítása, hogy a végrehajtott mechanizmusok elérjék a kívánt eredményt, vagyis a megfelelés helyreállítását, és az is, hogy hatékony, visszatartó erejű és arányos pénzbírságokat szabjanak ki.

(105) Annak biztosítása érdekében, hogy a kötelezett szolgáltatók megfeleljenek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelményeknek, és hatékonyan csökkentsék a pénzmosás, annak alapbűncselekményei és a terrorizmusfinanszírozás azon kockázatait, amelyeknek ki vannak téve, a felügyeletek számára lehetővé kell tenni, hogy ne csak az azonosított jogsértések orvoslása érdekében alkalmazhassanak közigazgatási intézkedéseket, hanem abban az esetben is, ha megállapítják, hogy a belső szabályzataik, eljárásaik és kontrollmechanizmusaik hiányosságai valószínűleg a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények megsértését fogják eredményezni, vagy ha ezek a szabályzatok, eljárások és kontrollmechanizmusok nem alkalmasak a kockázatok csökkentésére. Az alkalmazott közigazgatási intézkedések hatálya és a kötelezett szolgáltatók számára az előírt intézkedések végrehajtására biztosított időtartam az azonosított konkrét jogsértésektől vagy hiányosságoktól függ. Amennyiben több jogsértést vagy hiányosságot állapítanak meg, az egyes közigazgatási intézkedések végrehajtására különböző határidők vonatkozhatnak. A közzététel büntető és nevelő céljával összhangban csak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények megsértésével kapcsolatos közigazgatási intézkedések alkalmazásáról szóló határozatokat kell közzétenni, az ilyen jogsértések megelőzése érdekében alkalmazott közigazgatási intézkedéseket azonban nem.

(106) A pénzmosással, annak alapbűncselekményeivel és a terrorizmusfinanszírozással szembeni, a belső piacon való megfelelő és következetes védelem biztosításához elengedhetetlen, hogy a kötelezett szolgáltatók időben eleget tegyenek a rájuk alkalmazott közigazgatási intézkedéseknek. Amennyiben a kötelezett szolgáltatók a meghatározott határidőn belül nem tesznek eleget a közigazgatási intézkedéseknek, a felügyeleteknek képeseknek kell lenniük fokozott nyomást gyakorolni a kötelezett szolgáltatóra a megfelelés haladéktalan helyreállítása érdekében. E célból lehetővé kell tenni a felügyeletek számára, hogy a megfelelés helyreállítására meghatározott határidőtől kezdődően kényszerítő bírságot szabjanak ki, akár visszamenőleges hatállyal, ha a kényszerítő bírságot kiszabó határozatot később hozzák meg. A kényszerítő bírságok összegének kiszámításakor a felügyeleteknek figyelembe kell venniük a kötelezett szolgáltató teljes árbevételét, valamint a felügyeleti intézkedés által megcélzott jogsértés vagy hiányosság típusát és súlyosságát, biztosítandó ezáltal az intézkedés eredményességét és arányosságát. Tekintettel arra, hogy a kényszerítő bírságok célja nyomást gyakorolni a kötelezett szolgáltatóra, hogy az eleget tegyen a közigazgatási intézkedésnek, e bírságokat időben korlátozni kell, és azokat legfeljebb 6 hónapig szabad alkalmazni. Lehetővé kell ugyan tenni a felügyeletek számára, hogy legfeljebb további 6 hónapra meghosszabbítsák a kiszabott kényszerítő bírságot, tartós meg nem felelés kezelése céljából fontolóra kell venni alternatív intézkedések alkalmazását, összhangban a felügyeletek által alkalmazható közigazgatási intézkedések széles körével.

(107) Amennyiben a tagállam jogrendszere nem teszi lehetővé az ezen irányelvben foglalt pénzbírságok közigazgatási úton történő kiszabását, a pénzbírságokra vonatkozó szabályok alkalmazhatók oly módon, hogy a szankciót a felügyelet kezdeményezze, és az igazságügyi hatóságok szabják ki. Ezért e tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a szabályok és pénzbírságok alkalmazása a felügyeletek által kiszabott pénzbírságokkal azonos hatású legyen. Az ilyen pénzbírságok kiszabásakor az igazságügyi hatóságoknak figyelembe kell venniük a szankciót kezdeményező felügyelet ajánlását. A kiszabott pénzbírságoknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

(108) A kötelezett szolgáltatók élhetnek a szolgáltatásnyújtás szabadságával és a belső piacon való letelepedés szabadságával, hogy termékeiket és szolgáltatásaikat az egész Unióban kínálhassák. Az eredményes felügyeleti rendszer feltétele, hogy a felügyeletek tisztában legyenek azokkal a hiányosságokkal, amelyeket a kötelezett szolgáltatók mutatnak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos szabályoknak való megfelelés terén. Ezért fontos, hogy a felügyeletek tájékoztathassák egymást a kötelezett szolgáltatókkal szemben kiszabott pénzbírságokról és alkalmazott közigazgatási intézkedésekről, amennyiben ezek az információk más felügyeletek számára relevánsak lennének.

(109) Az (EU) 2024/1624 rendelet megsértéséért elrendelt pénzbírság vagy közigazgatási intézkedés közzététele erős visszatartó erővel bírhat az ilyen jogsértés megismétlődésével szemben. Üzleti kapcsolat létesítése előtt így más jogalanyok is tájékoztatást kapnak a szankcionált kötelezett szolgáltatóval kapcsolatos pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokról, és az segítséget nyújt más tagállambeli felügyeleteknek a kötelezett szolgáltatóhoz kapcsolódó kockázatok tekintetében, amennyiben az a tagállamukban határokon átnyúló jelleggel tevékenységet folytat. A fenti okokból meg kell erősíteni azt a követelményt, hogy közzé kell tenni a jogerős pénzbírságokra vonatkozó határozatokat, és a követelményt ki kell terjeszteni bizonyos, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények megsértésének orvoslása érdekében alkalmazott közigazgatási intézkedések, valamint a kényszerítő bírságok közzétételére. Az ilyen közzétételnek azonban arányosnak kell lennie, és a pénzbírság vagy közigazgatási intézkedés közzétételéről szóló döntés meghozatalakor a felügyeleteknek figyelembe kell venniük a jogsértés súlyosságát és azt a visszatartó hatást, amelyet

a közzététel valószínűsíthetően el fog érni. E célból a tagállamok dönthetnek úgy, hogy elhalasztják azon közigazgatási intézkedések közzétételét, amelyekkel szemben jogorvoslatot nyújtottak be, amennyiben az említett intézkedéseket nem súlyos, ismétlődő vagy szisztematikus jogsértés orvoslása érdekében alkalmazzák.

(110) Az (EU) 2019/1937 európai parlamenti és tanácsi irányelvet ([22]) alkalmazni kell a pénzmosásról és terrorizmusfinanszírozásról szóló (EU) 2015/849 irányelv megsértésének bejelentésére és az ilyen jogsértéseket bejelentő személyek védelmére, az (EU) 2019/1937 irányelv mellékletének II. részében említettek szerint. Mivel ez az irányelv hatályon kívül helyezi az (EU) 2015/849 irányelvet, az (EU) 2019/1937 irányelv II. mellékletében az (EU) 2015/849 irányelvre való hivatkozást az ezen irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni. Ugyanakkor fenn kell tartani a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények megsértésének bejelentésére vonatkozó, megfelelően kiigazított szabályokat, amelyek kiegészítik az (EU) 2019/1937 irányelvet, különösen a kötelezett szolgáltatókra vonatkozó, belső bejelentési csatornák létrehozására vonatkozó követelmények, valamint a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésére és az ellenük folytatott küzdelemre vonatkozó szabályok megsértésével kapcsolatos bejelentések fogadására és nyomon követésére illetékes hatóságok azonosítása tekintetében.

(111) Alapvető fontosságú egy új, teljes mértékben integrált és koherens pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó uniós szakpolitika létezése, amely szerepeket jelöl ki mind az uniós, mind a nemzeti illetékes hatóságok számára, azok zökkenőmentes és folyamatos együttműködése érdekében. E tekintetben rendkívül fontos a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó valamennyi nemzeti és uniós hatóság közötti együttműködés, amelyet pontosítani és fokozni kell. Továbbra is a tagállamok feladata gondoskodni az annak biztosításához szükséges szabályokról, hogy a nemzeti szintű politikai döntéshozók, a pénzügyi információs egységek, a felügyeletek – ideértve az AMLA-t is – és a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemben részt vevő egyéb illetékes hatóságok, valamint az adóhatóságok és a bűnüldöző hatóságok ezen irányelv hatályán belül eljárva hatékony mechanizmusokkal rendelkezzenek, amelyek lehetővé teszik számukra az együttműködést és a koordinációt, többek között annak korlátozó megközelítésével, hogy az illetékes hatóságok egy másik illetékes hatóság kérésére mikor tagadhatják meg az együttműködést és információcserét. A bevezetett mechanizmusoktól függetlenül az ilyen nemzeti együttműködésnek hatékony rendszert kell eredményeznie a pénzmosás, annak alapbűncselekményei és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésére és leküzdésére, valamint a célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtásának és kijátszásának megelőzésére.

(112) A hatékony együttműködés és különösen az információcsere megkönnyítése és előmozdítása érdekében a tagállamoknak közölniük kell a Bizottsággal és az AMLA-val az illetékes hatóságaik jegyzékét és a vonatkozó elérhetőségeket.

(113) A pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatot a hitelintézetekért felelős valamennyi felügyelet észlelheti. A hitelintézetekkel és a pénzügyi intézményekkel kapcsolatos prudenciális jellegű információk – mint például az igazgatók és részvényesek szakmai alkalmasságával és üzleti megbízhatóságával kapcsolatos információk, a belső kontrollmechanizmusokra, az irányításra vagy a megfelelőségre, valamint a kockázatkezelésre vonatkozó információk – gyakran elengedhetetlenek ezeknek az intézményeknek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem szempontjából történő megfelelő felügyeletéhez. Hasonlóképpen, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó információk is fontosak ezen intézmények prudenciális felügyeletéhez. Ezért a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemben részt vevő felügyeletekkel és a pénzügyi információs egységekkel folytatott együttműködést és információcserét valamennyi olyan illetékes hatóságra ki kell terjeszteni, amely más uniós jogi eszközök – többek között a 2013/36/EU ([23]), a 2014/49/EU ([24]), a 2014/59/EU ([25]) és a 2014/92/EU ([26]) európai parlamenti és tanácsi irányelv és az (EU) 2015/2366 irányelv – értelmében felelős az érintett kötelezett szolgáltatók felügyeletéért. Ezen együttműködés eredményes megvalósítása érdekében a tagállamoknak évente tájékoztatniuk kell az AMLA-t az elvégzett információcserékről.

([22]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1937 irányelve (2019. október 23.) az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről (HL L 305., 2019.11.26., 17. o.).

([23]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

([24]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).

([25]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

([26]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/92/EU irányelve (2014. július 23.) a fizetési számlákhoz kapcsolódó díjak összehasonlíthatóságáról, a fizetésiszámla-váltásról és az alapszintű fizetési számla nyitásáról, illetve használatáról (HL L 257., 2014.8.28., 214. o.).

(114) A 2014/92/EU és az (EU) 2015/2366 irányelv értelmében a hitelintézetek felügyeletéért felelős más hatóságokkal folytatott együttműködés csökkentheti a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények nem kívánt következményeit. A hitelintézetek dönthetnek úgy, hogy a kockázat kezelése helyett inkább elkerülik azt, és ennek érdekében megszüntetik vagy korlátozzák üzleti kapcsolatukat egyes ügyfelekkel vagy ügyfélkategóriákkal. Az ilyen kockázatmentesítési gyakorlatok gyengíthetik a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keretet és a gyanús ügyletek felderítését, mivel arra kényszerítik az érintett ügyfeleket, hogy pénzügyi szükségleteik kielégítése érdekében kevésbé biztonságos vagy nem szabályozott fizetési csatornákat vegyenek igénybe. Ugyanakkor a bankszektorban széles körben elterjedt kockázatmentesítési gyakorlatok pénzügyi kirekesztéshez vezethetnek a pénzforgalmi szervezetek vagy a fogyasztók bizonyos kategóriái esetében. A pénzügyi felügyeletek vannak a legjobb helyzetben ahhoz, hogy azonosítsák azokat a helyzeteket, amikor egy hitelintézet – dokumentált ügyfél-átvilágításon alapuló indokolás nélkül – annak ellenére tagadta meg az üzleti kapcsolat létesítését, hogy erre a 2014/92/EU vagy az (EU) 2015/2366 irányelvet végrehajtó nemzeti jogszabály alapján esetleg köteles lett volna. Ilyen esetekben, illetve ha üzleti kapcsolatok megszüntetésére kockázatmentesítési gyakorlatok eredményeként kerül sor, a pénzügyi felügyeleteknek figyelmeztetniük kell a pénzügyi intézmények 2014/92/EU vagy (EU) 2015/2366 irányelvnek való megfelelése biztosításáért felelős hatóságokat.

(115) A pénzügyi felügyeletek, valamint a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások válságkezeléséért felelős hatóságok – különösen a betétbiztosítási rendszerek kijelölt hatóságai és a szanálási hatóságok – közötti együttműködés szükséges az ezen irányelvben a pénzmosás megelőzése érdekében meghatározott célkitűzések, valamint a 2014/49/EU és a 2014/59/EU irányelv szerinti, a pénzügyi stabilitás és a betétesek védelmére irányuló célkitűzések összeegyeztetéséhez. A pénzügyi felügyeleteknek tájékoztatniuk kell az említett irányelvek alapján kijelölt hatóságokat és szanálási hatóságokat minden olyan esetben, amikor úgy vélik, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem miatt fokozott a valószínűsége a fizetésképtelenségnek vagy a betétek befagyasztásának. A pénzügyi felügyeleteknek tájékoztatniuk kell továbbá az említett hatóságokat minden olyan ügyletről, számláról vagy üzleti kapcsolatról, amelyet a pénzügyi információs egység felfüggesztett annak érdekében, hogy a kijelölt hatóságok és a szanálási hatóságok elláthassák feladataikat a fizetésképtelenségnek vagy a betétek elérhetetlenségének fokozott kockázata esetén, függetlenül a fokozott kockázat okától.

(116) A hitelintézetekkel és pénzügyi intézményekkel kapcsolatos együttműködés megkönnyítése érdekében az AMLA-nak az Európai Bankhatósággal konzultálva iránymutatásokat kell kiadnia, amelyekben meghatározza az együttműködés fő elemeit, beleértve az információcsere módját is.

(117) Az együttműködési mechanizmusoknak ki kell terjedniük a könyvvizsgálók felügyeletéért felelős hatóságokra is, mivel az együttműködés fokozhatja a pénzmosás elleni küzdelmet célzó uniós keret eredményességét.

(118) Ezen irányelv alkalmazásában alapvető fontosságú a tagállamok illetékes hatóságai közötti információcsere és segítségnyújtás. Következésképpen a tagállamok nem tilthatják meg és nem akadályozhatják észszerűtlen vagy indokolatlanul korlátozó feltételekkel az említett információcserét vagy segítségnyújtást.

(119) A felügyeletek számára jellegüktől és jogállásuktól függetlenül lehetővé kell tenni az együttműködést és a bizalmas információk cseréjét. E célból megfelelő jogalappal kell rendelkezniük a bizalmas információk cseréjéhez és az együttműködéshez. A kötelezett szolgáltatók más uniós jogi aktusok szerinti felügyeletére hatáskörrel rendelkező más hatóságokkal folytatott információcserét és együttműködést nem akadályozhatja szándékolatlanul az a jogbizonytalanság, amely az e területre vonatkozó kifejezett rendelkezések hiányából eredhet. A jogi keret pontosítása annál is fontosabb, mivel a prudenciális felügyeletet sok esetben olyan felügyeleti szervekre – például az Európai Központi Bankra (EKB) – bízzák, amelyek nem foglalkoznak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem felügyeletével.

(120) A felügyeletek birtokában lévő információk döntő fontosságúak lehetnek más illetékes hatóságok tevékenységeinek ellátásához. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó uniós keret hatékonyságának biztosítása érdekében a tagállamoknak engedélyezniük kell a felügyeletek és más illetékes hatóságok közötti információcserét. A kicserélt bizalmas információk felhasználására szigorú szabályoknak kell vonatkozniuk.

(121) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó uniós keret eredményessége az illetékes hatóságok széles köre közötti együttműködésen múlik. Az együttműködés megkönnyítése érdekében az AMLA-t meg kell bízni azzal, hogy az EKB-val, az európai felügyeleti hatóságokkal, az Europollal, az Eurojusttal és az Európai Ügyészséggel koordinált módon dolgozzon ki iránymutatásokat az illetékes hatóságok közötti együttműködésre vonatkozóan. Az iránymutatásoknak ismertetniük kell azt is, hogy az egyéb uniós jogi aktusok alapján a kötelezett szolgáltatók felügyeletére hatáskörrel rendelkező hatóságok a feladataik ellátása során hogyan vegyék figyelembe a pénzmosással és a terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos aggályokat.

(122) A személyes adatok ezen irányelv alkalmazásában végzett kezelésére az (EU) 2016/679 rendelet alkalmazandó. A személyes adatoknak ezen irányelv alkalmazásában az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek által végzett kezelésére az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([27]) alkalmazandó. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet a tagállamok fontos közérdekként ismerik el. A pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy a terrorizmusfinanszírozás kivizsgálásáért vagy büntetőeljárás alá vonásáért felelős, illetve a bűncselekményből származó vagyoni eszközök felkutatásával, lefoglalásával, befagyasztásával és elkobzásával megbízott illetékes hatóságoknak azonban tiszteletben kell tartaniuk a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében kezelt személyes adatok védelmére vonatkozó szabályokat, köztük az (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelvet ([28]).

(123) Alapvető fontosságú, hogy ezen irányelv és a módosított FATF-ajánlások összehangolására az uniós jog maradéktalan betartásával kerüljön sor, különösen az uniós adatvédelmi jog, azon belül is az adattovábbítási szabályok, valamint a Chartában rögzített alapvető jogok védelme tekintetében. Ezen irányelv végrehajtásának egyes aspektusai magukban foglalják adatok gyűjtését, elemzését, tárolását és az Unión belüli, valamint harmadik országokkal való megosztását. A személyes adatok ilyen kezelése – az alapvető jogok teljes körű tiszteletben tartása mellett – kizárólag az ezen irányelvben meghatározott célokból és az ezen irányelvben előírt tevékenységek – például az illetékes hatóságok közötti információcsere – céljából engedélyezhető.

(124) Az ezen irányelv alkalmazásában kezelt személyes adatokra vonatkozik az érintettnek az adatokhoz való hozzáférési joga. Az érintettnek a gyanús ügyletekre vonatkozó bejelentésekben foglalt bármely információhoz való hozzáférése azonban súlyosan aláásná a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem hatékonyságát. Ezért az (EU) 2016/679 rendelet 23. cikkével, illetve adott esetben az (EU) 2018/1725 rendelet 25. cikkével összhangban indokolt lehet e jog alól kivételeket tenni vagy e jogot korlátozni. Az érintettnek jogában áll kérelmeznie, hogy az (EU) 2016/679 rendelet 51. cikkében említett valamely felügyeleti hatóság, vagy adott esetben az európai adatvédelmi biztos ellenőrizze az adatkezelés jogszerűségét, továbbá joga van az ugyanazon rendelet 79. cikkében említett bírósági jogorvoslathoz. Az (EU) 2016/679 rendelet 51. cikkében említett felügyeleti hatóság hivatalból is eljárhat. A hozzáférési jogot érintő korlátozások sérelme nélkül indokolt, hogy a felügyeleti hatóság tájékoztathassa az érintettet arról, hogy valamennyi szükséges ellenőrzést elvégezte, továbbá arról, hogy milyen eredménnyel zárult az adott adatkezelés jogszerűségének a vizsgálata.

(125) Az AMLA létrehozásának időszakában a pénzügyi információs egységek közötti folyamatos információcsere biztosítása érdekében a FIU.net gazdaszervezetének szerepét ideiglenes jelleggel továbbra is a Bizottságnak kell ellátnia. Annak érdekében, hogy a pénzügyi információs egységek teljes mértékben részt vegyenek a rendszer működésében, a Bizottságnak rendszeresen eszmecserét kell folytatnia az uniós pénzügyi információs egységek platformjával (a továbbiakban: az uniós FIU-platform), amely egy, a pénzügyi információs egységek képviselőiből álló, 2006 óta működő informális csoport, amelyet a pénzügyi információs egységek közötti együttműködés megkönnyítésére és az együttműködéssel kapcsolatos kérdésekről folytatott véleménycserére használnak.

(126) Az uniós szintű következetes harmonizációt szabályozástechnikai standardok útján szükséges biztosítani. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem területén nagyon jelentős szakértelemmel rendelkező szervként helyénvaló az AMLA-t megbízni a Bizottsághoz benyújtandó olyan szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozásával, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntést.

(127) A pénzügyi információs egységek és a felügyeletek közötti következetes megközelítések biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a megfelelő, pontos és naprakész információknak a központi nyilvántartások felé történő benyújtása elmulasztásának súlyossági szintje osztályozására szolgáló mutatók meghatározására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban ([29]) megállapított elvekkel összhangban kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

([27]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

([28]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

([29]) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

(128) A Bizottság felhatalmazást kap az AMLA által kidolgozott olyan szabályozástechnikai standardok elfogadására, amelyek meghatározzák az annak megállapításakor alkalmazott, a relevanciára és a kiválasztásra vonatkozó kritériumokat, hogy valamely gyanús ügyletre vonatkozó bejelentés érint-e másik tagállamot; meghatározzák a kötelezett szolgáltatók eredendő és fennmaradó kockázati profiljának értékelésére és osztályozására vonatkozó referenciamutatókat és módszertant, és a kockázati profil felülvizsgálatának gyakoriságát; meghatározzák a bizonyos szolgáltatók központi kapcsolattartó pontja kijelölésének körülményeit és a központi kapcsolattartó pontok feladatait megállapító kritériumokat; részletesen meghatározzák a székhely szerinti és a fogadó tagállambeli felügyeletek feladatait és az e felügyeletek közötti együttműködés módozatait; részletesen meghatározzák a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeleti kollégiumok működésének általános feltételeit a pénzügyi szektorban, a pénzügyi felügyeletek által aláírandó írásbeli megállapodás sablonját, a harmadik országbeli nem pénzügyi felügyeletek részvételének feltételeit, bármely olyan további intézkedést, amelyet a kollégiumoknak végre kell hajtaniuk, amennyiben a csoportok hitelintézeteket és pénzügyi intézményeket is magukban foglalnak; meghatározzák az ezen irányelvet sértő cselekmények súlyosságának besorolására szolgáló mutatókat; meghatározzák a pénzbírságok mértékének meghatározásakor vagy közigazgatási intézkedések alkalmazásakor figyelembe veendő kritériumokat és a kényszerítő bírságok kiszabásának módszertanát. A Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardokat az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, és az (EU) 2024/1620 rendelet 49. cikkével összhangban kell elfogadnia.

(129) Ezen irányelv végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása céljából a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni a statisztikák gyűjtésére vonatkozó módszertan meghatározása; a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk központi nyilvántartásba történő benyújtására szolgáló formátum meghatározása; a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való, jogos érdeken alapuló hozzáférés végrehajtásához szükséges műszaki előírások és eljárások meghatározása; az információk központosított automatizált mechanizmusok részére történő benyújtása formátumának meghatározása; a tagállamok központosított automatizált mechanizmusainak a bankszámla-nyilvántartások összekapcsolt rendszeréhez való csatlakozására vonatkozó műszaki előírások és eljárások meghatározása; a tagállamok központi nyilvántartásainak összekapcsolásához szükséges műszaki előírások és eljárások meghatározása; valamint a tagállamok központosított automatizált mechanizmusainak összekapcsolásához szükséges műszaki előírások és eljárások meghatározása érdekében. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ([30]) megfelelően kell gyakorolni.

(130) A Bizottságot fel kell hatalmazni az AMLA által kidolgozott, a tagállami pénzügyi információs egységek közötti információcserére használandó formátumot, valamint az uniós felügyeletek és a harmadik országbeli felügyeletek közötti együttműködési megállapodások megkötésére használandó sablont meghatározó végrehajtás-technikai standardok elfogadására. A Bizottságnak az említett végrehajtástechnikai standardokat az EUMSZ 291. cikke szerinti végrehajtási jogi aktusok útján, és az (EU) 2024/1620 rendelet 53. cikkével összhangban kell elfogadnia.

(131) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat és a Charta által elismert elveket, különösen a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jogot, a személyes adatok védelméhez való jogot és a vállalkozás szabadságát.

(132) A nők és a férfiak közötti egyenlőség és a sokszínűség az Unió alapvető értékei, amelyeket az Unió az intézkedéseinek teljes skálájában elő kíván mozdítani. Bár sikerült eredményeket elérni az említett területeken, további intézkedésekre van szükség ahhoz, hogy mind uniós, mind nemzeti szinten kiegyensúlyozott képviselet valósuljon meg a döntéshozatalban. Az érdemeken alapuló kritériumok elsődleges alkalmazásának sérelme nélkül, a nemzeti felügyeleti hatóságaik és a pénzügyi információs egységeik vezetőinek kinevezésekor a tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy biztosítsák a nemek egyensúlyát, a sokszínűséget és a befogadást, és a lehetőségekhez mérten figyelembe kell venniük a köztük lévő interszekciókat. A tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy az AMLA igazgatótanácsába delegált képviselőik kiválasztásakor is biztosítsák a kiegyensúlyozott és inkluzív képviseletet.

(133) Az ezen irányelv végrehajtását értékelő jelentés elkészítésekor a Bizottságnak kellő figyelmet kell fordítania az alapvető jogok és a Charta által elismert elvek tiszteletben tartására.

([30]) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

(134) A Bíróság a C-37/20. és C-601/20. sz. WM és Sovim SA és a Luxemburg Business Registers egyesített ügyekben hozott ítéletével ([31]) megsemmisítette az (EU) 2015/849 irányelv (EU) 2018/843 irányelvvel módosított 30. cikkének (5) bekezdését annyiban, amennyiben az előírta a tagállamok számára annak biztosítását, hogy a lakosság bármely tagja minden esetben hozzáférjen a területükön bejegyzett vállalkozások és más jogi entitások tényleges tulajdonosaira vonatkozó információkhoz. A jogi egyértelműség biztosítása érdekében fontos kiigazítani az említett rendelkezést annak egyértelművé tételével, hogy csak a jogos érdekkel rendelkező személyek vagy szervezetek férhetnek hozzá ezekhez az információkhoz. Ugyanezt a feltételt kell alkalmazni a bizalmi vagyonkezelési konstrukciók vagy a hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonosaira vonatkozó információkhoz való hozzáférésre is. Az (EU) 2015/849 irányelvet ezért módosítani kell. Az említett ítélet következményei túlmutatnak az (EU) 2015/849 irányelv 30. cikkének (5) bekezdésén, és hasonlóak a társulás jellegű jogi megállapodások tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való hozzáférést szabályozó rendelkezésekhez. Annak biztosítása érdekében, hogy az uniós keret megfelelő egyensúlyt teremtsen az alapvető jogok védelme és egy olyan jogos közérdekű célkitűzés megvalósítása között, mint például az Unió pénzügyi rendszerének pénzmosással és terrorizmusfinanszírozással szembeni védelme, helyénvaló az (EU) 2015/849 irányelv 31. cikke (4) bekezdésének módosítása. A tagállamok számára ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított egy évet kell biztosítani, hogy hatályba léptessék az említett módosítások átültetéséhez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket. Tekintettel a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó arányos uniós keret biztosításának fontosságára, a tagállamoknak minden erőfeszítést meg kell tenniük annak érdekében, hogy ezeket a módosításokat az említett határidő előtt a lehető leghamarabb átültessék.

(135) Tekintettel arra, hogy a központi nyilvántartásokhoz jogos érdek bizonyítása alapján történő hozzáférés tekintetében sürgősen harmonizált megközelítést kell alkalmazni, a tagállamoknak 2026. július 10-ig át kell ültetniük a vonatkozó rendelkezéseket. Mivel azonban a jogos érdek alapján történő hozzáférés új rendszerének kezdeti időszaka valószínűleg csúcspontot fog jelenteni a központi nyilvántartásokért felelős szervek által feldolgozandó igényekben, a hozzáférés megadására vonatkozó határidőket nem kell alkalmazni az új rendszer alkalmazásának első 4 hónapjában. A tagállamoknak 2029. július 10-ig létre kell hozniuk az ingatlan-nyilvántartásokra vonatkozó információkkal kapcsolatos egységes hozzáférési pontokat. Az említett időpontig össze kell kapcsolni egymással azokat a központosított automatizált mechanizmusokat, amelyek lehetővé teszik a bankszánlák vagy fizetési számlák, értékpapírszámlák, kriptoeszközszámlák, valamint széfek tulajdonosainak azonosítását.

(136) Mivel ezen irányelv céljait – nevezetesen a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését szolgáló összehangolt és koherens mechanizmus létrehozását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme és hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(137) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával ([32]) összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.

(138) Az európai adatvédelmi biztossal az (EU) 2018/1725 rendelet 42. cikke (1) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a biztos 2021. szeptember 22-én véleményt nyilvánított ([33]).

(139) Az (EU) 2015/849 irányelvet ezért hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

([31]) A Bíróság C-37/20. és C-601/20. sz. *WM és Sovim SA és a Luxemburg Business Registers* egyesített ügyekben 2022. november 22-én hozott ítélete, ECLI:EU:C:2022:912.
([32]) HL C 369., 2011.12.17., 14. o.
([33]) HL C 524., 2021.12.29., 10. o.

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. SZAKASZ

Tárgy, hatály és fogalommeghatározások

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv az alábbiakra vonatkozó szabályokat állapítja meg:

a) a pénzmosásnak és a terrorizmusfinanszírozásnak kitett ágazatokra alkalmazandó nemzeti szintű intézkedések;

b) a kötelezett szolgáltatók felső vezetésének és tényleges tulajdonosainak nyilvántartásba vételével, azonosításával és ellenőrzésével kapcsolatos követelmények;

c) a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok azonosítása uniós és tagállami szinten;

d) tényleges tulajdonosi nyilvántartások és bankszámla-nyilvántartások létrehozása és az ezekhez való hozzáférés, valamint az ingatlanokkal kapcsolatos információkhoz való hozzáférés;

e) a pénzügyi információs egységek felelősségi köre és feladatai;

f) a kötelezett szolgáltatók felügyeletében részt vevő szervek felelősségi köre és feladatai;

g) együttműködés az illetékes hatóságok között és együttműködés más uniós jogi aktusok hatálya alá tartozó hatóságokkal.

2 cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában az (EU) 2024/1624 rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében megállapított fogalommeghatározások alkalmazandók.

Az alábbi fogalommeghatározások is alkalmazandók:

1. „pénzügyi felügyelet”: a hitelintézetekért és pénzügyi intézményekért felelős felügyelet;

2. „nem pénzügyi felügyelet”: a nem pénzügyi ágazatért felelős felügyelet;

3. „nem pénzügyi ágazat”: az (EU) 2024/1624 rendelet 3. cikke 3. pontjában felsorolt kötelezett szolgáltatók;

4. „kötelezett szolgáltató”: az (EU) 2024/1624 rendelet 3. cikkében felsorolt azon természetes vagy jogi személyek, akik vagy amelyek nem részesülnek az említett rendelet 4., 5., 6. vagy 7. cikke szerinti mentességben;

5. „székhely szerinti tagállam”: az a tagállam, amelyben a kötelezett szolgáltató létesítő okirat szerinti székhelye található, vagy ha a kötelezett szolgáltató nem rendelkezik létesítő okirat szerinti székhellyel, az a tagállam, amelyben a kötelezett szolgáltató központi irodája található;

6. „fogadó tagállam”: az a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállam, amelyben a kötelezett szolgáltató telephelyet, például leányvállalatot vagy fióktelepet működtet, vagy amelyben a kötelezett szolgáltató a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján valamely infrastruktúrán keresztül tevékenységet folytat;

7. „vámhatóságok”: a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([34]) 5. cikkének 1. pontjában meghatározottak szerinti vámhatóságok, valamint az (EU) 2018/1672 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([35]) 2. cikke (1) bekezdésének g) pontjában meghatározottak szerinti illetékes hatóságok;

8. „a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeleti kollégium”: egy olyan csoport vagy jogalany felügyelete céljából folytatott állandó együttműködési és információmegosztási struktúra, amely egy befogadó tagállamban vagy egy harmadik országban működik;

9. „nemzeti intézkedéstervezet”: bármely formájú, érvényességének kezdetét követően jogi hatással bíró aktus előkészítési szakaszban lévő szövege, amelyen még lehet érdemi módosításokat eszközölni;

10. „értékpapírszámla”: a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([36]) 2. cikke (1) bekezdésének 28. pontjában meghatározottak szerinti értékpapírszámla;

11. „értékpapír”: a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([37]) 4. cikke (1) bekezdésének 15. pontjában meghatározottak szerinti pénzügyi eszköz;

2. SZAKASZ

Nemzeti intézkedések a pénzmosásnak és a terrorizmusfinanszírozásnak kitett ágazatokban

3. cikk

A pénzmosásnak és a terrorizmusfinanszírozásnak kitett ágazatok nemzeti szintű azonosítása

(1) Amennyiben egy tagállam azt állapítja meg, hogy – a kötelezett szolgáltatókon kívül – más ágazatok jogalanyai is ki vannak téve a pénzmosással és a terrorizmusfinanszírozással összefüggő kockázatoknak, dönthet úgy, hogy az (EU) 2024/1624 rendeletet, vagy annak egy részét alkalmazza e jogalanyokra.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok értesítik a Bizottságot azon szándékukról, hogy az (EU) 2024/1624 rendeletet, vagy annak egy részét alkalmazni szándékoznak további ágazatokban működő jogalanyokra. Ezen értesítéssel együtt megküldik az alábbiakat:

a) az e szándékot alátámasztó pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok indokolása;

b) annak értékelése, hogy az alkalmazás kiterjesztése milyen hatással lesz a belső piacon belüli szolgáltatásnyújtásra;

c) az (EU) 2024/1624 rendelet azon követelményei, amelyeket a tagállam e jogalanyokra alkalmazni szándékozik;

d) a nemzeti intézkedéstervezetek szövege, beleértve azok naprakésszé tett változatainak szövegét is, amennyiben a tagállam jelentősen módosította a bejelentett intézkedések hatályát, tartalmát vagy végrehajtását.

(3) A tagállamok a (2) bekezdésben említett értesítés időpontjától számított 6 hónapra elhalasztják a nemzeti intézkedések elfogadását.

Az e bekezdés első albekezdésében említett halasztás nem alkalmazandó azon esetekre, amikor a nemzeti intézkedés egy súlyos és aktuális pénzmosási vagy terrorizmusfinanszírozási fenyegetés kezelésére irányul. Ilyen esetben a (2) bekezdésben említett értesítéssel együtt közölni kell annak indokolását is, hogy a tagállam miért nem halasztja el az elfogadását.

(4) A (3) bekezdésben említett időszak vége előtt a Bizottság az (EU) 2024/1620 rendelettel létrehozott Pénzmosás és Terrorizmusfinanszírozás Elleni Hatósággal (AMLA) folytatott konzultációt követően részletes véleményt ad ki arról, hogy a tervezett intézkedés:

([34]) Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Uniós Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

([35]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1672 rendelete (2018. október 23.) az Unió területére belépő, illetve az Unió területét elhagyó készpénz ellenőrzéséről és az 1889/2005/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 284., 2018.11.12., 6. o.).

([36]) Az Európai Parlament és a Tanács 909/2014/EU rendelete (2014. július 23.) az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint a 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 257., 2014.8.28., 1. o.).

([37]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

a) megfelelő-e az azonosított kockázatok kezeléséhez, különös tekintettel arra, hogy a tagállam által azonosított kockázatok érintik-e a belső piacot;

b) akadályozhatja-e olyan mértékben a szolgáltatások vagy a tőke szabad mozgását vagy a szolgáltatók letelepedésének szabadságát a belső piacon, amely nem áll arányban az intézkedés által csökkenteni kívánt pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokkal.

Az első albekezdésben említett részletes véleményben a Bizottság jelzi továbbá, hogy szándékában áll-e uniós szintű intézkedést javasolni.

(5) Amennyiben a Bizottság nem tartja helyénvalónak, hogy uniós szintű intézkedést javasoljon, az érintett tagállam a (4) bekezdésben említett részletes vélemény kézhezvételétől számított 2 hónapon belül beszámol a Bizottságnak arról, hogy milyen intézkedéseket javasol megtenni. A Bizottság észrevételezi a tagállam által javasolt intézkedést.

(6) Amennyiben a Bizottság jelzi, hogy a (4) bekezdés második albekezdésével összhangban uniós szintű intézkedésre kíván javaslatot tenni, az érintett tagállam tartózkodik a (2) bekezdés d) pontjában említett nemzeti szintű intézkedések elfogadásától, kivéve, ha e nemzeti intézkedések egy súlyos és aktuális pénzmosási vagy terrorizmusfinanszírozási fenyegetés kezelésére irányulnak.

(7) Amennyiben valamely tagállamok 2024. július 9-én az (EU) 2015/849 irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseket a kötelezett szolgáltatókon kívül már más ágazatokra is alkalmazták, az (EU) 2024/1624 rendeletet vagy annak egy részét ezen ágazatokra is alkalmazhatják.

A tagállamok 2028. január 10-ig értesítik a Bizottságot az e bekezdés első albekezdése alapján nemzeti szinten azonosított azon ágazatokról, amelyekre az (EU) 2024/1624 rendelet követelményei alkalmazandók, és ezen értesítéssel együtt közlik az ezen ágazatok pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak való kitettségére vonatkozó indokolást. Az értesítéstől számított 6 hónapon belül a Bizottság az AMLA-val folytatott konzultációt követően részletes véleményt ad ki a (4) bekezdés alapján. Amennyiben a Bizottság nem tartja helyénvalónak, hogy uniós szintű intézkedést javasoljon, az (5) bekezdés alkalmazandó.

(8) A Bizottság 2028. július 10-ig, majd azt követően évente közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* azon ágazatok összesített jegyzékét, amelyekre vonatkozóan a tagállamok úgy döntöttek, hogy az (EU) 2024/1624 rendeletet vagy annak egy részét alkalmazzák.

4. cikk

Egyes szolgáltatókra vonatkozó követelmények

(1) A tagállamok gondoskodnak a pénzváltó irodák, a csekkbeváltóhelyek, valamint a bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végző, illetve társasági szolgáltatók engedélyeztetéséről vagy nyilvántartásba vételéről.

(2) A tagállamok gondoskodnak valamennyi szerencsejáték-szervező szabályozásáról.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) és a (2) bekezdésben említett kötelezett szolgáltatóktól eltérő kötelezett szolgáltatókra olyan minimális nyilvántartásbavételi követelmények vonatkozzanak, amelyek lehetővé teszik az említett kötelezett szolgáltatók felügyeletek általi azonosítását.

Az első albekezdés nem alkalmazandó, amennyiben az (1) és a (2) bekezdésben említett kötelezett szolgáltatóktól eltérő kötelezett szolgáltatókra más uniós jogi aktusok értelmében vonatkoznak engedélyezési vagy nyilvántartásba vételi követelmények, vagy amennyiben esetükben a szakma gyakorlását nemzeti szabályok szabályozzák, vagy amennyiben a nemzeti szabályok alapján az említett kötelezett szolgáltatókra olyan engedélyezési vagy nyilvántartásba vételi követelmények vonatkoznak, amelyek lehetővé teszik az említett kötelezett szolgáltatók felügyeletek általi azonosítását.

5. cikk

Tartózkodási jogoknak befektetésekért cserébe történő biztosításához kapcsolódó követelmények

(1) Azon tagállamok, amelyek nemzeti joga lehetővé teszi tartózkodási jog biztosítását bármely típusú befektetés, például tőketranszfer, ingatlanvásárlás vagy -bérlés, államkötvénybe való befektetés, gazdasági társaságokba való befektetés, a közjót szolgáló tevékenység javára történő adományozás vagy ilyen célú alapítvány, vagy az állami költségvetéshez való hozzájárulás ellenében, megteszik legalább az alábbi intézkedéseket a pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy a terrorizmusfinanszírozás ezzel összefüggő kockázatainak csökkentése érdekében:

a) kockázatkezelési eljárás, beleértve a kockázatok azonosítását, osztályozását és csökkentését egy kijelölt hatóság koordinálása mellett;

b) azon kérelmezőkkel összefüggő, a pénzmosást, annak alapbűncselekményeit vagy a terrorizmusfinanszírozást érintő kockázatok csökkentését biztosító intézkedések, akik valamely befektetésért cserébe tartózkodási jogok biztosítását kérik, többek között az alábbi intézkedések:

i. a kérelmező profiljának a kijelölt hatóság általi ellenőrzése, beleértve a pénzeszközök forrásával és a kérelmező vagyonának eredetével kapcsolatos információk beszerzését;

ii. a kérelmezőkről rendelkezésre álló információk egybevetése az (EU) 2024/1624 rendelet 2. cikke (1) bekezdése 44. pontjának a) és c) alpontjában említett illetékes hatóságok birtokában lévő információkkal – az alkalmazandó nemzeti büntető eljárásjog tiszteletben tartása mellett –, valamint az uniós korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek és szervezetek jegyzékével;

iii. a közepes és magas kockázatot jelentő kérelmezőket érintő rendszeres felülvizsgálat.

(2) A tagállamok biztosítják az (1) bekezdés a) pontjában említett kockázatkezelési eljárás végrehajtásának nyomon követését, többek között annak évente történő értékelésével.

(3) A tagállamok az e cikk (1) bekezdésében említett intézkedéseket a 8. cikk értelmében elvégzett kockázatértékelés során azonosított kockázatokkal összhangban álló módon fogadják el és hajtják végre.

(4) A tagállamok éves jelentést adnak közzé a tartózkodási jogoknak befektetésekért cserébe történő biztosításával összefüggő, a pénzmosást, annak alapbűncselekményeit vagy a terrorizmusfinanszírozást érintő kockázatokról. E jelentéseknek nyilvánosan elérhetőnek kell lenniük, és azokban az alábbi információknak szerepelniük kell:

a) a beérkezett kérelmek száma és a kérelmezők származási országa;

b) a megadott vagy az elutasított tartózkodási engedélyek száma, valamint az ilyen elutasítások okai;

c) a tartózkodási jogoknak befektetésekért cserébe történő biztosításával összefüggő, a pénzmosást, annak alapbűncselekményeit vagy a terrorizmusfinanszírozást érintő kockázatokat illetően észlelt tendenciák.

(5) A tagállamok 2028. július 10-ig értesítik a Bizottságot az e cikk (1) bekezdése alapján elfogadott intézkedésekről. Ezen értesítésnek tartalmaznia kell az említett intézkedéseknek a tagállamok által a 8. cikk alapján elvégzett releváns kockázatértékelésen alapuló indokolását is.

(6) A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszi a tagállamok által az (5) bekezdés alapján bejelentett intézkedéseket.

(7) A Bizottság 2030. július 10-ig jelentést tesz közzé, amelyben értékeli, hogy az (5) bekezdés alapján bejelentett intézkedések milyen mértékben csökkentették a pénzmosás, annak alapbűncselekményei és a terrorizmusfinanszírozás kockázatát, továbbá szükség esetén ajánlásokat ad ki.

6. cikk

Egyes kötelezett szolgáltatók felső vezetésének és tényleges tulajdonosainak ellenőrzése

(1) A tagállamok előírják a felügyeletek számára annak ellenőrzését, hogy a 4. cikk (1) és (2) bekezdésében említett kötelezett szolgáltatók, valamint a pénzügyi vegyes tevékenységű holdingtársaságok felső vezetésének tagjai és e szolgáltatók tényleges tulajdonosai jó hírnévvel rendelkeznek-e, valamint becsületesen és feddhetetlenül járnak-e el. E szolgáltatók felső vezetésének a feladatai ellátásához szükséges ismeretekkel és szakértelemmel is rendelkeznie kell.

(2) Az (EU) 2024/1624 rendelet 3. cikke 3. pontja a), b), d), e), f) és h)–o) pontjában említett kötelezett szolgáltatók tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek megtegyék az annak megakadályozásához szükséges intézkedéseket, hogy a pénzmosás, annak releváns alapbűncselekményei vagy terrorizmusfinanszírozás miatt elítélt személyek vagy bűntársaik szakmai akkreditációt szerezzenek, felsővezetői feladatokat lássanak el, vagy az érintett kötelezett szolgáltatók tényleges tulajdonosai legyenek.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek kockázatérzékenységi alapon ellenőrizzék, hogy az (1) és (2) bekezdés követelményei továbbra is teljesülnek-e. A felügyeleteknek különösen azt kell ellenőrizniük, hogy az (1) bekezdésben említett kötelezett szolgáltatók felső vezetése jó hírnévvel rendelkezik-e, becsületesen és feddhetetlenül jár-e el, továbbá rendelkezik-e a feladatai ellátásához szükséges ismeretekkel és szakértelemmel olyan esetekben, amikor alapos okkal feltételezhető a kötelezett szolgáltatónál a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás elkövetése, korábbi elkövetése, illetve kísérlete, vagy ennek fokozott kockázata áll fenn.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek hatáskörrel rendelkezzenek a pénzmosásért, annak valamely releváns alapbűncselekményéért vagy terrorizmusfinanszírozásért elítélt személyeknek az (1) és (2) bekezdésben említett kötelezett szolgáltatók felsővezetői tisztségéből való eltávolítására. A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek hatáskörrel rendelkezzenek arra, hogy ideiglenes tilalmakat fogadjanak el vagy szüntessenek meg az (1) bekezdésben említett kötelezett szolgáltatók felső vezetésének azon tagjai tekintetében, akikről azt állapították meg, hogy nem rendelkeznek jó hírnévvel, nem becsületesen és feddhetetlenül járnak el, vagy nem rendelkeznek a feladataik ellátásához szükséges ismeretekkel és szakértelemmel.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek hatáskörrel rendelkezzenek a pénzmosásért, annak valamely releváns alapbűncselekményéért vagy terrorizmusfinanszírozásáért elítélt olyan személyeknek, akik az (1) és a (2) bekezdésben említett kötelezett szolgáltatók tényleges tulajdonosai, a kötelezett szolgáltatóktól való elhatárolására, mégpedig többek között azáltal, hogy hatáskört biztosítanak a felügyeleteknek arra, hogy az említett tényleges tulajdonosokat felszólítsák a kötelezett szolgáltatókban meglévő részesedés elidegenítésére.

(6) E cikk alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy – nemzeti jogukkal összhangban – a felügyeletek vagy az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett személyekre vonatkozó követelmények értékelésére nemzeti szinten illetékes egyéb hatóságok ellenőrizzék az (EU) 2024/1620 rendelet 11. cikke szerinti, a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet szolgáló központi adatbázist, valamint azt, hogy az érintett személy büntetett előéletre vonatkozó adataiban van-e a büntetőjogi felelősséget megállapító releváns ítélet. Az ilyen célú információcserét a nemzeti jogszabályokba átültetett 2009/315/IB kerethatározattal és 2009/316/IB határozattal összhangban kell folytatni.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek által e cikk alapján hozott döntések hatékony jogorvoslási eljárások, többek között bírósági jogorvoslat hatálya alá tartoznak.

(8) Az AMLA 2029. július 10-ig iránymutatásokat ad ki az alábbiakról:

a) az (1) bekezdésben említett jó hírnév, becsületesség és feddhetetlenség értékelésének kritériumai;

b) az (1) bekezdésben említett ismeretek és szakértelem értékelésének kritériumai;

c) az e cikk alapján a felügyeletekre ruházott hatáskörök következetes alkalmazása.

Az első albekezdésében említett iránymutatások kidolgozásakor az AMLA minden egyes olyan ágazat sajátosságait figyelembe veszi, amelyben a kötelezett szolgáltatók működnek.

(9) A tagállamok az (EU) 2024/1624 rendelet 3. cikke 3. pontjának n) és o) pontjában említett kötelezett szolgáltatók tekintetében ezt a cikket 2029. július 10-től alkalmazzák.

2. SZAKASZ

Kockázatértékelések

7. cikk

Uniós szintű kockázatértékelés

(1) A Bizottság értékelést készít azon pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokról, valamint a célzott pénzügyi szankciók olyan végre nem hajtásával vagy kijátszásával összefüggő kockázatokról, amelyek érintik a belső piacot és határokon átnyúló tevékenységekhez kapcsolódnak.

(2) A Bizottság 2028. július 10-ig jelentést készít, amelyben azonosítja, elemzi és értékeli ezeket az uniós szintű kockázatokat. A Bizottság ezt követően négyévente naprakésszé teszi e jelentést. A Bizottság indokolt esetben gyakrabban is naprakésszé teheti a jelentés egyes részeit.

Amennyiben a jelentés naprakésszé tétele során a Bizottság új kockázatokat azonosít, e kockázatok értékelése céljából ajánlhatja a tagállamoknak nemzeti kockázatértékeléseik naprakésszé tételét, vagy a 8. cikk szerinti ágazati kockázatértékelések elvégzését.

Az első albekezdésben említett jelentést – a minősített adatokat tartalmazó részek kivételével – nyilvánosságra kell hozni.

(3) Az (1) bekezdésben említett jelentésnek legalább a következőkre ki kell terjednie:

a) a belső piac pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak kitett területei és ágazatai;

b) az egyes területekhez és ágazatokhoz kapcsolódó kockázatok jellege és szintje;

c) a jogellenes tevékenységből származó jövedelmek legalizálásának legelterjedtebb eszközei, beleértve adott esetben azokat is, amelyeket kimondottan a tagállamok és harmadik országok közötti ügyletek során használnak, egy harmadik országnak az (EU) 2024/1624 rendelet III. fejezetének 2. szakasza szerinti azonosításától függetlenül;

d) a jogi személyekhez és jogi konstrukciókhoz kapcsolódó pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok értékelése, beleértve a külföldi jogi személyekből és külföldi jogi konstrukciókból eredő kockázatoknak való kitettséget is;

e) a célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtásának és kijátszásának kockázata.

(4) A Bizottság ajánlást fogalmaz meg a tagállamoknak az azonosított kockázatok kezelésére megfelelőnek ítélt intézkedésekről. Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy valamelyik ajánlást nem alkalmazzák a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereik keretében, erről értesítik a Bizottságot, és részletes indokolásban közlik döntésük okait.

(5) Az AMLA az (EU) 2024/1620 rendelet 55. cikkével összhangban 2030. július 10-ig, majd ezt követően kétévente a Bizottságnak címzett véleményt ad ki az Uniót érintő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokról. Az AMLA gyakrabban is kiadhat véleményeket vagy naprakésszé teheti korábbi véleményeit, amennyiben úgy ítéli meg, hogy ez helyénvaló. Az AMLA által kiadott véleményeket – a minősített adatokat tartalmazó részek kivételével – nyilvánosságra kell hozni.

(6) A Bizottság az (1) bekezdésben említett értékelés elvégzésekor megszervezi az uniós szintű munkát, figyelembe veszi a (5) bekezdésben említett véleményeket, valamint bevonja a munkába a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás területének tagállami szakértőit, a nemzeti felügyeleti hatóságok, a pénzügyi információs egységek, az AMLA és más uniós szintű szervek képviselőit, valamint adott esetben egyéb érintett érdekelt feleket is.

(7) A Bizottság a (2) bekezdésben említett jelentés elfogadásától számított 2 éven belül, majd azt követően négyévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jelentés megállapításai alapján hozott intézkedésekről.

8. cikk

Nemzeti kockázatértékelés

(1) Minden tagállam nemzeti szintű kockázatértékelést végez az őt érintő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok, valamint a célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtásával és azok kijátszásával összefüggő kockázatok azonosítása, értékelése, értelmezése és csökkentése céljából. Minden tagállam naprakészen tartja és legalább négyévente felülvizsgálja e kockázatértékelést.

Amennyiben a tagállamok szerint a kockázati helyzet ezt szükségessé teszi, gyakrabban is felülvizsgálhatják a nemzeti kockázatértékelést vagy ad hoc ágazati kockázatértékeléseket végezhetnek.

(2) Minden tagállam kijelöl egy hatóságot vagy létrehoz egy mechanizmust az (1) bekezdésben említett kockázatokra adott nemzeti válaszlépések koordinálása céljából. A hatóság kilétéről értesíteni kell a Bizottságot, illetve meg kell küldeni részére a mechanizmus leírását. A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszi a kijelölt hatóságok vagy a létrehozott mechanizmusok jegyzékét.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett nemzeti kockázatértékelések végrehajtásakor a tagállamok figyelembe veszik a 7. cikk (2) bekezdésében említett jelentést, beleértve a jelentésben tárgyalt ágazatokat és termékeket, valamint az említett jelentés megállapításait.

(4) A tagállamok a nemzeti kockázatértékelést a következőkre használják fel:

a) a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó rendszereik javítása, különösen azon területek meghatározása révén, amelyeken a kötelezett szolgáltatóknak kockázatalapú megközelítést követve fokozott intézkedéseket kell alkalmazniuk, valamint adott esetben a meghozandó intézkedések meghatározása révén;

b) adott esetben a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás szempontjából alacsonyabb vagy magasabb kockázatot jelentő ágazatok vagy területek meghatározása;

c) a területükön letelepedett jogi személyek minden típusával, valamint a nemzeti jog hatálya alá tartozó vagy a területükön igazgatott jogi konstrukciók minden típusával, illetve az olyan jogi konstrukciók minden típusával összefüggő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok értékelése, amelyek vagyonkezelői, vagy – hasonló jogi

konstrukciók esetén – a vagyonkezelővel egyenértékű pozíciót betöltő személyek a területükön telepedtek le, illetve rendelkeznek tartózkodási hellyel; valamint a külföldi jogi személyekből és külföldi jogi konstrukciókból eredő kockázatoknak való kitettség megértése;

d) a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás, valamint a célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtása és kijátszása elleni küzdelmet szolgáló erőforrások elosztásával és rangsorolásával kapcsolatos döntéshozatal;

e) annak biztosítása, hogy minden egyes ágazatban vagy területen a pénzmosási és a terrorizmusfinanszírozási kockázatoknak megfelelő szabályozás jöjjön létre;

f) megfelelő információk haladéktalan rendelkezésre bocsátása az illetékes hatóságok és a kötelezett szolgáltatók részére a pénzmosással és a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos saját kockázatértékeléseik, valamint az (EU) 2024/1624 rendelet 10. cikkében említett célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtásával és kijátszásával kapcsolatos kockázatértékelés elvégzésének megkönnyítése érdekében.

A nemzeti kockázatértékelés keretében a tagállamok ismertetik a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó rendszerük intézményi struktúráját és általános eljárásait, beleértve a pénzügyi információs egységet, az adóhatóságokat és az ügyészségeket, az Unión belüli vagy a harmadik országokbeli partnerekkel folytatott együttműködés mechanizmusát, továbbá a rendszerhez allokált humán és pénzügyi erőforrásokat, amennyiben erről rendelkezésre áll információ.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok és az érintett érdekelt felek megfelelően részt vegyenek a nemzeti kockázatértékelés elvégzésében.

(6) A tagállamok a nemzeti kockázatértékeléseik eredményeit – beleértve azok naprakésszé tételeit és felülvizsgálatait is – a Bizottság, az AMLA és a többi tagállam rendelkezésére bocsátják. Adott esetben bármely tagállam további releváns információkat szolgáltathat a nemzeti kockázatértékelést végző tagállamnak. Az értékelés megállapításainak összefoglalását nyilvánosságra kell hozni. Ez az összefoglalás nem tartalmazhat minősített adatokat. Az e bekezdés alapján terjesztett vagy nyilvánosságra hozott dokumentumok nem tartalmazhatnak olyan információkat, amelyek lehetővé teszik valamely természetes személy azonosítását, vagy valamely jogi személy kilétének azonosítását.

9. cikk

Statisztikák

(1) A tagállamok átfogó statisztikákat vezetnek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keretük eredményessége szempontjából lényeges kérdésekről, amelyek alapján felülvizsgálják a keret eredményességét.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett statisztikák közé tartoznak a következők:

a) az irányelv hatálya alá tartozó különböző ágazatok méretére és jelentőségére vonatkozó adatok, többek között a természetes és jogi személyek száma és az egyes ágazatok gazdasági jelentősége;

b) a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszer bejelentési, nyomozati és bírósági szakaszaira vonatkozó adatok, többek között a pénzügyi információs egységnek bejelentett gyanús ügyletek száma, az ilyen bejelentéseket követő intézkedések, a pénzügyi információs egységnek a határokon átnyúló fizikai készpénzmozgásokról az (EU) 2018/1672 rendelet 9. cikke szerint átadott információk és az ezen információk alapján hozott intézkedések, valamint – éves szinten – a vizsgált esetek száma, a vádemeléssel érintett személyek száma, a pénzmosással vagy a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos bűncselekmények miatt elítélt személyek száma, az alapbűncselekményeknek az (EU) 2018/1673 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([38]) 2. cikkével összhangban azonosított típusai, ha rendelkezésre áll erre vonatkozó információ, továbbá a befagyasztott, lefoglalt vagy elkobzott vagyon EUR-ban kifejezett értéke;

c) azon gyanús ügyletekről szóló jelentések száma és százalékos aránya, amelyek megosztásra kerültek más illetékes hatóságokkal, valamint – ha rendelkezésre áll – azon jelentések száma és százalékos aránya, amelyek nyomán további vizsgálatra került sor, a pénzügyi információs egységek által a 27. cikk alapján elkészített éves jelentéssel együtt;

([38]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1673 irányelve (2018. október 23.) a pénzmosás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről (HL L 284., 2018.11.12., 22. o.).

d) a pénzügyi információs egység által benyújtott, a hozzá beérkezett, az általa elutasított, valamint a teljeskörűen vagy részben megválaszolt, határokon átnyúló információkérések számára vonatkozó adatok, az érintett másik ország szerinti bontásban;

e) az (EU) 2024/1624 rendelet IV. fejezetében, valamint ezen irányelv II. fejezetének 1. és 2. szakaszában említett tényleges tulajdonosi és bankszámla-információkra vonatkozóan az Unión kívüli partnerektől érkező vagy hozzájuk intézett kölcsönös jogsegély iránti megkeresések vagy egyéb nemzetközi információkérések száma, illetékes hatóság és az érintett másik ország szerinti bontásban;

f) a felügyeletek számára, valamint a 19. cikkben meghatározott feladatok ellátásához a pénzügyi információs egység számára allokált humán erőforrások;

g) a helyszíni és helyszínen kívüli felügyeleti intézkedések száma, a felügyeleti intézkedések alapján azonosított jogsértések száma, valamint a felügyeleti hatóságok és az önszabályozó testületek által a IV. fejezet 4. szakasza alapján kiszabott pénzbírságok és kényszerítő bírságok vagy alkalmazott közigazgatási intézkedések;

h) az (EU) 2024/1624 rendelet IV. fejezetében előírt kötelezettségekkel összefüggésben azonosított jogsértések típusa és száma, az e jogsértésekkel kapcsolatban kiszabott pénzbírságok vagy alkalmazott közigazgatási intézkedések, az ezen irányelv 10. cikkében említett központi nyilvántartásnak bejelentett eltérések száma, valamint a központi nyilvántartásért felelős szerv által vagy nevében ezen irányelv 10. cikkének (11) bekezdése alapján elvégzett ellenőrzések száma;

i) a 12. cikk végrehajtására vonatkozó alábbi információk:

   i. a központi nyilvántartásokban található tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való hozzáférés iránti kérelmek száma a 12. cikk (2) bekezdésében meghatározott kategóriák alapján;

   ii. az információkhoz való hozzáférés iránti azon kérelmek százalékos aránya, amelyeket a 12. cikk (2) bekezdésében meghatározott egyes kategóriákra vonatkozóan elutasítottak;

   iii. a 12. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alapján a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz hozzáférést kapó személyek kategóriáinak összefoglalása;

j) az illetékes hatóságok által bankszámla-nyilvántartásokban vagy adatvisszanyerési mechanizmusokban végzett keresések száma, az illetékes hatóságok kategóriája szerinti bontásban, valamint a pénzügyi információs egységek és felügyeleti hatóságok által az összekapcsolt bankszámla-nyilvántartásokban végzett keresések száma;

k) a célzott pénzügyi szankciók végrehajtására vonatkozó alábbi adatok:

   i. a befagyasztott pénzeszközök vagy egyéb vagyoni eszközök értéke típus szerinti bontásban;

   ii. a célzott pénzügyi szankciók végrehajtásáért és foganatosításáért felelős illetékes hatóságokhoz allokált humán erőforrások.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdésben említett statisztikákat évente gyűjtsék és továbbítsák a Bizottságnak. A (2) bekezdés a), c), d) és f) pontjában említett statisztikákat az AMLA-nak is továbbítani kell.

Az AMLA az (EU) 2024/1620 rendelet 11. cikkével összhangban adatbázisában tárolja ezeket a statisztikákat.

(4) Az AMLA 2029. július 10-ig a Bizottságnak címzett véleményt fogad el a (2) bekezdés a), c), d), f) és g) pontjában említett statisztikák gyűjtésének módszertanáról.

(5) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján megállapíthatja az e cikk (2) bekezdésében említett statisztikák gyűjtésének módszertanát, valamint a Bizottságnak és az AMLA-nak történő továbbításukra vonatkozó szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 72. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(6) A Bizottság 2030. július 10-ig, majd azt követően kétévente közzétesz egy jelentést, amelyben összefoglalja és kifejti a (2) bekezdésben említett statisztikákat, és e jelentést weboldalán nyilvánosan elérhetővé teszi.

II. FEJEZET

NYILVÁNTARTÁSOK

1. SZAKASZ

Tényleges tulajdonosi központi nyilvántartások

10. cikk

Tényleges tulajdonosi központi nyilvántartás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az (EU) 2024/1624 rendelet 62. cikkében említett, a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkat, az említett rendelet 63. cikkének (4) bekezdése szerinti nyilatkozatot, továbbá az említett rendelet 66. cikkében említett meghatalmazotti megállapodásokra vonatkozó információkat központi nyilvántartásban tárolják abban a tagállamban, amelyben a jogi személyt létrehozták, vagy amelyben egy kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagyonkezelője vagy egy hasonló jogi konstrukcióban a vagyonkezelővel egyenértékű pozíciót betöltő személy letelepedett vagy tartózkodási hellyel rendelkezik, vagy amelyből a jogi konstrukciót igazgatják. Ez a kötelezettség nem alkalmazandó az (EU) 2024/1624 rendelet 65. cikkében említett jogi személyekre vagy jogi konstrukciókra.

Az első albekezdésben említett tényleges tulajdonosi központi nyilvántartásokban (a továbbiakban: a központi nyilvántartás) szereplő információknak géppel olvasható formátumban kell rendelkezésre állniuk, és azokat a (6) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokkal összhangban kell rendelkezésre állniuk.

(2) Az (1) bekezdés első albekezdésétől eltérve a tagállamok biztosítják, hogy az (EU) 2024/1624 rendelet 67. cikkében említett külföldi jogi személyekre és külföldi jogi konstrukciókra vonatkozó, az említett rendelet 62. cikkében említett, a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkat a tagállam valamely központi nyilvántartásában tárolják, az említett rendelet 67. cikkében megállapított feltételekkel összhangban. A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a központi nyilvántartásban fel legyen tüntetve, hogy az (EU) 2024/1624 rendelet 67. cikke (1) bekezdésében felsorolt helyzetek közül melyik vonta maga után a külföldi jogi személy vagy a külföldi jogi konstrukció nyilvántartásba vételét.

(3) Amennyiben egy kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukció vagyonkezelői vagy egy hasonló jogi konstrukcióban a vagyonkezelővel megegyező pozíciókat betöltő személyek különböző tagállamokban rendelkeznek székhellyel vagy tartózkodási hellyel, az egyik tagállam központi nyilvántartásában szereplő nyilvántartásba vételi igazolást vagy a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk kivonatát elegendőnek kell tekinteni a nyilvántartásba vételi kötelezettség teljesítéséhez.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a központi nyilvántartásokért felelős szervek hatáskörrel rendelkezzenek arra, hogy a jogi személyektől, a kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók vagyonkezelőitől és a hasonló jogi konstrukcióban ezzel egyenértékű pozíciót betöltő személyektől, valamint azok jog szerinti és tényleges tulajdonosaitól bekérjenek a tényleges tulajdonosaik azonosításához és ellenőrzéséhez szükséges bármely információt, beleértve az igazgatótanács határozatait és üléseinek jegyzőkönyveit, a partnerségi megállapodásokat, a bizalmi vagyonkezelési megállapodásokat, a meghatalmazásokat vagy más szerződéses megállapodásokat és dokumentumokat.

(5) Amennyiben az (EU) 2024/1624 rendelet 63. cikkének (3) bekezdése és 64. cikkének (6) bekezdése alapján nincs tényleges tulajdonosként azonosítható személy, a központi nyilvántartásnak a következőket kell tartalmaznia:

a) nyilatkozat arról, hogy nincs tényleges tulajdonos vagy a tényleges tulajdonos kilétét nem lehetett megállapítani, valamint az (EU) 2024/1624 rendelet 63. cikke (4) bekezdésének a) pontja és 64. cikke (7) bekezdésének a) pontja szerinti kapcsolódó indokolás;

b) az (EU) 2024/1624 rendelet 62. cikke (1) bekezdésének második albekezdése a) pontjában előírt információkkal egyenértékű adatok minden olyan természetes személyről, aki felső vezetői tisztséget tölt be a jogi személynél.

A tagállamok biztosítják, hogy az első albekezdés a) pontjában említett információ az illetékes hatóságok, és – az ezen irányelv 32. cikke szerinti közös elemzések, valamint az (EU) 2024/1620 rendelet 40. cikkének alkalmazásában– az AMLA, továbbá az önszabályozó testületek és a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére álljon. A kötelezett szolgáltatók azonban csak a jogi személy vagy a jogi konstrukció által benyújtott nyilatkozathoz férhetnek hozzá, kivéve ha az (EU) 2024/1624 rendelet 24. cikke alapján eltérést jelentenek be, vagy ha bizonyítékot szolgáltatnak azon lépésekre, amelyeket a jogi személy vagy jogi konstrukció tényleges tulajdonosai meghatározása érdekében tettek, amely esetben az indokoláshoz is hozzáférést kell kapniuk.

(6) A Bizottság 2025. július 10-ig végrehajtási jogi aktusok útján megállapítja az (EU) 2024/1624 rendelet 62. cikkében említett, a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk központi nyilvántartáshoz történő benyújtásának formátumát, beleértve a központi nyilvántartásért felelős szerv által megvizsgálandó információkra vonatkozó minimumkövetelmények ellenőrzőlistáját is. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat ezen irányelv 72. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a tényleges tulajdonlásra vonatkozóan a központi nyilvántartásokban tárolt információk megfelelőek, pontosak és naprakészek legyenek, és ezt célzó mechanizmusokat vezetnek be. E célból a tagállamok legalább a következő követelményeket alkalmazzák:

a) a központi nyilvántartásokért felelős szerveknek a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk benyújtását követő észszerű időn belül és azt követően rendszeresen ellenőrizniük kell, hogy ezek az információk megfelelőek, pontosak és naprakészek-e;

b) az illetékes hatóságoknak – adott esetben és amennyiben ez a követelmény nem ütközik szükségtelenül a feladataik ellátásába – be kell jelenteniük a központi nyilvántartásokért felelős szerveknek a központi nyilvántartásokban található információk és a rendelkezésükre álló információk között általuk talált eltéréseket.

Az első albekezdés a) pontjában említett ellenőrzés mértékének és gyakoriságának arányosnak kell lennie a jogi személyekkel és jogi konstrukciókkal összefüggő, a 7. cikk (3) bekezdésének d) pontjával és a 8. cikk (4) bekezdésének c) pontjával összhangban azonosított kockázatokkal.

A Bizottság 2028. július 10-ig ajánlásokat ad ki a központi nyilvántartásokért felelős szervek által a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk ellenőrzése céljából, valamint a kötelezett szolgáltatók és az illetékes hatóságok által a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkkal kapcsolatos eltérések azonosítása és bejelentése céljából alkalmazandó módszerekről és eljárásokról.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy a központi nyilvántartásokban szereplő információk között szerepeljen minden olyan változás is, amely a jogi személyek és a jogi konstrukciók tényleges tulajdonlásában, valamint a meghatalmazotti megállapodásokban a központi nyilvántartásba való első felvételüket követően bekövetkezett.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy a központi nyilvántartásokért felelős szervek ellenőrizzék, hogy az e nyilvántartásokban szereplő, a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk célzott pénzügyi szankciókkal összefüggésben jegyzékbe vett személyekre vagy szervezetekre vonatkoznak-e. Ezt az ellenőrzést a célzott pénzügyi szankciókkal kapcsolatos jegyzékbe vételt követően azonnal, majd rendszeres időközönként el kell végezni.

A tagállamok biztosítják, hogy az alábbi helyzetek bármelyikének fennállása esetén a központi nyilvántartásokban szereplő információk között utalás szerepeljen arra, hogy a jogi személy kapcsolatban áll célzott pénzügyi szankciók hatálya alá tartozó személyekkel vagy szervezetekkel:

a) a jogi személy vagy jogi konstrukció célzott pénzügyi szankciók hatálya alá tartozik;

b) a jogi személy vagy jogi konstrukció célzott pénzügyi szankciók hatálya alá tartozó személy vagy szervezet ellenőrzése alatt áll;

c) a jogi személy vagy jogi konstrukció valamely tényleges tulajdonosa célzott pénzügyi szankciók hatálya alá tartozik.

Az e bekezdés második albekezdésében említett utalásnak minden olyan személy számára láthatónak kell lennie, aki a 11. és a 12. cikk alapján hozzáférést kap a központi nyilvántartásban szereplő információhoz, és annak mindaddig az információk között kell szerepelnie, amíg a célzott pénzügyi szankciókat vissza nem vonják.

(10) A tagállamok biztosítják, hogy a központi nyilvántartásokért felelős szervek az eltérés illetékes hatóság vagy kötelezett szolgáltató általi bejelentését követő 30 munkanapon belül megtegyék a megfelelő intézkedéseket az (EU) 2024/1624 rendelet 24. cikke alapján bejelentett eltérések megszüntetése érdekében, ideértve a központi nyilvántartásokban szereplő információk módosítását is, amennyiben a szerv képes ellenőrizni a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkat. Az eltérések bejelentésének tényét az eltérés megszűnéséig külön meg kell említeni a központi nyilvántartásokban, és annak az ezen irányelv 11. és 12. cikke alapján hozzáférést kapó bármely személy vagy jogalany számára láthatónak kell lennie.

Amennyiben az eltérés komplex jellegű, és a központi nyilvántartásokért felelős szervek nem tudják azt 30 munkanapon belül megszüntetni, rögzíteniük kell ezt a tényt, valamint az elvégzett lépéseket, és minden szükséges intézkedést meg kell tenniük az eltérés lehető leghamarabbi megszüntetése érdekében.

(11) A tagállamok biztosítják, hogy a központi nyilvántartásért felelős szerv hatáskörrel rendelkezzen arra, hogy akár közvetlenül, akár egy másik hatósághoz folyamodva, ideértve az igazságügyi hatóságokat is, ellenőrzéseket – többek között helyszíni vizsgálatokat – végezzen a jogi személyek üzleti helyiségeiben vagy székhelyén a jogi személy mindenkori tényleges tulajdonosának megállapítása, valamint annak ellenőrzése céljából, hogy a központi nyilvántartásba benyújtott információk pontosak, megfelelőek és naprakészek-e. A központi nyilvántartásért felelős szerv tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk ellenőrzésére vonatkozó joga semmilyen módon nem korlátozható, akadályozható vagy zárható ki.

Amennyiben a vagyonkezelő vagy a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személy az (EU) 2024/1624 rendelet 3. cikke 3. pontjának a), b) vagy c) pontjában említett kötelezett szolgáltató, a tagállamok biztosítják, hogy a központi nyilvántartásért felelős szerv hatáskörrel rendelkezzen arra is, hogy ellenőrzéseket – többek között helyszíni vizsgálatokat – végezzen a vagyonkezelő vagy a vagyonkezelői pozícióval egyenértékű pozíciót betöltő személy üzleti helyiségeiben vagy székhelyén. Ezen ellenőrzések során legalább az alábbi biztosítékokat be kell tartani:

a) természetes személyek esetében, amennyiben az üzleti helyiségek vagy a székhely a természetes személy magánlakóhelyén találhatók, a helyszíni ellenőrzést előzetes bírói engedéllyel lehet elvégezni;

b) tiszteletben kell tartani minden, a tagállamban az ügyvédi titoktartási kötelezettség védelmét célzó eljárási biztosítékot, és az ügyvédi titoktartási kötelezettség által védett információkhoz való hozzáférés tilos.

A tagállamok biztosítják, hogy a központi nyilvántartásokért felelős szervek hatáskörrel rendelkezzenek arra, hogy információt kérjenek más – többek között harmadik országokbeli – nyilvántartásoktól, ezen információnak a feladataik ellátásához szükséges mértékéig.

(12) A tagállamok biztosítják, hogy a központi nyilvántartásért felelős szervek rendelkezzenek az (7) bekezdés a) pontjában és a (9) bekezdésében említett ellenőrzések elvégzéséhez szükséges automatizált mechanizmusokkal, beleértve az említett nyilvántartásokban található információknak a más források birtokában lévő információkkal való egybevetését is.

(13) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a tényleges tulajdonosra vonatkozó információk benyújtásakor elvégzik az (7) bekezdés a) pontjában említett ellenőrzést, és ezen ellenőrzés alapján a központi nyilvántartásért felelős szerv arra a következtetésre jut, hogy a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk ellentmondásokat vagy hibákat tartalmaznak, a központi nyilvántartásért felelős szerv megtagadhassa vagy felfüggeszthesse a nyilvántartásba vétel igazolásának kiadását.

(14) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az (7) bekezdés a) pontjában említett ellenőrzésre a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információ benyújtását követően kerül sor, és ezen ellenőrzés nyomán a központi nyilvántartásért felelős szerv azt állapítja meg, hogy az információ már nem megfelelő, pontos és naprakész, a központi nyilvántartásért felelős szerv képes legyen felfüggeszteni a központi nyilvántartásba vételi igazolás érvényességét mindaddig, amíg a tényleges tulajdonlásra vonatkozóan közölt információ helyesbítésre nem kerül, kivéve, ha az eltérések tipográfiai hibákra, az átírás eltérő módjaira vagy olyan kisebb pontatlanságokra korlátozódnak, amelyek nem érintik a tényleges tulajdonosok vagy azok tényleges tulajdonosi érdekeltsége azonosítását.

(15) A tagállamok biztosítják, hogy a központi nyilvántartásért felelős szerv hatáskörrel rendelkezzen arra, hogy akár közvetlenül, akár egy másik hatósághoz – többek között igazságügyi hatósághoz – folyamodva hatékony, arányos és visszatartó erejű intézkedéseket alkalmazzon vagy ilyen szankciókat szabjon ki olyan esetekben, amikor a központi nyilvántartásnak nem szolgáltatnak a tényleges tulajdonosra vonatkozó pontos, megfelelő és naprakész információkat, az ismétlődő jellegű mulasztásokat is beleértve.

(16) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 71. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon elezen irányelv kiegészítése érdekében olyan mutatók meghatározásával, amelyek segítségével osztályozni lehet a megfelelő, pontos és naprakész információknak a központi nyilvántartások felé történő benyújtása elmulasztásának súlyosságát, az ismétlődő jellegű mulasztásokat is beleértve.

(17) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az e cikk alapján végzett ellenőrzések során vagy bármely más módon a központi nyilvántartásért felelős szervek esetlegesen pénzmosással vagy terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos tényeket tárnak fel, erről haladéktalanul tájékoztassák a pénzügyi információs egységet.

(18) A tagállamok biztosítják, hogy a központi nyilvántartásokért felelős szervek feladataik ellátása keretében jogtalan befolyásolástól mentesen végezhessék munkájukat, és az említett szervek szabványokat alkalmazzanak az összeférhetetlenség kezelése és a munkavállalóikra vonatkozó szigorú titoktartás érdekében.

(19) A központi nyilvántartásokat az (EU) 2017/1132 irányelv 22. cikkének (1) bekezdésével létrehozott európai központi platformon keresztül össze kell kapcsolni.

(20) Az (1) bekezdésben említett információknak a központi nyilvántartásokon és a központi nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül az adott jogi személy felszámolását, illetve a jogi konstrukció megszűnését követően 5 évig hozzáférhetőnek kell maradniuk.

A tagállamok – a nemzeti büntetőjog bizonyítékokra vonatkozó, a folyamatban lévő nyomozásokra és bírósági eljárásokra alkalmazandó rendelkezéseinek sérelme nélkül – lehetővé tehetik vagy előírhatják konkrét esetekben az említett információk további legfeljebb öt évig történő megőrzését, amennyiben a tagállam megállapította, hogy ez a megőrzés a feltételezett pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése, az azzal kapcsolatos nyomozás, illetve vádemelés céljából szükséges és arányos.

A tagállamok biztosítják, hogy az első albekezdésben említett megőrzési idő lejártát követően a központi nyilvántartásokból töröljék a személyes adatokat.

(21) A Bizottság 2031. július 10-ig jelentést tesz közzé, amely tartalmazza az alábbiakat:

a) annak értékelése, hogy a központi nyilvántartásokért felelős szervek által végrehajtott intézkedések mennyire hatékonyan biztosították a megfelelő, naprakész és pontos információk meglétét;

b) a kötelezett szolgáltatók és az illetékes hatóságok által a központi nyilvántartásokban szereplő, a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkkal kapcsolatban feltárt eltérések fő típusainak bemutatása;

c) a központi nyilvántartásokért felelős szervek által annak biztosítása érdekében végrehajtott intézkedésekkel kapcsolatos bevált gyakorlatok és adott esetben ajánlások, hogy a központi nyilvántartások megfelelő, naprakész és pontos információkat tartalmazzanak;

d) a tagállamok által létrehozott minden központi nyilvántartás jellemzőinek áttekintése, többek között információ azon mechanizmusokról, amelyek biztosítják, hogy az említett nyilvántartásokban szereplő a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk megfelelőek, naprakészek és pontosak legyenek;

e) a központi nyilvántartásokban szereplő információkhoz való hozzáférésért felszámított díjak arányosságának értékelése.

11. cikk

Az illetékes hatóságok, az önszabályozó testületek és a kötelezett szolgáltatók tényleges tulajdonosi nyilvántartásokhoz való hozzáférésére vonatkozó általános szabályok

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok haladéktalanul, szűrés nélkül, közvetlenül és díjmentesen, az érintett jogi személyek vagy jogi konstrukciók riasztása nélkül hozzáférjenek a 10. cikkben említett, összekapcsolt központi nyilvántartásokban szereplő információkhoz.

(2) A központi nyilvántartásokhoz az (1) bekezdésben említett hozzáférést az alábbiak számára kell biztosítani:

a) az illetékes hatóságok;

b) a 37. cikkel összhangban felügyeleti feladatot végző önszabályozó testületek;

c) az adóhatóságok;

d) az EUMSZ 215. cikke alapján elfogadott vonatkozó tanácsi rendeletek keretében meghatározott uniós korlátozó intézkedések végrehajtására kijelölt felelősséggel rendelkező nemzeti hatóságok;

e) az AMLA az ezen irányelv 32. cikke és az (EU) 2024/1620 rendelet 40. cikke szerinti közös elemzések céljára;

f) az EPPO;

g) az OLAF;

h) az Europol és az Eurojust, amikor operatív támogatást nyújt a tagállamok illetékes hatóságai számára.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az (EU) 2024/1624 rendelet III. fejezete szerinti ügyfél-átvilágítási intézkedések végzésekor a kötelezett szolgáltatók kellő időben hozzáférjenek az ezen irányelv 10. cikkében említett összekapcsolt központi nyilvántartásokban tárolt információkhoz.

(4) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a központi nyilvántartásaikban szereplő, a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkat díjfizetés ellenében a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére bocsátják, amely díjat szigorúan a központi nyilvántartásokban szereplő információk minőségének biztosításához és az információk rendelkezésre bocsátásához szükséges költségekre kell korlátozni. E díjakat úgy kell megállapítani, hogy ne jelentsenek akadályt a központi nyilvántartásokban szereplő információkhoz való tényleges hozzáférés szempontjából.

(5) A tagállamok 2026. október 10-ig bejelentés keretében közlik a Bizottsággal az illetékes hatóságok és az önszabályozó testületek, valamint a központi nyilvántartásokhoz hozzáféréssel rendelkező kötelezett szolgáltatók kategóriáinak jegyzékét, valamint a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére álló információk típusát. A tagállamok az illetékes hatóságokról vagy a kötelezett szolgáltatók kategóriáiról összeállított jegyzékben, illetve a kötelezett szolgáltatók számára biztosított hozzáférés mértékében bekövetkezett változás esetén naprakésszé teszik az említett bejelentést. A Bizottság a többi tagállam rendelkezésére bocsátja az illetékes hatóságok és a kötelezett szolgáltatók hozzáférésére vonatkozó információkat, azok valamennyi módosításával együtt.

12. cikk

A tényleges tulajdonosi nyilvántartásokhoz való, jogos érdekkel rendelkező személyek általi hozzáférés különös szabályai

(1) A tagállamok biztosítják, hogy bármely olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely igazolni tudja a pénzmosás, annak alapbűncselekményei és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésével és az ellenük való küzdelemmel összefüggő, jogos érdekét, hozzáférhessen a jogi személyek és a jogi konstrukciók tényleges tulajdonosaira vonatkozó, a 10. cikkben említett összekapcsolt központi nyilvántartásokban tárolt következő információkhoz, anélkül, hogy erről értesítenék az érintett jogi személyt vagy a jogi konstrukciót:

a) a tényleges tulajdonos neve;

b) a tényleges tulajdonos születési éve és hónapja;

c) a tényleges tulajdonos tartózkodási helye szerinti ország, valamint a tényleges tulajdonos állampolgársága vagy állampolgárságai;

d) jogi személyek tényleges tulajdonosai esetében a tényleges tulajdonosi érdekeltség jellege és mértéke;

e) kifejezett bizalmi vagyonkezelési konstrukciók vagy hasonló jogi konstrukciók tényleges tulajdonosai esetében a tényleges tulajdonosi érdekeltség jellege.

A tagállamok biztosítják, hogy a (2) bekezdés a), b) és e) pontjában említett bármely természetes vagy jogi személy az e bekezdés első albekezdésében említett információk mellett hozzáférjen a jogi személy vagy jogi konstrukció tényleges tulajdonosaira vonatkozó múltbeli információkhoz, beleértve az azon jogi személyek vagy jogi konstrukciók tényleges tulajdonosaira vonatkozó múltbeli adatokhoz is, amelyek az előző 5 évben felszámolásra kerültek vagy megszűntek, valamint az ellenőrzési vagy tulajdonlási struktúra leírásához.

Az e bekezdés szerinti hozzáférést elektronikus úton kell biztosítani. Mindazonáltal a tagállamok biztosítják, hogy azok a természetes és jogi személyek, akik igazolni tudják jogos érdeküket, más formátumban is hozzá tudjanak férni az információkhoz, amennyiben nem tudnak elektronikus eszközöket használni.

(2) A következő természetes vagy jogi személyek esetében kell úgy tekinteni, hogy jogos érdekük fűződik az (1) bekezdésben felsorolt információkhoz való hozzáféréshez:

a) olyan újságírás vagy tudósítás, vagy a médiában való bármely egyéb olyan megnyilatkozás céljából eljáró személyek, amely a pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy a terrorizmusfinanszírozás megelőzéséhez vagy az ellenük való küzdelemhez kapcsolódik;

b) a pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy a terrorizmusfinanszírozás megelőzésével vagy az ellenük folytatott küzdelemmel foglalkozó civil társadalmi szervezetek, beleértve a nem kormányzati szervezeteket és a tudományos szervezeteket is;

c) olyan természetes vagy jogi személyek, akik vagy amelyek valószínűleg ügyletet kötnek valamely jogi személlyel vagy jogi konstrukcióval, és akik vagy amelyek meg kívánják akadályozni azt, hogy az adott ügylet pénzmosáshoz, annak alapbűncselekményeihez vagy terrorizmusfinanszírozáshoz kapcsolódjon;

d) harmadik országokban a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatban alkalmazandó követelmények hatálya alá tartozó szervezetek, feltéve, hogy igazolni tudják, hogy valamely jogi személy vagy jogi konstrukció tekintetében hozzá kell férniük az (1) bekezdésben említett információkhoz abból a célból, hogy az adott harmadik országban a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelményeknek megfelelően valamely ügyfél vagy leendő ügyfél tekintetében ügyfél-átvilágítást végezzenek;

e) a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem terén illetékes uniós hatóságok harmadik országbeli partnerei, feltéve, hogy igazolni tudják, hogy az adott harmadik ország pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó keretrendszere szerinti feladataik ellátása érdekében, egy adott üggyel összefüggésben, valamely jogi személy vagy jogi konstrukció tekintetében hozzá kell férniük az (1) bekezdésben említett információkhoz;

f) az (EU) 2017/1132 irányelv I. címe II. és III. fejezetének végrehajtásáért felelős tagállami hatóságok, különösen a társaságoknak az említett irányelv 16. cikkében említett nyilvántartásba való bejegyzéséért felelős hatóságok, valamint a tőkeegyesítő társaságok átalakulása, egyesülése és szétválása jogszerűségének ellenőrzéséért felelős, az említett irányelv II. címe szerinti tagállami hatóságok;

g) az uniós források kedvezményezettjei tekintetében, a tagállamok által az (EU) 2021/1060 rendelet 71. cikke alapján kijelölt programhatóságok;

h) az (EU) 2021/241 rendelet szerinti Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz kedvezményei tekintetében, az eszközt végrehajtó hatóságok;

i) a közbeszerzési eljárások keretében eljáró tagállami hatóságok, a közbeszerzési eljárásban részt vevő ajánlattevők és nyertes ajánlattevők tekintetében;

j) a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó termékek szolgáltatói, csakis annyiban, amennyiben az (1) bekezdésben említett információk alapján kifejlesztett vagy ezen információkat tartalmazó termékeket kizárólag kötelezett szolgáltató vagy illetékes hatóságnak minősülő ügyfelek számára bocsátják rendelkezésre, feltéve, hogy az említett szolgáltatók bizonyítani tudják, hogy egy, valamely kötelezett szolgáltatóval vagy illetékes hatósággal kötött szerződéssel összefüggésben hozzá kell férniük az (1) bekezdésben említett információkhoz.

A tagállamok biztosítják továbbá, hogy – az első albekezdésben meghatározott kategóriákon túlmenően – az olyan egyéb személyek, akik igazolni tudják a pénzmosás, annak alapbűncselekményei és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése és az ellenük való küzdelem céljával összefüggő jogos érdeküket, eseti alapon hozzáférést kapjanak a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz.

(3) A tagállamok 2026. július 10-ig értesítik a Bizottságot a következőkről:

a) azon hatóságok jegyzéke, amelyek a (2) bekezdés f), g) és h) pontja értelmében jogosultak betekinteni a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkba, valamint azon hatóságoknak, illetve azon hatóságok kategóriáinak a jegyzéke, amelyek a (2) bekezdés i) pontja értelmében jogosultak betekinteni a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkba;

b) azon személyek bármely további, a (2) bekezdés második albekezdésével összhangban azonosított kategóriája, akiknek vagy amelyeknek jogos érdeke fűződik a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való hozzáféréshez.

A tagállamok haladéktalanul, de minden esetben a változás bekövetkezését követő 1 hónapon belül értesítik a Bizottságot az első albekezdésben említett kategóriák bármilyen változásáról vagy kiegészítéséről.

A Bizottság a többi tagállam rendelkezésére bocsátja az e bekezdéssel összhangban kapott információkat.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a központi nyilvántartások bejegyzést tegyenek az információkhoz e cikk alapján hozzáférő személyekről, és e személyeket fel tudják fedni a tényleges tulajdonosok előtt, amennyiben azok az (EU) 2016/679 rendelet 15. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti kérelmet nyújtanak be.

Mindazonáltal a tagállamok biztosítják, hogy a központi nyilvántartások által szolgáltatott információk ne eredményezzék a nyilvántartásokba betekintő személyek azonosítását, amennyiben az ilyen személyek:

a) olyan újságírás vagy tudósítás, vagy a médiában való bármely egyéb olyan megnyilatkozás céljából eljáró személyek, amely a pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy a terrorizmusfinanszírozás megelőzéséhez vagy az ellenük való küzdelemhez kapcsolódik;

b) a pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy a terrorizmusfinanszírozás megelőzésével vagy az ellenük folytatott küzdelemmel foglalkozó civil társadalmi szervezetek.

Emellett a tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni uniós hatóságoknak az (EU) 2024/1624 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének 44. pontja a) és c) alpontjában említett harmadik országbeli partnerei tekintenek be a nyilvántartásokba, a központi nyilvántartásokért felelős szervek ne fedjék fel a nyilvántartásba betekintő szervezet kilétét mindaddig, amíg ez szükséges az említett hatóság elemzéseinek vagy vizsgálatainak védelméhez.

Az e bekezdés második albekezdése a) és b) pontjában említett személyek tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a tényleges tulajdonosok az (EU) 2016/679 rendelet 15. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti kérelmet nyújtanak be, e tényleges tulajdonosok tájékoztatást kapjanak a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkba betekintő személyek beosztásáról vagy foglalkozásáról.

A harmadik albekezdés alkalmazása tekintetében, amikor a hatóságok e cikk alapján hozzáférést kérnek a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz, meg kell adniuk, hogy a felfedéstől való, a központi nyilvántartások általi tartózkodást mennyi időre kérik – ezen időszak nem haladhatja meg az 5 évet –, valamint e korlátozás okait, beleértve azt is, hogy az információszolgáltatás hogyan veszélyeztetné elemzéseik és nyomozásaik célját. A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a központi nyilvántartások nem fedik fel a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkba betekintő szervezet kilétét, az említett időszak meghosszabbítására csak a harmadik országbeli hatóság indokolással ellátott kérelme alapján kerülhessen sor, legfeljebb 1 éves időtartamra, amelyet követően az említett hatóságnak új, indokolással ellátott meghosszabbítási kérelmet kell benyújtania.

13. cikk

A tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való hozzáféréshez fűződő jogos érdek ellenőrzésére és kölcsönös elismerésére vonatkozó eljárás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 10. cikkben említett központi nyilvántartásokért felelős szervek intézkedéseket hozzanak a 12. cikkben említett jogos érdek fennállásának a központi nyilvántartáshoz hozzáférést kérő természetes vagy jogi személytől (a továbbiakban: a kérelmező) kapott dokumentumok, információk és adatok, valamint szükség esetén a 12. cikk (3) bekezdése alapján e szervezetek rendelkezésére álló információk alapján történő ellenőrzésére.

(2) A tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való hozzáféréshez fűződő jogos érdek fennállását a következők figyelembevételével kell megállapítani:

a) a kérelmező beosztása vagy foglalkozása; és

b) a 12. cikk (2) bekezdése első albekezdésének a) és b) pontjában említett személyek kivételével az azon konkrét jogi személyekkel vagy jogi konstrukciókkal fennálló kapcsolat, amelyek tekintetében az információkat kérik.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az információkhoz való hozzáférést olyan személy kéri, akinek – mint a 12. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében meghatározott kategóriák valamelyikébe tartozó személynek – a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való hozzáféréshez fűződő jogos érdekét már ellenőrizte egy másik tagállam központi nyilvántartása, az e cikk (2) bekezdésének a) pontjában megállapított feltétel a jogos érdekre vonatkozó, az említett másik tagállam központi nyilvántartása által kibocsátott igazolás beszerzése esetén teljesítettnek minősüljön.

Az e cikk első albekezdésben meghatározott eljárást a tagállamok a más tagállamok által a 12. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alapján meghatározott további kategóriákra is alkalmazhatják.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a központi nyilvántartásokért felelős szervek a hozzáféréskor minden esetben ellenőrizzék a kérelmező személyazonosságát. E célból a tagállamok biztosítják, hogy megfelelő folyamatok álljanak rendelkezésre a kérelmező személyazonosságának ellenőrzéséhez, többek között a 910/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([39]) meghatározott elektronikus azonosító eszközök és releváns minősített bizalmi szolgáltatások használatának lehetővé tételével.

(5) A (2) bekezdés a) pontjának alkalmazása tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy a központi nyilvántartások olyan mechanizmusokkal rendelkezzenek, amelyek lehetővé teszik a jogos érdekkel rendelkező személyek számára a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való többszöri hozzáférést anélkül, hogy az információkhoz való hozzáférés során minden alkalommal értékelni kellene e személyek beosztását vagy foglalkozását.

(6) 2026. november 10-től a tagállamok biztosítják, hogy a központi nyilvántartásokért felelős szervek elvégezzék az (1) bekezdésben említett ellenőrzést, és 12 munkanapon belül választ adjanak a kérelmezőnek.

Az első albekezdéstől eltérve, amennyiben váratlanul nagy számban nyújtanak be a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való, e cikk szerinti hozzáférés iránti kérelmeket, a kérelmezőnek adandó válasz határideje 12 munkanappal meghosszabbítható. Amennyiben a meghosszabbítás lejártát követően a beérkező kérelmek száma továbbra is magas, ez a határidő további 12 munkanappal meghosszabbítható.

A tagállamok kellő időben értesítik a Bizottságot a második albekezdésben említett meghosszabbításokról.

([39]) Az Európai Parlament és a Tanács 910/2014/EU rendelete (2014. július 23.) a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 257., 2014.8.28., 73. o.).

Amennyiben a központi nyilvántartásokért felelős szervek úgy döntenek, hogy hozzáférést biztosítanak a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz, 3 évig történő hozzáférésre jogosító tanúsítványt kell kiállítaniuk. A központi nyilvántartásokért felelős szervek 7 munkanapon belül választ adnak ugyanazon személy bármely későbbi, a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információhoz való hozzáférés iránti kérelmére.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a központi nyilvántartásokért felelős szervek csak az alábbi indokok valamelyike alapján utasíthassák el a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való hozzáférés iránti kérelmet:

a) a kérelmező nem nyújtotta be az (1) bekezdés szerinti szükséges információkat vagy dokumentumokat;

b) a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való hozzáféréshez fűződő jogos érdek nem került igazolásra;

c) a központi nyilvántartásokért felelős szervnek a birtokában lévő információk alapján megalapozott aggályai vannak azzal kapcsolatban, hogy a kért információkat nem a kérelemben megjelölt célra fogják felhasználni, vagy hogy a kért információkat olyan célokra fogják felhasználni, amelyek nem kapcsolódnak a pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy a terrorizmusfinanszírozás megelőzéséhez;

d) a 15. cikkben említett egy vagy több helyzet alkalmazása;

e) a (3) bekezdésben említett esetekben a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való hozzáféréshez fűződő, egy másik tagállam központi nyilvántartása által megállapított jogos érdek nem terjed ki arra a célra, amelyre az információkat kérik;

f) a kérelmező harmadik országban található, és az információkhoz való hozzáférés iránti kérelemre való válaszadás nem felelne meg az (EU) 2016/679 rendelet V. fejezetében foglalt rendelkezéseknek.

A tagállamok biztosítják, hogy a központi nyilvántartásokért felelős szervek mérlegeljék további információknak vagy dokumentumoknak a kérelmezőtől való bekérését, mielőtt a hozzáférés iránti kérelmet az első albekezdés a), b), c) és e) pontjában felsorolt indokok alapján elutasítanák. Amennyiben a központi nyilvántartásokért felelős szervek további információkat kérnek, a válaszadási határidőt 7 nappal meg kell hosszabbítani.

(8) A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy amennyiben a központi nyilvántartásokért felelős szervek a (7) bekezdés alapján megtagadják az információkhoz való hozzáférést, tájékoztatniuk kell a kérelmezőt a megtagadás indokairól és a kérelmező jogorvoslati jogáról. A központi nyilvántartásokért felelős szerveknek dokumentálnia kell a kérelem értékelése és a (7) bekezdés második albekezdése szerinti további információk megszerzése céljából tett lépéseket.

A tagállamok biztosítják, hogy a központi nyilvántartásokért felelős szervek visszavonhassák a hozzáférést, ha annak megadását követően a (7) bekezdésben felsorolt indokok bármelyike felmerül vagy a központi nyilvántartásokért felelős szervek tudomására jut, beleértve adott esetben a valamely másik tagállam központi nyilvántartása általi visszavonás tényét is.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy bírósági vagy közigazgatási jogorvoslat álljon rendelkezésre a hozzáférés (7) bekezdés szerinti megtagadásának vagy visszavonásának megtámadásához.

(10) A tagállamok biztosítják, hogy a központi nyilvántartásokért felelős szervek időről időre, de legkorábban a hozzáférés megadását követő 12 hónap elteltével megismételhessék a (2) bekezdés a) pontja alapján megállapítottt beosztás vagy foglalkozás ellenőrzését, kivéve, ha a központi nyilvántartásért felelős hatóság alapos okkal feltételezi, hogy már nem áll fenn jogos érdek.

(11) A tagállamok előírják az e cikk alapján hozzáféréssel rendelkező személyek számára, hogy értesítsék a központi nyilvántartásért felelős szervet az olyan változásokról, amelyek az igazolt jogos érdek megszűnését eredményezhetik, beleértve az e személyek beosztását vagy foglalkozását érintő változásokat is.

(12) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a központi nyilvántartásaikban szereplő, a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkat díjfizetés ellenében a kérelmezők rendelkezésére, amely díjat szigorúan az említett nyilvántartásokban szereplő információk minőségének biztosításához és az információk rendelkezésre bocsátásához szükséges költségekre kell korlátozni. E díjakat úgy kell megállapítani, hogy ne jelentsenek akadályt a központi nyilvántartásokban szereplő információkhoz való tényleges hozzáférés szempontjából.

14. cikk

Sablonok és eljárások

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza a hozzáférésnek a 10. cikkben említett központi nyilvántartások általi, jogos érdeken alapuló biztosításához szükséges műszaki előírásokat és eljárásokat, beleértve a következőket:

a) szabványosított sablonok a központi nyilvántartáshoz való hozzáférés kérelmezéséhez, valamint a jogi személyekre és jogi konstrukciókra vonatkozó, a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való hozzáférés kérelmezéséhez;

b) a központi nyilvántartáshoz való hozzáférés vagy a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való hozzáférés iránti kérelem elfogadásához vagy elutasításához a nyilvántartások által használandó szabványosított sablonok;

c) olyan eljárások, amelyek megkönnyítik a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való hozzáféréshez fűződő jogos érdeknek a hozzáférés iránti kérelem benyújtásának és elfogadásának helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamok központi nyilvántartásai általi kölcsönös elismerését, beleértve a kérelmezőre vonatkozó információk biztonságos továbbítását biztosító eljárásokat is;

d) olyan eljárások, amelyek keretében a központi nyilvántartások értesítik egymást a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való hozzáférés 13. cikk (8) bekezdése szerinti visszavonásáról.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokat a 72. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

15. cikk

Kivételek a tényleges tulajdonosi nyilvántartásokhoz való hozzáférés szabályai alól

A tagállamok a nemzeti jogban meghatározandó kivételes körülmények között felmentést adnak a tényleges tulajdonosra vonatkozó személyes információkhoz való részleges vagy teljes körű hozzáférés biztosítására irányuló, a 11. cikk (3) bekezdése és a 12. cikk (1) bekezdése szerinti kötelezettség alól, amennyiben ez a tényleges tulajdonost csalás, emberrablás, zsarolás, kényszerítés, zaklatás, erőszak vagy megfélemlítés aránytalan kockázatának tenné ki, vagy ha a tényleges tulajdonos kiskorú vagy egyéb okból cselekvőképtelen. A tagállamok biztosítják, hogy e felmentések a körülmények kivételes jellegének részletes, eseti alapon történő értékelése, valamint az említett aránytalan kockázatok fennállásának megerősítése alapján kerüljenek megadásra. A felmentés megadásáról szóló határozat közigazgatási felülvizsgálatához és a hatékony bírósági jogorvoslathoz való jogot garantálni kell. A felmentéseket megadó tagállam éves statisztikai adatokat tesz közzé a megadott felmentések számáról és az azokhoz kapcsolódó indokolásokról, és az adatokat jelenti a Bizottságnak.

Az e cikk alapján megadott mentességek nem alkalmazandók az (EU) 2024/1624 rendelet 3. cikke 3. pontjának b) alpontjában említett kötelezett szolgáltatóra, ha az köztisztviselő.

2. SZAKASZ

Bankszámlára vonatkozó információk

16. cikk

Bankszámla-nyilvántartások és elektronikus adatvisszanyerési rendszerek

(1) A tagállamok olyan központosított automatizált mechanizmust – például központi nyilvántartást vagy központi elektronikus adatvisszanyerési rendszert – vezetnek be, amelynek segítségével időben azonosíthatók azok a természetes vagy jogi személyek, akik vagy amelyek valamely hitelintézet vagy pénzügyi intézmény által az adott tagállam területén kezelt fizetési számlával, IBAN-nal – akár virtuális IBAN-nal – azonosított bankszámlával, értékpapírszámlával, kriptoeszközszámlával vagy széffel rendelkeznek, vagy ilyenek felett ellenőrzést gyakorolnak.

A tagállamok bejelentik a Bizottságnak e nemzeti mechanizmusok jellemzőit, valamint azokat a kritériumokat, amelyek alapján az említett nemzeti mechanizmusokba információkat vesznek fel.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a tagállami pénzügyi információs egységek és – az ezen irányelv 32. cikke és az (EU) 2024/1620 rendelet 40. cikke szerinti közös elemzések céljából – az AMLA közvetlenül, azonnal és szűrés nélkül hozzáférjenek a központosított automatizált mechanizmusokban szereplő információkhoz. Az információknak a felügyeleti hatóságok számára is kellő időben hozzáférhetőnek kell lenniük e hatóságok ezen irányelv szerinti kötelezettségeinek teljesítése céljából.

(3) A központosított automatizált mechanizmusokon keresztül az alábbi információkat kell elérhetővé és kereshetővé tenni:

a) a számlatulajdonos ügyfelek és a nevében eljárni kívánó bármely személy tekintetében: név, kiegészítve az (EU) 2024/1624 rendelet 23. cikkének (1) bekezdésében előírt egyéb azonosító adatokkal vagy adott esetben egy egyedi azonosító számmal, valamint az az időpontok, amikor az ügyfél nevében eljáró kívánó személy megszerezte, illetve elveszítette az ügyfél nevében történő eljárásra való jogosultságát;

b) a számlatulajdonos ügyfelek tényleges tulajdonosai tekintetében: név, kiegészítve az (EU) 2024/1624 rendelet 22. cikkének (1) bekezdésében előírt egyéb azonosító adatokkal vagy egy egyedi azonosító számmal, valamint azok az időpontok, amikor az adott természetes személy a számlatulajdonos ügyfél tényleges tulajdonosává vált, és adott esetben amikor megszűnt a számlatulajdonos ügyfél tényleges tulajdonosának lenni;

c) a bankszámlák vagy a fizetési számlák tekintetében: IBAN-szám, vagy – amennyiben a fizetési számlát nem IBAN-szám azonosítja – az egyedi számlaazonosító, valamint a számlanyitás és adott esetben a számlazárás időpontja;

d) a hitelintézet vagy pénzügyi intézmény által kiadott virtuális IBAN-ok tekintetében: a virtuális IBAN-szám, annak a számlának az egyedi számlaazonosítója, amelyre a virtuális IBAN-ra irányuló fizetéseket automatikusan átirányítják, valamint a számlanyitás és -zárás időpontja;

e) az értékpapírszámlák tekintetében: a számla egyedi azonosítója, valamint a számlanyitás és -zárás időpontja;

f) a kriptoeszközszámlák tekintetében: a számla egyedi azonosítója, valamint a számlanyitás és -zárás időpontja;

g) a széfek tekintetében: a bérlő neve, kiegészítve az (EU) 2024/1624 rendelet 22. cikkének (1) bekezdésében előírt egyéb azonosító adatokkal vagy egy egyedi azonosító számmal, valamint a bérlet kezdő időpontja és adott esetben a bérlet megszűnésének időpontja.

Virtuális IBAN esetében az első albekezdés a) pontjában említett számlatulajdonos ügyfél azon számla tulajdonosa, amelyre a virtuális IBAN-ra irányuló fizetéseket automatikusan átirányítják.

Az első albekezdés a) és b) pontjának alkalmazásában a név magában foglal természetes személyek esetében minden vezeték- és utónevet, jogi személyek, jogi konstrukciók vagy egyéb jogképes szervezetek esetében azt a nevet, amelyen a jogi személy, jogi konstrukció vagy egyéb szervezet bejegyzésre került.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadhatja a központosított automatizált mechanizmusok részére történő információszolgáltatás formátumát. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 72. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(5) A tagállamok olyan egyéb információknak a központi automatizált mechanizmusokon keresztül történő hozzáférhetővé és kereshetővé tételét is előírhatják, amelyeket alapvetően fontosnak tartanak abból a szempontból, hogy a pénzügyi információs egységek, az ezen irányelv 32. cikke és az (EU) 2024/1620 rendelet 40. cikke szerinti közös elemzésekkel összefüggésben az AMLA, valamint a felügyeleti hatóságok teljesíteni tudják az ezen irányelv szerinti kötelezettségeiket.

(6) A központosított automatizált mechanizmusokat össze kell kapcsolni a bankszámla-nyilvántartások összekapcsolt rendszerén keresztül, amelyet a Bizottság fejleszt ki és működtet. A Bizottság – a tagállamokkal együttműködve – 2029. július 10-ig biztosítja a központosított automatizált mechanizmusok összekapcsolását.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján műszaki előírásokat és eljárásokat fogadhat el a tagállamok központosított automatizált mechanizmusainak a bankszámla-nyilvántartások összekapcsolt rendszeréhez való csatlakoztatására vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 72. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a (3) bekezdésben említett információk a központosított automatizált mechanizmusokat összekapcsoló bankszámla-nyilvántartások összekapcsolt rendszerén keresztül elérhetőek legyenek. A tagállamok megfelelő intézkedésekkel biztosítják, hogy kizárólag a (3) bekezdésben említett, naprakész és a tényleges bankszámlának és fizetési számlának – beleértve a virtuális IBAN-t is –, értékpapírszámlának, kriptoeszközszámlának vagy széfnek megfelelő információk álljanak rendelkezésre a nemzeti központosított automatizált mechanizmusaikon, valamint a bankszámla-nyilvántartások összekapcsolt rendszerén keresztül. Az ezen információkhoz való hozzáférést az adatvédelmi szabályokkal összhangban kell biztosítani.

A tagállamok által a (4) bekezdéssel összhangban a pénzügyi információs egységek és más illetékes hatóságok számára alapvetően fontosnak ítélt egyéb információk nem tehetők hozzáférhetővé és kereshetővé a központosított automatizált mechanizmusokat összekapcsoló bankszámla-nyilvántartások összekapcsolt rendszerén keresztül.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy a bankszámlák vagy fizetési számlák – beleértve a virtuális IBAN-t is –, az értékpapírszámlák, a kriptoeszközszámlák vagy a széfek birtokosaira vonatkozó információkat a nemzeti központosított automatizált mechanizmusokon és a bankszámla-nyilvántartások összekapcsolt rendszerén keresztül a számla lezárását követő 5 évig hozzáférhetők legyenek.

A tagállamok – a nemzeti büntetőjognak a bizonyítékokra vonatkozó, a folyamatban lévő nyomozásokra és büntetőeljárásokra alkalmazandó rendelkezéseinek sérelme nélkül – lehetővé tehetik vagy előírhatják konkrét esetekben az említett információk további legfeljebb további 5 évig történő megőrzését, amennyiben a tagállam megállapította, hogy ez a megőrzés a feltételezett pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése, az azzal kapcsolatos nyomozás, illetve vádemelés céljából szükséges és arányos.

(9) A nemzeti pénzügyi információs egységek, valamint – az ezen irányelv 32. cikke és az (EU) 2024/1620 rendelet 40. cikke szerinti közös elemzések céljára – az AMLA számára azonnali és szűrés nélküli hozzáférést kell biztosítani a más tagállamokban található, IBAN-nal azonosított fizetési számlákra és bankszámlákra, értékpapírszámlákra, kriptoeszközszámlákra és széfekre vonatkozó azon információkhoz, amelyek a bankszámla-nyilvántartások összekapcsolt rendszerén keresztül elérhetők. A felügyeleti hatóságok számára kellő időben hozzáférést kell biztosítani a bankszámla-nyilvántartások összekapcsolt rendszerén keresztül rendelkezésre álló információkhoz. A tagállamok együttműködnek egymással és a Bizottsággal e bekezdés végrehajtása érdekében.

A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti pénzügyi információs egységeknek és a felügyeleti hatóságoknak a bankszámla-nyilvántartások összekapcsolt rendszeréhez hozzáféréssel rendelkező személyzete a titoktartás és az adatvédelem tekintetében magas szakmai színvonalat képviseljen, továbbá feddhetetlen és kellően képzett legyen.

A második albekezdésben megállapított követelmények az AMLA-ra is alkalmazandók, amikor közös elemzésekben vesz részt és amikor felügyeletként jár el.

(10) A tagállamok gondoskodnak olyan technikai és szervezési intézkedések bevezetéséről, amelyek garantálják az adatok szigorú technológiai normáknak megfelelő biztonságát a bankszámla-nyilvántartások összekapcsolt rendszerén keresztül rendelkezésre álló információkhoz való hozzáférés és azok keresése tekintetében kapott hatáskörnek a pénzügyi információs egységek és a felügyeleti hatóságok általi, az (5) és a (6) bekezdéssel összhangban történő gyakorlása céljából.

Az első albekezdésben megállapított követelmények az AMLA-ra is alkalmazandók, amikor közös elemzésekben vesz részt és amikor felügyeletként jár el.

17. cikk

A nyilvántartások összekapcsolására vonatkozó végrehajtási jogi aktusok

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadhatja a tagállamok központi nyilvántartásainak a 10. cikk (19) bekezdése szerinti összekapcsolásához szükséges műszaki előírásokat és eljárásokat a következők tekintetében:

a) a platform feladatainak elvégzéséhez szükséges műszaki adatokat, valamint ezen adatok tárolásának, felhasználásának és védelmének módszerét meghatározó műszaki előírás;

b) azok a közös kritériumok, amelyekkel összhangban a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információk elérhetők a központi nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül, a tagállamok által biztosított hozzáférés szintjétől függően;

c) a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információk hozzáférhetővé tételének technikai részletei;

d) a központi nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszer által biztosított szolgáltatások elérhetőségének technikai feltételei;

e) a tényleges tulajdonosra vonatkozó információkhoz való, ezen irányelv 11. és 12. cikke szerinti hozzáférés különböző típusainak megvalósítására vonatkozó technikai módozatok, ideértve a felhasználóknak a 910/2014/EU rendeletben meghatározott elektronikus azonosító eszközök és releváns bizalmi szolgáltatások használatával történő hitelesítését is;

f) a fizetési módozatok azon esetekben, amikor a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információhoz való hozzáférés a 11. cikk (4) bekezdésével és a 13. cikk (12) bekezdésével összhangban díjfizetéshez kötött, figyelembe véve a rendelkezésre álló fizetési lehetőségeket, például a távoli fizetési műveleteket.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 72. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján elfogadhatja a 16. cikk (6) bekezdésében említett, a tagállamok központosított automatizált mechanizmusainak összekapcsolásához szükséges műszaki előírásokat és eljárásokat az alábbiak tekintetében:

a) a bankszámla-nyilvántartások összekapcsolt rendszere tekintetében az elektronikus úton történő kommunikáció módszereit meghatározó műszaki előírás;

b) a kommunikációs protokollokra vonatkozó műszaki előírás;

c) a bankszámla-nyilvántartások összekapcsolt rendszerével kereshető és hozzáférhető információk adatbiztonságát, adatvédelmi biztosítékait, felhasználását és védelmét meghatározó műszaki előírások;

d) azok a közös kritériumok, amelyek alapján a bankszámla-információk a bankszámla-nyilvántartások összekapcsolt rendszerén keresztül kereshetők;

e) bankszámla-nyilvántartások összekapcsolt rendszerén keresztüli rendelkezésre bocsátására vonatkozó technikai részletek, ideértve a felhasználóknak a 910/2014/EU rendeletben meghatározott elektronikus azonosító eszközök és releváns bizalmi szolgáltatások használatával történő hitelesítését is;

f) a bankszámla-nyilvántartások összekapcsolt rendszere által nyújtott szolgáltatások rendelkezésre állásának műszaki feltételei.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 72. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság figyelembe veszi a bevált technológiát és a meglévő gyakorlatokat. A Bizottság gondoskodik arról, hogy a bankszámla-nyilvántartások összekapcsolt rendszerének kialakítása és működtetése ne járjon az ezen irányelv végrehajtásához elengedhetetlenül szükséges költségeken felüli költségekkel.

3. SZAKASZ

Az ingatlaninformációkkal kapcsolatos egységes hozzáférési pont

18. cikk

Az ingatlaninformációkkal kapcsolatos egységes hozzáférési pont

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok azonnali, közvetlen és díjmentes hozzáféréssel rendelkezzenek azon információkhoz, amelyek alapján kellő időben azonosítani lehet bármely ingatlant, valamint az adott ingatlant tulajdonló természetes személyeket, jogi személyeket vagy jogi konstrukciókat, továbbá az adott ingatlant érintő ügyletek azonosítását és elemzését lehetővé tevő információkhoz. Ezt a hozzáférést az egyes tagállamokban létrehozandó olyan egységes hozzáférési ponton keresztül kell biztosítani, amely lehetővé teszi az illetékes hatóságok számára, hogy elektronikus úton hozzáférjenek digitális formátumú információkhoz, amelyeknek lehetőség szerint géppel olvashatónak kell lenniük.

Az első albekezdésben említett egységes hozzáférési pontokhoz az AMLA részére is hozzáférést kell biztosítani az ezen irányelv 32. cikke szerinti és az (EU) 2024/1620 rendelet 40. cikke szerinti közös elemzések alkalmazásában.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett egységes hozzáférési ponton keresztül legalább a következő információk rendelkezésre álljanak:

a) az ingatlanra vonatkozó információk:

   i. kataszteri parcella és kataszteri hivatkozás;

   ii. földrajzi elhelyezkedés, beleértve az ingatlan címét;

   iii. az ingatlan területe/mérete;

   iv. az ingatlan típusa, beleértve azt is, hogy beépített vagy beépítetlen ingatlanról van-e szó, valamint az ingatlan rendeltetése;

b) a tulajdonlásra vonatkozó információk:

   i. a tulajdonos neve és a nevében eljárni kívánó bármely személy kiléte;

ii. amennyiben a tulajdonos jogi személy, a jogi személy neve és jogi formája, valamint egyedi társasági azonosító száma és adóazonosító száma;

iii. amennyiben a tulajdonos jogi konstrukció, a jogi konstrukció neve és adóazonosító száma;

iv. az ingatlan megvásárláskori ára;

v. adott esetben bármely kapcsolódó jogosultság vagy korlátozás;

c) a terhekkel kapcsolatos információk a következőkre vonatkozóan:

i. jelzálog;

ii. bírósági korlátozások;

iii. tulajdonjogok;

iv. egyéb garanciák, ha vannak ilyenek;

d) az ingatlan tulajdonlási előtörténete, ár és kapcsolódó terhek;

e) vonatkozó dokumentumok.

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a kataszteri parcella több ingatlant is tartalmaz, az első albekezdésben említett információk az adott kataszteri parcellán található minden egyes ingatlanra vonatkozóan megadásra kerüljenek.

A tagállamok biztosítják, hogy az első albekezdés d) pontja szerinti előtörténeti információk legalább a 2019. július 8-tól kezdődő időszakra kiterjedjenek.

(3) A tagállamok mechanizmusokat vezetnek be annak biztosítására, hogy az (1) bekezdésben említett egységes hozzáférési ponton keresztül nyújtott információk naprakészek és pontosak legyenek.

(4) A tagállamok intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy az elektronikusan tárolt információkat haladéktalanul a megkereső illetékes hatóság rendelkezésére bocsássák. A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben ezeket az információkat nem elektronikusan tárolják, azokat kellő időben és oly módon adják meg, hogy az ne veszélyeztesse a megkereső illetékes hatóság tevékenységét.

(5) A tagállamok 2029. október 10-ig értesítik a Bizottságot:

a) a nemzeti szinten létrehozott, (1) bekezdésben említett egységes hozzáférési pont jellemzői, beleértve azt a weboldalt is, amelyen elérhető;

b) az (1) bekezdésben említett egységes hozzáférési ponthoz hozzáféréssel rendelkező illetékes hatóságok jegyzéke;

c) a (2) bekezdésben felsoroltakon kívüli, az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátott bármely adat.

A tagállamok az illetékes hatóságok jegyzékében vagy az információkhoz való hozzáférés mértékében bekövetkező változás esetén naprakésszé teszik az értesítést. A Bizottság a többi tagállam rendelkezésére bocsátja az információkat, azok valamennyi módosításával együtt.

(6) A Bizottság 2032. július 10-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli az (1) bekezdésben említett egységes hozzáférési pontok biztonságos és hatékony összekapcsolását biztosító feltételeket, műszaki előírásokat és eljárásokat. A jelentéshez szükség esetén jogalkotási javaslatot kell mellékelni.

III. FEJEZET

PÉNZÜGYI INFORMÁCIÓS EGYSÉGEK

19. cikk

A pénzügyi információs egység létrehozása

(1) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése és az ellene való eredményes küzdelem céljából minden tagállam létrehoz egy pénzügyi információs egységet.

(2) Egyedüli központi nemzeti egységként a pénzügyi információs egységnek kell fogadnia és elemeznie a kötelezett szolgáltatók által a pénzmosással, annak alapbűncselekményeivel vagy a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatban az (EU) 2024/1624 rendelet 69. cikkével, 74. cikkével és 80. cikke (4) bekezdésének második albekezdése b) pontjával összhangban tett bejelentéseket, valamint a pénzmosással, annak alapbűncselekményeivel vagy a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos bármely egyéb információt, beleértve a vámhatóságok által az (EU) 2018/1672 rendelet 9. cikke alapján továbbított információkat, továbbá a felügyeleti hatóságok vagy egyéb hatóságok által benyújtott információkat.

(3) A pénzügyi információs egység felelősségi körébe kell tartoznia annak is, hogy megossza elemzéseinek eredményeit és minden további információt az érintett illetékes hatóságokkal, amennyiben felmerül a pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy a terrorizmusfinanszírozás gyanúja. A pénzügyi információs egységnek képesnek kell lennie arra, hogy további információkat szerezzen a kötelezett szolgáltatóktól.

A pénzügyi információs egység pénzügyi elemzési funkciójának a következőkből kell állnia:

a) olyan operatív elemzés, amely konkrét ügyekre és meghatározott célszemélyekre vagy célszervezetekre, illetve megfelelő kiválasztott információkra összpontosít, a kockázat, az egységnek továbbított információk típusa és mennyisége, valamint az információknak a megosztás utáni várható felhasználása alapján priorizálást alkalmazva;

b) a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási tendenciáknak és mintáknak, valamint azok alakulásának a stratégiai elemzése.

(4) Az egyes pénzügyi információs egységeknek működési szempontból függetlennek és autonómnak kell lenniük, azaz rendelkezniük kell a feladataik szabadon történő ellátásához szükséges hatáskörrel és erőforrásokkal, ideértve annak képességét is, hogy önálló döntéseket hozzanak meghatározott információk elemzésére, igénylésére és a (3) bekezdés szerinti megosztására vonatkozóan. A pénzügyi információs egységnek mindennemű indokolatlan politikai, kormányzati vagy ágazati befolyástól vagy beavatkozástól mentesnek kell lennie.

Amennyiben a pénzügyi információs egység egy másik hatóság meglévő struktúráján belül található, alapvető funkcióinak függetlennek kell lenniük, és működési szempontból el kell különülniük az anyahatóság egyéb funkcióitól.

(5) A tagállamok megfelelő pénzügyi, humán és technikai erőforrásokat biztosítanak a pénzügyi információs egységük számára annak érdekében, hogy az el tudja látni a feladatait. A pénzügyi információs egységek számára lehetővé kell tenni, hogy megkapják és hasznosítsák a feladataik ellátásához szükséges erőforrásokat.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy pénzügyi információs egységük személyzetére a 67. cikkben meghatározottakkal egyenértékű szakmai titoktartási követelmények vonatkozzanak, és hogy e személyzet magas szintű szakmai normákat alkalmazzon, beleértve a magas szintű adatvédelmi normákat is, továbbá feddhetetlen legyen, és megfelelő képzettséggel rendelkezzen a nagy adathalmazok etikus kezelése terén. A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek rendelkezzenek az összeférhetetlenség megelőzésére és kezelésére szolgáló eljárásokkal.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek rendelkezzenek az információk biztonságára és bizalmasságára vonatkozó szabályokkal.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek biztonságos és védett csatornákkal rendelkezzenek az illetékes hatóságokkal és a kötelezett szolgáltatókkal való elektronikus kommunikációhoz és információcseréhez.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy pénzügyi információs egységek képesek legyenek arra, hogy a 46. cikknek megfelelően az információcsere terén megállapodásokat kössenek más illetékes nemzeti hatóságokkal.

(10) Az AMLA 2028. július 10-ig a pénzügyi információs egységeknek szóló iránymutatásokat ad ki az alábbiakról:

a) a pénzügyi információs egység működési autonómiájának és függetlenségének megőrzése érdekében bevezetendő intézkedések, beleértve a pénzügyi információs egység működési autonómiáját és függetlenségét érintő összeférhetetlenségek megelőzésére irányuló intézkedéseket is;

b) az operatív és a stratégiai elemzés jellege, jellemzői és céljai;

c) a pénzügyi információs egységek rendelkezésére álló pénzügyi, igazgatási és bűnüldözési információk felhasználására és keresztellenőrzésére szolgáló eszközök és módszerek; és

d) az ügylet jóváhagyásának felfüggesztésére vagy megtagadására, valamint a számla vagy üzleti kapcsolat 24. és 25. cikk szerinti felfüggesztésére vagy nyomon követésére vonatkozó gyakorlatok és eljárások.

20. cikk

Alapjogi tisztviselő

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek alapjogi tisztviselőt jelöljenek ki. Az alapjogi tisztviselő a pénzügyi információs egység meglévő személyzetének tagja is lehet.

(2) Az alapjogi tisztviselőnek a következő feladatokat kell ellátnia:

a) tanácsadást kell nyújtania a pénzügyi információs egység személyzete részére a pénzügyi információs egység által végzett bármely tevékenységről, amennyiben ezt az alapjogi tisztviselő szükségesnek tartja, vagy a személyzet kérésére, e tevékenységek bárminemű akadályozása vagy késleltetése nélkül;

b) elő kell mozdítania és nyomon kell követnie az alapvető jogoknak a pénzügyi információs egység általi tiszteletben tartását;

c) nem kötelező erejű véleményeket kell kiadnia arról, hogy a pénzügyi információs egységek tevékenységei megfelelnek-e az alapvető jogoknak;

d) tájékoztatnia kell a pénzügyi információs egység vezetőjét az alapvető jogoknak a pénzügyi információs egység tevékenységei során való esetleges megsértéséről.

(3) A pénzügyi információs egységnek biztosítania kell, hogy az alapjogi tisztviselő ne kapjon utasításokat feladatainak ellátására vonatkozóan.

21. cikk

Az információkhoz való hozzáférés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek szervezeti státuszuktól függetlenül hozzáférjenek a feladataik ellátásához szükséges információkhoz, beleértve a pénzügyi, a közigazgatási és a bűnüldözési információkat is. A tagállamok biztosítják, hogy pénzügyi információs egységük legalább:

a) azonnali és közvetlen hozzáféréssel rendelkezzen a következő pénzügyi információkhoz:

i. a 16. cikkel összhangban a nemzeti központosított automatizált mechanizmusokban szereplő információk;

ii. a kötelezett szolgáltatóktól származó információk, beleértve az (EU) 2023/1113 rendelet 3. cikkének 9. pontja szerinti pénzátutalásokra és az említett rendelet 3. cikkének 10. pontja szerinti kriptoeszköz-átruházásokra vonatkozó információkat is;

iii. jelzáloghitelekre és hitelekre vonatkozó információk;

iv. a nemzeti valuta- és valutaátváltási adatbázisokban szereplő információk;

v. értékpapírokra vonatkozó információk;

b) azonnali és közvetlen hozzáféréssel rendelkezzen a következő közigazgatási információkhoz:

i. adózási adatok, beleértve az adóhatóságok birtokában lévő adatokat, valamint a 2011/16/EU tanácsi irányelv ([40]) 8. cikkének (3a) bekezdése alapján megszerzett adatokat;

ii. az árukra vagy szolgáltatásokra, vagy koncessziókra irányuló közbeszerzési eljárásokra vonatkozó információk;

([40]) A Tanács 2011/16/EU irányelve (2011. február 15.) az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 64., 2011.3.11., 1. o.).

iii. a 16. cikkben említett bankszámla-nyilvántartások összekapcsolt rendszeréből, továbbá a nemzeti ingatlan-nyilvántartásokból vagy elektronikus adatvisszanyerési rendszerekből, valamint föld- és kataszteri nyilvántartásokból származó adatok;

iv. a természetes személyek állampolgárságára és a népességre vonatkozó nemzeti nyilvántartásokban lévő információk;

v. nemzeti útlevél- és vízumnyilvántartásokban lévő információk;

vi. határátlépéssel járó utazásokról vezetett adatbázisokban lévő információk;

vii. kereskedelmi adatbázisokban lévő információk, beleértve a vállalkozói és cégnyilvántartásokat, valamint a kiemelt közszereplőkről vezetett adatbázisokat;

viii. nemzeti gépjármű-nyilvántartásokban, valamint légi- és vízijármű-nyilvántartásokban lévő információk;

ix. nemzeti társadalombiztosítási nyilvántartásokban lévő információk;

x. vámügyi adatok, beleértve a határokon átnyúló fizikai készpénzmozgásokra vonatkozó adatokat is;

xi. nemzeti fegyvernyilvántartásokban lévő információk;

xii. nemzeti tényleges tulajdonosi nyilvántartásokban lévő információk;

xiii. a központi nyilvántartásoknak a 10. cikk (19) bekezdése szerinti összekapcsolása révén rendelkezésre álló adatok;

xiv. a nonprofit szervezetekről vezetett nyilvántartásokban lévő információk;

xv. a 61. cikkel és a 67. cikk (2) bekezdésével összhangban a nemzeti pénzügyi felügyeletek és szabályozó szervek birtokában lévő információk;

xvi. a szén-dioxid-kibocsátás kereskedelmére vonatkozó adatokat tartalmazó, a 389/2013/EU bizottsági rendelet ([41]) alapján létrehozott adatbázisok;

xvii. a társaságok éves pénzügyi kimutatásaira vonatkozó információk;

xviii. nemzeti migrációs és bevándorlási nyilvántartások;

xix. kereskedelmi bíróságok birtokában lévő információk;

xx. fizetésképtelenségi adatbázisokban tárolt és fizetésképtelenségi szakértők birtokában lévő információk;

xxi. a célzott pénzügyi szankciók alapján befagyasztott vagy immobilizált pénzeszközökre és egyéb vagyoni eszközökre vonatkozó információk;

c) közvetlen vagy közvetett hozzáféréssel rendelkezzen a következő bűnüldözési információkhoz:

i. a bűncselekmények megelőzésével, felderítésével, nyomozásával vagy a vádeljárás lefolytatásával összefüggésben az illetékes hatóságok birtokában lévő bármely típusú információ vagy adat;

ii. olyan, a bűncselekmények megelőzésével, felderítésével, nyomozásával és a vádeljárás lefolytatásával összefüggésben hatóságok vagy magánjogi szervezetek birtokában lévő, bármilyen típusú információk és adatok, amelyek a nemzeti jog szerint kényszerintézkedés foganatosítása nélkül hozzáférhetők az illetékes hatóságok számára.

Az első albekezdés c) pontjában említett információk közé kell tartozniuk a bűnügyi nyilvántartásokban foglalt információknak, a nyomozásokra vonatkozó információknak, a vagyoni eszközök befagyasztására vagy lefoglalására, illetve más nyomozási vagy ideiglenes intézkedésekre vonatkozó információknak, továbbá az ítéletekre és az elkobzásokra vonatkozó információknak.

A tagállamok eseti alapon engedélyezhetik az első albekezdés c) pontjában említett bűnüldözési információkhoz való hozzáférés korlátozását, amennyiben az adott információk rendelkezésre bocsátása valószínűsíthetően veszélyeztetne egy folyamatban lévő nyomozást.

([41]) A Bizottság 389/2013/EU rendelete (2013. május 2.) a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a 280/2004/EK és a 406/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozat szerinti uniós kibocsátásiegység-forgalmi jegyzék létrehozásáról, továbbá a 920/2010/EU és az 1193/2011/EU bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 122., 2013.5.3., 1. o.).

(2) Az (1) bekezdésben felsorolt információkhoz való hozzáférés akkor tekintendő közvetlennek és azonnalinak, ha az információkat olyan informatikai adatbázis, nyilvántartás vagy adatvisszanyerési rendszer tartalmazza, amelyből a pénzügyi információs egység bárminemű közbenső lépés nélkül ki tudja nyerni az információkat, vagy ha teljesülnek a következő feltételek:

a) az információkat birtokló szervezetek vagy hatóságok haladéktalanul átadják azokat a pénzügyi információs egységeknek, és

b) egyetlen szervezet, hatóság vagy harmadik fél sem tud beavatkozni a kért adatokba vagy a szolgáltatandó információkba.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egység – amikor csak lehetséges – közvetlen hozzáférést kapjon az (1) bekezdés első albekezdésének c) pontjában felsorolt információkhoz. Azokban az esetekben, amikor a pénzügyi információs egység közvetett hozzáférést kap az információkhoz, a kért információkkal rendelkező szerv vagy hatóság kellő időben rendelkezésre bocsátja azokat.

(4) Minden pénzügyi információs egység számára lehetővé kell tenni, hogy feladatkörében bármely kötelezett szolgáltatótól információkat kérjen, valamint azokat beszerezze és felhasználja az ezen irányelv 19. cikk (3) bekezdése szerinti feladatainak ellátásához, az (EU) 2024/1624 rendelet 69. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja vagy 70. cikkének (1) bekezdése szerinti előzetes bejelentés hiányában is. A kötelezett szolgáltatók nem kötelesek eleget tenni az e bekezdés szerinti információkérésnek, amennyiben az az említett rendelet 70. cikkének (2) bekezdésében említett helyzetekben szerzett információkat érint.

22. cikk

Az információkérésekre adott válaszok

(1) A tagállamok biztosítják, hogy pénzügyi információs egységük képes legyen kellő időben választ adni az olyan információkérésekre, amelyeket az (EU) 2024/1624 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének 44. pontjának c) és d) pontjában említett, az adott tagállamban található illetékes hatóságok tesznek a pénzmosással, annak alapbűncselekményeivel vagy a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos aggályok alapján, feltéve, hogy a kért információk már a pénzügyi információs egység birtokában vannak, és az adott esetben szükségesnek minősülnek. Az információk továbbítására vonatkozó döntésnek a pénzügyi információs egység hatáskörében kell maradnia.

A pénzügyi információs egység nem köteles teljesíteni az információkérést, ha objektív módon feltételezhető, hogy az információk átadása hátrányosan érintené a folyamatban levő nyomozást vagy elemzéseket, vagy – kivételes körülmények esetén – ha az információk felfedése aránytalanul hátrányosan érintené valamely természetes vagy jogi személy jogos érdekeit, illetve ha az információk nem relevánsak az információkérés céljai szempontjából.

Ilyen esetekben a pénzügyi információs egységnek írásban tájékoztatnia kell a megkereső hatóságot az indokokról.

(2) Az illetékes hatóságoknak visszajelzést kell adniuk a pénzügyi információs egység részére az e cikkel és a 19. cikk (3) bekezdésével összhangban szolgáltatott információk felhasználásáról és hasznosságáról, valamint az ezen információk alapján tett intézkedések és végrehajtott nyomozások eredményéről. Az ilyen visszajelzést a lehető leghamarabb, de mindenképpen összesített formában, legalább éves alapon kell megadni oly módon, hogy a pénzügyi információs egység tovább tudja fejleszteni operatív elemzési funkcióját.

23. cikk

Információszolgáltatás a felügyeletek részére

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek spontán módon vagy kérésre a felügyeletek rendelkezésére bocsássák az olyan információkat, amelyek relevánsak lehetnek a IV. fejezet szerinti felügyelet szempontjából, beleértve legalább a következőkre vonatkozó információkat:

a) a gyanús ügyletekre vonatkozó, a kötelezett szolgáltatók általi bejelentések minősége és mennyisége;

b) a pénzügyi információs egységek információkéréseire a kötelezett szolgáltatók által az (EU) 2024/1624 rendelet 69. cikke (1) bekezdése első albekezdésének b) pontjával összhangban adott válaszok minősége és időszerűsége;

c) az ezen irányelv 19. cikke (3) bekezdésének b) pontja szerint elvégzett stratégiai elemzések releváns eredményei, valamint a pénzmosás, annak alapbűncselekményei és a terrorizmusfinanszírozás tendenciáira és módszereire vonatkozó releváns információk, beleértve a földrajzi, a határokon átnyúló és az újonnan felmerülő kockázatokat is.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek értesítsék a felügyeleteket minden olyan esetben, amikor a birtokukban lévő információk arra utalnak, hogy a kötelezett szolgáltatók potenciálisan megsértik az (EU) 2024/1624 és az (EU) 2023/1113 rendeletet.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek által e cikk alapján szolgáltatott információk ne tartalmazzanak sem konkrét természetes vagy jogi személyekre, illetve folyamatban lévő elemzés vagy nyomozás tárgyát képező természetes vagy jogi személyeket érintő ügyekre vonatkozó információkat, sem pedig olyan információkat, amelyek természetes vagy jogi személyek azonosításához vezethetnek, kivéve, ha az említett információk feltétlenül szükségesek a (2) bekezdés alkalmazása céljából.

24. cikk

A jóváhagyás felfüggesztése vagy megtagadása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek felhatalmazást kapjanak sürgős intézkedések közvetlen vagy közvetett végrehajtására annak érdekében, hogy felfüggesszék vagy megtagadják valamely ügylet jóváhagyását, amennyiben fennáll annak gyanúja, hogy az adott ügylet pénzmosáshoz vagy terrorizmusfinanszírozáshoz kapcsolódik.

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy ügylet jóváhagyása felfüggesztésének vagy megtagadásának szükségességét az (EU) 2024/1624 rendelet 69. cikke szerint bejelentett gyanú alapján állapították meg, a jóváhagyás felfüggesztését vagy megtagadását az említett rendelet 71. cikkében említett időszakon belül elrendelik a kötelezett szolgáltatóval szemben. Amennyiben az ügylet felfüggesztésének szükségessége a pénzügyi információs egység elemző munkáján alapul – függetlenül attól, hogy a kötelezett szolgáltató benyújtott-e előzetes bejelentést –, a pénzügyi információs egységnek a lehető leghamarabb el kell rendelnie a felfüggesztést.

A pénzügyi információs egységnek a következők érdekében kell elrendelnie a jóváhagyás felfüggesztését vagy megtagadását: a pénzeszközök megőrzése, elemzéseinek elvégzése, beleértve az ügylet elemzését is, annak érdekében, hogy értékelni tudja, hogy a gyanú beigazolódott-e, ha pedig a gyanú beigazolódott, az elemzések eredményeinek a megfelelő illetékes hatóságokhoz való eljuttatása, a megfelelő intézkedések elfogadásának lehetővé tétele érdekében.

A tagállamok meghatározzák a pénzügyi információs egységek elemzési munkája céljára alkalmazandó jóváhagyás felfüggesztésének vagy megtagadásának időtartamát, amely nem haladhatja meg a 10 munkanapot. A tagállamok hosszabb időszakot is meghatározhatnak, amennyiben a nemzeti jog értelmében a pénzügyi információs egységek feladata a bűncselekményből származó vagyoni eszközök felkutatása, lefoglalása, befagyasztása vagy elkobzása. Amennyiben a jóváhagyás felfüggesztésére vagy megtagadására hosszabb felfüggesztési időszak kerül meghatározásra, a tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek olyan megfelelő nemzeti biztosítékok mellett végezzék feladataikat, mint például annak lehetősége, hogy az a személy, akinek az ügyletét felfüggesztették, bíróság előtt megtámadhassa az adott felfüggesztést.

A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek hatáskörrel rendelkezzenek a jóváhagyás felfüggesztésének vagy megtagadásának bármely időpontban történő megszüntetésére, amennyiben arra a következtetésre jutnak, hogy jóváhagyás felfüggesztése vagy megtagadása már nem szükséges a harmadik albekezdésben meghatározott feltételek teljesüléséhez.

A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek felhatalmazással rendelkezzenek arra, hogy egy másik tagállam pénzügyi információs egységének kérésére az e bekezdésben említettek szerint felfüggesszék vagy megtagadják a jóváhagyást.

(2) Amennyiben felmerül a gyanú, hogy egy bankszámla vagy fizetési számla, egy kriptoeszköz-számla vagy egy üzleti kapcsolat pénzmosáshoz vagy terrorizmusfinanszírozáshoz kapcsolódik, a tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egység felhatalmazással rendelkezzen arra, hogy közvetlenül vagy közvetve sürgős intézkedéseket hozzon az adott számla használatának, illetve az üzleti kapcsolatnak a felfüggesztésére a pénzeszközök megőrzése és arra irányuló elemzéseinek elvégzése céljából, hogy értékelni tudja, hogy a gyanú beigazolódott-e, ha pedig a gyanú beigazolódott, az elemzések eredményeinek a megfelelő illetékes hatóságokhoz való eljuttatása céljából, a megfelelő intézkedések elfogadásának lehetővé tétele érdekében.

A tagállamok meghatározzák a pénzügyi információs egységek elemzési munkája céljára alkalmazandó felfüggesztés időtartamát, amely nem haladhatja meg az 5 munkanapot. A tagállamok hosszabb időszakot is meghatározhatnak, amennyiben a nemzeti jog értelmében a pénzügyi információs egységek feladata a bűncselekményből származó vagyoni eszközök felkutatása, lefoglalása, befagyasztása vagy elkobzása. Amennyiben hosszabb felfüggesztési időszak kerül meghatározásra, a tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek az olyan, megfelelő nemzeti biztosítékok mellett végezzék feladataikat, mint például annak lehetősége, hogy az a személy, akinek a bankszámláját vagy fizetési számláját, kriptoeszköz-számláját vagy üzleti kapcsolatát felfüggesztették, bíróság előtt megtámadhassa a felfüggesztést.

A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek felhatalmazással rendelkezzenek a felfüggesztés bármely időpontban történő megszüntetésére, amennyiben arra a következtetésre jutnak, hogy az első albekezdésben meghatározott célok eléréséhez a felfüggesztés már nem szükséges.

A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek felhatalmazással rendelkezzenek arra, hogy egy másik tagállam pénzügyi információs egységének az e bekezdésben említettek szerint felfüggeszthessék egy számla használatát vagy egy üzleti kapcsolatot.

(3) A jóváhagyás e cikkel összhangban történő felfüggesztésének vagy megtagadásának alkalmazása nem vonhatja maga után a pénzügyi információs egységnek, annak igazgatóinak vagy alkalmazottainak bárminemű felelősségét.

25. cikk

Az ügyletek vagy tevékenységek nyomon követésére vonatkozó utasítások

A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egység felhatalmazással rendelkezzen a kötelezett szolgáltatók arra való utasítására, hogy azok – a pénzügyi információs egység által meghatározandó ideig – olyan személyek esetében, akik jelentős kockázatot jelentenek pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy a terrorizmusfinanszírozás tekintetében, kövessék nyomon azokat az ügyleteket vagy tevékenységeket, amelyeket egy vagy több bankszámlán vagy fizetési számlán vagy kriptoeszköz-számlán vagy a kötelezett szolgáltató által kezelt egyéb üzleti kapcsolatokon keresztül hajtanak végre. A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a pénzügyi információs egység felhatalmazással rendelkezzen arra, hogy utasítsa a kötelezett szolgáltatót a nyomon követés eredményeiről való jelentéstételre.

A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek felhatalmazással rendelkezzenek arra, hogy egy másik tagállam pénzügyi információs egységének kérésére elrendeljék az e cikkben említett nyomonkövetési intézkedések foganatosítását.

26. cikk

Kötelezett szolgáltatókra vonatkozó figyelmeztető jelzések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek figyelmeztetni tudják a kötelezett szolgáltatókat az (EU) 2024/1624 rendelet III. fejezete szerinti ügyfél-átvilágítás elvégzése szempontjából releváns információkra. Ezen információknak tartalmazniuk kell az alábbiakat:

a) olyan ügylet- vagy tevékenységtípusok, amelyek jelentős kockázatot jelentenek a pénzmosás, annak alapbűncselekményei és a terrorizmusfinanszírozás szempontjából;

b) olyan konkrét személyek, akik jelentős kockázatot jelentenek a pénzmosás, annak alapbűncselekményei és a terrorizmusfinanszírozás szempontjából;

c) olyan konkrét földrajzi területek, amelyek jelentős kockázatot jelentenek a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás szempontjából.

(2) Az (1) bekezdésben említett követelményt a nemzeti jogban meghatározott időtartamig kell alkalmazni, amely nem haladhatja meg a hat hónapot.

(3) A pénzügyi információs egységeknek évente stratégiai információkat kell nyújtaniuk a kötelezett szolgáltatóknak a pénzmosáshoz és a terrorizmusfinanszírozáshoz kapcsolódó tipológiákról, kockázati mutatókról és tendenciákról.

27. cikk

A pénzügyi információs egység éves jelentése

Minden tagállam gondoskodik arról, hogy pénzügyi információs egysége éves jelentést tegyen közzé tevékenységeiről. A jelentésnek statisztikákat kell tartalmaznia a következőkről:

a) a gyanús ügyletről vagy tevékenységről kapott bejelentések pénzügyi információs egység általi nyomon követése;

b) a kötelezett szolgáltatók által a gyanús ügyletekkel kapcsolatban benyújtott bejelentései;

c) a felügyeletek és a központi nyilvántartások általi közzétételek;

d) az illetékes hatóságoknak továbbított információk és e továbbítások nyomon követése;

e) más pénzügyi információs egységekhez intézett és tőlük érkező megkeresések;

f) az (EU) 2024/1624 rendelet 2. cikke (1) bekezdése 44. pontjának c) alpontjában említett illetékes hatóságokhoz benyújtott és tőlük kapott megkeresések;

g) elkülönített emberi erőforrások;

h) vámhatóságok által az (EU) 2018/1672 rendelet 9. cikke alapján a határokon átnyúló fizikai készpénzmozgásokra vonatkozóan továbbított adatok.

Az első bekezdésben említett jelentésnek információkat kell tartalmaznia a más illetékes hatóságoknak továbbított ügyiratok alapján azonosított tendenciákról és tipológiákról is. A jelentésben foglalt információk nem tehetik lehetővé természetes vagy jogi személyek azonosítását.

28. cikk

A pénzügyi információs egység visszajelzései

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek visszajelzést adjanak a kötelezett szolgáltatóknak az (EU) 2024/1624 rendelet 69. cikke szerinti gyanúbejelentésekről. A visszajelzésnek ki kell terjednie legalább a szolgáltatott információk minőségére, a bejelentés időszerűségére, a gyanú ismertetésére és a benyújtás szakaszában átadott dokumentációra.

Az e cikk szerinti visszajelzések nem értelmezhetők úgy, hogy magukban foglalják a kötelezett szolgáltatók által benyújtott minden egyes bejelentést.

A pénzügyi információs egységnek a kötelezett szolgáltatók által bejelentett gyanús ügyletek teljes számát figyelembe véve legalább évente egyszer visszajelzést kell adnia függetlenül attól, hogy annak címzettje egyedi kötelezett szolgáltató-e vagy kötelezett szolgáltatók csoportja vagy kategóriái.

A visszajelzést a felügyeletek számára is elérhetővé kell tenni annak érdekében, hogy elláthassák a 40. cikk szerinti kockázatalapú felügyeleti tevékenységüket.

A pénzügyi információs egységeknek évente jelentést kell tenniük az AMLA-nak az e cikk alapján a kötelezett szolgáltatóknak nyújtott visszajelzésekről, és statisztikákat kell szolgáltatniuk a kötelezett szolgáltatók egyes kategóriái által bejelentett gyanús ügyletek számáról.

Az AMLA 2028. július 10-ig ajánlásokat ad ki a pénzügyi információs egységeknek a visszajelzések nyújtásával kapcsolatos bevált gyakorlatokról és megközelítésekről, többek között a visszajelzések típusára és gyakoriságára vonatkozóan.

A visszajelzési kötelezettség nem veszélyeztetheti a pénzügyi információs egység folyamatban lévő elemzési munkáját, illetve az általa végzett továbbítás nyomán indult nyomozást vagy közigazgatási intézkedést, és nem érintheti az adatvédelmi és titoktartási követelmények alkalmazhatóságát.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek legalább évente visszajelzést adjanak a vámhatóságoknak az (EU) 2018/1672 rendelet 9. cikke alapján továbbított információk eredményességéről és az azok nyomán hozott intézkedésekről.

29. cikk

A pénzügyi információs egységek közötti együttműködés

A tagállamok biztosítják, hogy pénzügyi információs egységek szervezeti jogállásuktól függetlenül a lehető legnagyobb mértékben együttműködjenek.

30. cikk

Védett kommunikációs csatornák

(1) Létrejön a tagállamok pénzügyi információs egységei közötti információcsere rendszere (a továbbiakban: a FIU.net). A FIU.net-nek biztonságos kommunikációt és információcserét kell biztosítania, és képesnek kell lennie arra, hogy írásos jegyzőkönyvet készítsen az összes adatkezelési tevékenységről. A FIU.net felhasználható a pénzügyi információs egységek harmadik országbeli pénzügyi információs egységekkel, más hatóságokkal, valamint uniós intézményekkel, szervekkel és hivatalokkal folytatott kommunikációjára is. A FIU.net-et az AMLA kezeli.

Az ezen irányelv 32. cikke és az (EU) 2024/1620 rendelet 40. cikke szerinti közös elemzések alkalmazásában a FIU.net-et kell használni a pénzügyi információs egységek és az AMLA közötti információcserére.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek a 31. és 32. cikk szerinti információcserét a FIU.net-en keresztül bonyolítsák. A FIU.net technikai meghibásodása esetén az információt bármely más, fokozott adatbiztonságot és adatvédelmet garantáló megfelelő eszközzel kell továbbítani.

A pénzügyi információs egységek és az azon harmadik országbeli pénzügyi információs egységek közötti információcserét, amelyek nem csatlakoztak a FIU.net-hez védett kommunikációs csatornákon keresztül kell végezni.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy pénzügyi információs egységek – az ebben az irányelvben meghatározott feladataik teljesítése céljából – a lehető legnagyobb mértékben működjenek együtt a legfejlettebb technológiák alkalmazása érdekében, a nemzeti jogukkal összhangban.

A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a pénzügyi információs egységek a lehető legnagyobb mértékben együttműködjenek az AMLA által az (EU) 2024/1620 rendelet 5. cikke (5) bekezdésének i) pontjával, 45. cikke (1) bekezdésének d) pontjával és 47. cikkével összhangban kidolgozott és kezelt megoldások alkalmazásában.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek használhassák a FIU.net funkcióit arra, hogy találat/nincs találat alapon összevessék a FIU.neten általuk rendelkezésre bocsátott adatokat a más pénzügyi információs egységek, valamint uniós szervek, hivatalok és ügynökségek által az említett rendszeren keresztül rendelkezésre bocsátott adatokkal, amennyiben az ilyen összevetés az említett uniós szervek, hivatalok és ügynökségek hatáskörébe tartozik.

(5) Az AMLA felfüggesztheti valamely pénzügyi információs egység, egy harmadik országbeli pénzügyi információs egység, vagy valamely uniós szerv, hivatal vagy ügynökség FIU.nethez való hozzáférését, amennyiben okkal feltételezi, hogy a hozzáférés veszélyeztetné e fejezet végrehajtását, valamint a pénzügyi információs egységek által birtokolt és a FIU.net-en keresztül kicserélt információk biztonságát és bizalmas jellegét, beleértve azokat az eseteket is, amikor aggályok merülnek fel valamely pénzügyi információs egység függetlenségének és autonómiájának hiánya kapcsán.

31. cikk

A pénzügyi információs egységek közötti információcsere

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek – spontán módon vagy kérésre – kicseréljék az olyan információkat, amelyek a pénzmosással, annak alapbűncselekményeivel vagy terrorizmusfinanszírozással, illetve az abban érintett természetes vagy jogi személlyel kapcsolatos információknak a pénzügyi információs egység általi kezelése vagy elemzése során fontosak lehetnek, függetlenül az esetlegesen elkövetett alapbűncselekmények típusától, és még abban az esetben is, ha az esetlegesen elkövetett alapbűncselekmények típusának azonosítására az információcsere időpontjában még nem került sor.

Az erre vonatkozó kérésnek tartalmaznia kell a releváns tényeket, háttér-információkat, a kérés indokát, a megkeresett pénzügyi információs egység országával fennálló kapcsolatot és azt, hogy a kért információt milyen módon használják fel.

Amennyiben egy pénzügyi információs egység az (EU) 2024/1624 rendelet 69. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja szerinti, egy másik tagállamot érintő bejelentést kap, a bejelentést vagy az abból nyert minden releváns információt haladéktalanul továbbítania kell az érintett tagállam pénzügyi információs egységének.

(2) Az AMLA 2026. július 10-ig végrehajtástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, és elfogadás céljából benyújtja azokat a Bizottságnak. Az említett végrehajtás-technikai standardtervezetekben meg kell határozni az (1) bekezdésben említett információcsere során használandó formátumot.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az (EU) 2024/1620 rendelet 53. cikkével összhangban elfogadja az első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardokat.

(3) Az AMLA 2026. július 10-ig szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, és elfogadás céljából benyújtja azokat a Bizottságnak. Az említett szabályozástechnikai standardtervezetekben meg kell határozni az annak megállapításakor alkalmazott, a relevanciára és a kiválasztásra vonatkozó kritériumokat, hogy az (EU) 2024/1624 rendelet 69. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja szerinti bejelentés egy másik tagállamot érint-e az e cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említettek szerint.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az (EU) 2024/1620 rendelet 49–52. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt az irányelvet.

(4) Az AMLA 2028. július 10-ig iránymutatásokat ad ki a pénzügyi információs egységek számára azon eljárásokról, amelyeket az (EU) 2024/1624 rendelet 69. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja szerinti, egy másik tagállamot érintő bejelentés benyújtásakor, illetve fogadásakor kell bevezetni, valamint az említett bejelentés nyomán meghozandó követő intézkedésekről.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a megkeresett pénzügyi információs egység köteles legyen a számára belföldön általában rendelkezésre álló hatáskörét teljes mértékben felhasználni az információ megszerzésére és elemzésére, amikor választ ad egy másik pénzügyi információs egység (1) bekezdésben említett információkérésére.

Amennyiben egy pénzügyi információs egység további információkat kíván szerezni az ő tagállama területén működő, másik tagállamban letelepedett kötelezett szolgáltatóról, akkor a megkeresést azon tagállam pénzügyi információs egységéhez kell intézni, amelynek területén a kötelezett szolgáltató letelepedett. Az utóbbi pénzügyi információs egységnek az (EU) 2024/1624 rendelet 69. cikkének (1) bekezdésével összhangban meg kell szereznie az információkat, és haladéktalanul továbbítania kell a válaszokat.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy pénzügyi információs egységtől az (1) bekezdés értelmében információt kérnek, az egység a lehető leghamarabb, de legkésőbb a kérés kézhezvételétől számított 5 munkanapon belül válaszoljon a megkeresésre, amennyiben a kért információ a pénzügyi információs egység birtokában van, vagy az a megkeresett pénzügyi információs egység számára közvetlenül hozzáférhető adatbázisban vagy nyilvántartásban található. Kivételes, megfelelően indokolt esetekben e határidő legfeljebb 10 munkanapra meghosszabbítható. Amennyiben a megkeresett pénzügyi információs egység nem tudja beszerezni a kért információt, erről tájékoztatnia kell a megkereső pénzügyi információs egységet.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a (6) bekezdéstől eltérve kivételes, indokolt és sürgős esetekben, amennyiben az (1) bekezdés értelmében a pénzügyi információs egységtől a számára közvetlenül hozzáférhető adatbázisban vagy nyilvántartásban tárolt, vagy már a birtokában lévő információkat kérnek, a megkeresett pénzügyi információs egység legkésőbb a kérés kézhezvételétől számított 1 munkanapon belül rendelkezésre bocsássa a kért információkat.

Amennyiben a megkeresett pénzügyi információs egység nem tud 1 munkanapon belül válaszolni, vagy nem tud közvetlenül hozzáférni az információhoz, meg kell ezt indokolnia. Amennyiben a kért információk 1 munkanapon belüli átadása aránytalanul megterhelő lenne a megkeresett pénzügyi információs egység számára, az elhalaszthatja az információ átadását. Ebben az esetben a megkeresett pénzügyi információs egységnek haladéktalanul tájékoztatnia kell a megkereső pénzügyi információs egységet az említett halasztásról. A megkeresett pénzügyi információs egység legfeljebb 3 munkanapra hosszabbíthatja meg az információkérés megválaszolásának határidejét.

(8) A pénzügyi információs egység az információcserét csak abban a kivételes esetben tagadhatja meg, ha az ellentétes lenne nemzeti jogának alapelveivel. Az említett kivételes eseteket pontosan meg kell határozni, olyan módon, hogy elkerülhető legyen az információk elemzési célú szabad cseréjével való visszaélés, és annak indokolatlan korlátozása.

A tagállamok 2028. július 10-ig bejelentik a Bizottságnak az első albekezdésben említett rendkívüli körülményeket. A nemzeti szinten megállapított rendkívüli körülmények megváltozása esetén a tagállamok naprakésszé teszik a bejelentést.

A Bizottság közzéteszi ezen bejelentések második albekezdésben említett összesített jegyzékét.

(9) A Bizottság 2029. július 10-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy a (8) bekezdés szerint bejelentett rendkívüli körülmények indokoltak-e.

32. cikk

Közös elemzések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy pénzügyi információs egységeik képesek legyenek a gyanús tranzakciók és tevékenységek közös elemzésére.

(2) E cikk (1) bekezdése alkalmazásában az érintett pénzügyi információs egységeknek – az (EU) 2024/1620 rendelet 40. cikkével összhangban az AMLA segítségével közös elemzőcsoportot kell létrehozniuk konkrét célra és meghatározott időtartamra, amely közös megegyezéssel meghosszabbítható. A csoport az azt létrehozó egy vagy több pénzügyi információs egység részvételével készít operatív elemzést a gyanús ügyletekről vagy tevékenységekről.

(3) Közös elemzőcsoport hozható létre, ha:

a) egy pénzügyi információs egység operatív elemzései bonyolult és megterhelő elemzéseket igényelnek, amelyek kapcsolódnak más tagállamokhoz;

b) számos pénzügyi információs egység végez olyan operatív elemzéseket, amelyek esetében az ügy körülményei összehangolt, együttes fellépést tesznek indokolttá az érintett tagállamokban.

A közös elemzőcsoport létrehozását kérheti az érintett pénzügyi információs egységek bármelyike vagy az AMLA, az (EU) 2024/1620 rendelet 44. cikke alapján.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy pénzügyi információs egységük személyzetének közös elemzőcsoportba delegált tagja – a delegáló tagállam alkalmazandó nemzeti jogával összhangban és a tag hatáskörén belül – a csoport által végzett elemzés céljából a csoport rendelkezésére bocsáthassa a pénzügyi információs egység személyzete tagjának rendelkezésére álló információkat.

(5) Amennyiben a közös elemzőcsoportnak a csoportban részt vevőktől eltérő pénzügyi információs egység segítségére van szüksége, kérheti, hogy az adott pénzügyi információs egység:

a) csatlakozzon a közös elemzőcsoporthoz;

b) pénzügyi értesüléseket és pénzügyi információkat adjon át a közös elemzőcsoportnak.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek felkérhessenek harmadik feleket, többek között uniós intézményeket, szerveket és hivatalokat, hogy vegyenek részt a közös elemzésekben, amennyiben az a közös elemzések céljából szükséges, és amennyiben az ilyen részvétel e harmadik felek megbízatásának körébe tartozik.

A tagállamok biztosítják, hogy a közös elemzésekben részt vevő pénzügyi információs egységek meghatározzák a harmadik felek részvételére vonatkozó feltételeket, és olyan intézkedéseket vezessenek be, amelyek garantálják a kicserélt információk bizalmas jellegét és biztonságát. A tagállamok biztosítják, hogy a kicserélt információkat kizárólag arra a célra használják fel, amelyre a közös elemzést létrehozták.

33. cikk

A pénzügyi információs egységek által egymás között kicserélt információk felhasználása

A 29., a 31. és a 32. cikknek megfelelően kapott információt és dokumentumokat a pénzügyi információs egység ezen irányelv szerinti feladatainak végrehajtására kell felhasználni. A 29. és a 31. cikk szerinti információk és dokumentumok átadása során a továbbító pénzügyi információs egység korlátozhatja vagy feltételekhez kötheti az említett információ felhasználását, kivéve, ha a továbbítás egy kötelezett szolgáltató által az (EU) 2024/1624 rendelet 69. cikkének (1) bekezdése alapján benyújtott olyan bejelentésből vagy az abból kinyert olyan információból áll, amely egy másik tagállamot érint, ahol a kötelezett szolgáltató a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján működik, és amely nem tartalmaz kapcsolatot a továbbító pénzügyi információs egység tagállamával. Az információt fogadó pénzügyi információs egységnek minden ilyen korlátozásnak és feltételnek eleget kell tennie.

A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek jelöljenek ki legalább egy olyan kapcsolattartó személyt vagy pontot, amely a többi tagállam pénzügyi információs egységeitől érkező információkérések fogadásáért felelős.

34. cikk

Hozzájárulás a pénzügyi információs egységek között kicserélt információk továbbításához

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 29., a 31. és a 32. cikk szerint kicserélt információkat kizárólag arra a célra használják fel, amelyre azokat kérték vagy adták, valamint hogy az említett információkat az azokat fogadó pénzügyi információs egység kizárólag az információt szolgáltató pénzügyi információs egység előzetes hozzájárulásával továbbíthassa más hatóságok, szervezetek vagy hivatalok részére, illetve használhassa fel az eredetileg jóváhagyottaktól eltérő célokra.

Az e bekezdés első albekezdésében foglalt követelmények nem alkalmazandók, ha a pénzügyi információs egység által szolgáltatott információk egy kötelezett szolgáltató által az (EU) 2024/1624 rendelet 69. cikkének (1) bekezdése alapján benyújtott olyan bejelentésből állnak, amely egy másik tagállamot érint, ahol a kötelezett szolgáltató a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján működik, és amely nem tartalmaz kapcsolatot az információt nyújtó pénzügyi információs egység tagállamával.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a megkeresett pénzügyi információs egység haladéktalanul és a lehető legszélesebb körben megadja az előzetes hozzájárulást az információnak az illetékes hatóságok részére történő továbbításához, függetlenül az alapbűncselekmény típusától és attól, hogy az alapbűncselekmény azonosítása megtörtént-e. A megkeresett pénzügyi információs egység nem tagadhatja meg a hozzájárulást az információk továbbításához, kivéve, ha ez kívül esne a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályainak alkalmazási körén, vagy hátráltatná valamely nyomozás lefolytatását, vagy bármely egyéb módon ellentétes lenne az adott tagállam jogának alapelveivel. A hozzájárulás megtagadását megfelelően indokolni kell. Azokat az eseteket, amikor a pénzügyi információs egység megtagadhatja a hozzájárulást, úgy kell meghatározni, hogy elkerülhető legyen az illetékes hatóságok számára történő információ-továbbítással való visszaélés, és annak indokolatlan korlátozása.

(3) A tagállamok 2028. július 10-ig bejelentik a Bizottságnak azon kivételes körülményeket, amelyek fennállása esetén az információ-továbbítás nem állna összhangban a nemzeti jog (2) bekezdésben említett alapelveivel. A nemzeti szinten megállapított rendkívüli körülmények megváltozása esetén a tagállamok naprakésszé teszik a bejelentést.

A Bizottság közzéteszi ezen bejelentések első albekezdésben említett összesített jegyzékét.

(4) A Bizottság 2029. július 10-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy a (3) bekezdés szerint bejelentett rendkívüli körülmények indokoltak-e.

35. cikk

A büntetőjogi rendelkezések hatása

Az alapbűncselekményeknek az egyes tagállamok jogában szereplő eltérő meghatározása nem akadályozhatja a pénzügyi információs egységeket abban, hogy segítséget nyújtsanak más pénzügyi információs egységeknek, és nem korlátozhatja a 31., a 32., a 33. és a 34. cikk szerinti információcserét, -továbbítást és -felhasználást.

36. cikk

A bejelentés bizalmas jellege

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek rendelkezzenek olyan mechanizmusokkal, amelyek védik az (EU) 2024/1624 rendelet 69. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja alapján gyanút bejelentő kötelezett szolgáltatók és alkalmazottaik vagy azokkal egyenértékű pozícióban lévő személyek személyazonosságát, beleértve az ügynököket a forgalmazókat is.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek ne hozzák nyilvánosságra az e cikk (1) bekezdésében említett bejelentés forrását, amikor az illetékes hatóságok 22. cikk szerinti információkérésére válaszolnak, vagy amikor elemzésük eredményeit a 19. cikk szerint továbbítják. Ez a bekezdés nem érinti az alkalmazandó nemzeti büntető eljárásjogot.

IV. FEJEZET

PÉNZMOSÁS ELLENI FELÜGYELET

1. SZAKASZ

Általános rendelkezések

37. cikk

A nemzeti felügyeletek hatáskörei és erőforrásai

(1) Minden tagállam biztosítja, hogy a területén letelepedett valamennyi kötelezett szolgáltató – a 38. cikkben említett körülmények kivételével – megfelelő és hatékony felügyelet alatt álljon. E célból minden tagállam egy vagy több felügyeletet jelöl ki az (EU) 2024/1624 és az (EU) 2023/1113 rendeletnek a kötelezett szolgáltatók általi megfelelése hatékony nyomon követése, valamint az e megfelelés biztosításához szükséges intézkedések meghozatala érdekében.

Amennyiben a tagállamok közérdeken alapuló kényszerítő indokok miatt egyedi engedélyezési követelményeket vezettek be a kötelezett szolgáltatók számára ahhoz, hogy a területükön a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján működjenek, biztosítaniuk kell, hogy a kötelezett szolgáltatók által az említett egyedi engedélyek alapján végzett tevékenységek nemzeti felügyeletük felügyelete alá tartozzanak, függetlenül attól, hogy az engedélyezett tevékenységeket a területükön található infrastruktúrán keresztül vagy távolról végzik-e. A tagállamok biztosítják továbbá, hogy az ezen albekezdés szerinti felügyeletről értesítsék a kötelezett szolgáltató központi irodája szerinti tagállam felügyeleteit.

E bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben felügyeletként az AMLA jár el.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek megfelelő pénzügyi, emberi és technikai erőforrásokkal rendelkezzenek az (5) bekezdésben felsorolt feladataik ellátásához. A tagállamok biztosítják, hogy az említett hatóságok személyzete feddhetetlen és kellően képzett legyen, valamint megfeleljen a magas szakmai színvonal fenntartására vonatkozó előírásoknak, többek között a titoktartásra, az adatvédelemre és az összeférhetetlenség kezelésére vonatkozó szabályoknak.

(3) Az (EU) 2024/1624 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének a) és b) pontjában említett kötelezett szolgáltatók esetében a tagállamok engedélyezhetik, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett funkciót önszabályozó testületek töltsék be, feltéve, hogy ezek az önszabályozó testületek rendelkeznek az e cikk (6) bekezdésében említett hatáskörökkel, és a feladataik ellátásához megfelelő pénzügyi, emberi és technikai erőforrásokkal rendelkeznek. A tagállamok biztosítják, hogy az említett testületek személyzete feddhetetlen és kellően képzett legyen, valamint megfeleljen a magas szakmai színvonal fenntartására vonatkozó előírásoknak, többek között a titoktartásra, az adatvédelemre és az összeférhetetlenség kezelésére vonatkozó szabályoknak.

(4) Amennyiben egy tagállam a kötelezett szolgáltatók egy kategóriájának felügyeletével egynél több felügyeletet bízott meg, a tagállam biztosítja, hogy ezek a felügyeletek a kötelezett szolgáltatók felügyeletét az ágazat egészében következetesen és hatékonyan végezzék. E célból az adott tagállam kijelöl egy vezető felügyeletet, vagy koordinációs mechanizmust hoz létre e felügyeletek között.

Amennyiben a tagállamok az összes kötelezett szolgáltató felügyeletével egynél több felügyeletet bízott meg, e tagállamok egy koordinációs mechanizmust hoznak létre a kötelezett szolgáltatók legmagasabb szintű, hatékony felügyeletének biztosítása érdekében. E koordinációs mechanizmusnak valamennyi felügyeletre ki kell terjednie, kivéve, ha:

a) a felügyelettel önszabályozó testületet bíznak meg, amely esetben az 52. cikkben említett hatóságnak kell részt vennie a koordinációs mechanizmusban;

b) a kötelezett szolgáltatók egy adott kategóriájának felügyeletével több felügyeletet bíznak meg, amely esetben a vezető felügyeletnek kell részt vennie a koordinációs mechanizmusban. Amennyiben nem neveztek ki vezető felügyeletet, a felügyeleteknek ki kell jelölniük egy képviselőt maguk közül.

(5) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából a tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti felügyeletek ellássák a következő feladatokat:

a) a releváns információk továbbítása a kötelezett szolgáltatók részére a 39. cikk szerint;

b) azon esetek megállapítása, amikor az adott ágazat sajátos kockázatai egyértelműek és ismertek, és az (EU) 2024/1624 rendelet 10. cikke szerinti egyedi dokumentált kockázatértékelésre nincs szükség;

c) annak ellenőrzése, hogy a kötelezett szolgáltatók az (EU) 2024/1624 rendelet II. fejezete szerint megfelelő belső szabályzatokkal, eljárásokkal és kontrollmechanizmusokkal rendelkeznek-e és végrehajtják-e azokat, valamint az említett rendeletben előírt feladatok ellátásához megfelelő emberi erőforrásokkal rendelkeznek-e, továbbá a kollektív befektetési vállalkozások felügyeletei esetében azon esetek meghatározása, amikor a kollektív befektetési vállalkozás az (EU) 2024/1624 rendelet 18. cikkének (7) bekezdése alapján kiszervezheti a gyanús tevékenységek bejelentését egy szolgáltatóhoz;

d) azon, a pénzmosáshoz és a terrorizmusfinanszírozáshoz kapcsolódó, valamint a célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtásából és kijátszásából származó kockázatok rendszeres értékelése és nyomon követése, amelyeknek a kötelezett szolgáltatók ki vannak téve;

e) annak nyomon követése, hogy a kötelezett szolgáltatók teljesítik-e a célzott pénzügyi szankciókkal kapcsolatos kötelezettségeiket;

f) az annak ellenőrzéséhez szükséges helyszínen kívüli nyomozások, helyszíni vizsgálatok és tematikus ellenőrzések, valamint egyéb vizsgálatok, értékelések és elemzések elvégzése, hogy a kötelezett szolgáltatók megfelelnek-e az (EU) 2024/1624 rendeletnek, valamint az 56. cikk alapján hozott közigazgatási intézkedéseknek;

g) megfelelő felügyeleti intézkedések meghozatala olyan esetek kezelésére, amikor a felügyeleti értékelés megállapítása szerint a kötelezett szolgáltató megsértette az alkalmazandó követelményeket, valamint a hozott intézkedések végrehajtásának nyomon követése.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek megfelelő hatáskörrel rendelkezzenek az (5) bekezdésben előírt feladataik ellátásához, beleértve a következőkre vonatkozó hatáskört:

a) az (EU) 2024/1624 rendeletnek vagy az (EU) 2023/1113 rendeletnek való megfelelés nyomon követése és ellenőrzése, valamint ellenőrzések elvégzése szempontjából releváns információk előállításának megkövetelése a kötelezett szolgáltatóktól, köztük olyan szolgáltatóktól, amelyekhez a kötelezett szolgáltató az említett rendeletek követelményeinek teljesítése céljából kiszervezte feladatai egy részét;

b) jogsértések esetén megfelelő és arányos közigazgatási intézkedések alkalmazása a helyzet orvoslására, többek között az e fejezet 4. szakaszával összhangban elrendelt pénzbírság révén.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi felügyeletek és a szerencsejáték-szervezőkért felelős felügyeletek a (6) bekezdésben említetteken túl további hatáskörökkel rendelkezzenek, ideértve a kötelezett szolgáltató üzleti helyiségeinek előzetes bejelentés nélküli vizsgálatára vonatkozó hatáskört is, amennyiben az ellenőrzés megfelelő lefolytatása és hatékonysága ezt megköveteli, továbbá hogy minden szükséges eszközzel rendelkezzenek az ilyen vizsgálat elvégzéséhez.

Az első albekezdés alkalmazásában a felügyeletek számára lehetővé kell tenni legalább a következőket:

a) a kötelezett szolgáltató üzleti könyveinek és nyilvántartásainak megvizsgálása, valamint kivonatok és másolatok készítése ezen üzleti könyvekből és nyilvántartásokból;

b) hozzáférés a kötelezett szolgáltató által használt szoftverekhez, adatbázisokhoz, informatikai eszközökhöz vagy az információk rögzítésére szolgáló egyéb elektronikus eszközökhöz;

c) írásbeli vagy szóbeli információ beszerzése a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó belső szabályzatokért, eljárásokért és kontrollmechanizmusokért felelős személyektől, képviselőiktől vagy beosztottjaikról, valamint azon szervezetek képviselőjétől vagy személyzetétől, amelyekhez a kötelezett szolgáltató az (EU) 2024/1624 rendelet 18. cikke alapján feladatokat szervezett ki, továbbá bármely más személy meghallgatása, aki hozzájárul ahhoz, hogy a vizsgálat tárgyával kapcsolatos információk összegyűjtése céljából meghallgassák.

38. cikk

A szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján működő egyes közvetítők infrastruktúráinak formáira irányuló felügyelet

(1) Amennyiben az alábbi kötelezett szolgáltatók a területükön ügynökökön vagy forgalmazókon, vagy más típusú infrastruktúrákon keresztül a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján végeznek tevékenységeket – beleértve azokat az eseteket is, amikor ezeket a tevékenységeket a 2013/36/EU irányelv alapján kapott engedély alapján végzik – a tagállamok biztosítják, hogy az ilyen tevékenységek a nemzeti felügyeletük felügyelete alá tartozzanak:

a) a 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([42]) 2. cikkének 3. pontjában meghatározottak szerinti „elektronikuspénz-kibocsátók”;

b) az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 11. pontjában meghatározott pénzforgalmi szolgáltatók; valamint

c) kriptoeszköz-szolgáltatók.

Az első albekezdés alkalmazása céljából a tevékenység szerinti tagállam felügyeleteinek hatékonyan nyomon kell követniük és biztosítaniuk kell az (EU) 2024/1624 és az (EU) 2023/1113 rendeletnek való megfelelést.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve az említett bekezdésben említett ügynökök, forgalmazók vagy más típusú infrastruktúrák felügyeletét azon tagállam felügyeletének kell ellátnia, amelyben a kötelezett szolgáltató központi irodája található, feltéve, hogy:

a) a 41. cikk (2) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardban meghatározott kritériumok nem teljesülnek; és

b) annak a tagállamnak a felügyelete, amelyben az említett ügynökök, forgalmazók vagy más típusú infrastruktúrák találhatók, értesíti azon tagállam felügyeletét, amelyben a kötelezett szolgáltató központi irodája található, hogy figyelembe véve a szolgáltató korlátozott infrastruktúráját a saját területén, az (1) bekezdésben említett tevékenységek felügyeletét azon tagállam felügyeletének kell ellátnia, amelyben a kötelezett szolgáltató központi irodája található.

(3) E cikk alkalmazása során azon tagállam felügyeletének, amelyben a kötelezett szolgáltató központi irodája letelepedett, valamint azon tagállam felügyeletének, amelyben a kötelezett szolgáltató a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján ügynökökön vagy forgalmazókon, vagy más típusú infrastruktúrákon keresztül működik, meg kell adniuk egymásnak minden olyan információt, amely szükséges annak értékeléséhez, hogy teljesülnek-e a (2) bekezdés a) pontjában említett kritériumok, beleértve a kötelezett szolgáltató körülményeinek minden olyan változását is, amely hatással lehet e kritériumok teljesülésére.

([42]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/110/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.).

(4) A tagállamok biztosítják, hogy annak a tagállamnak a felügyelete, amelyben a kötelezett szolgáltató központi irodája található, a (2) bekezdés b) pontja szerinti értesítés kézhezvételétől számított 2 héten belül tájékoztassa a kötelezett szolgáltatót arról, hogy felügyeli azon közvetítők, forgalmazók vagy más típusú infrastruktúrák tevékenységeit, amelyeken keresztül a kötelezett szolgáltató egy másik tagállamban a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján működik, valamint a felügyeletét érintő bármely későbbi változásról.

(5) E cikk nem alkalmazandó, amennyiben az AMLA felügyeletként jár el.

39. cikk

Információk átadása a kötelezett szolgáltatóknak

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek a felügyeletük alá tartozó kötelezett szolgáltatók rendelkezésére bocsássák a pénzmosásra és a terrorizmusfinanszírozásra vonatkozó információkat.

(2) Az (1) bekezdésben említett információk a következőket tartalmazzák:

a) a Bizottság által a 7. cikk szerint készített uniós szintű kockázatértékelés és a Bizottság által az említett cikk alapján tett bármely vonatkozó ajánlás;

b) a 8. cikk szerint elkészített nemzeti vagy ágazati kockázatértékelések;

c) az AMLA által az (EU) 2024/1620 rendelet 54. és 55. cikkével összhangban kiadott releváns iránymutatások, ajánlások és vélemények;

d) az (EU) 2024/1624 rendelet III. fejezetének 2. szakasza alapján azonosított harmadik országokra vonatkozó információk;

e) az AMLA, más felügyeletek, valamint adott esetben az önszabályozó testületeket felügyelő hatóság, a pénzügyi információs egység vagy bármely más illetékes hatóság, vagy nemzetközi szervezet és standardalkotók által készített, bármely iránymutatás és jelentés a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási módszerekről, amelyek adott ágazatra alkalmazhatóak, illetve olyan jelzésekről, amelyek megkönnyíthetik az adott ágazatban a pénzmosással és a terrorizmusfinanszírozással való kapcsolat kockázatának kitett ügyletek vagy tevékenységek azonosítását, továbbá iránymutatás a kötelezett szolgáltatók célzott pénzügyi szankciókkal kapcsolatos kötelezettségeiről.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek adott esetben tájékoztatási tevékenységeket végezzenek annak érdekében, hogy tájékoztassák a felügyeletük alá tartozó kötelezett szolgáltatókat kötelezettségeikről.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek haladéktalanul a felügyeletük alatt álló kötelezett szolgáltatók rendelkezésére bocsássák a célzott pénzügyi szankciókkal és az ENSZ szankciókkal kapcsolatban jegyzékbe vett személyekre vagy szervezetekre vonatkozó információkat.

40. cikk

Kockázatalapú felügyelet

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek kockázatalapú felügyeleti megközelítést alkalmazzanak. Ennek érdekében a tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek:

a) jól ismerjék a tagállamukban felmerülő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat;

b) értékeljék a kötelezett szolgáltatók ügyfeleivel, termékeivel és szolgáltatásaival összefüggő konkrét belföldi és nemzetközi kockázatokra vonatkozó lényeges információkat;

c) a helyszíni, helyszínen kívüli és tematikus ellenőrzés gyakoriságát és intenzitását a kötelezett szolgáltatók kockázati profiljához és a tagállamban felmerülő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokhoz igazítsák.

E bekezdés első albekezdése c) pontjának alkalmazásában a felügyeleteknek éves felügyeleti programot kell kidolgozniuk, amelynek keretében figyelembe kell venniük az (EU) 2024/1624 és az (EU) 2023/1113 rendelet megsértésére utaló objektív és jelentős jelzések esetén a gyors reagáláshoz szükséges időzítést és erőforrásokat.

(2) Az AMLA 2026. július 10-ig szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, és elfogadás céljából benyújtja azokat a Bizottságnak. A szabályozástechnikai standardtervezetekben meg kell határozni a kötelezett szolgáltatók eredendő és fennmaradó kockázati profiljának értékelésére és osztályozására szolgáló referenciamutatókat és módszertant, valamint azt, hogy a kockázati profil felülvizsgálata milyen gyakorisággal szükséges. A felülvizsgálati gyakoriság megállapításakor figyelembe kell venni a kötelezett szolgáltató vezetésében és működésében bekövetkező minden jelentősebb eseményt vagy fejleményt, valamint a vállalkozás jellegét és méretét.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az (EU) 2024/1620 rendelet 49–52. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt az irányelvet.

(3) Az AMLA 2028. július 10-ig a felügyeleteknek szóló iránymutatásokat ad ki az alábbiakról:

a) a felügyelet kockázatalapú megközelítésének jellemzői;

b) a felügyeleteken belül a megfelelő és hatékony felügyelet biztosítása érdekében bevezetendő intézkedések, beleértve személyzetük képzését is;

c) a kockázatérzékenységi alapon végzett felügyelet során teendő lépések.

Az első albekezdésben említett iránymutatásoknak adott esetben figyelembe kell venniük az (EU) 2024/1620 rendelet 30. és 35. cikke alapján elvégzett értékelések eredményeit.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek figyelembe vegyék a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére álló mérlegelési jogkört és megfelelően ellenőrizzék az ezen mérlegelési jogkör alapját képező kockázatértékeléseket, valamint belső szabályzataik, eljárásaik és kontrollmechanizmusaik megfelelőségét és végrehajtását.

(5) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a felügyeletek részletes éves tevékenységi jelentést készítsenek, és hogy e jelentés összefoglalóját nyilvánosságra hozzák. Az összefoglalónak, amely nem tartalmazhat bizalmas információkat, a következőket kell tartalmaznia:

a) a felügyelet alatt álló kötelezett szolgáltatók kategóriái és a kötelezett szolgáltatók kategóriánkénti száma;

b) a felügyeletekre ruházott hatáskörök és feladatok, valamint adott esetben a 37. cikk (4) bekezdésében említett mechanizmusokban való részvétel leírása, továbbá a vezető felügyelet esetében az elvégzett koordinációs tevékenységek összefoglalása;

c) az elvégzett felügyeleti tevékenységek áttekintése.

41. cikk

Központi kapcsolattartó pontok

(1) A 37. cikk (1) bekezdésének és a 38. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a tagállamok előírhatják a területükön leányvállalattól vagy fiókteleptől eltérő telephelyeket működtető, vagy a területükön a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján ügynökökön vagy forgalmazókon, vagy más típusú infrastruktúrán keresztül működő elektronikuspénz-kibocsátók, pénzforgalmi szolgáltatók és kriptoeszköz-szolgáltatók számára, hogy jelöljenek ki központi kapcsolattartó pontot a területükön. E központi kapcsolattartó pontoknak a kötelezett szolgáltató nevében biztosítaniuk kell a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályok betartását, továbbá elő kell segíteniük a felügyeletek által végzett felügyeleti feladatok ellátását többek között azáltal, hogy kérésre dokumentumokat és információkat bocsátanak a rendelkezésükre.

(2) Az AMLA 2026. július 10-ig szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, és elfogadás céljából benyújtja azokat a Bizottságnak. A szabályozástechnikai standardtervezetek meghatározzák azokat a kritériumokat, amelyek alapján megállapítható, hogy mely helyzetben indokolt az (1) bekezdés szerinti központi kapcsolattartó pont kijelölése, és annak milyen feladatokat kell ellátnia.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az (EU) 2024/1620 rendelet 49–52. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt az irányelvet.

42. cikk

Információk felfedése a pénzügyi információs egység előtt

(1) A tagállamok biztosítják, hogy ha a kötelezett szolgáltatóknál végzett ellenőrzések során vagy bármilyen más módon a felügyeletek olyan tényeket tárnak fel, amelyek pénzmosással, annak alapbűncselekményeivel vagy terrorizmusfinanszírozással állhatnak kapcsolatban, akkor azonnal tájékoztatják a pénzügyi információs egységet.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a részvény-, deviza- és származékos pénzügyi termékpiacok felügyeletére felhatalmazott felügyeletek tájékoztassák a pénzügyi információs egységet, ha olyan információkat tárnak fel, amelyek pénzmosással vagy terrorizmusfinanszírozással állhatnak kapcsolatban.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az e cikk követelményeinek való megfelelés ne váltsa fel a felügyeleti hatóságok azon kötelezettségét, hogy jelentsenek az érintett illetékes hatóságoknak minden olyan büntetendő cselekményt, amelyet felügyeleti tevékenységük keretében fedeznek fel vagy amelyről felügyeleti tevékenységük keretében szereznek tudomást.

43. cikk

Információk átadása pénzügyi információs egységeknek

A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek legalább a következő információkat közöljék a pénzügyi információs egységgel:

a) a 38. cikk (1) bekezdése alapján a felügyeletük alá tartozó, az adott tagállamban működő telephelyek jegyzékei és infrastruktúrák jegyzékei, valamint az e jegyzékek bármely változása;

b) a kötelezett szolgáltatók jelentéstételi rendszereinek súlyos hiányosságaira utaló releváns megállapítások;

c) a 40. cikk alapján elvégzett kockázatértékelések eredményei, összesített formában.

44. cikk

A felügyeleti együttműködéssel kapcsolatos általános alapelvek

A tagállamok biztosítják, hogy pénzügyi információs egységek jellegüktől és jogállásuktól függetlenül a lehető legnagyobb mértékben együttműködjenek. Az együttműködés magában foglalhatja azt is, hogy a megkeresett felügyelet a saját hatáskörének keretein belül vizsgálatot indít a megkereső felügyelet nevében, és a vizsgálat során szerzett információkat a két felügyelet a későbbiekben kicseréli egymással, vagy azt is, hogy a megkeresett felügyelet elősegíti, hogy a megkereső felügyelet elvégezhesse az ilyen vizsgálatokat.

45. cikk

Határokon átnyúló tevékenységeket illető információk átadása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam felügyeletei a lehető leghamarabb, de legkésőbb az (EU) 2024/1624 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése szerinti értesítés kézhezvételétől számított 3 hónapon belül tájékoztassák a fogadó tagállam felügyeletét azokról a tevékenységekről, amelyeket a kötelezett szolgáltató a fogadó tagállamban kíván folytatni.

A székhely szerinti tagállam felügyeleteinek az (EU) 2024/1624 rendelet 8. cikkének (2) bekezdése értelmében bejelentett minden későbbi változásról a lehető leghamarabb, de minden esetben a kézhezvételtől számított 1 hónapon belül értesíteni kell a fogadó tagállam felügyeleteit.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam felügyeletei megosszák a fogadó tagállam felügyeleteivel a felügyeleti tevékenységeikkel összefüggésben kapott, a kötelezett szolgáltató által a fogadó tagállam területén ténylegesen folytatott tevékenységekre vonatkozó információkat is, beleértve a kötelezett szolgáltatók által a felügyeleti kérdőívekre adott válaszokban benyújtott információkat és a fogadó tagállamban végzett tevékenységekhez kapcsolódó bármely releváns információt.

Az első albekezdésben említett információkat legalább évente ki kell cserélni. Amennyiben ezeket az információkat összesített formában adják át, a tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam felügyeletei haladéktalanul válaszoljanak a fogadó tagállam felügyeleteinek kiegészítő információkra irányuló bármely kérésére.

E bekezdés második albekezdésétől eltérve a tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam felügyeletei a kötelezett szolgáltatóktól az (EU) 2024/1624 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése szerinti értesítés kézhezvételét követően haladéktalanul tájékoztassák a fogadó tagállam felügyeletét arról, hogy a fogadó tagállamban megkezdődtek a tevékenységek.

46. cikk

A csoportfelügyelet keretében folytatott együttműködésre vonatkozó rendelkezések

(1) A csoporthoz tartozó hitelintézetek és pénzügyi intézmények esetében a tagállamok biztosítják, hogy a 37. cikk (1) bekezdésében meghatározott célok érdekében a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam pénzügyi felügyeletei a jellegüktől és jogállásuktól függetlenül a lehető legnagyobb mértékben együttműködjenek egymással. A felügyeleteknek az AMLA-val is együtt kell működniük, amikor az felügyletként jár el.

(2) Azon esetek kivételével, amikor az AMLA felügyeletként jár el, a tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam pénzügyi felügyeletei felügyeljék az (EU) 2024/1624 rendelet II. fejezetének 2. szakaszában említett csoportszintű szabályzatok, eljárások és kontrollmechanizmusok tényleges végrehajtását. A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a fogadó tagállam pénzügyi felügyeletei felügyeljék a tagállamuk területén található telephelyek megfelelését az (EU) 2024/1624 és az (EU) 2023/1113 rendeletnek.

(3) E cikk alkalmazásában – kivéve azokat az eseteket, amikor a 49. cikkel összhangban a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeleti kollégiumokat hoznak létre –, a tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi felügyeletek – akár kérésre, akár saját kezdeményezésükre – átadják egymásnak a felügyeleti feladataik ellátásához szükséges bármely információt. Így különösen a pénzügyi felügyeleteknek meg kell osztaniuk egymással minden olyan információt, amely jelentősen befolyásolhatja egy másik tagállambeli hitelintézet vagy pénzügyi intézmény eredendő vagy fennmaradó kockázati kitettségének értékelését, beleértve a következőket:

a) a csoport jogi, irányítási és szervezeti felépítésének meghatározása, valamennyi leányvállalatra és fióktelepre kiterjedően;

b) a tényleges tulajdonosokra és a felső vezetésre vonatkozó releváns információk, beleértve az alkalmassági és megbízhatósági ellenőrzések eredményeit, függetlenül attól, hogy azokat ezen irányelv vagy más uniós jogi aktusok alapján végezték-e el;

c) a csoporton belül alkalmazott szabályzatok, eljárások és kontrollmechanizmusok;

d) ügyfél-átvilágítási információk, beleértve az ügyfél-nyilvántartásokat és az ügyletek nyilvántartását;

e) az anyavállalattal, a leányvállalatokkal vagy a fióktelepekkel kapcsolatos kedvezőtlen fejlemények, amelyek súlyosan érinthetik a csoport más tagjait;

f) a pénzügyi felügyeletek által kiszabni kívánt pénzbírságok, valamint a pénzügyi felügyeletek által alkalmazni kívánt közigazgatási intézkedések, e fejezet 4. szakaszával összhangban.

A tagállamok emellett biztosítják, hogy a pénzügyi felügyeletek képesek legyenek saját hatáskörükön belül vizsgálatokat végezni a megkereső felügyelet nevében, és az ilyen vizsgálatok során szerzett információkat megosztani, vagy elősegíteni az ilyen vizsgálatok megkereső felügyelet általi elvégzését.

(4) Az AMLA 2026. július 10-ig szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, és elfogadás céljából benyújtja azokat a Bizottságnak. A szabályozástechnikai standardtervezetekben részletesen ismertetni kell a székhely szerinti és a fogadó tagállambeli felügyeletek feladatait, valamint az e felügyeletek között megvalósuló együttműködés módozatait.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az (EU) 2024/1620 rendelet 49–52. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt az irányelvet.

(5) A pénzügyi felügyeletek a következő helyzetek bármelyikének fennállása esetén az AMLA-hoz fordulhatnak:

a) egy pénzügyi felügyelet nem közölte a (3) bekezdésben említett információkat;

b) együttműködés iránti kérést elutasítottak vagy észszerű időn belül nem teljesítettek;

c) objektív okok alapján nézeteltérés áll fenn az azonosított jogsértésekkel, valamint az említett jogsértés orvoslása érdekében a szolgáltatóra vagy a csoportra kiszabandó pénzbírságokkal vagy alkalmazandó közigazgatási intézkedésekkel kapcsolatban.

Az AMLA az (EU) 2024/1620 rendelet 33. cikke alapján ráruházott hatáskörrel összhangban járhat el. Ennek során az AMLA 1 hónapon belül véleményt nyilvánít a megkeresés tárgyáról.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy e cikk a következők felügyeletére is vonatkozzon:

a) a nem pénzügyi ágazatban működő csoportok vagy kötelezett szolgáltatók;

b) a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján a székhelyük szerinti tagállamtól eltérő tagállamban található infrastruktúra nélkül működő kötelezett szolgáltatók, amennyiben az adott másik tagállamban folytatott tevékenységek felügyeletét a 37. cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerint e másik tagállam felügyeletei végzik.

Amennyiben az (5) bekezdésben említett helyzetek nem pénzügyi felügyeletekkel kapcsolatban állnak fenn, az AMLA az (EU) 2024/1620 rendelet 38. cikke alapján ráruházott hatáskörrel összhangban járhat el.

A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a nem pénzügyi felügyeletek együttműködjenek egymással és információt cseréljenek azokban az esetekben, amikor a nem pénzügyi ágazatban működő kötelezett szolgáltatók olyan struktúrák részét képezik, amelyeknek közös tulajdonosai vannak vagy közös vezetése van, illetve közös megfelelési ellenőrzés vonatkozik rájuk, ideértve a hálózatokat vagy partnerségeket is.

47. cikk

Felügyeleti együttműködés a határokon átnyúló tevékenységeket végző kötelezett szolgáltatók tekintetében

(1) Amennyiben valamely csoporthoz nem tartozó kötelezett szolgáltatók az 54. cikk (1) bekezdésében említettek szerint határokon átnyúló tevékenységeket végeznek, és a 37. cikk (1) bekezdése és a 38. cikk (1) bekezdése szerinti felügyelet megoszlik a székhely szerinti és a fogadó tagállam felügyeletei között, a tagállamok biztosítják, hogy e felügyeletek a lehető legnagyobb mértékben együttműködjenek és segítsék egymást a 37. cikk (1) bekezdése és a 38. cikk (1) bekezdése szerinti felügyelet elvégzésében.

Az első albekezdés alkalmazásában, az olyan esetek kivételével, amikor a 49. cikkel összhangban a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeleti kollégiumok létrehozására kerül sor, a tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek:

a) akár kérésre, akár saját kezdeményezésükre átadjanak egymásnak a felügyeleti feladataik elvégzéséhez szükséges minden információt, többek között a 46. cikk (3) bekezdése első albekezdésének a), b) és d) pontjában említett információt, amennyiben ezen információkra a felügyeleti feladatok ellátásához szükség van;

b) tájékoztassák egymást a kötelezett szolgáltatóval, annak telephelyeivel vagy infrastruktúrájának típusaival kapcsolatos bármely olyan kedvezőtlen fejleményről, amely komolyan érinti a szolgáltató megfelelését az alkalmazandó követelményeknek, valamint azokról a pénzbírságokról vagy közigazgatási intézkedésekről, amelyet e fejezet 4. szakaszával összhangban kiszabni, illetve alkalmazni terveznek;

c) képesek legyenek saját hatáskörükön belül vizsgálatokat végezni a megkereső felügyelet nevében, és az ilyen vizsgálatok során szerzett információkat megosztani, vagy elősegíteni az ilyen vizsgálatok megkereső felügyelet általi elvégzését.

E bekezdés azon kötelezett szolgáltatók esetében is alkalmazandó, amelyek egyetlen tagállamban letelepedettek, és bármilyen infrastruktúra nélkül, a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján működnek egy másik tagállamban, amennyiben az ezen másik tagállamban végzett tevékenységek felügyeletét a 37. cikk (1) bekezdésének második albekezdése alapján e másik tagállam felügyeletei végzik.

(2) Amennyiben a kötelezett szolgáltatónak és annak más tagállamokban található infrastruktúrája bármely típusának felügyeletét a 38. cikk (2) bekezdése alapján a székhely szerinti tagállam végzi, a tagállamok biztosítják, hogy a székhely szerinti tagállam felügyeletei rendszeresen tájékoztassák a fogadó tagállam felügyleteit a kötelezett szolgáltatón belül alkalmazandó intézkedésekről, valamint a szolgáltatónak az alkalmazandó követelményeknek való megfeleléséről, beleértve a fogadó tagállamban érvényes intézkedéseket és követelményeket is. Amennyiben súlyos, ismételt vagy szisztematikus jogsértésre derül fény, a székhely szerinti tagállam felügyeleteinek haladéktalanul tájékoztatniuk kell a fogadó tagállam felügyeleteit e jogsértésekről és az általuk kivetni tervezett pénzbírságokról, valamint a helyzet orvoslása érdekében általuk alkalmazni tervezett közigazgatási intézkedésekről.

A tagállamok biztosítják, hogy a fogadó tagállam felügyeletei segítséget nyújtsanak a székhely szerinti tagállam felügyeletei számára annak ellenőrzéséhez, hogy a kötelezett szolgáltató megfelel-e a jogszabályi követelményeknek. A tagállamok mindenekelőtt biztosítják, hogy a fogadó tagállam felügyeletei tájékoztassák a székhely szerinti tagállam felügyeleteit minden olyan komoly kételyükről, amely a kötelezett szolgáltatóknak az alkalmazandó követelményeknek való megfelelését illetően fennáll, továbbá hogy a birtokukban lévő minden ezzel kapcsolatos információt megosszanak a székhely szerinti tagállam felügyeleteivel.

Ez a bekezdés azon kötelezett szolgáltatók esetében is alkalmazandó, amelyek egyetlen tagállamban letelepedettek, és bármilyen ottani infrastruktúra nélkül, a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján működnek egy másik tagállamban, kivéve azokat az eseteket, amikor az ezen másik tagállamban végzett tevékenységek felügyeletét a 37. cikk (1) bekezdésének második albekezdése alapján e másik tagállam felügyeletei végzik.

(3) A felügyeletek az AMLA-hoz fordulhatnak, amennyiben:

a) egy felügyelet nem közölte az (1) bekezdés második albekezdésének a) és b) pontjában vagy a (2) bekezdés első és második albekezdésében említett információkat;

b) az együttműködés iránti kérést elutasították vagy észszerű időn belül nem teljesítették;

c) objektív okok alapján nézeteltérés áll fenn az azonosított jogsértésekkel, valamint az említett jogsértések orvoslása érdekében kiszabandó pénzbírságokkal vagy alkalmazandó közigazgatási intézkedésekkel kapcsolatban.

Az AMLA az (EU) 2024/1620 rendelet 33. és 38. cikke alapján ráruházott hatáskörrel összhangban jár el. Az AMLA egy hónapon belül véleményt nyilvánít a megkeresés tárgyáról.

48. cikk

Információcsere a csoportszintű szabályzatok harmadik országbeli végrehajtásával kapcsolatban

A felügyeleteknek – ideértve az AMLA-t is – tájékoztatniuk kell egymást azokról az esetekről, amikor egy harmadik ország joga nem teszi lehetővé az (EU) 2024/1624 rendelet 16. cikkében előírt szabályzatok, eljárások és kontrollmechanizmusok végrehajtását. A megoldás érdekében ilyen esetekben a felügyeletek összehangolt intézkedéseket tehetnek. Annak értékelése során, hogy melyik harmadik ország joga nem teszi lehetővé az (EU) 2024/1624 rendelet 16. cikkében előírt szabályzatok eljárások és kontrollmechanizmusok végrehajtását, a felügyeleteknek minden olyan jogi korlátot figyelembe kell venniük, amely akadályozhatja az említett szabályzatok, eljárások és kontrollmechanizmusok megfelelő végrehajtását, ideértve a szakmai titoktartást, az adatvédelem elégtelen szintjét és az információcserét akadályozó egyéb korlátokat, amelyek e tekintetben relevánsak lehetnek.

2. SZAKASZ

Együttműködés a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeleti kollégiumokon belül és a harmadik országbeli partnerekkel

49. cikk

A pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeleti kollégiumok a pénzügyi ágazatban

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hitelintézetek vagy pénzügyi intézmények egy csoportjának anyavállalatáért vagy egy hitelintézet vagy pénzügyi intézmény központi irodájáért felelős pénzügyi felügyelet a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeleti kollégiumot hozzon létre az alábbi esetek bármelyikében:

a) egy hitelintézet vagy pénzügyi intézmény – ezek csoportjait is beleértve – legalább két, a központi irodájának helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban létesített telephelyet;

b) egy harmadik országbeli hitelintézet vagy pénzügyi intézmény legalább három tagállamban létesített telephelyet.

(2) A kollégium állandó tagjai: az anyavállalatért vagy a központi irodáért felelős pénzügyi felügyelet, a fogadó tagállamokban található telephelyekért felelős pénzügyi felügyeletek és a fogadó tagállamokban található infrastruktúráért a 38. cikk alapján felelős pénzügyi felügyeletek.

(3) E cikk nem alkalmazandó az AMLA-ra, amikor felügyeletként ját el.

(4) A pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeleti kollégiumok tevékenységeinek arányosnak kell lenniük azon pénzmosási vagy terrorizmusfinanszírozási kockázatokkal, amelyeknek a hitelintézet, a pénzügyi intézmény vagy a csoport ki van téve, valamint a határokon átnyúló tevékenységeik nagyságrendjével.

(5) Az (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi felügyeletek azonosítsák a következőket:

a) minden olyan hitelintézet vagy pénzügyi intézmény, amely a tagállamukban engedéllyel rendelkezik, és amelynek telephelyei vannak más tagállamokban vagy harmadik országokban;

b) az említett hitelintézetek és pénzügyi intézmények által más tagállamokban vagy harmadik országokban létesített minden telephely;

c) más tagállamok vagy harmadik országok hitelintézetei vagy pénzügyi intézményei által a területükön létesített telephelyek.

(6) A 38. cikk hatálya alá tartozó helyzetek kivételével, amennyiben hitelintézetek vagy pénzügyi intézmények a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján más tagállamokban végeznek tevékenységeket, a székhely szerinti tagállam pénzügyi felügyelete felkérheti e más tagállamok pénzügyi felügyeleteit, hogy megfigyelőként vegyenek részt a kollégiumban.

(7) Amennyiben a hitelintézetek vagy pénzügyi intézmények egy csoportjának tagjai között valamely nem pénzügyi ágazatbeli kötelezett szolgáltató is szerepel, a kollégiumot létrehozó pénzügyi felügyeletnek fel kell kérnie e kötelezett szolgáltatók felügyeleteit, hogy vegyenek részt a kollégium munkájában.

(8) A tagállamok engedélyezhetik a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeleti kollégiumok létrehozását, amennyiben az Unióban letelepedett hitelintézet vagy pénzügyi intézmény legalább két harmadik országban létesített telephelyet. A pénzügyi felügyeletek felkérhetik az említett harmadik országbeli pénzügyi felügyeleteket, hogy hozzanak létre ilyen kollégiumot. A kollégiumban részt vevő pénzügyi felügyeleteknek írásos megállapodást kell kötniük, amelyben részletesen meghatározzák az együttműködés és az információcsere feltételeit és eljárásait.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy a kollégiumokat felhasználják egyebek mellett információcserére, kölcsönös segítségnyújtásra, illetve a csoport vagy az intézet, illetve intézmény felügyeleti megközelítésének összehangolására, beleértve adott esetben a megfelelő és arányos intézkedések meghozatalát az (EU) 2024/1624 és az (EU) 2023/1113 rendelet súlyos, a csoport, a hitelintézet vagy a pénzügyi intézmény szintjén, vagy a kollégiumban részt vevő felügyelet joghatóságában a csoport vagy az intézet, illetve intézmény által létrehozott telephelyeken észlelt megsértése esetén.

(10) Az AMLA részt vehet a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeleti kollégiumok ülésein, és az (EU) 2024/1620 rendelet 31. cikkével összhangban elősegíti munkájukat. Ha az AMLA úgy dönt, hogy részt vesz a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni valamely felügyeleti kollégium ülésein, az üléseken megfigyelői státusszal rendelkezik.

(11) A pénzügyi felügyeletek lehetővé tehetik a harmadik országbeli pénzügyi felügyeletek számára, hogy megfigyelőként részt vegyenek a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeleti kollégiumokban az (1) bekezdés b) pontjában említett esetben, vagy ha uniós csoportok, hitelintézetek vagy pénzügyi intézmények fióktelepeket és leányvállalatokat működtetnek az adott harmadik országokban, feltéve, hogy:

a) a harmadik országbeli pénzügyi felügyeletek részvételi kérelmet nyújtanak be, és a kollégium tagjai egyetértenek a részvételükkel, vagy a kollégiumok tagjai megállapodnak abban, hogy felkérik az említett harmadik országbeli pénzügyi felügyeleteket a részvételre;

b) érvényesülnek az adattovábbításra vonatkozó uniós adatvédelmi szabályok;

c) a harmadik országbeli pénzügyi felügyeletek aláírják a (8) bekezdés harmadik mondatában említett írásbeli megállapodást, és megosztják a kollégiumon belül a hitelintézetek vagy pénzügyi intézmények vagy a csoport felügyelete szempontjából releváns, rendelkezésükre álló információkat;

d) a közölt információkat a 67. cikk (1) bekezdésében említettekkel legalább egyenértékű szakmai titoktartási követelmények védik, és azokat kizárólag a részt vevő pénzügyi felügyeletek vagy a harmadik országbeli pénzügyi felügyeletek felügyeleti feladatainak ellátására használják fel.

A tagállamok biztosítják, hogy a kollégiumokat létrehozó pénzügyi felügyeletek értékeljék, hogy az első albekezdésben foglalt feltételek teljesülnek-e, és az értékelést benyújtsák a kollégium állandó tagjainak. Az értékelést azt megelőzően kell elvégezni, hogy a harmadik országbeli pénzügyi felügyelet számára lehetővé teszik, hogy csatlakozzon a kollégiumhoz, és az értékelés ezt követően szükség szerint megismételhető. A székhely szerinti tagállam pénzügyi felügyeletei kérhetik az AMLA támogatását az említett értékelés elvégzéséhez.

(12) Amennyiben a kollégium állandó tagjai szükségesnek ítélik, további megfigyelők is meghívhatók, feltéve, hogy betartják a titoktartási követelményeket. A megfigyelők között lehetnek prudenciális felügyeletek – beleértve az (EU) 1024/2013 tanácsi rendelettel ([43]) összhangban eljáró EKB-t is –, valamint európai felügyeleti hatóságok és pénzügyi információs egységek is.

(13) Amennyiben a kollégium tagjai nem értenek egyet a valamely kötelezett szolgáltatóval kapcsolatban meghozandó intézkedésekkel, az ügyet az AMLA elé utalhatják, és az (EU) 2024/1620 rendelet 33. cikkével összhangban kérhetik annak segítségét.

(14) Az AMLA 2026. július 10-ig szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, és elfogadás céljából benyújtja azokat a Bizottságnak. E szabályozástechnikai standardtervezetekben részletesen meg kell határozni a következőket:

a) a pénzügyi ágazatbeli pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeleti kollégiumok működésének általános feltételei kockázatérzékenységi alapon, beleértve az állandó tagok közötti és a megfigyelőkkel való együttműködés feltételeit, és e kollégiumok operatív működését;

b) a pénzügyi felügyeletek által a (8) bekezdés értelmében aláírandó írásbeli megállapodás sablonja;

c) bármely olyan további intézkedés, amelyet a kollégiumoknak végre kell hajtaniuk, amennyiben a csoportok nem pénzügyi ágazatbeli kötelezett szolgáltatókat is magukban foglalnak;

d) a harmadik országbeli pénzügyi felügyeletek részvételének feltételei.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az (EU) 2024/1620 rendelet 49–52. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt az irányelvet.

50. cikk

A pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeleti kollégiumok a nem pénzügyi ágazatban

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a nem pénzügyi ágazatban működő kötelezett szolgáltatók egy csoportjának az anyavállalatáért vagy a nem pénzügyi ágazatban működő kötelezett szolgáltatók központi irodájáért felelős nem pénzügyi felügyeletek a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeleti kollégiumokat hozhassanak létre az alábbi helyzetek bármelyikében:

a) a nem pénzügyi ágazatban működő valamely kötelezett szolgáltató, vagy ilyen kötelezett szolgáltatók csoportja legalább két, a központi irodájának helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban létesített telephelyet;

b) egy harmadik országbeli, a hitelintézettől vagy pénzügyi intézménytől eltérő, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények hatálya alá tartozó jogalany legalább három tagállamban létesített telephelyet.

E bekezdés olyan struktúrákra is alkalmazandó, amelyeknek közös tulajdonosai vagy közös vezetése van, illetve közös megfelelési ellenőrzés vonatkozik rájuk, ideértve az olyan hálózatokat vagy partnerségeket is, amelyekre az (EU) 2024/1624 rendelet 16. cikke alapján csoportszintű követelmények vonatkoznak.

A kollégium állandó tagjai az anyavállalatért vagy a központi irodáért felelős nem pénzügyi felügyelet és a székhely szerinti tagállamban található telephelyekért vagy az érintett kötelezett szolgáltatónak a 37. cikk (1) bekezdésének második albekezdése alapján egy másik tagállamban való felügyeletéért felelős nem pénzügyi felügyeletek.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy csoport anyavállalatáért vagy egy kötelezett szolgáltató központi irodájáért felelős nem pénzügyi felügyelet nem hoz létre kollégiumot, az (1) bekezdés második albekezdésének b) pontjában említett nem pénzügyi felügyeletek véleményt nyújthassanak be arról, hogy figyelemmel egyrészt azon pénzmosási vagy terrorizmusfinanszírozási kockázatokra, amelyeknek a kötelezett szolgáltató vagy a csoport ki van téve, másrészt az említettek határokon átnyúló tevékenységeinek nagyságrendjére, kollégiumot kell létrehozni. Ezt a véleményt legalább két nem pénzügyi felügyelet által kell benyújtani, és az alábbiaknak kell címezni:

a) egy csoport anyavállalatáért vagy egy kötelezett szolgáltató központi irodájáért felelős nem pénzügyi felügyelet;

([43]) A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

b) az AMLA;

c) minden egyéb nem pénzügyi felügyelet.

Amennyiben az e bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett nem pénzügyi felügyelet önszabályozó testület, az említett véleményt az ezen önszabályozó testület felügyeletéért az 52. cikk értelmében felelős hatóságnak is be kell nyújtani.

(3) Amennyiben azt követően, hogy a (2) bekezdés alapján véleményt nyújtottak be, egy csoport anyavállalatáért vagy egy kötelezett szolgáltató központi irodájáért felelős nem pénzügyi felügyelet továbbra is úgy véli, hogy nincs szükség kollégium létrehozására, a tagállamok biztosítják, hogy a többi nem pénzügyi felügyelet kollégiumot hozhasson létre, feltéve, hogy azok legalább két tagból állnak. Ilyen esetekben ezek a nem pénzügyi felügyeletek maguk közül választják ki a kollégiumért felelős felügyeletet. Az egy csoport anyavállalatáért vagy egy kötelezett szolgáltató központi irodájáért felelős nem pénzügyi felügyeletet tájékoztatni kell a kollégium tevékenységeiről, és e felügyelet bármikor csatlakozhat a kollégiumhoz.

(4) Az (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy a nem pénzügyi felügyeletek azonosítsák a következőket:

a) a nem pénzügyi ágazatban működő minden olyan kötelezett szolgáltató, amelynek központi irodája a tagállamában található, és amelynek telephelyei vannak más tagállamokban vagy harmadik országokban;

b) az említett kötelezett szolgáltatók által más tagállamokban vagy harmadik országokban létrehozott minden telephely;

c) más tagállamokból vagy harmadik országokból származó, a nem pénzügyi ágazatban működő kötelezett szolgáltatók által a területükön létrehozott telephelyek.

(5) Amennyiben a nem pénzügyi ágazatban működő kötelezett szolgáltatók más tagállamokban végeznek tevékenységeket a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján, a székhely szerinti tagállam nem pénzügyi felügyelete felkérheti e más tagállamok nem pénzügyi felügyeleteit, hogy megfigyelőként vegyenek részt a kollégiumban.

(6) Amennyiben a nem pénzügyi ágazatban működő valamely csoportnak hitelintézet vagy pénzügyi intézmény is tagja, de a csoportbeli jelenlétük nem éri el a kollégium létrehozására vonatkozóan a 49. cikkben meghatározott határt, a kollégiumot létrehozó felügyeletnek fel kell kérnie e hitelintézetek vagy pénzügyi intézmények pénzügyi felügyeleteit, hogy vegyenek részt a kollégiumban.

(7) A tagállamok engedélyezhetik a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeleti kollégiumok létrehozását, amennyiben az Unióban letelepedett, a nem pénzügyi ágazatban működő valamely kötelezett szolgáltató legalább két harmadik országban létesített telephelyet. A nem pénzügyi felügyeletek felkérhetik az említett harmadik országbeli nem pénzügyi felügyeleteket, hogy hozzanak létre ilyen kollégiumot. A kollégiumban részt vevő nem pénzügyi felügyeleteknek írásos megállapodást kell kötniük, amelyben részletesen meghatározzák az együttműködés és az információcsere feltételeit és eljárásait.

Amennyiben az (EU) 2024/1624 rendelet 3. cikke 3. pontjának a) és b) alpontjában említett kötelezett szolgáltatókkal vagy azok csoportjával kapcsolatban került sor kollégium létrehozására, az e bekezdés első albekezdésében említett írásos megállapodásban szerepelniük kell azoknak az eljárásoknak is, amelyek biztosítják, hogy az (EU) 2024/1624 rendelet 21. cikkének (2) bekezdése alapján gyűjtött információk ne kerüljenek megosztásra, kivéve ha a 21. cikk (2) bekezdésének második albekezdése alkalmazandó.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy a kollégiumokat felhasználják egyebek mellett információcserére, kölcsönös segítségnyújtásra, illetve a csoport vagy a kötelezett szolgáltató felügyeleti megközelítésének összehangolására, beleértve adott esetben a megfelelő és arányos intézkedések meghozatalát az (EU) 2024/1624 és az (EU) 2023/1113 rendelet súlyos, a csoport vagy a kötelezett szolgáltató szintjén, vagy a kollégiumban részt vevő felügyelet joghatóságában a csoport vagy a kötelezett szolgáltató által létrehozott telephelyeken észlelt megsértése esetén.

(9) Az AMLA részt vehet a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeleti kollégiumok ülésein, és elősegíti munkájukat az (EU) 2024/1620 rendelet 36. cikkével összhangban. Ha az AMLA úgy dönt, hogy részt vesz a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni valamely felügyeleti kollégium ülésein, az üléseken megfigyelői státusszal rendelkezik.

(10) A nem pénzügyi felügyeletek lehetővé tehetik a harmadik országbeli nem pénzügyi felügyeletek számára, hogy megfigyelőként részt vegyenek a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeleti kollégiumokban az (1) bekezdés b) pontjában említett esetben, vagy ha a nem pénzügyi ágazatban vagy annak csoportjában működő, Unión belüli kötelezett szolgáltatók fióktelepeket és leányvállalatokat működtetnek az adott harmadik országokban, feltéve, hogy:

a) a harmadik országbeli nem pénzügyi felügyeletek részvételi kérelmet nyújtanak be, és a kollégium tagjai egyetértenek a részvételükkel, vagy a kollégiumok tagjai megállapodnak abban, hogy meghívják az említett harmadik országbeli nem pénzügyi felügyeleteket;

b) érvényesülnek az adattovábbításra vonatkozó uniós adatvédelmi szabályok;

c) a harmadik országbeli nem pénzügyi felügyeletek aláírják a (7) bekezdésben említett írásbeli megállapodást, és megosztják a kollégiumon belül a kötelezett szolgáltató vagy a csoport felügyelete szempontjából releváns, rendelkezésükre álló információkat;

d) a közölt információra a 67. cikk (1) bekezdésében említettekkel legalább egyenértékű szakmai titoktartási követelmények garanciája vonatkozik, és azt kizárólag a részt vevő nem pénzügyi felügyeletek vagy a harmadik országbeli nem pénzügyi felügyeletek felügyeleti feladatainak ellátására használják fel.

A tagállamok biztosítják, hogy a csoport anyavállalatáért, vagy a kötelezett szolgáltató központi irodájáért, illetve a (3) bekezdés hatálya alá tartozó esetekben a kollégiumért felelős nem pénzügyi felügyeletek értékeljék, hogy az e bekezdés első albekezdésében foglalt feltételek teljesülnek-e, és az értékelést benyújtják a kollégium állandó tagjainak. Az értékelést azt megelőzően kell elvégezni, hogy a harmadik országbeli nem pénzügyi felügyelet számára lehetővé teszik, hogy csatlakozzon a kollégiumhoz, és az értékelés ezt követően szükség szerint megismételhető. Az értékelésért felelős nem pénzügyi felügyeletek az AMLA támogatását kérhetik az értékelés elvégzéséhez.

(11) Amennyiben a kollégium állandó tagjai szükségesnek ítélik, további megfigyelők is meghívhatók, feltéve, hogy betartják a titoktartási követelményeket. A megfigyelők között lehetnek a pénzügyi információs egységek is.

(12) Amennyiben a kollégium tagjai nem értenek egyet a valamely kötelezett szolgáltatóval kapcsolatban meghozandó intézkedésekkel, az ügyet az AMLA elé utalhatják, és az (EU) 2024/1620 rendelet 38. cikkével összhangban kérhetik annak segítségét. Az AMLA 2 hónapon belül véleményt ad ki a vitás kérdésben.

(13) Az AMLA 2026. július 10-ig szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, és elfogadás céljából benyújtja azokat a Bizottságnak. Az említett szabályozástechnikai standardtervezetekben részletesen meg kell határozni a következőket:

a) a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeleti kollégiumok nem pénzügyi ágazatban való működésének általános feltételei, beleértve az állandó tagok közötti és a megfigyelőkkel való együttműködés feltételeit, és e kollégiumok operatív feladatai;

b) a nem pénzügyi felügyeletek által e cikk (7) bekezdése értelmében aláírandó írásbeli megállapodás sablonja;

c) a harmadik országbeli nem pénzügyi felügyeletek részvételének feltételei;

d) bármely olyan további intézkedés, amelyet a kollégiumoknak végre kell hajtaniuk, amennyiben a csoportok hitelintézeteket vagy pénzügyi intézményeket is magukban foglalnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az (EU) 2024/1620 rendelet 49–52. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt az irányelvet.

(14) Az AMLA 2029. július 10-ig, majd azt követően kétévente véleményt ad ki a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni felügyeleti kollégiumoknak a nem pénzügyi ágazaton belüli működéséről. Ez a vélemény a következőket tartalmazza:

a) a nem pénzügyi felügyeletek által létrehozott kollégiumok áttekintése;

b) az ezen kollégiumok által meghozott intézkedések és az együttműködés elért szintjének értékelése, beleértve a kollégiumok működése során felmerült nehézségeket is.

51. cikk

Harmadik országok felügyeleteivel való együttműködés

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a felügyeletek együttműködési megállapodásokat köthessenek, amelyek rendelkeznek a harmadik országbeli felügyeletekkel való együttműködésről és a bizalmas információk velük végzett cseréjéről. Az együttműködési megállapodásoknak meg kell felelniük az alkalmazandó adatvédelmi szabályoknak, azokat

a viszonosság alapján, és a 67. cikk (1) bekezdésében említettekkel legalább egyenértékű szakmai titoktartási követelmények garanciája mellett kell megkötni. Az ezen együttműködési megállapodásoknak megfelelően kicserélt bizalmas információkat kizárólag az említett hatóságok felügyeleti feladatainak ellátása céljából lehet felhasználni.

Amennyiben a kicserélt információ egy másik tagállamból származik, azt csak azon felügyelet kifejezett hozzájárulásával lehet felfedni, amely azt megosztotta, és adott esetben kizárólag abból a célból, amelyhez az említett felügyelet hozzájárulását adta.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az AMLA szükség szerint segítséget nyújt a harmadik országbeli felügyeletre vonatkozó szakmai titoktartási követelmények egyenértékűségének értékeléséhez.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek az e cikk alapján aláírt megállapodásokat azok aláírásától számított 1 hónapon belül bejelentsék az AMLA-nak.

(4) Az AMLA 2029. július 10-ig végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, és elfogadás céljából benyújtja azokat a Bizottságnak. A végrehajtás-technikai standardtervezetek meghatározzák az (1) bekezdésben említett együttműködési megállapodások megkötése során használandó sablont.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az (EU) 2024/1620 rendelet 53. cikkével összhangban elfogadja az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardokat.

3. SZAKASZ

Az önszabályozó testületekre vonatkozó különös rendelkezések

52. cikk

Az önszabályozó testületek felügyelete

(1) Amennyiben a tagállamok az ezen irányelv 37. cikkének (3) bekezdése alapján úgy határoznak, hogy lehetővé teszik az önszabályozó testületek számára az (EU) 2024/1624 rendelet 3. cikke 3. pontjának a) és b) alpontjában említett szervezetek felügyeletét, gondoskodnak arról, hogy az önszabályozó testületek e feladataikat hatósági felügyelet mellett végezzék.

(2) Az önszabályozó testületeket felügyelő hatóság felel az (EU) 2024/1624 rendelet 3. cikke 3. pontjának a) és b) alpontjában említett kötelezett szolgáltatók megfelelő és hatékony felügyeleti rendszerének többek között az alábbiak révén történő biztosításáért:

a) annak ellenőrzése, hogy a 37. cikk (1) bekezdésében említett feladatokat ellátó vagy ellátni szándékozó önszabályozó testület megfelel-e az említett cikk (3) bekezdésében foglalt követelményeknek;

b) iránymutatás kiadása a 37. cikk (1) bekezdésében említett feladatok ellátására vonatkozóan;

c) annak biztosítása, hogy az önszabályozó testületek megfelelően és hatékonyan végezzék az e fejezet 1. szakasza szerinti feladataikat;

d) az önszabályozó testületek által az egyedi dokumentált kockázatértékelés elvégzésére vonatkozó kötelezettség alól a 37. cikk (5) bekezdésének b) pontja alapján biztosított mentességek felülvizsgálata;

e) az önszabályozó testületek rendszeres tájékoztatása az AMLA által tervezett bármely olyan tevékenységről vagy elvégzett feladatról, amely felügyeleti feladataik ellátása szempontjából releváns, és különösen az (EU) 2024/1620 rendelet 35. cikke szerinti partneri felülvizsgálatok tervezéséről.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az önszabályozó testületeket felügyelő hatóság megfelelő hatáskörrel rendelkezzen a (2) bekezdés szerinti feladatai ellátásához. A tagállamok biztosítják, hogy a hatóság hatásköre kiterjedjen legalább a következőkre:

a) a megfelelés nyomon követése és az ellenőrzések elvégzése szempontjából releváns információk előállításának megkövetelése, az (EU) 2024/1624 rendelet 3. cikke 3. pontjának a) és b) alpontjában említett kötelezett szolgáltatók által az ügyfelük jogi helyzetének megállapítása során gyűjtött információk kivételével, az említett rendelet 21. cikkének (2) bekezdésében foglalt feltételekre is figyelemmel, illetve az ügyfél számára bírósági eljárásokban vagy azokkal

kapcsolatban nyújtott védelem vagy képviselet feladatának ellátása, ezen belül az ilyen eljárások megindítására vagy elkerülésére vonatkozó tanácsadás során gyűjtött információk kivételével; attól függetlenül, hogy az információkat az említett eljárások előtt, alatt vagy után gyűjtötték-e;

b) az önszabályozó testület utasítása arra, hogy orvosolja a 37. cikk (1) bekezdése szerinti feladatai ellátásának elmulasztását, vagy az említett cikk (6) bekezdésében foglalt követelményeknek való megfelelésre, vagy az ilyen mulasztások megelőzésére.

Az önszabályozó testület első albekezdés b) pontjával összhangban történő utasításakor a hatóságnak figyelembe kell vennie az általa vagy az AMLA által nyújtott releváns iránymutatásokat.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az önszabályozó testületeket felügyelő hatóságok feladataikat jogtalan befolyásolástól mentesen lássák el.

A tagállamok biztosítják továbbá, hogy az önszabályozó testületeket felügyelő hatóságok személyzetére a 67. cikkben meghatározottakkal egyenértékű szakmai titoktartási követelmények vonatkozzanak, és a személyzet magas szakmai színvonalat képviseljen, beleértve a szigorú szakmai titoktartási és adatvédelmi előírásokat, továbbá feddhetetlen legyen. A tagállamok biztosítják, hogy az önszabályozó testületeket felügyelő hatóságok rendelkezzenek az összeférhetetlenség megelőzésére és kezelésére szolgáló eljárásokkal.

(5) A tagállamok hatékony, arányos és visszatartó erejű intézkedéseket vagy szankciókat írhatnak elő arra az esetre, ha az önszabályozó testületek nem tesznek eleget a hatóság által a (2) vagy (3) bekezdés alapján tett kérésnek, utasításnak vagy egyéb intézkedésnek.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy az önszabályozó testületeket felügyelő hatóság közvetlenül vagy a pénzügyi információs egységen keresztül időben tájékoztassa a büntetendő cselekmények kivizsgálására és büntetőeljárás alá vonására hatáskörrel rendelkező hatóságokat minden olyan büntetőjogi szankcióval járó jogsértésről, amelyet feladatai ellátása során felderít.

(7) Az önszabályozó testületeket felügyelő hatóságnak éves jelentést kell közzétennie, amely a következőkre vonatkozó információkat tartalmaz:

a) az egyes önszabályozó testületek által felderített jogsértések száma és jellege, valamint a kötelezett szolgáltatókkal szemben kiszabott pénzbírságok vagy alkalmazott közigazgatási intézkedések;

b) az egyes önszabályozó testületek felügyelete alá tartozó szervezetek által a pénzügyi információs egységnek bejelentett gyanús ügyletek száma, függetlenül attól, hogy a bejelentésre az (EU) 2024/1624 rendelet 69. cikkének (1) bekezdése alapján közvetlenül került sor, vagy azt az említett rendelet 70. cikkének (1) bekezdése értelmében az egyes önszabályozó testületek továbbították a pénzügyi információs egységnek;

c) az egyes önszabályozó testületek által az e fejezet 4. szakasza alapján annak biztosítására kiszabott pénzbírságok és kényszerítő bírságok vagy alkalmazott közigazgatási intézkedések száma és leírása, hogy a kötelezett szolgáltatók megfeleljenek az ezen irányelv 55. cikkének (1) bekezdésében említett az (EU) 2024/1624 rendeletnek;

d) az önszabályozó testületeket felügyelő hatóság által e cikk alapján hozott intézkedések száma és leírása, valamint az önszabályozó testületeknek adott utasítások száma.

Az önszabályozó testületeket felügyelő hatóságnak a honlapján elérhetővé kell tennie az első albekezdésben említett jelentést, valamint be kell nyújtania azt a Bizottságnak és az AMLA-nak.

4. SZAKASZ

Pénzbírság és közigazgatási intézkedések

53. cikk

Általános rendelkezések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók e szakasznak megfelelően felelősségre vonhatók legyenek az (EU) 2024/1624 és az (EU) 2023/1113 rendelet megsértéséért.

(2) A tagállamok büntetőjogi szankciók megállapításával és alkalmazásával kapcsolatos jogának sérelme nélkül a tagállamok szabályokat állapítanak meg a pénzbírságra és a közigazgatási intézkedésekre vonatkozóan, valamint biztosítják, hogy a felügyeletek kiszabhassanak ilyen pénzbírságot és alkalmazhassanak ilyen közigazgatási intézkedéseket az (EU) 2024/1624 vagy az (EU) 2023/1113 rendelet megsértése esetére, továbbá gondoskodnak arról, hogy ezek érvényre juttatásáról. Az e szakasz alapján kiszabott bírságoknak vagy alkalmazott intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, ha a tagállam jogrendszere nem rendelkezik közigazgatási szankciókról, e cikk oly módon alkalmazható, hogy a pénzbírságot a felügyelet kezdeményezésére az igazságügyi hatóság írja elő, biztosítva az ilyen jogorvoslatok hatékonyságát és azt, hogy a hatásuk megegyezik a felügyeletek által kiszabott pénzbírságok hatásával. Az alkalmazott pénzbírságoknak minden esetben hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

Az első albekezdésben említett tagállamok 2027. július 10-ig értesítik a Bizottságot az e bekezdés alapján elfogadott nemzeti jogi intézkedésekről, valamint haladéktalanul értesítik a Bizottságot ezek későbbi módosításairól.

(4) Az (EU) 2024/1624 rendelet és az (EU) 2023/1113 megsértése esetén a tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a kötelezettségek jogi személyekre vonatkoznak, pénzbírságok legyenek kiszabhatók és közigazgatási intézkedések legyenek alkalmazhatók nemcsak a jogi személyre, hanem a felső vezetésre és más olyan természetes személyekre is, akik a nemzeti jog értelmében felelősek a jogsértésért.

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a felügyeletek olyan jogsértéseket tárnak fel, amelyek büntetőjogi szankciót vonnak maguk után, erről kellő időben tájékoztatják a büntetendő cselekmények kivizsgálására és büntetőeljárás alá vonására hatáskörrel rendelkező hatóságokat.

(5) Ezen irányelvvel és a nemzeti joggal összhangban, az alábbiak bármelyikének útján kell a pénzbírságokat kiszabni és a közigazgatási intézkedéseket alkalmazni:

a) a felügyeletek által közvetlenül;

b) a felügyeletek és más hatóságok közötti együttműködésben;

c) a felügyeletek felelőssége mellett a hatáskört más hatóságra átruházva;

d) az illetékes igazságügyi hatóságok felügyeletek általi megkeresésével.

A tagállamok 2027. október 10-ig bejelentik a Bizottságnak és az AMLA-nak az e bekezdés szerint kiszabott pénzbírságokkal vagy alkalmazott közigazgatási intézkedésekkel kapcsolatos rendelkezéseket, beleértve adott esetben azt is, hogy bizonyos bírságok vagy intézkedések esetében szükség van-e külön eljárás alkalmazására.

(6) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzbírságok vagy a közigazgatási intézkedések típusának és szintjének meghatározásakor a felügyeletek minden lényeges körülményt vegyenek figyelembe, adott esetben az alábbiakat is:

a) a jogsértés súlyossága és időtartama;

b) az ismételt jogsértések száma;

c) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy felelősségének mértéke;

d) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy pénzügyi ereje, többek között teljes árbevétele, illetve éves jövedelme alapján;

e) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy által a jogsértés eredményeképpen elért nyereség, amennyiben meghatározható;

f) harmadik feleknek a jogsértéssel okozott veszteség, amennyiben meghatározható;

g) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy illetékes hatósággal való együttműködésének szintje;

h) a felelősnek tartott természetes vagy jogi személy általi korábbi jogsértések.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek az (EU) 2024/1624 vagy az (EU) 2023/1113 rendelet azon megsértéséért, amelyet az ő nevükben vagy az ő javukra egy olyan személy követett el, aki magában, vagy a jogi személy egy szervének részeként járt el, és e jogi személyben vezető tisztséget tölt be a következők szerint:

a) a jogi személy képviseletének joga;

b) a jogi személy nevében való döntéshozatal jogköre;

c) a jogi személyen belüli ellenőrzés gyakorlásának joga.

(8) A tagállamok biztosítják, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek, ha az e cikk (7) bekezdésében említett személyek által gyakorolt felügyelet vagy ellenőrzés hiánya tette lehetővé az (EU) 2024/1624 rendeletnek vagy az (EU) 2023/1113 rendeletnek a jogi személy alá rendelt személy általi, a jogi személy nevében vagy javára történő megsértését.

(9) A felügyeletek a pénzbírságok kiszabására és a közigazgatási intézkedések alkalmazására vonatkozó hatáskörük gyakorlása során szorosan együttműködnek egymással – és intézkedéseiket adott esetben egyeztetik más hatóságokkal is – annak biztosítása érdekében, hogy az említett pénzbírságok és közigazgatási intézkedések elérjék a kívánt hatást, és a határon átnyúló esetek kezelése során koordinálják intézkedéseiket.

(10) Az AMLA 2026. július 10-ig szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, és elfogadás céljából benyújtja azokat a Bizottságnak. Az említett szabályozástechnikai standardtervezetekben részletesen meg kell határozni a következőket:

a) a jogsértések súlyosságának besorolása szolgáló mutatók;

b) az e szakasz szerinti pénzbírságok mértékének meghatározásakor vagy közigazgatási intézkedések meghozatalakor figyelembe veendő kritériumok;

c) az 57. cikk szerinti kényszerítő bírságok kiszabásának módszertana, gyakoriságukat is beleértve.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az (EU) 2024/1620 rendelet 49–52. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt az irányelvet.

(11) Az AMLA 2026. július 10-ig iránymutatásokat bocsát ki az árbevételhez viszonyított pénzbírságok kiszabásának alapösszegéről a jogsértés típusa és a kötelezett szolgáltatók kategóriája szerinti bontásban.

54. cikk

A kötelezett szolgáltatók telephelyeivel és a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján végzett bizonyos tevékenységekkel szembeni felügyeleti intézkedések

(1) E cikk (2)–(5) bekezdése alkalmazandó a kötelezett szolgáltatók azon telephelyei esetében, amelyek nem minősülnek hitelintézetnek vagy pénzügyi intézménynek, illetve a kötelezett szolgáltatók azon infrastruktúra típusai esetében, amelyek felett a fogadó tagállam felügyelete a 38. cikk (1) bekezdése alapján felügyeletet gyakorol.

(2) Ha a fogadó tagállam felügyeletei az alkalmazandó követelmények megsértését állapítják meg, kötelesek felkérni az (1) bekezdésben említett telephelyeken vagy infrastruktúra típusokon keresztül működő kötelezett szolgáltatókat, hogy tegyenek eleget az alkalmazandó követelményeknek, és tájékoztatni a székhely szerinti tagállam felügyeleteit az e kötelezett szolgáltatókon belül azonosított jogsértésekről, és a követelmények teljesítésére való felkérésről.

(3) Ha a kötelezett szolgáltatók nem teszik meg a szükséges intézkedéseket, a fogadó tagállam felügyeletei ennek megfelelően kötelesek tájékoztatni a székhely szerinti tagállam felügyeleteit.

A székhely szerinti tagállam felügyeleteinek haladéktalanul intézkedniük kell, és meg kell hozniuk minden megfelelő intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy az érintett kötelezett szolgáltató orvosolja a fogadó tagállamban található telephelyein vagy infrastruktúra típusaiban feltárt jogsértéseket. A székhely szerinti tagállam felügyeleteinek tájékoztatniuk kell a fogadó tagállam felügyeleteit az e bekezdés alapján hozott intézkedésekről.

(4) A (3) bekezdéstől eltérve a fogadó tagállam felügyeletei számára lehetővé kell tenni, hogy saját kezdeményezésükre megfelelő és arányos intézkedéseket hozzanak a területükön található, az (1) bekezdésben említett telephelyeken vagy más típusú infrastruktúrákon keresztül működő kötelezett szolgáltatók által elkövetett olyan súlyos, ismétlődő vagy rendszeres jogsértések esetén, amelyek azonnali jogorvoslatot igényelnek. Ezen intézkedéseknek átmenetieknek kell lenniük, és meg kell őket szüntetni, amint az azonosított jogsértések orvoslása – többek között a kötelezett szolgáltató székhelye szerinti tagállam felügyeleteinek segítségével vagy azokkal együttműködésben – megtörtént.

A tagállamok biztosítják, hogy a fogadó tagállam felügyeletei haladéktalanul tájékoztassák a kötelezett szolgáltató székhelye szerinti tagállam felügyeletét a súlyos, ismétlődő vagy rendszeres jogsértések azonosítása és az első albekezdés szerint hozott bármely intézkedés elrendelése esetén, kivéve, ha az intézkedéseket a székhely szerinti tagállam felügyeleteivel együttműködésben hozzák.

(5) Amennyiben a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam felügyeletei nem értenek egyet a valamely kötelezett szolgáltatóval kapcsolatban meghozandó intézkedésekben, az ügyet az AMLA elé utalhatják, és az (EU) 2024/1620 rendelet 33. és 38. cikkével összhangban kérhetik annak segítségét. Az AMLA 1 hónapon belül véleményt ad ki a vitás kérdésben.

55. cikk

Pénzbírság

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az (EU) 2024/1624 rendelet következő rendelkezéseiben előírt követelmények súlyos, ismételt vagy rendszeres, szándékosan vagy gondatlanságból elkövetett megsértése esetén pénzbírságot szabjanak ki a kötelezett szolgáltatókkal szemben:

a) II. fejezet (A kötelezett szolgáltatók belső szabályzatai, eljárásai és kontrollmechanizmusai);

b) III. fejezet (Ügyfél-átvilágítás);

c) V. fejezet (Bejelentési kötelezettségek);

d) 77. cikk (Az adatok megőrzése).

A tagállamok biztosítják továbbá, hogy pénzbírságot lehessen kiszabni abban az esetben, ha a kötelezett szolgáltatók nem tettek eleget az ezen irányelv 56. cikke alapján rájuk alkalmazott közigazgatási intézkedéseknek, vagy ha a jogsértések nem súlyosak, ismétlődőek vagy rendszeresek.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés első albekezdésében említett esetekben a kiszabható maximális pénzbírság összege legalább a jogsértésből származó haszon összegének kétszerese legyen, amennyiben ez az előny meghatározható, vagy legalább 1 000 000 EUR legyen, attól függően, hogy melyik a magasabb.

Azon tagállamok esetében, amelyek pénzneme nem az euro, az első albekezdésben említett érték a nemzeti pénznemben 2024. július 9-én ennek megfelelő összeg.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy – a (2) bekezdéstől eltérve – amennyiben az érintett kötelezett szolgáltató hitelintézet vagy pénzügyi intézmény, az alábbi bírságok is alkalmazhatók legyenek:

a) jogi személyek esetében olyan pénzbírság, amelynek felső értéke legalább 10 000 000 EUR, vagy azon tagállamok esetében, amelyek pénzneme nem az euro, a nemzeti pénznemben 2024. július 9-én ennek megfelelő összeg, vagy a vezetőtestület által jóváhagyott, legutolsó rendelkezésre álló beszámoló szerinti teljes éves árbevétel 10 %-a, attól függően, hogy melyik a magasabb; amennyiben a kötelezett szolgáltató anyavállalat, vagy olyan anyavállalat leányvállalata, amelynek a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([44]) 22. cikke értelmében összevont pénzügyi kimutatást kell készítenie, a figyelembe veendő teljes éves árbevétel a legutolsó rendelkezésre álló, a legfelső szintű anyavállalat vezető testülete által jóváhagyott összevont beszámoló szerinti teljes éves árbevétel, vagy a vonatkozó számviteli rendszer szerinti, annak megfelelő típusú bevétel;

b) természetes személy esetében olyan pénzbírság, amelynek felső határa legalább 5 000 000 EUR, azokban a tagállamokban pedig, amelyek pénzneme nem az euro, a nemzeti pénznemben 2024. július 9-én ennek megfelelő összeg.

(4) A tagállamok felhatalmazhatják az illetékes hatóságokat arra, hogy a (2) és (3) bekezdésben említett összegeket meghaladó pénzbírságot szabjanak ki.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzbírság összegének meghatározásakor figyelembe vegyék a kötelezett szervezetnek a pénzbírság megfizetésére való képességét, és hogy amennyiben a pénzbírság befolyásolhatja a prudenciális szabályozásnak való megfelelést, a felügyeletek konzultáljanak a kötelezett szolgáltatók által a vonatkozó uniós jogi aktusoknak való megfelelés felügyeletére illetékes hatóságokkal.

([44]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

56. cikk

Közigazgatási intézkedések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek közigazgatási intézkedéseket alkalmazhassanak a kötelezett szolgáltatóval szemben, amennyiben az alábbiakat állapítják meg:

a) az (EU) 2024/1624 rendelet vagy az (EU) 2023/1113 rendelet megsértése, súlyos, ismétlődő és rendszeres jogsértések esetén kiszabott pénzbírságokkal kombinálva vagy önmagukban;

b) a kötelezett szolgáltató belső szabályzatainak, eljárásainak és kontrollmechanizmusainak olyan hiányosságai vannak, amelyek valószínűsíthetően az a) pontban említett követelmények megsértését eredményezik, és a közigazgatási intézkedések megelőzhetik e jogsértések előfordulását vagy csökkenthetik annak kockázatát;

c) a kötelezett szolgáltatónak olyan belső szabályzatai, eljárásai és kontrollmechanizmusai vannak, amelyek nem arányosak a pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy a terrorizmusfinanszírozás azon kockázataival, amelyeknek a szolgáltató ki van téve.

(2) A tagállamok lehetővé teszik a felügyeletek számára legalább a következőket:

a) ajánlások kiadása;

b) a kötelezett szolgáltatók megfelelésre, többek között konkrét korrekciós intézkedések végrehajtására való kötelezése;

c) nyilvános nyilatkozat kiadása, amely megnevezi a természetes vagy jogi személyt és a jogsértés természetét;

d) végzés meghozatala, amely előírja a természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel az adott magatartással és tartózkodjon a magatartás megismétlésétől;

e) a kötelezett szolgáltatót alkotó intézmények üzleti tevékenységének, működésének vagy hálózatának feltételekhez kötése vagy korlátozása, illetve a tevékenységek leválasztásának előírása;

f) olyan kötelezett szolgáltató esetében, amely engedélyezés hatálya alá tartozik, az engedély visszavonása vagy felfüggesztése;

g) az irányítási struktúra megváltoztatásának előírása.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek a (2) bekezdésben említett közigazgatási intézkedések útján:

a) előírhassák az e fejezet szerinti feladataik ellátásához szükséges adatok vagy információk indokolatlan késedelem nélküli szolgáltatását, dokumentumok benyújtását, illetve előírhassanak további vagy gyakoribb beszámolási követelményeket;

b) előírhassák a belső szabályzatok, eljárások és kontrollmechanizmusok megerősítését;

c) előírhassák a kötelezett szolgáltató számára, hogy alkalmazzon konkrét szabályzatot vagy követelményeket a magas kockázatot jelentő ügyfelekkel, ügyletekkel, tevékenységekkel vagy szállítási csatornákkal, vagy ezek kategóriáival kapcsolatban;

d) előírhassák olyan intézkedések végrehajtását, amelyek csökkentik a kötelezett szolgáltató tevékenységeiben és termékeiben rejlő pénzmosási vagy terrorizmusfinanszírozási kockázatokat;

e) átmenetileg eltilthassák a kötelezett szolgáltató vezető testülete valamely – a jogsértésért felelős – tagját vagy a jogsértésért felelős bármely más természetes személyt vezető funkciójának a kötelezett szolgáltatókban történő gyakorlásától.

(4) A (2) bekezdésben említett közigazgatási intézkedésekhez adott esetben a végrehajtásukra vonatkozó kötelező határidőnek kell kapcsolódnia. A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek nyomon kövessék és értékeljék a kért intézkedések kötelezett szolgáltató általi végrehajtását.

(5) A tagállamok felhatalmazhatják a felügyeleteket arra, hogy a (2) bekezdésben említetteken túl további közigazgatási intézkedéseket alkalmazzanak.

57. cikk

Kényszerítő bírságok

(1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a kötelezett szolgáltatók az alkalmazott határidőn belül nem tesznek eleget a felügyelet által az 56. cikk (1) bekezdésének b), d), e) és g) pontja alapján alkalmazott közigazgatási intézkedéseknek, a felügyeletek kényszerítő bírságot szabhassanak ki az említett közigazgatási intézkedéseknek való megfelelés kikényszerítése érdekében.

(2) A kényszerítő bírságnak hatékonynak és arányosnak kell lennie. A kényszerítő bírságot addig kell kiszabni, amíg az érintett kötelezett szolgáltató vagy személy eleget nem tesz a vonatkozó közigazgatási intézkedéseknek.

(3) A (2) bekezdés ellenére, jogi személyek esetében a kényszerítő bírság összege nem haladhatja meg az előző üzleti évre vonatkozó átlagos napi árbevétel 3 %-át, természetes személyek esetében pedig az előző naptári évre vonatkozó átlagos napi jövedelem 2 %-át.

(4) A kényszerítő bírság a felügyelet határozatát követően legfeljebb 6 hónapos időtartamra szabható ki. Ha az említett időszak lejártakor a kötelezett szolgáltató még nem tett eleget a közigazgatási intézkedésnek, a tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek további, legfeljebb 6 hónapos időtartamra kényszerítő bírságot szabhassanak ki.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a kényszerítő bírságot kiszabó határozatot a közigazgatási intézkedés alkalmazásának időpontjától lehessen meghozni.

A kényszerítő bírság a határozat meghozatalának időpontjától alkalmazandó.

58. cikk

A pénzbírságok, közigazgatási intézkedések és kényszerítő bírságok közzététele

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek hivatalos honlapjukon hozzáférhető formátumban közzétegyék a pénzbírságot kiszabó határozatokat, az 56. cikk (2) bekezdésének c)–g) pontjában említett, az 56. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján alkalmazott közigazgatási intézkedéseket vagy kiszabott kényszerítő bírságokat.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett határozatokat a felügyelet közvetlenül azt követően közzétegye, hogy a jogsértésért felelős személyeket tájékoztatták az említett határozatokról.

Az első albekezdéstől eltérve, amennyiben a közzététel olyan közigazgatási intézkedésekre vonatkozik, amelyekkel szemben jogorvoslat van folyamatban, és amelyek nem súlyos, ismétlődő és rendszeres jogsértések orvoslására irányulnak, a tagállamok engedélyezhetik az említett közigazgatási intézkedések közzétételének elhalasztását a jogorvoslat benyújtására vonatkozó határidő lejártáig.

Amennyiben a közzététel olyan határozatokra vonatkozik, amellyel szemben jogorvoslatot nyújtottak be, a felügyeletek a honlapjukon haladéktalanul közzéteszik az erre vonatkozó információt, valamint a jogorvoslatra vonatkozó későbbi információkat és a jogorvoslat eredményét is. A pénzbírságot kiszabó, közigazgatási intézkedést alkalmazó, vagy kényszerítő bírságot kiszabó korábbi határozatot megsemmisítő határozatokat szintén közzé kell tenni.

(3) A közzétételnek legalább a jogsértés típusára és jellegére, valamint a felelős személyek személyazonosságára vonatkozó információkat tartalmaznia kell, továbbá pénzbírság és kényszerítő bírság esetében tartalmaznia kell azok összegét. A tagállamok nem kötelesek alkalmazni ezt az albekezdést a vizsgálati jellegű közigazgatási intézkedések alkalmazását elrendelő határozatokra, illetve az 56. cikk (2) bekezdésének a) és c) pontja alapján meghozott intézkedésekre.

Amennyiben a felügyeletek az első albekezdésben említett felelős személyek személyazonosságának vagy ezen személyek személyes adatainak közzétételét eseti értékelés alapján aránytalannak találják, vagy ha a közzététel veszélyezteti a pénzügyi piacok stabilitását vagy valamely folyamatban lévő vizsgálatot, a felügyeletek kötelesek:

a) elhalasztani a határozat közzétételét mindaddig, amíg a közzététel elmaradásának okai meg nem szűnnek;

b) a határozatot a nemzeti joggal összhangban lévő módon, név megjelölése nélkül közzétenni, amennyiben a név nélküli közzététel biztosítja az érintett személyes adatok hatékony védelmét; ebben az esetben az érintett adatok közzététele észszerű időtartamra elhalasztható, amennyiben előreláthatólag az említett időszak során a név nélküli közzététel indokai meg fognak szűnni;

c) eltekinteni a határozat közzétételétől abban az esetben, ha az a) és b) pontban meghatározott lehetőségek nem bizonyulnak elégségesnek az alábbiak valamelyikének biztosításához:

i. a pénzügyi piacok stabilitása ne kerüljön veszélybe;

ii. a kisebb jelentőségűnek tartott jogsértések esetében pénzbírságot kiszabó és közigazgatási intézkedéseket elrendelő határozatok közzététele arányos legyen.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az e cikkel összhangban közzétett információk a közzétételt követően 5 évig elérhetőek maradjanak a felügyeletek honlapján. A közzétételben szereplő személyes adatok azonban csak annyi ideig szerepelhetnek a felügyeletek honlapján, ameddig az szükséges az alkalmazandó adatvédelmi szabályokkal összhangban, de legfeljebb 5 évig.

59. cikk

A pénzbírságokra és az adminisztratív intézkedésekre vonatkozó információcsere

(1) A tagállamok biztosítják, hogy felügyeleteik és adott esetben az önszabályozó testületeket felügyeleti feladataik ellátása során felügyelő hatóság tájékoztassák az AMLA-t az e szakasznak megfelelően kiszabott valamennyi pénzbírságról és alkalmazott közigazgatási intézkedésről, beleértve az ezekkel kapcsolatos jogorvoslatot és annak eredményét is. Ezeket az információkat más felügyeletekkel is meg kell osztani, ha a pénzbírság vagy a közigazgatási intézkedés két vagy több tagállamban működő szervezetet érint.

(2) Az AMLA a honlapján a 58. cikkel összhangban kiszabott pénzbírságoknak és alkalmazott közigazgatási intézkedéseknek az egyes felügyeletek általi közzétételére mutató linkeket tart fenn, valamint feltünteti, hogy az egyes tagállamok milyen időtartamra teszik közzé a pénzbírságokat vagy a közigazgatási intézkedéseket.

5. SZAKASZ

Jogsértések bejelentése

60. cikk

Jogsértések bejelentése és a bejelentő személyek védelme

(1) Az (EU) 2019/1937 irányelv alkalmazandó az (EU) 2024/1624 és az (EU) 2023/1113 rendelet, valamint ezen irányelv megsértésének bejelentésére, valamint az ilyen jogsértéseket bejelentő személyek és a bejelentésekkel érintett személyek védelmére.

(2) Az (EU) 2019/1937 irányelvvel összhangban a kötelezett szolgáltatókra alkalmazandó követelmények tekintetében a felügyeleti hatóságok a külső bejelentési csatornák létrehozására és a bejelentések nyomon követésére illetékes hatóságok.

(3) Az 52. cikkben említett, önszabályozó testületeket felügyelő hatóságok a felügyeleti feladatok ellátása során alkalmazandó követelmények tekintetében a külső bejelentési csatornák létrehozására és az önszabályozó testületek és személyzetük által tett bejelentések nyomon követésére illetékes hatóságok.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a nem pénzügyi ágazatbeli felügyeleti hatóságok évente jelentést tegyenek az AMLA-nak az alábbiakról:

a) az (1) bekezdés alapján kapott bejelentések száma, valamint a nyomon követett vagy aktuálisan nyomon követés alatt álló bejelentések arányára vonatkozó információk, beleértve azt is, hogy ezeket a bejelentéseket már lezárták-e vagy sem, valamint az elutasított bejelentések arányára vonatkozó információk;

b) a bejelentett szabálytalanságok típusai;

c) a bejelentések nyomon követése esetén a felügyelet által hozott intézkedések leírása, valamint a még nem lezárt bejelentések esetében a felügyeletek által tervezett intézkedések leírása;

d) a bejelentések elutasítása esetén az elutasítás indokai.

Az első albekezdésben említett éves jelentés nem tartalmazhat a bejelentő személyek kilétére vagy foglalkozására vonatkozó információkat, sem bármely más olyan információt, amely az azonosításukhoz vezethet.

V. FEJEZET

EGYÜTTMŰKÖDÉS

1. SZAKASZ

Együttműködés a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem terén

61. cikk

Általános rendelkezések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a szakpolitikai döntéshozók, a pénzügyi információs egységek, a felügyeletek, köztük az AMLA, az egyéb illetékes hatóságok, valamint az adóhatóságok rendelkezzenek olyan hatékony mechanizmusokkal, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre, valamint a célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtásának és kijátszásának megakadályozására irányuló szakpolitikák és tevékenységek kidolgozása és végrehajtása terén együttműködjenek, és azt a tagállamon belül koordinálják, többek között a 8. cikk szerinti kötelezettségeik teljesítése céljából.

(2) Az (EU) 2024/1624 rendelet IV. fejezete és ezen irányelv II. fejezetének 1. szakasza alapján az illetékes hatóságok által a tényleges tulajdonlásra vonatkozó megszerzett információk tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok időben és díjmentesen átadhassák ezeket az információkat más tagállamok vagy harmadik országok azonos hatáskörű illetékes hatóságainak.

(3) A tagállamok nem tiltják és nem sújtják észszerűtlen vagy indokolatlanul korlátozó feltételekkel az illetékes hatóságok és az azonos hatáskörű illetékes hatóságok között ezen irányelv alkalmazásában történő információcserét és segítségnyújtást. A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok ne utasítsák vissza a segítségnyújtás iránti kérést az alábbi okokból:

a) a kérést úgy tekintik, hogy annak adóügyi vonatkozásai is vannak;

b) a nemzeti jog titoktartási kötelezettséget vagy az adatok bizalmasságának megőrzésére vonatkozó kötelezettséget ír elő a kötelezett szolgáltatók számára, kivéve azokat az eseteket, amikor a kért releváns információ ügyvédi titoktartási kötelezettség vagy jogszabályon alapuló szakmai titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozik az (EU) 2024/1624 rendelet 70. cikk (2) bekezdésében előírtak szerint;

c) a kérést fogadó tagállamban vizsgálat, nyomozás, eljárás, vagy a pénzügyi információs egység által végzett elemzés van folyamatban, kivéve, ha a segítségnyújtás hátráltatná az adott vizsgálatot, nyomozást, eljárást vagy a pénzügyi információs egység által végzett elemzést;

d) a kérést benyújtó azonos hatáskörű illetékes hatóság jellege vagy jogállása eltér a kérést fogadó illetékes hatóságétól.

62. cikk

Az illetékes hatóságok jegyzékének közlése

(1) A hatékony együttműködés és különösen az információcsere megkönnyítése és előmozdítása érdekében a tagállamok közlik a Bizottsággal és az AMLA-val:

a) azon felügyeletek jegyzékét, amelyek felelősek annak felügyeletéért, hogy a kötelezett szolgáltatók megfelelnek-e az (EU) 2024/1624 rendeletnek, valamint adott esetben az ezen irányelv szerinti felügyeleti feladataik ellátása során az önszabályozó testületeket felügyelő hatóság nevét és elérhetőségeit;

b) saját pénzügyi információs egységük elérhetőségeit;

c) az egyéb illetékes nemzeti hatóságok jegyzékét.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a következő elérhetőségeket kell megadni:

a) kapcsolattartó pont, vagy ennek hiányában a kapcsolattartó személy neve és beosztása;

b) a kapcsolattartó pont e-mail címe és telefonszáma, vagy ennek hiányában a kapcsolattartó személy munkahelyi e-mail címe és telefonszáma.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a Bizottságnak és az AMLA-nak az (1) bekezdés értelmében nyújtott információkat azok változása esetén haladéktalanul naprakésszé tegyék.

(4) Az AMLA a honlapján közzéteszi az (1) bekezdésben említett hatóságok nyilvántartását, és elősegíti a (2) bekezdésben említett információcserét az illetékes hatóságok között. A nyilvántartásban szereplő hatóságok – saját hatáskörükön belül – kapcsolattartó pontként szolgálnak az azonos hatáskörű illetékes hatóságok számára. A pénzügyi információs egységek és a felügyeleti hatóságok kapcsolattartó pontként is szolgálnak az AMLA számára.

63. cikk

Együttműködés az AMLA-val

A pénzügyi információs egységek és a felügyeleti hatóságok kötelesek együttműködni az AMLA-val, és annak rendelkezésére bocsátani az ezen irányelv, az (EU) 2024/1624, valamint az (EU) 2024/1620 rendelet szerinti feladatai ellátásához szükséges valamennyi információt.

2. SZAKASZ

Együttműködés más hatóságokkal és a bizalmas információk cseréje

64. cikk

Hitelintézetekkel vagy pénzügyi intézményekkel kapcsolatos együttműködés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi felügyeletek, a pénzügyi információs egységek, valamint a hitelintézetek vagy a pénzügyi intézmények más uniós jogi aktusok szerinti felügyeletére hatáskörrel rendelkező hatóságok saját hatáskörükön belül szorosan együttműködjenek egymással, és egymás rendelkezésére bocsássák a feladataik ellátásához szükséges információkat. Az együttműködés és az információcsere nem sérthet a pénzügyi felügyelet vagy az egyéb jogi aktusok értelmében a hitelintézetek vagy a pénzügyi intézmények feletti felügyeleti hatáskörrel felruházott hatóság helye szerinti tagállam büntető- vagy közigazgatási jogszabályaival összhangban folyamatban lévő vizsgálatot, a pénzügyi információs egység által végzett elemzést, nyomozást vagy eljárást, és nem érinti az 67. cikk (1) bekezdésében előírt szakmai titoktartási követelményeket.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a pénzügyi felügyeletek olyan hiányosságokat tárnak fel egy hitelintézet pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni belső kontrollrendszerében és az (EU) 2024/1624 rendelet követelményeinek alkalmazásában, amelyek lényegesen megnövelik azokat a kockázatokat, amelyeknek az intézmény ki van vagy ki lehet téve, a pénzügyi felügyelet haladéktalanul értesíti az Európai Bankhatóságot (EBH) és azt a hatóságot vagy szervet, amely a 2013/36/EU irányelvvel összhangban felügyeli a hitelintézetet, ideértve az 1024/2013/EU rendelet alapján eljáró EKB-t is.

Potenciálisan megnövekedett kockázat esetén lehetővé kell tenni a pénzügyi felügyeletek számára, hogy együttműködjenek és információt cseréljenek a 2013/36/EU irányelvvel összhangban az intézményt felügyelő hatóságokkal, és közös értékelést készítsenek, amelyet az értesítést elsőként küldő felügyeletnek bejelentés keretében el kell juttatnia az EBH-nak. Az AMLA-t tájékoztatni kell a bejelentésről.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a pénzügyi felügyeletek azt állapítják meg, hogy egy hitelintézet megtagadta az üzleti kapcsolat létesítését, vagy annak megszüntetése mellett döntött, de azt az (EU) 2024/1624 rendelet 21. cikkének (3) bekezdése szerinti dokumentált ügyfél-átvilágítás nem indokolja, erről tájékoztatják azt a hatóságot, amely felelős azért, hogy a hitelintézet megfeleljen a 2014/92/EU vagy az (EU) 2015/2366 irányelvnek.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi felügyeletek együttműködjenek a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 18. pontjában meghatározott szanálási hatóságokkal vagy a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 18. pontja szerint kijelölt hatóságokkal.

A pénzügyi felügyeleteknek tájékoztatniuk kell az első albekezdésben említett hatóságokat, ha felügyeleti tevékenységeik gyakorlása során a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem céljából a következő helyzetek bármelyikét azonosítják:

a) a betétek befagyasztásának fokozott valószínűsége;

b) annak kockázata, hogy egy hitelintézet vagy pénzügyi intézmény a 2014/59/EU irányelv 32. cikkének (4) bekezdésével összhangban fizetésképtelennek vagy valószínűleg fizetésképtelenné válónak minősül.

Az e bekezdés első albekezdésben említett hatóságok kérésére, amennyiben fokozott a valószínűsége a betétek befagyasztásának, vagy fennáll annak a kockázata, hogy egy hitelintézet vagy pénzügyi intézmény a 2014/59/EU irányelv 32. cikkének (4) bekezdésével összhangban fizetésképtelennek vagy valószínűleg fizetésképtelenné válónak minősüljön, a pénzügyi felügyeletek tájékoztatják az említett hatóságokat minden olyan, az adott hitelintézet vagy pénzügyi intézmény által kezelt ügyletről, számláról vagy üzleti kapcsolatról, amelyet a pénzügyi információs egység a 24. cikk alapján felfüggesztett.

(5) A pénzügyi felügyeletek évente kötelesek beszámolni az AMLA-nak az e cikk szerint más hatóságokkal folytatott együttműködésükről, beleértve a pénzügyi információs egységeknek az említett együttműködésben való részvételéről is.

(6) Az AMLA 2029. július 10-ig az EBH-val konzultálva iránymutatásokat ad ki a pénzügyi felügyeletek és a (2), (3) és (4) bekezdésben említett hatóságok közötti együttműködésről, többek között a pénzügyi információs egységek ilyen együttműködésben való részvételének mértékéről.

65. cikk

A könyvvizsgálókkal kapcsolatos együttműködés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a könyvvizsgálókért felelős felügyeletek és adott esetben az önszabályozó testületeket az ezen irányelv IV. fejezete szerint felügyelő hatóságok, a tagállamok pénzügyi információs egysége, valamint a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([45]) 32. cikke és az 537/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([46]) 20. cikke értelmében a jog szerinti könyvvizsgálók és könyvvizsgáló cégek felügyeletére hatáskörrel rendelkező hatóságok saját hatáskörükön belül szorosan együttműködjenek egymással, és egymás rendelkezésére bocsássák a feladataik ellátásához szükséges információkat.

Az e cikk alapján kicserélt bizalmas információkat az első albekezdésben említett hatóságok kizárólag az ezen irányelv vagy az első albekezdésben említett egyéb uniós jogi aktusok hatálya alá tartozó feladataik ellátásához, valamint az e feladatok ellátásához kifejezetten kapcsolódó közigazgatási vagy bírósági eljárások keretében használhatják fel.

(2) A tagállamok megtilthatják az (1) bekezdésben említett hatóságoknak az együttműködést abban az esetben, ha az ilyen együttműködés – beleértve az információcserét is – a hatóságok helye szerinti tagállam büntető- vagy közigazgatási jogszabályaival összhangban folyamatban lévő vizsgálatot, a pénzügyi információs egység által végzett elemzést, nyomozást vagy eljárást sértene.

66. cikk

Együttműködés a célzott pénzügyi szankciók végrehajtásáért felelős hatóságokkal

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeletek, pénzügyi információs egységük, valamint a célzott pénzügyi szankciók végrehajtásáért felelős hatóságok saját hatáskörükön belül szorosan együttműködjenek egymással, és egymás rendelkezésére bocsássák a feladataik ellátásához szükséges információkat.

Az e cikk alapján kicserélt bizalmas információkat az első albekezdésben említett hatóságok kizárólag az ezen irányelv vagy egyéb uniós jogi aktusok hatálya alá tartozó feladataik ellátásához, valamint az e feladatok ellátásához kifejezetten kapcsolódó közigazgatási vagy bírósági eljárások keretében használhatják fel.

(2) A tagállamok megtilthatják az (1) bekezdésben említett hatóságoknak az együttműködést abban az esetben, ha az ilyen együttműködés – beleértve az információcserét is – a hatóságok helye szerinti tagállam büntető- vagy közigazgatási jogszabályaival összhangban folyamatban lévő vizsgálatot, nyomozást vagy eljárást sértene.

([45]) Az Európai Parlament és a Tanács 2006/43/EK irányelve (2006. május 17.) az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról, a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 84/253/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 157., 2006.6.9., 87. o.).

([46]) Az Európai Parlament és a Tanács 537/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a közérdeklődésre számot tartó gazdálkodó egységek jogszabályban előírt könyvvizsgálatára vonatkozó egyedi követelményekről és a 2005/909/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 158., 2014.5.27., 77. o.).

67. cikk

Szakmai titoktartási követelmények

(1) A tagállamok előírják, hogy minden olyan személy, aki felügyeleteknek vagy az 52. cikkben említett hatóságoknak dolgozik vagy dolgozott, valamint az említett felügyeletek vagy hatóságok nevében eljáró könyvvizsgálók vagy szakértők szakmai titoktartásra kötelezettek legyenek.

Az uniós és a nemzeti jog szerint folytatott nyomozással és büntetőeljárással érintett esetek, valamint a pénzügyi információs egységnek a 42. és 43. cikk alapján átadott információk sérelme nélkül az első albekezdésben említett személyek az ezen irányelv szerinti feladataik teljesítése során tudomásukra jutó bizalmas információkat csak összefoglaló vagy összesített formában fedhetik fel olyan módon, amelyből az egyes kötelezett szolgáltatókat nem lehet azonosítani.

(2) E cikk (1) bekezdése nem zárja ki az információcserét a következők között:

a) felügyeletek, akár valamely tagállamon belül, akár különböző tagállamokban, ideértve az AMLA-t is, amennyiben felügyeletként jár el, illetve az ezen irányelv 52. cikkben említett hatóságok;

b) felügyeletek, valamint az ezen irányelv 52. cikkében említett hatóságok és a pénzügyi információs egységek;

c) felügyeletek, valamint az ezen irányelv 52. cikkében említett hatóságok és az (EU) 2024/1624 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének 44. pontja c) és d) alpontjában említett illetékes hatóságok;

d) pénzügyi felügyeletek és a hitelintézetek és pénzügyi intézmények felügyeletére vonatkozó egyéb uniós jogi aktusok alapján a hitelintézetek és pénzügyi intézmények felügyeletét ellátó hatóságok, ideértve az 1024/2013/EU rendelettel összhangban eljáró EKB-t is, függetlenül attól, hogy egy tagállamon belül vagy különböző tagállamokban találhatók.

E bekezdés első albekezdésének d) pontja alkalmazásában az információcserére az (1) bekezdésben előírt szakmai titoktartási követelmények vonatkoznak.

(3) Az a hatóság, vagy önszabályozó testület, amely a (2) bekezdés alapján bizalmas információt kap, ezt az információt csak a következő esetekben használhatja fel:

a) az ezen irányelv vagy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel, a prudenciális szabályozással és a hitelintézetek és pénzügyi intézmények felügyeletével kapcsolatos más uniós jogi aktusok szerinti feladatai ellátása során, ideértve a szankciók alkalmazását;

b) a hatóság, vagy önszabályozó testület határozatával szembeni jogorvoslati eljárásban, beleértve a bírósági eljárásokat;

c) bírósági eljárásokban, amelyet olyan különös rendelkezések alapján kezdeményeztek, amelyeket az ezen irányelv területén vagy a prudenciális szabályozás és a hitelintézetek és pénzügyi intézmények felügyelete terén elfogadott uniós jog határoz meg.

68. cikk

Információcsere a felügyeletek között és más hatóságokkal

(1) Az (EU) 2024/1624 rendelet 70. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozó esetek kivételével a tagállamok engedélyezik az alábbiak közötti információcserét:

a) a felügyeletek és az önszabályozó testületeket az ezen irányelv IV. fejezete szerint felügyelő hatóságok, akár azonos, akár eltérő tagállamban;

b) a felügyeletek és a jogszabály szerint a pénzügyi piacok felügyeletéért felelős hatóságok, saját felügyeleti feladataik ellátása során;

c) a könyvvizsgálókért felelős felügyeletek és adott esetben az önszabályozó testületeket az ezen irányelv IV. fejezete szerint felügyelő hatóságok, valamint a 2006/43/EK irányelv 32. cikke és az 537/2014/EU rendelet 20. cikke értelmében a jog szerinti könyvvizsgálók és könyvvizsgáló cégek felügyeletére hatáskörrel rendelkező hatóságok, beleértve a különböző tagállamok hatóságait is.

A 67. cikk (1) és (3) bekezdésében megállapított szakmai titoktartási követelmények nem akadályozzák az e bekezdés első albekezdésében említett információcserét.

Az e bekezdés alapján kicserélt bizalmas információk kizárólag az érintett hatóságok feladatainak ellátása során, valamint az e feladatok ellátásához kifejezetten kapcsolódó közigazgatási vagy bírósági eljárások keretében használhatók fel. A kapott információra minden esetben a 67. cikk (1) bekezdésében említett szakmai titoktartási követelményekkel legalább egyenértékű követelmények vonatkoznak.

(2) A tagállamok engedélyezhetik bizonyos információk felfedését más olyan nemzeti hatóságok előtt, amelyek a pénzügyi piacok felügyeletéért jogszabály alapján felelősek, vagy amelyek kijelölt felelősségi területe a pénzmosás, annak alapbűncselekményei vagy a terrorizmusfinanszírozás kivizsgálása és az ellenük folytatott küzdelem. A 67. cikk (1) és (3) bekezdésében megállapított szakmai titoktartási követelmények nem akadályozzák az információk felfedését.

Az e bekezdés alapján kicserélt bizalmas információkat azonban az érintett hatóságok csak jogi feladataik ellátása céljából használhatják fel. Az említett információkhoz hozzáféréssel rendelkező személyekre a 67. cikk (1) bekezdésében említett szakmai titoktartási követelményekkel legalább egyenértékű követelmények vonatkoznak.

(3) A tagállamok a következő feltételekkel engedélyezhetik a kötelezett szolgáltatók (EU) 2024/1624 rendeletnek való megfelelése felügyeletéhez kapcsolódó bizonyos információk felfedését a parlamenti vizsgálóbizottságok, a számvevőszékek vagy az adott tagállamban a vizsgálatokért felelős egyéb szervek előtt:

a) a szerveknek a nemzeti jogban pontosan meghatározott megbízatása van a felügyeletek vagy a felügyeletre vonatkozó jogszabályalkotásért felelős hatóságok intézkedéseinek kivizsgálására vagy ellenőrzésére;

b) az a) pontban említett megbízatás teljesítéséhez feltétlenül szükség van az információra;

c) az információhoz hozzáféréssel rendelkező személyekre a nemzeti jog alapján legalább az (1) bekezdésben említettekkel egyenértékű szakmai titoktartási követelmények vonatkoznak;

d) amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, az nem fedhető fel azon felügyelet kifejezett hozzájárulása nélkül, amely azt felfedte, és kizárólag abból a célból fedhető fel, amelyhez az említett felügyelet a hozzájárulását adta.

A tagállamok engedélyezhetik továbbá, hogy az e bekezdés első albekezdése szerinti információkat az Európai Parlament által az EUMSZ 226. cikkével és a 95/167/EK, Euratom, ESZAK európai parlamenti, tanácsi és bizottsági határozat ([47]) 2. cikkével összhangban létrehozott ideiglenes vizsgálóbizottságok elé tárják, amennyiben ez az említett bizottságok tevékenységeinek ellátásához szükséges.

3. SZAKASZ

Az együttműködésre vonatkozó iránymutatások

69. cikk

Iránymutatások a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos együttműködésre vonatkozóan

Az AMLA 2029. július 10-ig az EKB-val, az európai felügyeleti hatóságokkal, az Europollal, az Eurojusttal és az Európai Ügyészséggel együttműködve iránymutatásokat ad ki a következőkre vonatkozóan:

a) az e fejezet 1. szakasza szerinti illetékes hatóságok közötti, valamint az e fejezet 2. szakaszában említett hatóságokkal és a központi nyilvántartásokért felelős hatóságokkal folytatott együttműködés a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése érdekében;

b) a kötelezett szolgáltatók felügyeletére egyéb uniós jogi aktusok alapján hatáskörrel rendelkező hatóságok által a pénzmosással és a terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos aggályoknak az említett uniós jogi aktusok szerinti feladataik ellátása során történő figyelembevétele érdekében alkalmazandó eljárások.

([47]) Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság 95/167/EK, Euratom, ESZAK határozata (1995. április 19.) az Európai Parlament vizsgálati jogának gyakorlására vonatkozó részletes rendelkezésekről (HL L 113., 1995.5.19., 1. o.).

VI. FEJEZET

ADATVÉDELEM

70. cikk

A személyes adatok egyes kategóriáinak kezelése

(1) Amennyiben ezen irányelv alkalmazásában szükséges, az illetékes hatóságok kezelhetik a személyes adatoknak az (EU) 2016/679 rendelet 9. cikkének (1) bekezdésében említett különleges kategóriáit, valamint az ugyanazon rendelet 10. cikkében említett, a büntetőjogi felelősség megállapítására vonatkozó határozatokra és a bűncselekményekre vonatkozó személyes adatokat az érintett jogaira és szabadságaira vonatkozó megfelelő biztosítékok, továbbá az alábbi biztosítékok figyelembevételével:

a) az ilyen adatok kezelését kizárólag az egyes illetékes hatóságok kifejezetten e feladatok ellátására kijelölt és felhatalmazott személyzete végezheti eseti jelleggel;

b) az illetékes hatóságok személyzetének szigorú szakmai titoktartási és adatvédelmi előírásoknak kell megfelelnie, feddhetetlennek és megfelelően képzettnek kell lennie, többek között a nagy adathalmazok etikus felhasználása terén;

c) az adatok szigorú technológiai normáknak megfelelő biztonságát technikai és szervezési intézkedések útján kell garantálni.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett biztosítékok az (EU) 2018/1725 rendelet 10. cikkének (1) bekezdésében említett különleges adatkategóriáknak, valamint az ugyanazon rendelet 11. cikkében említett, büntetőjogi felelősség megállapítására vonatkozó határozatokra és bűncselekményekre vonatkozó személyes adatoknak az uniós intézmények, szervek, hivatalok vagy ügynökségek által az ezen irányelv alkalmazásában végzett kezelésére is alkalmazandók.

VII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

71. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 10. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre 2024. július 9-től kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 10. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban megállapított elvekkel összhangban konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 10. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő 3 hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam 3 hónappal meghosszabbodik.

72. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az (EU) 2023/1113 rendelet 34. cikkével létrehozott, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésével foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

73. cikk

A FIU.net átmeneti irányítása

A Bizottság 2027. július 10-ig átadja az AMLA-nak a FIU.net irányítását.

Az átadás befejezéséig a Bizottság megadja a szükséges segítséget a FIU.net működtetéséhez és az Unión belüli pénzügyi információs egységek közötti információcseréhez. E célból a Bizottság rendszeresen összehívja a tagállami pénzügyi információs egységek képviselőiből álló uniós FIU-platform üléseit a FIU.net működésének felügyelete érdekében.

74. cikk

Az (EU) 2015/849 irányelv módosítása

Az (EU) 2015/849 irányelv a következőképpen módosul:

1. A 30. cikk (5) bekezdésének első és második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A tagállamok biztosítják, hogy az alábbiak minden esetben hozzáférjenek a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz:

a) az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek korlátozás nélkül;

b) a kötelezett szolgáltatók a II. fejezet szerinti ügyfél-átvilágítás keretében;

c) bármely olyan személy vagy szervezet, aki, illetve amely jogos érdeket tud igazolni.

Az első albekezdés c) pontjában említett személyek vagy szervezetek minimálisan a tényleges tulajdonos nevére, születési évére és hónapjára, a tényleges tulajdonos tartózkodási helye szerinti országra és a tényleges tulajdonos állampolgárságára, valamint a tényleges tulajdonosi érdekeltség jellegére és mértékére vonatkozó információkhoz kapnak hozzáférést”.

2. A 31. cikk (4) bekezdésének első és második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy az alábbiak minden esetben hozzáférjenek a bizalmi vagyonkezelés vagy a hasonló, társulás jellegű jogi megállapodás tényleges tulajdonosára vonatkozó információkhoz:

a) az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek korlátozás nélkül;

b) a kötelezett szolgáltatók a II. fejezet szerinti ügyfél-átvilágítás keretében;

c) bármely olyan természetes vagy jogi személy, aki illetve amely a tényleges tulajdonlásra vonatkozó információkhoz való hozzáféréshez fűződő jogos érdeket tud igazolni.

Az első albekezdés c) pontjában említett természetes vagy jogi személyek számára hozzáférhető információk a tényleges tulajdonos neve, születésének éve és hónapja, a tartózkodási helye szerinti ország és az állampolgársága, valamint a tényleges tulajdonosi érdekeltség jellege és mértéke.”

75. cikk

Az (EU) 2019/1937 irányelv módosítása

Az (EU) 2019/1937 irányelv melléklete II. része A. szakaszának 2. pontja a következő alponttal egészül ki:

„iii. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1624 rendelete (2024. május 31.) a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről (HL L, 2024/1624, 2024.6.19., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj).”

76. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2032. július 10-ig, majd azt követően háromévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv végrehajtásáról.

77. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az (EU) 2015/849 irányelv 2027. július 10-én hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat ezen irányelvre és az (EU) 2024/1624 rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni, és az ezen irányelv mellékletében szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

78. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2027. július 10-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Az első albekezdéstől eltérve, a tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 74. cikknek 2025. július 10-ig, a 11., a 12., a 13. és a 15. cikknek 2026. július 10-ig, a 18. cikknek pedig 2029. július 10-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

79. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

80. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2024. május 31-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
R. METSOLA	H. LAHBIB

MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

Az (EU) 2015/849 irányelv	Ez az irányelv	Az (EU) 2024/1624 rendelet
1. cikk, (1) bekezdés	—	—
1. cikk, (2) bekezdés	—	—
1. cikk, (3) bekezdés	—	2. cikk, (1) bekezdés, 1. pont
1. cikk, (4) bekezdés	—	2. cikk, (1) bekezdés, 1. pont
1. cikk, (5) bekezdés	—	2. cikk, (1) bekezdés, 2. pont
1. cikk, (6) bekezdés	—	2. cikk, (1) bekezdés, 1. és 2. pont
2. cikk, (1) bekezdés	—	3. cikk
2. cikk, (2) bekezdés	—	4. cikk
2. cikk, (3) bekezdés	—	6. cikk, (1) bekezdés
2. cikk, (4) bekezdés	—	6. cikk, (2) bekezdés
2. cikk, (5) bekezdés	—	6. cikk, (3) bekezdés
2. cikk, (6) bekezdés	—	6. cikk, (4) bekezdés
2. cikk, (7) bekezdés	—	6. cikk, (5) bekezdés
2. cikk, (8) bekezdés	—	7. cikk
2. cikk, (9) bekezdés	—	4. cikk, (3) bekezdés és 6. cikk, (6) bekezdés
3. cikk, 1. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 5. pont
3. cikk, 2. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 6. pont
3. cikk, 3. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 4. pont
3. cikk, 4. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 3. pont
3. cikk, 5. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 47. pont
3. cikk, 6. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 28. pont
3. cikk, 6. pont, a) alpont	—	51-55. cikk
3. cikk, 6. pont, b) alpont	—	58. cikk
3. cikk, 6. pont, c) alpont	—	57. cikk
3. cikk, 7. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 11 pont
3. cikk, 8. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 22. pont
3. cikk, 9. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 34. pont és 2. cikk, (2) bekezdés
3. cikk, 10. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 35. pont és 2. cikk (5) bekezdés

Az (EU) 2015/849 irányelv	Ez az irányelv	Az (EU) 2024/1624 rendelet
3. cikk, 11. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 36. pont
3. cikk, 12. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 40. pont
3. cikk, 13. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 19. pont
3. cikk, 14. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 12. pont
3. cikk, 15. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 41. pont
3. cikk, 16. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 17. pont
3. cikk, 17. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 23. pont
3. cikk, 18. pont	—	2. cikk, (1) bekezdés, 7. pont
3. cikk, 19. pont	—	—
4. cikk	3. cikk	—
5. cikk	—	—
6. cikk	7. cikk	—
7. cikk	8. cikk	—
8. cikk, (1) bekezdés	—	10. cikk, (1) bekezdés
8. cikk, (2) bekezdés	—	10. cikk, (2) és (3) bekezdés
8. cikk, (3) bekezdés	—	9. cikk, (1) bekezdés
8. cikk, (4) bekezdés	—	9. cikk, (2) bekezdés
8. cikk, (5) bekezdés	—	9. cikk, (2) és (3) bekezdés
9. cikk	—	29. cikk
10. cikk, (1) bekezdés	—	79. cikk, (1) bekezdés
10. cikk, (2) bekezdés	—	79. cikk, (3) bekezdés
11. cikk	—	19. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés
12. cikk	—	19. cikk, (7) bekezdés és 79. cikk (2) bekezdés
13. cikk, (1) bekezdés	—	20. cikk, (1) bekezdés
13. cikk, (2) bekezdés	—	20. cikk, (2) bekezdés
13. cikk, (3) bekezdés	—	20. cikk, (2) bekezdés
13. cikk, (4) bekezdés	—	20. cikk, (4) bekezdés
13. cikk, (5) bekezdés	—	47. cikk
13. cikk, (6) bekezdés	—	22. cikk, (4) bekezdés
14. cikk, (1) bekezdés	—	23. cikk, (1) és (4) bekezdés
14. cikk, (2) bekezdés	—	23. cikk, (2) bekezdés

Az (EU) 2015/849 irányelv	Ez az irányelv	Az (EU) 2024/1624 rendelet
14. cikk, (3) bekezdés	—	23. cikk, (3) bekezdés
14. cikk, (4) bekezdés	—	21. cikk, (1) és (2) bekezdés
14. cikk, (5) bekezdés	—	26. cikk, (2) és (3) bekezdés
15. cikk	—	20. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés és 33. cikk
16. cikk	—	33. cikk, (1) bekezdés
17. cikk	—	—
18. cikk, (1) bekezdés	—	34. cikk, (1) és (8) bekezdés
18. cikk, (2) bekezdés	—	34. cikk, (2) bekezdés
18. cikk, (3) bekezdés	—	34. cikk, (3) bekezdés
18. cikk, (4) bekezdés	—	—
18a. cikk, (1) bekezdés	—	29. cikk, (4) bekezdés
18a. cikk, (2) bekezdés	—	29. cikk, (5) és (6) bekezdés és 35. cikk, a) pont
18a. cikk, (3) bekezdés	—	29. cikk, (5) és (6) bekezdés és 35. cikk, b) pont
18a. cikk, (4) bekezdés	—	—
18a. cikk, (5) bekezdés	—	29. cikk, (6) bekezdés
19. cikk	—	36. cikk
20. cikk	—	9. cikk, (2) bekezdés, 20. cikk, (1) bekezdés és 42. cikk, (1) bekezdés
20. cikk, a) pont	—	9. cikk, (2) bekezdés, a) pont, iii. alpont és 20. cikk, (1) bekezdés, g) pont
20. cikk, b) pont	—	42. cikk, (1) bekezdés
20a. cikk	—	43. cikk
21. cikk	—	44. cikk
22. cikk	—	45. cikk
23. cikk	—	46. cikk
24. cikk	—	39. cikk
25. cikk	—	48. cikk, (1) bekezdés
26. cikk	—	48. cikk
27. cikk	—	49. cikk
28. cikk	—	48. cikk, (3) bekezdés
29. cikk	—	—

Az (EU) 2015/849 irányelv	Ez az irányelv	Az (EU) 2024/1624 rendelet
30. cikk, (1) bekezdés	—	63. cikk, (1) bekezdés, (2) bekezdés, második albekezdés és (4) bekezdés és 68. cikk
30. cikk, (2) bekezdés	—	63. cikk, (5) bekezdés
30. cikk, (3) bekezdés	10. cikk, (1) bekezdés	—
30. cikk, (4) bekezdés	10. cikk, (7) és (10) bekezdés	24. cikk
30. cikk, (5) bekezdés, első albekezdés	11. cikk és 12. cikk, (2) bekezdés	—
30. cikk, (5) bekezdés, második albekezdés	12. cikk, (1) bekezdés	—
30. cikk, (5) bekezdés, harmadik albekezdés	—	—
30. cikk, (5a) bekezdés	11. cikk, (4) bekezdés és 13. cikk, (12) bekezdés	—
30. cikk, (6) bekezdés	11. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés	—
30. cikk, (7) bekezdés	61. cikk, (2) bekezdés	—
30. cikk, (8) bekezdés	—	22. cikk, (7) bekezdés
30. cikk, (9) bekezdés	15. cikk	—
30. cikk, (10) bekezdés	10. cikk, (19) és (20) bekezdés	—
31. cikk, (1) bekezdés	—	58. cikk, (1) bekezdés, 64. cikk, (1) bekezdés és 68. cikk
31. cikk, (2) bekezdés	—	64. cikk, (3) bekezdés
31. cikk, (3) bekezdés	—	64. cikk, (5) bekezdés
31. cikk, (3a) bekezdés	10. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés	67. cikk
31. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés	11. cikk és 12. cikk, (2) bekezdés	—
31. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés	12. cikk, (1) bekezdés	—
31. cikk, (4) bekezdés, harmadik albekezdés	—	—
31. cikk, (4) bekezdés, negyedik albekezdés	11. cikk, (2) bekezdés	—
31. cikk, (4a) bekezdés	11. cikk, (4) bekezdés és 13. cikk, (12) bekezdés	—
31. cikk, (5) bekezdés	10. cikk, (7) és (10) bekezdés	24. cikk
31. cikk, (6) bekezdés	—	22. cikk, (7) bekezdés
31. cikk, (7) bekezdés	61. cikk, (2) bekezdés	—
31. cikk, (7a) bekezdés	15. cikk	—
31. cikk, (9) bekezdés	10. cikk, (19) és (20) bekezdés	—
31. cikk, (10) bekezdés	—	58. cikk, (4) bekezdés
31a. cikk	17. cikk, (1) bekezdés	—
32. cikk, (1) bekezdés	19. cikk, (1) bekezdés	—

Az (EU) 2015/849 irányelv	Ez az irányelv	Az (EU) 2024/1624 rendelet
32. cikk, (2) bekezdés	62. cikk, (1) bekezdés	—
32. cikk, (3) bekezdés	19. cikk, (2) bekezdés, (3) bekezdés, első albekezdés, (4) és (5) bekezdés	—
32. cikk, (4) bekezdés	21. cikk, (1) bekezdés és 22. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	—
32. cikk, (5) bekezdés	22. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	—
32. cikk, (6) bekezdés	22. cikk, (2) bekezdés	—
32. cikk, (7) bekezdés	24. cikk, (1) bekezdés	—
32. cikk, (8) bekezdés	19. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	—
32. cikk, (9) bekezdés	21. cikk, (4) bekezdés	—
32a. cikk, (1) bekezdés	16. cikk, (1) bekezdés	—
32a. cikk, (2) bekezdés	16. cikk, (2) bekezdés	—
32a. cikk, (3) bekezdés	16. cikk, (3) bekezdés	—
32a. cikk, (4) bekezdés	16. cikk, (5) bekezdés	—
32b. cikk	18. cikk	—
33. cikk, (1) bekezdés	—	69. cikk, (1) bekezdés
33. cikk, (2) bekezdés	—	69. cikk, (6) bekezdés
34. cikk, (1) bekezdés	—	70. cikk, (1) bekezdés
34. cikk, (2) bekezdés	—	70. cikk, (2) bekezdés
34. cikk, (3) bekezdés	40. cikk, (5) bekezdés	—
35. cikk	—	71. cikk
36. cikk	4. cikk	—
37. cikk	—	72. cikk
38. cikk	60. cikk	11. cikk, (2) bekezdés, negyedik albekezdés és (4) bekezdés, 14. cikk és 69. cikk, (7) bekezdés
39. cikk	—	73. cikk
40. cikk	—	77. cikk
41. cikk	70. cikk	76. cikk
42. cikk	—	78. cikk
43. cikk	—	—
44. cikk, (1) bekezdés	9. cikk, (1) bekezdés	—
44. cikk, (2) bekezdés	9. cikk, (2) bekezdés	—

Az (EU) 2015/849 irányelv	Ez az irányelv	Az (EU) 2024/1624 rendelet
44. cikk, (3) bekezdés	—	—
44. cikk, (4) bekezdés	9. cikk, (3) és (6) bekezdés	—
45. cikk, (1) bekezdés	—	16. cikk, (1) bekezdés
45. cikk, (2) bekezdés	—	8. cikk, (3), (4) és (5) bekezdés
45. cikk, (3) bekezdés	—	17. cikk, (1) bekezdés
45. cikk, (4) bekezdés	48. cikk	—
45. cikk, (5) bekezdés	—	17. cikk, (2) bekezdés
45. cikk, (6) bekezdés	—	17. cikk, (3) bekezdés
45. cikk, (7) bekezdés	—	17. cikk, (4) bekezdés
45. cikk, (8) bekezdés	—	16. cikk, (3) bekezdés
45. cikk, (9) bekezdés	41. cikk, (1) bekezdés	—
45. cikk, (10) bekezdés	41. cikk, (2) bekezdés	—
45. cikk, (11) bekezdés	41. cikk, (3) bekezdés	—
46. cikk, (1) bekezdés	—	12. és 15. cikk
46. cikk, (2) bekezdés	39. cikk, (2) bekezdés	—
46. cikk, (3) bekezdés	28. cikk, (1) bekezdés	—
46. cikk, (4) bekezdés	—	11. cikk, (1) bekezdés
47. cikk, (1) bekezdés	4. cikk, (1) és (2) bekezdés	—
47. cikk, (2) bekezdés	6. cikk, (1) bekezdés	—
47. cikk, (3) bekezdés	6. cikk, (2) bekezdés	—
48. cikk, (1) bekezdés	37. cikk, (1) bekezdés	—
48. cikk, (1a) bekezdés	37. cikk, (5) bekezdés és 62. cikk, (1) bekezdés	—
48. cikk, (2) bekezdés	37. cikk, (2) és (6) bekezdés	—
48. cikk, (3) bekezdés	37. cikk, (7) bekezdés	—
48. cikk, (4) bekezdés	37. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, 46. cikk és 54. cikk, (4) bekezdés	—
48. cikk, (5) bekezdés	46. cikk, (2) és (3) bekezdés és 47. cikk	—
48. cikk, (6) bekezdés	40. cikk, (1) bekezdés	—
48. cikk, (7) bekezdés	40. cikk, (2) bekezdés	—
48. cikk, (8) bekezdés	40. cikk, (4) bekezdés	—
48. cikk, (9) bekezdés	37. cikk, (3) bekezdés	—

Az (EU) 2015/849 irányelv	Ez az irányelv	Az (EU) 2024/1624 rendelet
48. cikk, (10) bekezdés	40. cikk, (3) bekezdés	—
49. cikk	61. cikk, (1) bekezdés	—
50. cikk	63. cikk	—
50a. cikk	61. cikk, (3) bekezdés	—
51. cikk	—	—
52. cikk	29. cikk	—
53. cikk	31. cikk	—
54. cikk	33. cikk	—
55. cikk	34. cikk	—
56. cikk	30. cikk, (2) és (3) bekezdés	—
57. cikk	35. cikk	—
57a. cikk, (1) bekezdés	67. cikk, (1) bekezdés	—
57a. cikk, (2) bekezdés	67. cikk, (2) bekezdés	—
57a. cikk, (3) bekezdés	67. cikk, (3) bekezdés	—
57a. cikk, (4) bekezdés	44. cikk, 46. cikk, (1) bekezdés és 47. cikk, (1) bekezdés	—
57a. cikk, (5) bekezdés	51. cikk	—
57b. cikk	68. cikk	—
58. cikk, (1) bekezdés	53. cikk, (1) bekezdés	—
58. cikk, (2) bekezdés	53. cikk, (2) és (3) bekezdés	—
58. cikk, (3) bekezdés	53. cikk, (4) bekezdés	—
58. cikk, (4) bekezdés	—	—
58. cikk, (5) bekezdés	53. cikk, (5) bekezdés	—
59. cikk, (1) bekezdés	55. cikk, (1) bekezdés	—
59. cikk, (2) bekezdés	55. cikk, (2) bekezdés és 56. cikk, (2) és (3) bekezdés	—
59. cikk, (3) bekezdés	55. cikk, (3) bekezdés	—
59. cikk, (4) bekezdés	55. cikk, (4) bekezdés	—
60. cikk, (1) bekezdés	58. cikk, (1) bekezdés, (2) bekezdés, első albekezdés és (3) bekezdés	—
60. cikk, (2) bekezdés	58. cikk, (2) bekezdés, harmadik albekezdés	—
60. cikk, (3) bekezdés	58. cikk, (4) bekezdés	—
60. cikk, (4) bekezdés	53. cikk, (6) bekezdés	—

Az (EU) 2015/849 irányelv	Ez az irányelv	Az (EU) 2024/1624 rendelet
60. cikk, (5) bekezdés	53. cikk, (7) bekezdés	—
60. cikk, (6) bekezdés	53. cikk, (8) bekezdés	—
61. cikk	60. cikk	—
62. cikk, (1) bekezdés	59. cikk, (1) bekezdés	—
62. cikk, (2) bekezdés	6. cikk, (6) bekezdés	—
62. cikk, (3) bekezdés	59. cikk, (2) bekezdés	—
63. cikk	—	—
64. cikk	—	85. cikk
64a. cikk	72. cikk	86. cikk
65. cikk	—	—
66. cikk	—	—
67. cikk	—	—
68. cikk	—	—
69. cikk	—	—
I. melléklet	—	I. melléklet
II. melléklet	—	II. melléklet
III. melléklet	—	III. melléklet
IV. melléklet	—	—